

คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำไม้

คณะทำงานเผยแพร่กฎหมาย

สำนักกฎหมาย องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

26/12/86

พระราชบัญญัติ
ป่าไม้
พุทธศักราช ๒๔๘๔

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)
อาทิตยทิพอาภา
พล.อ.พิชเยนทรโยธิน
ตราไว้ ณ วันที่ ๑๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ให้เหมาะสมแก่
กาลสมัยยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภา
ผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๘๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศพระบรมราชโองการว่าด้วยภาษีไม้ขนอสักและไม้กระยาเลยลงวันอาทิตย์ เดือนสี่
แรมแปดค่ำ ปีมอก จุลศักราช ๑๒๓๖

(๒) ประกาศพระบรมราชโองการเรื่องซื้อขายไม้ขนอสัก ลงวันพุธ เดือนเก้า ขึ้นค่ำหนึ่ง ปีมอก
จตุศักราช ๑๒๔๖

(๓) ประกาศพระบรมราชโองการเรื่องไม้ขนอสัก ลงวันอาทิตย์ เดือนเจ็ด ขึ้นค่ำหนึ่ง ปีกุน
นพศก จุลศักราช ๑๒๔๙

(๔) ประกาศพระบรมราชโองการเพิ่มเติมเรื่องไม้ขนอสัก ลงวัน จันทร์ เดือนสิบเอ็ด แรมค่ำ
หนึ่ง ปีกุน นพศก จุลศักราช ๑๒๔๙

(๕) พระราชบัญญัติไม้ซุงและไม้ท่อนที่ดวงตราลบเลื่อน ร.ศ. ๑๑๕

(๖) พระราชบัญญัติประกาศการรักษาป่าไม้ ร.ศ. ๑๑๖

(๗) พระราชบัญญัติรักษาต้นไม้สัก ร.ศ. ๑๑๖

(๘) พระราชบัญญัติป้องกันการลักลอบตีตราไม้ ร.ศ. ๑๑๗

(๙) พระราชบัญญัติป้องกันการลักลอบซ้กลากไม้สักที่ยังมิได้เสียค่าต่อ และภาษี ร.ศ. ๑๘

(๑๐) กฎกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยไม้ไหลลอย ร.ศ.๑๑๙

(๑๑) กฎข้อบังคับอนุญาตไม้สักใช้ในการปลูกสร้างที่ทำ ราชการและการสาธารณประโยชน์

ร.ศ.๑๑๙

(๑๒) พระราชบัญญัติรักษาป่า พุทธศักราช ๒๔๕๖

(๑๓) กฎข้อบังคับวางระเบียบวิธีจัดการรักษาป่า พุทธศักราช ๒๔๕๖

(๑๔) กฎข้อบังคับวางระเบียบการหาของป่า ว่าด้วยการเก็บรวงผึ้ง พุทธศักราช ๒๔๖๔

(๑๕) กฎข้อบังคับวางระเบียบการหาของป่า ว่าด้วยการเจาะเผาต้นตะเคียนทำชั้น ในมณฑล

ปัตตานี พุทธศักราช ๒๔๖๕

(๑๖) กฎข้อบังคับวางระเบียบการหาของป่า ว่าด้วยการเจาะเผาทำ น้ำมันยาง พุทธศักราช

๒๔๖๕

(๑๗) พระราชบัญญัติแก้ไขพระราชบัญญัติพิกัดภาษีภายใน พุทธศักราช ๒๔๗๐ เฉพาะ

มาตรา ๔ (ก) และ (ข)

(๑๘) พระราชบัญญัติรักษาป่า (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๙

(๑๙) พระราชบัญญัติควบคุมการทำยางสน พุทธศักราช ๒๔๘๐

(๒๐) บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้ว

ในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑) “ป่า” หมายความว่า ที่ดินที่ยังมิได้มีบุคคลได้มาตามกฎหมายที่ดิน

(๒) “ไม้” หมายความว่า ไม้สักและไม้อื่นทุกชนิดที่เป็นต้น เป็นกอ เป็นเถา รวมตลอดถึงไม้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ไม้ไผ่ทุกชนิด ปาล์ม หวาย ตลอดจนจุนราก ปุ่ม ต่อ เศษ ปลาย และกิ่งของสิ่งนั้น ๆ ไม่ว่าจะถูกตัด ทอน เลื่อย ฝ่า ถาก ขุด หรือกระทำโดยประการอื่นใด

(๓) “แปรรูป” หมายความว่า การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งแกไม้ดังนี้ คือ

ก. เลื่อย ฝ่า ถาก ขุด หรือกระทำด้วยประการอื่นใดแกไม้ให้เปลี่ยนรูปหรือขนาดไปจากเดิม นอกจากการลอกเปลือกหรือตกแต่งอันจำเป็นแก่การซ้กลาก

ข. เผา อบ บด หรือกระทำด้วยประการอื่นใดแกไม้ให้เปลี่ยนแปรสภาพไปจากเดิมเพื่อถือเอาวัตถุธาตุหรือผลพลอยได้จากไม้นั้น

(๔) “ไม้แปรรูป” หมายความว่า ไม้ที่ได้แปรรูปแล้ว และหมายความรวมถึงไม้ที่อยู่ในสภาพพรางว่าเป็นสิ่งปลูกสร้าง หรืออยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างอันไม่ชอบด้วยลักษณะสิ่งปลูกสร้างทั่ว ๆ ไปหรือที่ผิดปกติวิสัย หรืออยู่ในสภาพเป็น เครื่องใช้ที่ไม่ชอบด้วยลักษณะของเครื่องใช้ที่ใช้เป็นปกติในท้องถิ่นหรือที่ผิดปกติวิสัย

ไม้ที่อยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรืออยู่ในสภาพเป็นเครื่องใช้ ทั้งนี้ ตลอดเวลาที่อยู่ในสภาพเช่นนั้น รวมทั้งไม้ที่เคยอยู่ในสภาพดังกล่าวและผู้ครอบครองพิสูจน์ได้ว่าได้ เคยมีสภาพเช่นนั้นมาแล้ว ไม้ น้อยกว่าสองปีสำหรับไม้อื่นที่มีไซ้ไม้สัก และห้าปีสำหรับไม้สัก มิให้ถือว่าเป็นไม้แปรรูป

(๕) “ทำไม้” หมายความว่า ตัด ฟัน กาน โคน ลิด เลื่อย ผ่า ถาก ทอน ขุด ชักลากไม้ในป่า หรือนำไม้ออกจากป่าด้วยประการใด ๆ และหมายความรวมถึงการกระทำดังกล่าว กับไม้สักหรือไม้อย่างที่ขึ้นอยู่ในที่ดินที่มีป่า หรือการนำไม้สักหรือไม้อย่างออกจากที่ดินที่ไม้นั้น ๆ ขึ้นอยู่ด้วย

(๖) “ไม้ไหลลอย ” หมายความว่า ไม้ต้น ไม้ซุง ไม้ท่อน ไม้เสา ไม้เข็ม ไม้หลัก ไม้เหลี่ยม ไม้กระดาน ซึ่งเป็นไม้หวงห้าม ที่ได้ไหลลอยโดยปราศจากการควบคุม

(๗) “ของป่า” หมายความว่า บรรดาของที่เกิดหรือมีขึ้นในป่าตามธรรมชาติ คือ

ก. ไม้ รวมทั้งส่วนต่าง ๆ ของไม้ ถ่านไม้ น้ำมันไม้ ยางไม้ ตลอดจนสิ่งอื่น ๆ ที่เกิดจากไม้

ข. พืชต่าง ๆ ตลอดจนสิ่งอื่น ๆ ที่เกิดจากพืชนั้น

ค. รังนก ครั่ง รวงผึ้ง น้ำผึ้ง ขี้ผึ้ง และมูลค้างคาว

ง. หินที่ไม่ใช่แร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่

และหมายความรวมถึงถ่านไม้ที่บุคคลทำขึ้นด้วย

(๘) “ไม้พิน” หมายความว่า บรรดาไม้ที่มีลักษณะและคุณภาพเหมาะสมที่จะใช้เป็นเชื้อเพลิง ยิ่งกว่าจะใช้ประโยชน์อย่างอื่น

(๙) “ชักลาก” หมายความว่า การนำไม้หรือของป่าจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งด้วยกำลังแรงงาน

(๑๐) “นำเคลื่อนที่ ” หมายความว่า ชักลาก หรือทำให้ไม้หรือของป่าเคลื่อนจากที่ไปด้วย ประการใด ๆ

(๑๑) “ขนาดจำกัด” หมายความว่า ขนาดของต้นไม้ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๑๒) “ค่าภาคหลวง” หมายความว่า เงินค่าธรรมเนียมซึ่งผู้ทำไม้หรือเก็บหาของป่าจะต้องเสีย ตามความในพระราชบัญญัตินี้

(๑๓) “โรงงานแปรรูปไม้ ” หมายความว่า โรงงานหรือสถานที่ใดซึ่งจัดขึ้นไว้เป็นที่ทำการแปรรูปไม้ รวมถึงบริเวณโรงงานหรือสถานที่นั้น ๆ ด้วย

(๑๔) “โรงค้ำไม้แปรรูป” หมายความว่า สถานที่ที่ค้ำไม้แปรรูป หรือที่มีไม้แปรรูปไว้เพื่อการค้า รวมถึงบริเวณสถานที่นั้น ๆ ด้วย

(๑๕) “ตราประทับไม้ ” หมายความว่า วัตถุไดอ็อกไซด์ขึ้นเพื่อให้เกิดเป็นรูปรอย หรือ เครื่องหมายใด ๆ นอกจากรูปรอยที่เป็นตัวเลข ไว้ที่ไม้ซึ่งอยู่ภายใต้ความควบคุมแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๑๖) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานป่าไม้ พนักงานป่าไม้หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้งให้มีหน้าที่ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๗) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชกฤษฎีกาหรือประกาศรัฐมนตรีซึ่งกำหนดขึ้นตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้คัดสำเนาประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอและที่ทำการกำนัน หรือที่สาธารณสุขสถานในท้องที่ซึ่งเกี่ยวข้อง

หมวด ๑
การทำไม้และเก็บหาของป่า

ส่วนที่ ๑
การกำหนดไม้หวงห้าม ค่าภาคหลวงและขนาดจำกัด

มาตรา ๖ ไม้หวงห้ามมีสองประเภท คือ
ประเภท ก . ไม้หวงห้ามธรรมดา ได้แก่ไม้ซึ่งการทำไม้จะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงาน
เจ้าหน้าที่หรือได้รับสัมปทานตามความในพระราชบัญญัตินี้
ประเภท ข. ไม้หวงห้ามพิเศษ ได้แก่ไม้หายากหรือไม้ ที่ควรสงวนซึ่งไม่อนุญาตให้ทำไม้ เว้นแต่
รัฐมนตรีจะได้อนุญาตในกรณีพิเศษ

มาตรา ๗ ไม้สักและไม้อย่างทั่วไปในราชอาณาจักรไม่ว่าจะขึ้นอยู่ที่ใดเป็นไม้หวงห้ามประเภท
ก. ไม้ชนิดอื่นในป่าจะให้เป็นไม้หวงห้ามประเภทใด ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา
การเพิ่มเติมหรือเพิกถอนชนิดไม้ หรือเปลี่ยนแปลงประเภทไม้หวงห้ามที่ได้มีพระราชกฤษฎีกา
กำหนดไว้แล้วก็ดี หรือจะกำหนดไม้ชนิดใดเป็นไม้หวงห้ามประเภทใดขึ้นในท้องที่ใด นอกจากท้องที่ที่ได้มี
พระราชกฤษฎีกากำหนดตามความในมาตราก่อนแล้วนั้นก็ ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา
พระราชกฤษฎีกาซึ่งตราขึ้นตามความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ใช้บังคับได้เมื่อพ้นกำหนด
เก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๘ (ยกเลิก)

มาตรา ๙ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอัตราค่าภาคหลวงโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับไม้หวงห้ามประเภท ก . เฉพาะไม้สัก หรือไม้หวงห้าม ประเภท ข . ให้กำหนดตาม
ชนิด ขนาด และปริมาตรของไม้ ไม่เกินลูกบาศก์เมตรละสองร้อยบาท

(๒) สำหรับไม้หวงห้ามอื่น ให้กำหนดตามชนิดและปริมาตรของไม้ ไม่เกินลูกบาศก์เมตรละ
แปดสิบบาท

(๓) สำหรับไม้หวงห้ามที่ทำเป็นไม้พื้นหรือไม้เสาถ่าน ให้กำหนดได้ไม่เกินลูกบาศก์เมตรละ
ห้าบาท ถ้าได้เผาเป็นถ่านแล้ว อัตราค่าภาคหลวงให้เป็นสองเท่าของอัตราค่าภาคหลวงของไม้หวงห้ามที่ทำเป็น
ไม้พื้นหรือไม้เสาถ่าน

(๔) สำหรับไม้หวงห้ามหรือถ่านที่เผาจากไม้หวงห้ามที่นิยมซื้อขายกันตามมาตรฐานอื่น
นอกจากเป็นลูกบาศก์เมตร จะกำหนดอัตราค่าภาคหลวงแตกต่างจากที่บัญญัติไว้ใน (๑) (๒) หรือ (๓) ก็ได้
แต่ต้องไม่เกินร้อยละสิบของราคาตลาดในราชอาณาจักร โดยเฉลี่ยจากราคาของไม้หวงห้ามหรือข องถ่านที่
เผาจากไม้หวงห้าม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๙ ทวิ ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นสมควร รัฐมนตรีจะลดหรือยกเว้นค่าภาคหลวงให้บุคคล ซึ่งประสบภัยพิบัติสาธารณะตามความจำเป็นเฉพาะรายก็ได้

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดขนาดจำกัดไม้หวงห้ามโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนที่ ๒ การทำไม้หวงห้าม

มาตรา ๑๑ ผู้ใดทำไม้หรือเจาะ หรือสับ หรือเผาหรือทำอันตรายด้วยประการใดๆ แก่ไม้หวงห้าม ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือได้รับสัมปทานตามความในพระราชบัญญัตินี้ และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงหรือในการอนุญาต

การอนุญาตนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้ว จะอนุญาตให้ผูกขาด โดยให้ผู้ได้รับอนุญาตเสียเงินค่าผูกขาดให้แก่รัฐบาลตามจำนวนที่รัฐมนตรีกำหนดก็ได้

การอนุญาตโดยวิธีผูกขาดหรือให้สัมปทานสำหรับการทำไม้พินหรือไม้แผ่ ถ่านไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมให้กระทำได้เฉพาะในเขตป่าที่ห่างไกลและกันดาร หรือเฉพาะการทำไม้ชนิดที่มีค่าหรือหายาก

การพิจารณาคำขออนุญาตผูกขาดหรือสัมปทานตามความในวรรคก่อนให้กระทำโดยคณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

มาตรา ๑๑ ทวิ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑ หรือผู้รับสัมปทานประสงค์จะนำเครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่ตนมิได้เป็นเจ้าของเข้าไปในเขตป่าที่ได้รับอนุญาตหรือในเขตสัมปทาน ผู้รับอนุญาตหรือผู้รับสัมปทานดังกล่าวต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

บรรดาทรัพย์สินดังกล่าวในวรรคหนึ่งที่ผู้รับอนุญาตหรือผู้รับสัมปทานนำเข้าไปในเขตป่าที่ได้รับอนุญาต หรือในเขตสัมปทาน โดยมีได้แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบตามวรรคหนึ่งให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินของผู้รับอนุญาตหรือผู้รับสัมปทาน

มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตทำไม้ที่ไม่มีรอยตราอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ประทับไว้ เว้นแต่จะได้มีข้อความระบุอนุญาตไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตทำไม้ที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดจำกัด แต่ถ้ามีเหตุภัยพิบัติสาธารณะ หรือมีเหตุจำเป็นที่เห็นสมควรช่วยเหลือราษฎรเป็นกรณีพิเศษ รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ผู้รับอนุญาตเฉพาะราย ทำไม้ที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดจำกัดเป็นการชั่วคราวก็ได้

การทำไม้ที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดจำกัดตามที่รัฐมนตรีอนุญาตให้ทำได้ ตามความในวรรคหนึ่ง ผู้รับอนุญาตจะทำได้ก็ต่อเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตราอนุญาตไว้ที่ไม้นั้น ๆ แล้ว ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่ไม่สามารถประทับตราได้ และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาตให้ทำได้โดยไม่ต้องประทับตรา

มาตรา ๑๔ ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องเสียค่าภาคหลวงตามที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องชำระค่าภาคหลวงล่วงหน้า ต้นหรือท่อนละสองบาท เมื่อรับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เว้นแต่ในท้องที่ใดที่คณะกรรมการจังหวัดได้ประกาศโดยรับอนุมัติจากรัฐมนตรีให้งดเว้นไม่ต้องเรียกเก็บเงินค่าภาคหลวงล่วงหน้าหรือให้ลดอัตราค่าภาคหลวงล่วงหน้าลงจากอัตราที่กำหนดนี้ ก็ให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการจังหวัดนั้น ๆ

การทำไม้สัก ผู้รับอนุญาตจะต้องชำระค่าภาคหลวงล่วงหน้า ตามอัตราที่คณะกรรมการจังหวัดได้ประกาศโดยรับอนุมัติจากรัฐมนตรี หรือตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดเป็นราย ๆ ไป

การทำไม้พิน หรือทำไม้เผาถ่าน ไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงล่วงหน้า

(๒) ต้องชำระค่าภาคหลวงให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งจำนวนค่าภาคหลวงให้ทราบ

ถ้าผู้รับอนุญาตไม่ชำระค่าภาคหลวงให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาดังกล่าวในวรรคก่อน ให้ไม้ ไม้พิน ไม้เผาถ่านหรือถ่านนี้ ตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่ผู้รับอนุญาตจะได้รับอนุญาตให้ผิดผ่อนชำระค่าภาคหลวงต่อไปตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง ในกรณีที่ได้ชำระเงินค่าภาคหลวงล่วงหน้าไว้ และได้ทำไม้ ออกมาแล้วภายในกำหนดอายุใบอนุญาต ก็ให้ไม้ส่วนที่เกินจำนวนจากที่ชำระค่าภาคหลวงล่วงหน้าไว้แล้วตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๑๔ ทวิ บทบัญญัติมาตรา ๑๔ มิให้ใช้บังคับแก่ผู้รับอนุญาตทำไม้สักที่ขึ้นอยู่ในที่ดินที่มีโฉนดที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดินเพื่อใช้สอยส่วนตัว และมีให้ใช้บังคับแก่ผู้รับอนุญาตทำไม้ยางที่ขึ้นอยู่ในที่ดินที่มี น.ส. ๓ หรือโฉนดที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน เพื่อใช้สอยส่วนตัว

มาตรา ๑๕ การชำระค่าภาคหลวงสำหรับไม้หวงห้ามชนิดใด ถ้าผู้รับอนุญาตขอชำระในเมื่อไม้นั้นได้แปรรูปแล้ว ต้องชำระตามปริมาตรของไม้แปรรูปในอัตราสองเท่าค่าภาคหลวงที่กำหนดไว้สำหรับไม้ชนิดนั้น ๆ

มาตรา ๑๖ ค่าภาคหลวงล่วงหน้าทั้งสิ้นที่ชำระไว้แล้วตามความในมาตรา ๑๔ (๑) นั้น ให้นำมาหักกลบกับกับค่าภาคหลวงไม้ที่ทำออก ยังขาดเท่าใดให้เรียกเก็บจนครบ ถ้าผู้รับอนุญาตทำไม้ออกมาไม่ครบจำนวนตามใบอนุญาตโดยมิใช่เพราะเหตุสุดวิสัย ซึ่งคำนวณค่าภาคหลวงแล้วยังไม่ถึงจำนวนเงินค่าภาคหลวงล่วงหน้าที่ได้ชำระไว้แล้ว ค่าภาคหลวงล่วงหน้าส่วนที่เกินให้ตกเป็นของรัฐบาล

ถ้าผู้รับอนุญาตไม่ได้ทำไม้ออกมาเลยตามใบอนุญาตโดยมิใช่เพราะเหตุสุดวิสัยหรือกระทำผิดจนถูกเพิกถอนใบอนุญาต ค่าภาคหลวงล่วงหน้าทั้งสิ้น ให้ตกเป็นของรัฐบาล

มาตรา ๑๗ บทบัญญัติในส่วนนี้ มิให้ใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) พนักงานเจ้าหน้าที่จัดกระทำไปเพื่อประโยชน์ในการบำรุงป่า การค้นคว้าหรือการทดลองในทางวิชาการ

(๒) ผู้เก็บหาเศษไม้ปลายไม้ตายแห้งที่ล้มขนอนนอนไพร อันมีลักษณะเป็นไม้พิน ซึ่งมีใช้ไม้สักหรือไม้หวงห้ามประเภท ข. ไปสำหรับใช้สอยในบ้านเรือนแห่งตนหรือประกอบกิจการของตน

มาตรา ๑๘ เมื่อมีเหตุภัยพิบัติสาธารณะหรือมีเหตุจำเป็นที่เห็นสมควรช่วยเหลือราษฎรเป็นกรณีพิเศษ รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ผู้ใดเฉพาะรายทำไม้หวงห้ามแตกต่างจากข้อกำหนดในกฎกระทรวง หรือข้อกำหนดในการอนุญาตเป็นการชั่วคราวก็ได้

ส่วนที่ ๓

การยกเว้นค่าภาคหลวง

มาตรา ๑๙ (ยกเลิก)

มาตรา ๒๐ (ยกเลิก)

มาตรา ๒๑ (ยกเลิก)

มาตรา ๒๒ (ยกเลิก)

มาตรา ๒๓ (ยกเลิก)

มาตรา ๒๔ (ยกเลิก)

ส่วนที่ ๔

ไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้าม

มาตรา ๒๕ ผู้ใดนำไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้ามเข้าเขตด่านป่าไม้ ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนด เว้นแต่นำไปเพื่อใช้สอยส่วนตัวภายในเขตท้องที่จังหวัดที่ทำไม้นั้น

การนำไม้เข้าเขตด่านป่าไม้หลายด่าน ให้เสียค่าธรรมเนียมเพียงด่านแรกด่านเดียว

มาตรา ๒๖ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตาม มาตรา ๒๕ ไม่เกินลูกบาศก์เมตรละสี่สิบบาท แต่ถ้าเป็นไม้ที่นิยมซื้อขายกันตามมาตรฐานอื่น นอกจากเป็นลูกบาศก์เมตร จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับไม้นั้นแตกต่างจากที่บัญญัติไว้นี้ได้ แต่ต้องไม่เกินร้อยละของราคาตลาดในท้องที่ โดยเฉลี่ยจากราคาของไม้นั้น

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ส่วนที่ ๕ ของป่าหวงห้าม

มาตรา ๒๗ ของป่าอย่างใดในท้องที่ใดจะให้ป็นของป่าหวงห้าม ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๘ การเพิ่มเติมหรือเพิกถอนของป่าหวงห้ามที่ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดไว้แล้วก็ดี หรือจะกำหนดของป่าอย่างใดให้เป็นของป่าหวงห้ามขึ้นในท้องที่ใด นอกจากท้องที่ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดตามความในมาตราก่อนแล้วนั้นก็ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาซึ่งตราขึ้นตามความในมาตรานี้ให้ใช้บังคับได้เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๙ ผู้ใดเก็บหาของป่าหวงห้ามหรือทำอันตรายด้วยประการใด ๆ แก่ของป่าหวงห้ามในป่า ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องเสียค่าภาคหลวง กับทั้งต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงหรือในการอนุญาต

การอนุญาตนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้ว จะอนุญาตให้ผูกขาดโดยให้ผู้รับอนุญาตเสียเงินค่าผูกขาดให้แก่รัฐบาลตามจำนวนที่รัฐมนตรีกำหนดก็ได้

การอนุญาตโดยวิธีผูกขาด ให้กระทำได้เฉพาะในกรณีของป่าหวงห้ามเป็น ของมีค่าหรือหายากหรือเฉพาะในเขตป่าที่ห่างไกลและกันดาร หรือมีความจำเป็นในวิธีการเก็บหาอันจำต้องให้อนุญาตโดยวิธีผูกขาด

มาตรา ๒๙ ทวิ ห้ามมิให้ผู้ใดค้าหรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งของป่าหวงห้ามเกินปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่ได้รับ อนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงและในการอนุญาต

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การนำของป่าหวงห้ามเคลื่อนที่โดยมีใบเบิกทางของพนักงานเจ้าหน้าที่กำกับไปด้วย

มาตรา ๓๐ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดอัตราค่าภาคหลวงไม่ เกินร้อยละสิบของราคาตลาดในราชอาณาจักร โดยเฉลี่ยจากราคาของของป่าหวงห้ามนั้น

มาตรา ๓๑ ในท้องที่ใดที่ได้กำหนดดวงฝั้งเป็นของป่าหวงห้าม ห้ามมิให้ผู้ใดแม้จะเป็น ผู้รับอนุญาตหรือผู้รับสัมปทานเก็บหาของป่าก็ตาม ตัดหรือโค่นต้นยวนฝั้งหรือต้นไม้ที่ฝั้งจับทำรัง อยู่หรือทำอันตรายด้วยประการใดแก่ต้นไม้ที่กล่าวแล้วโดยไม่จำเป็นแก่การเก็บหาหวงฝั้ง

มาตรา ๓๒ บทบัญญัติในส่วนนี้มีให้ใช้บังคับในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่จัดกระทำไป เพื่อประโยชน์ในการบำรุงป่า การค้นคว้า หรือการทดลองในทางวิชาการ

มาตรา ๓๓ เมื่อมีเหตุภัยพิบัติสาธารณะหรือมีเหตุจำเป็นที่เห็นสมควรช่วยเหลือราษฎรเป็นกรณีพิเศษ รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ผู้ใดเฉพาะรายเก็บหาของป่าหวงห้าม แตกต่างจากข้อกำหนดในกฎกระทรวงหรือข้อกำหนดในการอนุญาตเป็นการชั่วคราวก็ได้

หมวด ๒ ตราประทับไม้

มาตรา ๓๔ ตราประทับไม้ของรัฐบาลที่ใช้ประทับเพื่อความหมายใด จะให้มีลักษณะอย่างไร ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๕ ตราประทับไม้ของเอกชน จะใช้ประทับไม้ได้ต่อเมื่อเจ้าของตราได้นำจดทะเบียนและได้รับอนุญาตแล้ว

เมื่อใบอนุญาตสิ้นสุดลงด้วยประการใด ๆ เจ้าของตราหรือผู้ครอบครองต้องนำตรานั้นไปทำลายต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันใบอนุญาตสิ้นสุด เว้นแต่กรณีที่ได้รับอนุญาตตาย และทายาทหรือผู้จัดการมรดกประสงค์จะใช้ตรานั้นต่อไปอีกก็ให้ยื่นคำขออนุญาตใช้ตรานั้น และขอแก้ไขทะเบียนก่อนกำหนดเวลาที่กล่าวแล้วได้สิ้นสุดลง

การจดทะเบียน การรับอนุญาต พร้อมทั้งเงื่อนไขในการใช้ตราและค่าธรรมเนียมในการนั้น ๆ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๖ ตราประทับไม้ของเอกชน ถ้าหากสูญหายไปโดยเหตุใด เจ้าของตราประทับไม้นั้น ต้องแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือภายในกำหนดเวลาไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันรู้ถึงการสูญหายนั้น

มาตรา ๓๗ ในกรณีฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติในหมวดนี้ ถ้าไม่ใคร่มีรอยตราประทับไม้ของเอกชนปรากฏอยู่ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า เจ้าของตรานั้นเป็นผู้กระทำการฝ่าฝืน

หมวด ๓ ไม้และของป่าระหว่างเคลื่อนที่

ส่วนที่ ๑ การนำเคลื่อนที่

มาตรา ๓๘ บทบัญญัติในส่วนนี้ให้ใช้บังคับแก่กรณีการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ต่อไปภายหลังที่
(๑) นำไม้หรือของป่าที่ได้รับใบอนุญาตให้ทำหรือเก็บออกจากสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตไปถึงสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตแล้ว

- (๒) นำไม้ที่ทำโดยไม้ต้องรับอนุญาตออกไปถึงด่านป่าไม้ด่านแรกแล้ว
- (๓) นำไม้หรือของป่าเข้ามาในราชอาณาจักร ไปถึงด่านศุลกากรหรือด่านตรวจศุลกากรที่นำเข้ามาแล้ว
- (๔) นำไม้หรือของป่าที่รับซื้อจากทางราชการป่าไม้ ไปจากที่ที่ไม้หรือของป่านั้นอยู่

มาตรา ๓๙ ผู้ได้นำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ ต้องมีใบเบิกทางของพนักงานเจ้าหน้าที่กำกับไปด้วยตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๙ ทวิ ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ หรือผู้รับอนุญาตตั้งโรงค้ำไม้แปรรูป อาจออกหนังสือกำกับไม้แปรรูป เพื่อให้บุคคลได้นำไม้แปรรูปเคลื่อนที่จากสถานที่ที่ได้รับอนุญาตของตนไปยังสถานที่อีกแห่งหนึ่งได้ เมื่ออธิบดีกรมป่าไม้ได้ส่งอนุญาตให้กระทำเช่นนั้นได้ตามเงื่อนไขที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนด หนังสือกำกับไม้แปรรูปให้ใช้แบบที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนดและให้ถือเสมือนหนึ่งเป็น ใบเบิกทางของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๙

มาตรา ๓๙ ตริ ผู้ได้นำไม้สักที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเคยอยู่ในสภาพเป็นเครื่องใช้ และพ้นจากสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้มาแล้วกว่าห้าปี เคลื่อนย้ายออกนอกเขตจังหวัด ซึ่งเป็นที่ตั้งสิ่งปลูกสร้างหรือ ่อเป็นที่ประกอบเครื่องใช้ นั้น ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ระเบียบดังกล่าวจะกำหนดเงื่อนไขให้ผู้รับอนุญาตปฏิบัติตามด้วยก็ได้

มาตรา ๔๐ ผู้ได้นำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่เข้าเขตด่านป่าไม้ ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำด่านป่าไม้นั้นโดยแสดงใบเบิกทางกำกับไม้หรือของป่า หรือหนังสือกำกับไม้แปรรูปที่นำมานั้น แล้วแต่กรณี ภายในกำหนดห้าวันนับแต่วันที่เข้าเขตด่าน เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบและอนุญาตเป็นหนังสือให้ผ่านด่านได้แล้ว จึงให้นำไม้หรือของป่านั้นไปได้

การอนุญาตนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติโดยมิชักช้า

มาตรา ๔๑ ห้ามมิให้ผู้ได้นำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ผ่านด่านป่าไม้ในระหว่างเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือ

มาตรา ๔๒ บทบัญญัติแห่งสองมาตราก่อน มิให้ใช้บังคับในกรณีต่อไปนี้

- (๑) เมื่อมีข้อกำหนดอย่างอื่นในสัมปทาน ใบอนุญาตหรือใบเบิกทาง
- (๒) เมื่อทบวงการเมืองใด ได้ตกลงกับกรมป่าไม้ไว้เป็นอย่างอื่น
- (๓) เมื่อเป็นการกระทำของผู้ได้รับอนุญาตทำการเก็บไม้ไหลลอยได้เก็บไว้เพื่อส่งไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำสถานีตรวจรับและรักษาไม้ไหลลอยตามความในพระราชบัญญัตินี้

ส่วนที่ ๒ การควบคุมไม้ในลำน้ำ

มาตรา ๔๓ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเขตควบคุมไม้ในลำน้ำโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ภายในเขตที่รัฐมนตรีกำหนดตามความในวรรคก่อน ห้ามมิให้ผู้ที่มีใจเจ้าของไม้หรือได้รับอำนาจจากเจ้าของไม้เก็บไม้ไหลลอย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๔ ผู้รับอนุญาตเก็บไม้ ไหลลอย ต้องทำการเก็บและรักษาไม้ตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อผู้รับอนุญาตเก็บไม้ไหลลอยได้แล้ว ให้มอบแก่พนักงานเจ้าหน้าที่โดยมิชักช้า

มาตรา ๔๕ ทุกปีในเดือนกุมภาพันธ์ และเดือนสิงหาคม เมื่อมีไม้ไหลลอยมาตกอยู่ในความครอบครองของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศโฆษณาให้เจ้าของเรียกเอาภายในเวลากำหนด แต่มิให้กำหนดน้อยกว่าเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศ

พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้คืนไม้ไหลลอยให้แก่ผู้ที่มีสิทธิ์ในไม้นั้น เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พอใจในหลักฐานที่ผู้นั้นนำมาแสดง ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่สั่ง ป็นอย่างอื่นและผู้อ้างสิทธิ์ไม่พอใจในคำสั่ง ผู้นั้นต้องไปร้องต่อศาลภายในกำหนดเวลาสามสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้าไม่ร้องภายในกำหนดผู้นั้นหมดสิทธิ์ว่ากล่าวต่อไป

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลมิได้สั่งแสดงว่าผู้ใดมีกรรมสิทธิ์ในไม้นั้น ให้ไม้ตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๔๖ ผู้มีสิทธิ์ได้รับไม้คืนจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องชำระค่ารางวัลแก่ผู้รับอนุญาตเก็บไม้ไหลลอยและค่าธรรมเนียมแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ไม่มีผู้มีสิทธิ์ได้รับไม้คืนจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จ่ายรางวัลให้แก่ผู้รับอนุญาตเก็บไม้ไหลลอยโดยอัตราเดียวกัน

หมวด ๔ การควบคุมการแปรรูปไม้

มาตรา ๔๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดท้องที่ใดให้เป็นเขตควบคุมการแปรรูปไม้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ประกาศนั้นให้ใช้บังคับได้เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ

มาตรา ๔๘ ภายในเขตควบคุมการแปรรูปไม้ ห้ามมิให้ผู้ใดแปรรูปไม้ ตั้งโรงงานแปรรูปไม้ ตั้งโรงค้ำไม้แปรรูป ไม้สีกแปรรูปไม่ว่าจำนวนเท่าใดไว้ในครอบครอง หรือมีไม้แปรรูปชนิดอื่นเป็นจำนวนเกิน ๐.๒๐ ลูกบาศก์เมตรไว้ในครอบครอง เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงและในการอนุญาต

เพื่อประโยชน์แห่งความในวรรคหนึ่ง ไม้ซุงหรือไม้ท่อนที่จมอยู่ในแม่น้ำลำคลอง ในรัศมีห้าสิบ เมตรของบริเวณที่ทำการแปรรูปไม้ และไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของ ให้สันนิษฐานว่าเป็นไม้ที่อยู่ในความครอบครองของผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ที่มีโรงงานอยู่ในบริเวณนั้น

ความในวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการกระทำแก่ไม้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรด้วย

มาตรา ๔๙ ผู้ขอรับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรกลต้อง

(๑) เป็นเจ้าของ และ

(๒) ไม่เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือ

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย หรือ

(๔) ไม่อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตซึ่งออกตามความในหมวดนี้ หรือใบ อนุญาตทำไม้ ใบอนุญาตผูกขาดทำไม้หรือสัมปทานทำไม้ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีผู้ขอรับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้เป็นนิติบุคคล หันส่วนผู้จัดการหรือกรรมการผู้จัดการของนิติบุคคลนั้นต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม (๒) (๓) หรือ (๔)

มาตรา ๔๙ ทวิ ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ต้องรับผิดชอบในการดำเนินกิจการเกี่ยวกับแปรรูปไม้ตามที่ตนได้รับอนุญาต

มาตรา ๕๐ บทบัญญัติแห่งมาตรา ๔๘ มิให้ใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การกระทำเพียงเลื่อย ตัด ลิด ขุด หรือถากซ่อมไม้ เพื่อทำเป็นซุงท่อน ไม้เหลี่ยมโกลน มาตรฐานโกลน เสากลาง หรือหมอนรถ หรือเพื่อทำไม้พิน หรือทำไม้เผาถ่าน หรือเลื่อยผ่าเพียงเพื่อความจำเป็นในการชักลาก ในเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ระบุไว้ในใบอนุญาตทำไม้ให้กระทำการนั้น ๆ ได้ และผู้รับอนุญาตได้กระทำการนั้น ๆ ก่อนนำไม้เคลื่อนที่จากบริเวณต่อไม้

(๒) การแปรรูปไม้ที่แปรรูปมาแล้วจากไม้ซุงหรือไม้ท่อน ที่มีใช้เพื่อการค้า

(๓) การมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครองที่มีใช้เพื่อการค้า โดยมีหลักฐานแสดงว่าได้ไม่นั้นมาโดยชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้

(๔) การแปรรูปไม้หรือมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครองที่มีใช้ไม้หวงห้าม

(๕) การแปรรูปไม้โดยใช้แรงคนที่มีใช้เพื่อการค้า จากไม้หวงห้ามที่ยังมิได้แปรรูป โดยมีหลักฐานแสดงว่าได้ไม่นั้นมาโดยชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๑ ผู้รับอนุญาตตามความในหมวดนี้ จะมีไม้ไว้ในครอบครองในสถานที่ที่ได้รับอนุญาตของตนได้แต่เฉพาะไม้อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ไม้ที่ได้ชำระค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าเสร็จสิ้นแล้ว หรือถ้าเป็นไม้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำการแปรรูปได้ก่อนชำระค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า โดยมีหนังสืออนุญาตของอธิบดีกรมป่าไม้ และมีรอยตราอนุญาตประทับไว้แล้ว

(๒) ไม้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำโดยไม่ต้องเสียค่าภาคหลวง และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตราแสดงว่าเป็นไม้ที่ทำได้โดยไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงไว้แล้ว

(๓) ไม้ที่ได้รับซื้อจากทางราชการป่าไม้ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตรารัฐบาลขายไว้แล้ว

(๔) ไม้แปรรูปของผู้รับอนุญาตตามความในหมวดนี้ และมีหนังสือกำกับไม้แปรรูปของผู้รับอนุญาต หรือใบเบิกทางของพนักงานเจ้าหน้าที่กำกับไว้เป็นหลักฐาน

(๕) ไม้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร และมีใบเบิกทางตามมาตรา ๓๘ (๓) กำกับ

มาตรา ๕๒ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้ในระหว่างเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือ

มาตรา ๕๓ เพื่อที่จะคว่าผู้รับอนุญาตตามความในหมวดนี้ได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจการแปรรูป ไม้และกิจการของผู้รับอนุญาตได้ ผู้รับอนุญาตต้องอำนวยความสะดวกและตอบคำถามแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการนี้

มาตรา ๕๓ ทวิ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดท้องที่เป็นเขตควบคุมสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้าม โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในการกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีกำหนดชนิดไม้ ขนาดหรือปริมาณของสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้ามซึ่งผู้ค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้า ที่จะต้องขออนุญาตตามมาตรา ๕๓ ตริ หรือมาตรา ๕๓ จัตวา

มาตรา ๕๓ ตริ ภายในเขตควบคุม ห้ามมิให้ผู้ใดค้า หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้ามที่มีชนิดไม้ ขนาดหรือปริมาณเกินกว่าที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๕๓ ทวิ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕๓ จัตวา ในกรณีที่มีประกาศของรัฐมนตรีกำหนดเขตท้องที่ใดเป็นเขตควบคุมตามมาตรา ๕๓ ทวิ ให้ผู้ค้าหรือผู้มีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้าม ที่มีชนิดไม้ ขนาดหรือปริมาณเกินกว่าชนิดไม้ ขนาดหรือปริมาณที่ควบคุมอยู่แล้วก่อนวันที่ประกาศของรัฐมนตรีดังกล่าวใช้บังคับ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศของรัฐมนตรีดังกล่าวใช้บังคับ

เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บุคคลดังกล่าวค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้ามได้ต่อไปจนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะไม่อนุญาตตามคำขอ

หมวด ๕ การแผ้วถางป่า

มาตรา ๕๔ ห้ามมิให้ผู้ใด ก่อสร้าง แผ้วถาง หรือเผาป่า หรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการทำลายป่า หรือเข้ายึดถือหรือครอบครองป่าเพื่อตนเองหรือผู้อื่น เว้นแต่จะกระทำภายในเขตที่ได้จำแนกไว้เป็นประเภทเกษตรกรรม และรัฐมนตรีได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาหรือโดยได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๕ ผู้ใดครอบครองป่าที่ได้ถูกแผ้วถาง โดยฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งมาตราก่อน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลนั้นเป็นผู้แผ้วถางป่านั้น

หมวด ๖ เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๕๖ ใบอนุญาตที่ได้ออกให้ตามความในพระราชบัญญัตินี้ จะโอนได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ถ้าผู้รับอนุญาตตาย ทายาทหรือผู้จัดการมรดกจะทำการแทนตามใบอนุญาตนั้นต่อไปก็ได้ แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันผู้รับอนุญาตตาย และถ้าทายาทหรือผู้จัดการมรดกประสงค์จะทำการแทนต่อไปอีก ต้องยื่นคำขออนุญาตก่อนกำหนดเวลาที่กล่าวแล้วได้สิ้นสุดลง

มาตรา ๕๗ ผู้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องจัดให้คนงานหรือผู้รับจ้างซึ่งทำการตามที่ได้รับอนุญาตมีใบคู่มือแสดงฐานะเช่นนั้น ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๘ การขออนุญาตและการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และในกรณีเฉพาะเรื่อง ถ้ารัฐมนตรี เห็นสมควร จะกำหนดให้ผู้รับอนุญาตปฏิบัติเพิ่มเติมประการใดอีกก็ได้

พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งต่ออายุใบอนุญาตที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ได้เมื่อเห็นสมควร

มาตรา ๕๘ ทวิ ในกรณีการทำไม้หวงห้าม หรือเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยการให้สัมปทาน การอนุญาตให้ผูกขาดหรือการอนุญาตทำไม้หวงห้ามเพื่อการค้าในเขตป่าสงวนแห่งชาติ หรือป่าที่ได้เตรียมการกำหนดเป็นป่าสงวนแห่งชาติ หรือที่ได้กำหนดโครงการทำไม้หรือเก็บหาของป่าไว้แล้ว หรือการอนุญาตตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๕๔ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนด

(๑) ให้ผู้รับสัมปทานหรือผู้รับอนุญาต ทำการบำรุงป่า หรือปลูกสร้างสวนป่าตามคำสั่งและวิธีการที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด หรือ

(๒) ให้ผู้รับสัมปทานหรือผู้รับอนุญาตออกค่าใช้จ่ายเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการบำรุงป่า หรือปลูกสร้างสวนป่าให้แทน

ในกรณีตาม (๒) ให้คิดค่าใช้จ่ายได้ไม่เกินหกเท่าของค่าภาคหลวง หรือตามอัตราพื้นที่ป่าที่ได้รับสัมปทานหรือรับอนุญาต ไม่เกินไร่ละหนึ่งพันสองร้อยบาท ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีเห็นสมควร

มาตรา ๕๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ได้ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขในการอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

(๒) เมื่อมีการฟ้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้จนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้

มาตรา ๖๐ เมื่อได้มีคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้พักใช้ใบอนุญาตแล้ว ผู้รับอนุญาตหมดสิทธิตามใบอนุญาตนั้น นับแต่วันทราบคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่จนกว่าจะครบกำหนดเวลาการพักใช้ใบอนุญาต หรือจนกว่ารัฐมนตรีจะได้สั่งให้เพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

มาตรา ๖๑ ในกรณีที่เหตุแห่งการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๙ ปรากฏแก่รัฐมนตรีหรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๙ แล้ว ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้เสียก็ได้

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรกล หรือผู้กระทำการแทนนิติบุคคลผู้รับอนุญาต ไม่มีลักษณะตามมาตรา ๔๙ (๑) หรือเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตาม มาตรา ๔๙ (๒) (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี ให้รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๖๑ ทวิ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบ

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจให้ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ปิดคำสั่งในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการตามใบอนุญาต หรือที่อยู่ของผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีนี้แล้ว ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบคำสั่งนั้นตั้งแต่วันปิดคำสั่ง

มาตรา ๖๒ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งไม่อนุญาตตามคำขอของบุคคลใดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามความในมาตรา ๕๙ บุคคลนั้นมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อรัฐมนตรีได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา ๖๓ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ รัฐบาลมีอำนาจให้สัมปทานในการทำไม้ชนิดใดหรือเก็บหาของป่าอย่างใดในป่าใดโดยมีขอบเขตเพียงใด และในสัมปทานนั้นจะให้มีข้อกำหนดและเงื่อนไขอย่างใดก็ได้

รัฐบาลมีอำนาจให้ผู้รับสัมปทานเสียเงินค่าภาคหลวง ตามอัตราที่รัฐบาลเห็นสมควร แต่ไม่เกินอัตราอย่างสูงที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และจะให้ผู้รับสัมปทานเสียเงินแก่รัฐบาลตามจำนวนที่รัฐบาลจะกำหนดอีกก็ได้

มาตรา ๖๔ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ที่เกี่ยวกับความผิดอาญาให้ถือว่าพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๖๔ ทวิ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดบรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้ใช้หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือเป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๖๙ ไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ จนกว่าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นของผู้กระทำความผิดหรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่

ทรัพย์สินที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือศาลไม่พิพากษาให้ริบ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันทราบ หรือถือว่าได้ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่คำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของกรมป่าไม้

ถ้าทรัพย์สินที่ยึดไว้จะเป็นการเสี่ยงความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะเกินค่าของทรัพย์สิน รัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายจะจัดการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น ก่อนถึงกำหนดตามวรรคสองก็ได้ ได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๖๔ ตรี ในกรณีทรัพย์สินที่ยึดไว้ตามมาตรา ๖๔ ทวิ มิใช่เป็นของผู้กระทำความผิดหรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติรัฐมนตรีคืนทรัพย์สินหรือเงิน แล้วแต่กรณี ให้แก่เจ้าของ ก่อนถึงกำหนดตามมาตรา ๖๔ ทวิ ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อทรัพย์สินนั้นไม่จำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐาน ในการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุให้ทรัพย์สินนั้นถูกยึด และ

(๒) เมื่อผู้กระทำความผิดหรือผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่า เป็นผู้กระทำความผิดได้ทรัพย์สินนั้นมาจากผู้เป็นเจ้าของโดยการกระทำความผิดทางอาญา

มาตรา ๖๕ เพื่อบำบัดป้องกันอันตรายซึ่งมีมาเป็นสาธารณะโดยฉุกเฉินแก่ไม้หรือของป่าในป่าใด พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งผู้รับอนุญาตหรือผู้รับสัมปทานในป่านั้นหรือป่าที่ใกล้เคียง รวมทั้งคนงานหรือผู้รับจ้างของผู้รับอนุญาตหรือผู้รับสัมปทานให้ให้ความช่วยเหลือด้วยแรงงานหรือสิ่งของตามที่จำเป็นแก่การนั้นได้

มาตรา ๖๖ การโอนไม้หรือของป่าที่ผู้รับอนุญาตหรือผู้รับสัมปทาน กระทำก่อนที่ได้ชำระค่าภาคหลวง หรือก่อนที่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือ จะยกขึ้นเป็นข้ออ้างเพื่อใช้แก่เจ้าพนักงานหาได้ไม่

มาตรา ๖๗ ให้รัฐมนตรีตั้งด่านป่าไม้และกำหนดเขตแห่งด่านนั้น ๆ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๘ บรรดาหนี้ค่าภาคหลวงสำหรับไม้หรือของป่าที่ค้างชำระอยู่ให้ถือว่าเป็นหนี้ค่าภาษีอากรที่ค้างชำระแก่รัฐบาล และให้รัฐบาลทวงไว้ซึ่งสิทธิที่จะได้รับชำระหนี้โดย มีบุริมสิทธิสามัญอย่างเดียวกับค่าภาษีอากรตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

หมวด ๖ ทวิ

การสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัมปทานและการสิ้นสุดของสัมปทาน

มาตรา ๖๘ ทวิ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ใดในเขตสัมปทานเพื่อประโยชน์ในการสร้างเขื่อนชลประทานหรือเขื่อนพลังน้ำหรือการป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ หรือความมั่นคงของชาติหรือเพื่อรักษาความสมดุลของสภาพแวดล้อมหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่นให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการดังต่อไปนี้

- (๑) ให้สัมปทานที่มีพื้นที่สัมปทานทับพื้นที่ดังกล่าวสิ้นสุดลงทั้งแปลง
 - (๒) ให้ผู้รับสัมปทานหยุดการทำกิจการที่ได้รับสัมปทานเป็นการชั่วคราวในพื้นที่ดังกล่าวตามระยะเวลาที่เห็นสมควร
 - (๓) ตัดเขตพื้นที่ดังกล่าวออกจากพื้นที่ในสัมปทาน
- การสั่งการของรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่ง ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ออกคำสั่ง

มาตรา ๖๘ ตริ นอกจากการสิ้นสุดลงตามอายุของสัมปทาน หรือตามข้อกำหนดหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัมปทาน หรือตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่นสิทธิการทำกิจการที่ได้รับสัมปทานในเขต พื้นที่สัมปทานทั้งแปลงหรือบางส่วน ย่อมสิ้นสุดลงเมื่อพื้นที่ดังกล่าวอยู่ในเขตที่กำหนดให้เป็น

- (๑) อุทยานแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ หรือ
- (๒) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า

มาตรา ๖๘ จัตวา ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำสั่ง ตามมาตรา ๖๘ ทวิ หรือในกรณีที่สิทธิการทำกิจการที่ได้รับสัมปทานสิ้นสุดลงตามมาตรา ๖๘ ตริ หรือในกรณีที่สัมปทานสิ้นสุดลงเนื่องจากทางราชการได้ใช้สิทธิเพิกถอนสัมปทานเพราะเหตุที่ผู้รับสัมปทานไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือเงื่อนไขที่กำหนดในสัมปทาน บรรดาไม้และของป่าที่อยู่ในพื้นที่สัมปทานที่สิทธิการทำกิจการที่ได้รับสัมปทานสิ้นสุดลง และบรรดาไม้ที่ยังมิได้เสียค่าภาคหลวงไม่ว่าจะอยู่ในพื้นที่สัมปทานนั้นหรือไม่ ย่อมเป็นของแผ่นดินและผู้รับสัมปทานจะได้สิทธิหรือ

กรรมสิทธิในไม้หรือของป่าได้ต่อเมื่อผู้ รับสัมปทานสามารถพิสูจน์ได้ ว่าตนได้ทำไม้หรือเก็บหาของป่านั้นโดยถูกต้องตามกฎหมาย ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดในสัมปทานก่อนสิทธิตามสัมปทานสิ้นสุดลง

ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานประสงค์จะพิสูจน์ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับสัมปทานยื่นคำขอพิสูจน์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับสัมปทานได้รับหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ที่แจ้งคำสั่งรัฐมนตรีหรือแจ้งการสิ้นสุดของสัมปทานตามมาตรา ๖๘ อัญญา วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี วิธีการยื่นคำขอพิสูจน์ การพิสูจน์ การพิจารณา และการสั่งการของรัฐมนตรี ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานไม่พอใจคำสั่งรัฐมนตรี ผู้รับสัมปทานมีสิทธิฟ้องต่อศาลเพื่อพิสูจน์ว่าตนได้ทำไม้หรือเก็บหาของป่าโดยถูกต้องตามกฎหมาย ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดในสัมปทานก่อนสิทธิตามสัมปทานสิ้นสุดลง แต่ทั้งนี้ต้องยื่นฟ้องภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งของรัฐมนตรี

มาตรา ๖๘ เบญจ ในกรณีที่สัมปทานทำไม้ ที่รัฐมนตรีได้มีคำสั่งตามมาตรา ๖๘ ทวิ หรือสิทธิการทำไม้ในเขตพื้นที่สัมปทานสิ้นสุดลงตามมาตรา ๖๘ ตริ ให้ผู้รับสัมปทานหยุดการทำไม้ในเขตพื้นที่สัมปทานที่สิทธิการทำไม้สิ้นสุดลงและหยุดการนำไม้เคลื่อนที่ออกจากสถานที่รวมหมอนไม้สำหรับการตรวจวัดคำนวณค่าภาคหลวงโดยสิ้นเชิง และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการสำรวจสภาพการทำไม้และสำรวจไม้ที่รวมอยู่ ณ สถานที่รวมหมอนไม้ของผู้ รับสัมปทาน และทำบันทึกรายงานเสนอต่ออธิบดีกรมป่าไม้โดยเร็ว บันทึก รายงานดังกล่าวให้เจ้าหน้าที่ระบุข้อเท็จจริงเกี่ยวกับวิธีการทำไม้ จำนวนและขนาดของไม้ และให้ความเห็นด้วยว่าผู้รับสัมปทานได้ทำไม้โดยถูกต้องตามกฎหมาย ข้อกำหนดและเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในสัมปทานหรือไม่

ในกรณีที่ผลการสำรวจตามวรรคหนึ่งปรากฏว่า ผู้รับสัมปทานได้ทำไม้โดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัมปทานและการกระทำดังกล่าวเป็นเหตุให้ทางราชการมีสิทธิเพิกถอนสัมปทาน การสิ้นสุดของสิทธิการทำไม้ตามมาตรา ๖๘ ทวิ หรือมาตรา ๖๘ ตริ ย่อมไม่เป็นการตัดสิทธิทางราชการที่จะเพิกถอนสัมปทานโดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ก่อนวันที่สิทธิการทำไม้สิ้นสุดลง

เมื่อผู้รับสัมปทานพิสูจน์ต่อรัฐมนตรีตามมาตรา ๖๘ จัตวา ได้ว่าตนได้ทำไม้โดยถูกต้องตามกฎหมาย ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดในสัมปทานก่อนวันที่สิทธิตามสัมปทานสิ้นสุดลง หรือเมื่อศาลได้พิพากษาเช่นนั้น ให้อธิบดีกรมป่าไม้มีหนังสือแจ้งให้ผู้รับสัมปทานทำการชักลากและนำไม้ดังกล่าวเคลื่อนที่ได้ พร้อมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่ผู้รับสัมปทานต้องปฏิบัติไว้ด้วย ผู้รับสัมปทานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและระยะเวลาตามที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนดดังกล่าว ให้หมดสิทธิในไม้ นั้น และให้ไม้นั้นตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๖๘ ฉ ให้ผู้รับสัมปทานที่ได้รับคำสั่งตามมาตรา ๖๘ ทวิ หรือผู้รับสัมปทานที่สัมปทานสิ้นสุดลงตามมาตรา ๖๘ ตริ ดังต่อไปนี้ มีสิทธิได้รับเงินชดเชยความเสียหายตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๖๘ สัตต มาตรา ๖๘ อัญญา มาตรา ๖๘ นว มาตรา ๖๘ ทศ และมาตรา ๖๘ เอกาทศ

(๑) ผู้รับสัมปทานที่พื้นที่สัมปทานทั้งแปลงต้องสิ้นสุดลงตามมาตรา ๖๘ ทวิ (๑) หรือมาตรา ๖๘ ตริ และ

(๒) ผู้รับสัมปทานที่ได้รับคำสั่งตาม มาตรา ๖๘ ทวิ (๒) หรือ (๓) หรือผู้รับสัมปทานที่พื้นที่สัมปทานบางส่วนต้องสิ้นสุดลงตามมาตรา ๖๘ ตริ ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่ผู้รับสัมปทานดังกล่าวได้ขอเวนคืนสัมปทานที่เหลือทั้งหมดของตนต่อทางราชการ

ในกรณีที่มีการสั่งตามมาตรา ๖๘ ทวิ หรือสัมปทานสิ้นสุดลงตามมาตรา ๖๘ ตริ การเรียกร้องหรือการให้ค่าสินไหมทดแทนหรือเงินชดเชยเพื่อความเสียหายอย่างอื่น นอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ จะกระทำมิได้

มาตรา ๖๘ สัตต เงินชดเชยความเสียหายที่ผู้รับสัมปทานมีสิทธิได้รับให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นความเสียหายที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริงแก่ผู้รับสัมปทาน และเฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

(ก) เงินลงทุนที่ผู้รับสัมปทานได้ใช้จ่ายไปเพื่อการทำกิจการที่ได้รับสัมปทานเช่น ค่าเครื่องจักรกล ค่ายานพาหนะ ค่าเครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งผู้รับสัมปทานยังใช้ประโยชน์ไม่คุ้มค่า ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงค่าเสื่อมราคาที่ได้หักไว้แล้ว ระยะเวลาของสัมปทานที่ผู้รับสัมปทานได้ใช้สิทธิการทำกิจการที่ได้รับสัมปทานไปแล้ว จำนวนไม้หรือของป่าที่ผู้รับสัมปทานได้ทำออกไปแล้ว รวมทั้งประโยชน์อย่างอื่นที่ผู้รับสัมปทานได้รับไปอันเนื่องจากการทำกิจการที่ได้รับสัมปทานในระหว่างอายุสัมปทาน และมูลค่าของทรัพย์สินหรือสิ่งของที่เหลืออยู่และยังเป็นประโยชน์ต่อผู้รับสัมปทาน

(ข) ค่าใช้จ่ายที่ผู้รับสัมปทานได้ใช้จ่ายไปเพื่อการทำกิจการที่ได้รับสัมปทานและยังมิได้รับผลประโยชน์กลับคืน ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงเงื่อนไขต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ใน (ก) และ

(ค) ความผูกพันตามกฎหมายที่ผู้รับสัมปทานมีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ในส่วนที่เกี่ยวกับการจ่ายเงินชดเชยให้แก่ลูกจ้างในกรณีที่มีการเลิกจ้าง

เงินลงทุนหรือค่าใช้จ่ายที่นำมาพิจารณาเพื่อรับเงินชดเชยตาม (ก) และ (ข) จะต้องไม่เกินกว่าที่เป็นเงินลงทุนหรือค่าใช้จ่ายตามที่อยู่ประกอบธุรกิจจะลงทุนหรือใช้จ่ายในกิจการเช่นนั้นโดยทั่วไปตามปกติ

(๒) ความรับผิดที่ผู้รับสัมปทานมีต่อบุคคลภายนอกตามสัญญา ระหว่างผู้รับสัมปทานกับบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการทำกิจการที่ได้รับสัมปทาน หากมีข้อสัญญาที่คู่สัญญา ตกลงให้ผู้รับสัมปทานต้องรับผิดในกรณีเหตุสุดวิสัยให้แตกต่างไปจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือมีข้อสัญญาที่คู่สัญญาตกลงให้ผู้รับสัมปทานต้องรับผิดเพราะรัฐสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกสัมปทาน ข้อสัญญาดังกล่าวย่อมไม่มีผลใช้บังคับเพื่อการให้เงินชดเชยความเสียหายตามมาตรา

(๓) ห้ามมิให้มีการจ่ายเงินชดเชยเพื่อผลกำไรหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่ผู้รับสัมปทานคาดว่าจะได้รับจากการทำกิจการที่ได้รับสัมปทาน

(๔) ในกรณีที่มีการเลิกสัมปทานเป็นเหตุให้ผู้รับสัมปทานได้รับเงินทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นตอบแทน จากการประกันหรือการ อื่นใดเพื่อทดแทนความเสียหายให้ถือว่าเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นนั้น เป็นส่วนหนึ่งของเงินชดเชยความเสียหายตามมาตรา

ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานยื่นคำขอเวนคืนสัมปทานตามมาตรา ๖๘ ฉ (๒) ให้ผู้รับสัมปทานได้รับเงินชดเชยความเสียหายเฉพาะตามอัตราส่วนของพื้นที่หรือของจำนวนไม้หรือของป่าที่จะทำออกได้จากพื้นที่ใน ส่วนที่สัมปทานนั้นสิ้นสุดลง แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุผลฟังได้ว่า พื้นที่ในส่วนที่ สัมปทานสิ้นสุดลงนั้นเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้รับสัมปทานไม่สามารถดำเนินกิจการในสัมปทานที่ขอเวนคืนนั้น ต่อไปได้ ก็ให้ได้รับเงินชดเชยเช่นเดียวกับกรณีพื้นที่สัมปทานทั้งแปลงสิ้นสุดลง

มาตรา ๖๘ อัญญัติ เมื่อรัฐมนตรีมีคำสั่งตามมาตรา ๖๘ ทวิ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งคำสั่งของรัฐมนตรีให้ผู้รับสัมปทานทราบเป็นหนังสือ หรือเมื่อสิทธิการทำกิจการที่ได้รับสัมปทานในเขตพื้นที่สัมปทานทั้งแปลงหรือบางส่วนต้องสิ้นสุดลงตามมาตรา ๖๘ ตริ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งให้ผู้รับสัมปทานทราบถึงการสิ้นสุดดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานประสงค์จะเรียกร้องเงินชดเชยความเสียหาย ผู้รับสัมปทานจะต้องยื่นคำขอเรียกร้องเงินชดเชยความเสียหายต่ออธิบดีกรมป่าไม้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับสัมปทานได้รับหนังสือของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่แจ้งคำสั่งของรัฐมนตรี หรือแจ้งการสิ้นสุดของสัมปทานตามวรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี

คำขอตามวรรคสองให้ทำเป็นหนังสือ พร้อมทั้งจัดทำบัญชีแสดงจำนวนเงินชดเชยความเสียหายที่ตนเห็นว่าสมควรจะได้รับตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๘ สัตต โดยมีหลักฐานที่สนับสนุนข้อเรียกร้องของตนตามความจำเป็น

ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานที่ขอเรียกร้องเงินชดเชยความเสียหาย เป็นผู้ใช้สิทธิตามมาตรา ๖๘ ฉ (๒) ผู้รับสัมปทานต้องขอเวนคืนสัมปทานที่เหลือทั้งหมดของตนก่อนหรือในวันที่ขอเรียกร้องเงินชดเชยความเสียหายตามมาตรา

มาตรา ๖๘ นว ในการพิจารณากำหนดเงินชดเชยความเสียหาย ให้อธิบดีกรมป่าไม้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนกรมสรรพากรหนึ่งคน ผู้แทนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินหนึ่งคน ผู้มีความรู้ความสามารถในการตีราคาทรัพย์สินหนึ่งคน และเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้หนึ่งคน เพื่อทำหน้าที่พิจารณากำหนดเงินชดเชยความเสียหาย

ให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกให้ผู้รับสัมปทานมาชี้แจงข้อเท็จจริง หรือส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม ตลอดจนเรียกให้ผู้รับสัมปทานมาเจรจาเพื่อกำหนดเงินชดเชยดังกล่าวได้ และในกรณีที่ผู้รับสัมปทานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือไม่ให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการดำเนินการกำหนดเงินชดเชยความเสียหายตามที่เห็นสมควรต่อไปโดยมิชักช้า

เมื่อคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งได้กำหนดเงินชดเชยความเสียหายเสร็จสิ้นแล้วให้ทำบันทึกรายงานเสนอต่ออธิบดีกรมป่าไม้โดยบันทึกรายงานดังกล่าวจะต้องแสดงรายละเอียดและเหตุผลของการพิจารณาว่าการกำหนดเงินชดเชยดังกล่าวมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอย่างไร มี เหตุผลสนับสนุนเพียงใด พร้อมทั้งระบุเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา และในกรณีที่อธิบดีกรมป่าไม้ไม่เห็นชอบด้วย ให้อธิบดีกรมป่าไม้มีอำนาจแก้ไขตามที่เห็นสมควรพร้อมทั้งแสดงเหตุผลกำกับในบันทึกไว้ด้วย

ให้อธิบดีกรมป่าไม้มีหนังสือแจ้งให้ผู้รับสัมปทานทราบถึงจำนวนเงินชดเชยความเสียหายที่ผู้รับสัมปทานจะได้รับพร้อมด้วยเหตุผลตามสมควร และให้กำหนดระยะเวลาที่ผู้รับสัมปทานจะมาขอรับเงินชดเชยดังกล่าวไว้ด้วย

มาตรา ๖๘ ทศ ผู้รับสัมปทานผู้ใดไม่พอใจในเงินชดเชยความเสียหายที่อธิบดีกรมป่าไม้แจ้งให้ทราบตามมาตรา ๖๘ นว ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมป่าไม้ดังกล่าว

ในการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมาย และผู้มีความรู้ความสามารถในการตีราคาทรัพย์สิน มีจำนวนทั้งหมดไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินเก้าคน เป็นผู้พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรี ทั้งนี้ ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์

มาตรา ๖๘ เอกาทศ ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานยังไม่พอใจในคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖๘ ทศ หรือในกรณีที่รัฐมนตรีมิได้วินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๖๘ ทศ วรรคสอง ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลได้ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีหรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาลและศาลพิพากษาให้ผู้รับสัมปทานได้รับเงินชดเชยความเสียหายเพิ่มขึ้น ผู้รับสัมปทานมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยของเงินชดเชยความเสียหายเฉพาะในส่วนที่เพิ่มขึ้น ในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี

หมวด ๗ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๙ ผู้ใดมิไว้ในครอบครองซึ่งไม้หวงห้ามอันยังมีได้แปรรูป โดยไม่มีรอยตราค่าภาคหลวงหรือรอยตรารัฐบาลขาย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าได้นั้นมาโดยชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีความผิดตามมาตรา นี้ ถ้าไม้ที่มีไว้ในครอบครองเป็น

(๑) ไม้สัก ไม้ยาง หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. หรือ

(๒) ไม้อื่นเป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างรวมกันเกินสี่สิบตัน หรือท่อน หรือรวมปริมาตรไม่เกินสี่ลูกบาศก์เมตร

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสี่ปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองแสนบาท

มาตรา ๗๐ ผู้ใดรับไว้ด้วยประการใด ซ่อนเร้น จำหน่ายหรือช่วยพาเอาไปเสียให้พ้น ซึ่งไม้หรือของป่าที่ตนรู้อยู่แล้วว่าเป็นไม้หรือของป่าที่มีผู้ได้มาโดยการกระทำผิดต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดฐานเป็นตัวการในการกระทำผิดนั้น

มาตรา ๗๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๕๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๗๑ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ มาตรา ๒๙ ทวิ มาตรา ๓๙ มาตรา ๓๙ ทรี มาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๓ วรรคสอง หรือมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีความผิดตามมาตรา ๕๑ ถ้าไม้ที่มีไว้ในครอบครองเป็น

(๑) ไม้สัก ไม้ยาง หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. หรือ

(๒) ไม้อื่นเป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างรวมกันเกินห้าตันหรือท่อนหรือรวมปริมาตรไม้ที่ครอบครองเกินหนึ่งลูกบาศก์เมตรหรือไม้ที่ได้แปรรูปแล้วรวมปริมาตรไม้เกินหนึ่งลูกบาศก์เมตร

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๗๒ ตริ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีความผิดตามมาตรา ๕๔ ถ้าได้กระทำเป็นเนื้อที่เกินยี่สิบห้าไร่ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

ในกรณีที่มีคำพิพากษาชี้ขาดว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕๔ ถ้าปรากฏว่าบุคคลนั้นได้ยึดถือครอบครองป่าที่ตนได้กระทำความผิด ศาลมีอำนาจที่สั่งให้ผู้กระทำผิด คนงาน ผู้รับจ้าง ผู้แทน และบริวารของผู้กระทำผิด ออกไปจากป่านั้นได้ด้วย

มาตรา ๗๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีความผิดตามมาตรา ๑๑ ถ้าการกระทำผิดนั้นเกี่ยวกับ

(๑) ไม้สัก ไม้ยาง หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. หรือ

(๒) ไม้อื่นเป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างรวมกันเกินยี่สิบห้าตันหรือท่อนหรือรวมปริมาตรไม้เกินสี่ลูกบาศก์เมตร หรือไม้ที่ได้แปรรูปแล้วรวมปริมาตรไม้เกินสองลูกบาศก์เมตร

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองแสนบาท

มาตรา ๗๓ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ ตริ หรือผู้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือข้อกำหนดที่รัฐมนตรีกำหนดให้ปฏิบัติเพิ่มเติมตามมาตรา ๕๘ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๗๔ บรรดาไม้และของป่าอันได้มาหรือมีไว้เนื่องจากการกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้และสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ และสิ่งอื่นใด บรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้ามที่มีไว้ เนื่องจากการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๓ ตริ ให้ริบเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๗๔ ทวิ บรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะหรือเครื่องจักรกลใด ๆ ซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือได้ใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๖๙ ให้ริบเสียทั้งสิ้นไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

มาตรา ๗๔ ตริ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวให้อิบัติกรรมป่าไม้หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในระดับไม่ต่ำกว่าป่าไม้จังหวัดหรือหัวหน้าด่านป่าไม้มีอำนาจเปรียบเทียบได้

มาตรา ๗๔ จัตวา ในกรณีที่ผู้นำจับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานอัยการร้องขอต่อศาล และให้ศาลมีอำนาจพิพากษาให้จ่ายเงินสินบนนำจับแก่ผู้นำจับเป็นจำนวนเงินไม่เกินครึ่งหนึ่งของจำนวนเงินค่าปรับตามคำพิพากษาโดยจำ ยจากเงินค่าปรับที่ชำระต่อศาล ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ชำระเงินค่าปรับ หรือชำระไม่ถึงจำนวนที่จะต้องจ่ายค่าสินบนนำจับได้ครบถ้วน ก็ให้จ่ายเงินสินบนนำจับที่ยังจะต้องจ่ายจากเงินค่าขายของกลางที่ศาลสั่งให้ริบ ถ้ายังขาดอยู่อีกก็ให้เป็นพับไป

ในกรณีที่ผู้นำจับหลายคน ให้แบ่งเงินสินบนนำจับให้คนละเท่า ๆ กัน
การจ่ายเงินสินบนนำจับนั้น จะจ่ายได้เมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว

หมวด ๘

การรักษาพระราชบัญญัติ

มาตรา ๗๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง กษัตริยาการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ กับให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไม่เกินจำนวนอย่างสูงที่กำหนดไว้ในบัญชีต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๖ สัมปทานและใบอนุญาตที่ได้ออกให้แก่บุคคลใดเพื่อทำไม้หรือเก็บหาของป่าไว้แล้วในวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้คงใช้ได้ต่อไปเสมือนหนึ่งเป็นสัมปทานและใบอนุญาตที่ออกให้ตามความในพระราชบัญญัตินี้เพียเท่ากำหนดอายุของสัมปทานและใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๗๗ บรรดาตราประทับไม้ของเอกชนที่ได้จดทะเบียนและเสียค่าธรรมเนียมไว้แล้ว ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้คงใช้ได้ต่อไปมีกำหนดร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าของตราประทับไม้ของเอกชนประสงค์จะใช้ตรานั้นต่อจากนั้นไป ต้องนำไปขอ จดทะเบียนใหม่ตามความในพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนอีก

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) แบบพิมพ์คำขอ	ฉบับละ	๒๕	สตางค์
(๒) การอนุญาตเจาะต้นตะเคียน ตาแมวทำชั้น เจาะต้นสน เอายาง สับหรือกรีดต้นเยลุดอง เอายาง	ต้นละ	๒	บาท
(๓) การอนุญาตเจาะเผาต้นยาง ทำน้ำมันยาง	ต้นละ	๕๐	สตางค์
(๔) การอนุญาตเจาะ สับ หรือ กรีดไม้ชนิดอื่น ๆ เอาน้ำมันชั้น หรือยาง	ต้นละ	๑๐	บาท
(๕) ใบอนุญาตทำไม้เพื่อการค้า	ฉบับละ	๒๐	บาท
(๖) ใบอนุญาตเก็บหาของป่าหวงห้าม	ฉบับละ	๑๐	บาท
(๗) ใบอนุญาตค้าของป่าหวงห้ามหรือ ใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่งของป่า หวงห้าม	ฉบับละ	๒๐	บาท
(๘) ใบอนุญาตเก็บไม้ไหลลอย	ฉบับละ	๑๐	บาท
(๙) ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ โดยใช้เครื่องจักรคิดตามจำนวนแรงม้า	แรงม้าละ	๕๐	บาท
(๑๐) ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ โดยใช้แรงคน คิดตาม จำนวนคนงาน	คนละ	๑๐	บาท
(๑๑) ใบอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้า คิดตามปริมาตรไม้ที่ยังมิได้แปรรูป	ลูกบาศก์เมตรละ	๑๐	บาท
(๑๒) ใบอนุญาตค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้า ซึ่งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้หรือสิ่งอื่นใดที่ทำด้วยไม้หวงห้าม	ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท
(๑๓) ใบอนุญาตมีไม้แปรรูปชนิดอื่นเป็นจำนวนเกิน ๐.๒๐ ลูกบาศก์เมตรไว้ในครอบครอง	ฉบับละ	๒๐	บาท
(๑๔) ใบอนุญาตตั้งโรงค้าไม้ แปรรูป	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๑๕) ใบอนุญาตอื่น ๆ	ฉบับละ	๕	บาท
(๑๖) ใบแทนใบอนุญาตเท่ากับ อัตราค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตนั้น แต่ไม่เกิน	ฉบับละ	๑๐	บาท
(๑๗) ใบอนุญาตผูกขาดทำไม้สัก	ฉบับละ	๑๕,๐๐๐	บาท
(๑๘) ใบอนุญาตผูกขาดทำไม้หวงห้ามธรรมดา นอกจากไม้สัก	ฉบับละ	๗,๕๐๐	บาท

(๑๙) ใบอนุญาตผูกขาดเก็บหา ของป่าหวงห้าม	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๒๐) ใบแทนใบอนุญาตผูกขาด	ฉบับละ	๒๕	บาท
(๒๑) สัมปทานทำไม้สัก	ฉบับละ	๓๐,๐๐๐	บาท
(๒๒) สัมปทานทำไม้หวงห้าม ธรรมดานอกจากไม้สัก	ฉบับละ	๑๕,๐๐๐	บาท
(๒๓) สัมปทานเก็บหาของป่า หวงห้าม	ฉบับละ	๓,๐๐๐	บาท
(๒๔) ใบแทนสัมปทาน	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๒๕) การโอนใบอนุญาตหรือสัมปทาน คิดครึ่งอัตรา ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตหรือสัมปทานนั้น ๆ			
(๒๖) ใบเบิกทาง			
(ก) ไม้สัก	ฉบับละ	๕๐	บาท
(ข) ไม้ชนิดอื่น ๆ	ฉบับละ	๒๐	บาท
(ค) ของป่า	ฉบับละ	๕	บาท
(๒๗) การอุทธรณ์			
(ก) เรื่องเกี่ยวกับการอนุญาต การผูกขาด หรือสัมปทาน	ครั้งละ	๑๐๐	บาท
(ข) เรื่องการขอตั้งหรือต่ออายุใบอนุญาต โรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร	ครั้งละ	๑๐๐	บาท
(ค) เรื่องการขอตั้งหรือต่ออายุใบอนุญาต โรงงานแปรรูปไม้โดยใช้แรงคน	ครั้งละ	๕๐	บาท
(ง) เรื่องการขออนุญาตตั้งโรงค้ำไม้ แปรรูป	ครั้งละ	๕๐	บาท
(จ) เรื่องอื่น ๆ	ครั้งละ	๑๐	บาท
(๒๘) ใบคู่มือคนงานหรือผู้รับจ้าง หรือใบแทน	ฉบับละ	๑	บาท
(๒๙) ค่าจดทะเบียนตราประทับไม้เอกชน	ดวงละ	๒๐๐	บาท
(๓๐) ค่าธรรมเนียมขอตรวจเอกสาร	ฉบับละ	๕	บาท
(๓๑) ค่าธรรมเนียมคัดหรือถ่ายภาพเอกสารและ รับรองสำเนา	หน้าละ	๑๐	บาท
(๓๒) ค่าธรรมเนียมขอตรวจแผนที่ป่า	ครั้งละ	๑๐๐	บาท
(๓๓) ค่าธรรมเนียมคัดหรือถ่ายภาพแผนที่ป่า และรับรองสำเนา	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๓๔) ค่าธรรมเนียมทำการล่วงเวลา คิดร้อยละสิบ ของเงินค่าภาคหลวงที่คำนวณได้ ในครั้งนั้น ๆ แต่อย่างสูงไม่เกิน ๔๐๐ บาท			
(๓๕) ค่าธรรมเนียมรับคืนไม้ไหลลอย	ท่อนละ	๒๐	บาท

พระราชบัญญัติ
ป่าสงวนแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๐๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๗
เป็นปีที่ ๑๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและสงวนป่า
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภา
ร่างรัฐธรรมนูญ ในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑
(๒) พระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๖
(๓) พระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๗
บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้
หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ป่า” หมายความว่า ที่ดิน รวมตลอดถึง ภูเขา ห้วย หนอง คลอง บึง บาง ลำน้ำ
ทะเลสาบ เกาะ และที่ชายทะเลที่ยังมิได้มีบุคคลได้มาตามกฎหมาย

“ป่าสงวนแห่งชาติ” หมายความว่า ป่าที่ได้กำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติตาม
พระราชบัญญัตินี้

“ไม้” หมายความว่า ไม้ทุกชนิดทั้งที่เป็นต้น กอ หรือเถา ไม่ว่าจะยืนต้นหรือล้มลง
แล้ว และหมายความรวมตลอดถึง ราก ปุ่ม ตอ หน่อ กิ่ง ตา หัว เหง้า เศษ ปลายหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของไม้
ไม่ว่าจะถูกตัด ฟัน เลื่อย ฝ่า ถาก ทอน ขุด หรือกระทำโดยวิธีการอื่นใด

“ของป่า” หมายความว่า สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ในป่า เป็นต้นว่า

(๑) ไม้พิน ถ่าน เปลือกไม้ ใบไม้ ดอกไม้ เมล็ด ผลไม้ หน่อไม้ ชันไม้ และยางไม้
 (๒) หญ้า อ้อ พง แขม ปรีอ คา กก กระจูด กล้วยไม้ กูด เห็ดและพืชอื่น
 (๓) ซากสัตว์ ไข่ หนัง เขา นอ งา กราม ขนาย กระดุก ขน รังนก ครั่ง รังผึ้ง น้ำผึ้ง
 ขี้ผึ้ง และมูลค้างคาว

(๔) ดิน หิน กรวด ทราย แร่และน้ำมัน
 “สัตว์เลี้ยง” หมายความว่า ช้าง ม้า ลา ล่อ โค กระบือ แพะ แกะ และสุกร ที่มี
 เจ้าของ

“ทำไม้” หมายความว่า ตัด พิน กาน โคน ลิด เลื่อย ผ่า ถาก ทอน ขุด หรือชักลาก
 ไม้ที่มีอยู่ในป่า หรือนำไม้ที่มีอยู่ในป่าออกจากป่าด้วยประการใด ๆ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม
 พระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมป่าไม้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
 แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าไม้เกินอัตรา
 ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การกำหนดป่าสงวนแห่งชาติ

มาตรา ๖ บรรดาป่าที่เป็นป่าสงวนอยู่แล้วตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและสงวนป่าก่อน
 วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้

เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรกำหนดป่าอื่นใดเป็นป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อรักษาสภาพป่า ไม้ ของป่า
 หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น ให้กระทำได้โดยออกกฎกระทรวงซึ่งต้องมีแผนที่แสดงแนวเขตป่าที่กำหนดเป็นป่า
 สงวนแห่งชาตินั้นแนบท้ายกฎกระทรวงด้วย

มาตรา ๗ การเปลี่ยนแปลงเขตหรือการเพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติป่าใด ไม่ว่าทั้งหมดหรือ
 บางส่วน ให้กระทำได้โดยออกกฎกระทรวง และเฉพาะกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลง หรือเพิกถอนบางส่วนให้มีแผนที่
 แสดงแนวเขตที่เปลี่ยนแปลง หรือเพิกถอนนั้นแนบท้ายกฎกระทรวงด้วย

มาตรา ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีหลักเขตและป้ายหรือเครื่องหมายอื่นแสดงแนวเขตป่า
 สงวนแห่งชาติไว้ตามสมควรเพื่อให้ประชาชนเห็นได้ว่าเป็นเขตป่าสงวนแห่งชาติ

มาตรา ๙ ให้ปิดประกาศสำเนากฎกระทรวงและแผนที่ท้ายกฎกระทรวง ตามมาตรา ๖ วรรคสอง หรือมาตรา ๗ ไว้ ณ ที่ทำการอำเภอ หรือกิ่งอำเภอท้องที่ที่ทำการกำนันท้องที่ และที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในหมู่บ้านท้องที่นั้น

มาตรา ๑๐ เมื่อได้กำหนดป่าไผ่เป็นป่าสงวนแห่งชาติแล้วให้มีกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาตินั้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนกรมป่าไม้ ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมที่ดินและกรรมการ อื่นอีกสองคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้คณะกรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ควบคุมให้การเป็นไปตามมาตรา ๘ และมาตรา ๙
- (๒) ดำเนินการสอบสวน และวินิจฉัยคำร้องตามมาตรา ๑๓
- (๓) มีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องในการสอบสวนตามมาตรา ๑๓
- (๔) ตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการ

มอบหมาย

มาตรา ๑๑ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม และให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานแห่งที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานแห่งที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๒ บุคคลใดอ้างว่ามีสิทธิ หรือได้ทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติโดยอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงกำหนดป่าสงวนแห่งชาตินั้นใช้บังคับ ให้ยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่กฎกระทรวงนั้นใช้บังคับถ้าไม่ยื่นคำร้องภายในกำหนดดังกล่าว ให้ถือว่าสละสิทธิหรือประโยชน์นั้น

คำร้องดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ส่งต่อไปยังคณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาตินั้นโดยไม่ชักช้า

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรณีสิทธิในที่ดินที่บุคคลมีอยู่ตามประมวลกฎหมายที่ดิน

มาตรา ๑๓ เมื่อคณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาติได้รับคำร้องตามมาตรา ๑๒ แล้ว ให้สอบสวนตามคำร้องนั้น ถ้าปรากฏว่าผู้ร้องได้เสียสิทธิหรือเสื่อมเสียประโยชน์ ให้คณะกรรมการพิจารณา กำหนดค่าทดแทนให้ตามที่เห็นสมควร

ถ้าผู้ร้องไม่พอใจในค่าทดแทนที่คณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาติกำหนด ผู้ร้องมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๓ ทวิ ในกรณีที่ส่วนราชการและองค์การของรัฐมีคว ามประสงค์จะใช้พื้นที่บางแห่ง ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือเพื่อประโยชน์ของรัฐอย่างอื่น ให้อธิบดีโดยอนุมัติ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์ภายในเขตป่าสงวน แห่งชาติได้ และในบริเวณดังกล่าวมีให้นำมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับแก่การที่ส่วนราชการหรือ องค์การนั้น ๆ จำเป็นต้องกระทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงานเพื่อใช้ประโยชน์ในพื้นที่นั้น

การใช้พื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าที่ดินในบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์มีแนวเขตทับที่ดินซึ่ง บุคคลได้รับประโยชน์ตาม มาตรา ๑๔ อยู่แล้ว ให้การรับประโยชน์ในที่ดินส่วนที่เป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ ประโยชน์นั้นสิ้นสุดลง เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณ ที่ทางราชการใช้ประโยชน์

การใช้พื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด โดย อนุมัติรัฐมนตรี

หมวด ๒

การควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติ

มาตรา ๑๔ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใดยึดถือครอบครองทำประโยชน์หรืออยู่ อาศัยในที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า ทำไม้ เก็บหาของป่า หรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการเสื่อมเสีย แก่สภาพป่าสงวนแห่งชาติ เว้นแต่

(๑) ทำไม้หรือเก็บหาของป่าตามมาตรา ๑๕ เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๖ ทวิ หรือมาตรา ๑๖ ตรี กระทำการตามมาตรา ๑๗ ใช้ประโยชน์ตามมาตรา ๑๘ หรือกระทำการ ตามมาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๐

(๒) ทำไม้หวงห้ามหรือเก็บหาของป่าหวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

มาตรา ๑๕ การทำไม้หรือการเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติให้กระทำได้เมื่อได้รับ ใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประกาศอนุญาตไว้เป็นคราว ๆ ในเขตป่าสงวน แห่งชาติแห่งหนึ่งแห่งใดโดยเฉพาะ

การอนุญาตให้เป็นไปตามแบบ ระเบียบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจอนุญาตให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเข้าทำประโยชน์ หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติคร าวละไม่น้อยกว่าห้าปีแต่ไม่ เกินสามสิบปี ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตเป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีกรงบประมาณ จะอนุญาตโดยให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งหมดหรือบางส่วนตามที่เห็นสมควรก็ได้

(๒) การเข้าทำประโยชน์เกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่คราวละไม่เกินสิบปี โดยให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตเก็บหาของป่าและไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงของป่าตามพระราชบัญญัติ นี้สำหรับแร่ ดินขาว หรือหิน แล้วแต่กรณี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา ๑๖ ทวิ ในกรณีที่ป่าสงวนแห่งชาติทั้งหมดหรือบางส่วนมีสภาพเป็นป่าไร่ร้างเก่า หรือทุ่งหญ้า หรือเป็นป่าที่ไม่มีไม้มีค่าขึ้นอยู่เลย หรือมีไม้มีค่าที่มีลักษณะสมบูรณ์เหลืออยู่เป็นส่วนน้อย และป่านั้นยากที่จะกลับฟื้นคืนดีตามธรรมชาติ ทั้งนี้ โดยมีสภาพตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี ให้ถือว่าป่าสงวนแห่งชาติในบริเวณดังกล่าวเป็นป่าเสื่อมโทรม

ถ้าทางราชการมีความจำเป็นต้องปรับปรุงฟื้นฟูสภาพป่าเสื่อมโทรม ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดเขตป่าเสื่อมโทรมทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ

ในเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ ถ้าบุคคลใดได้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตดังกล่าว อยู่แล้วจนถึงวันที่ประกาศกำหนดตามวรรคสอง

(๑) เมื่อบุคคลดังกล่าวร้องขอ และอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย เห็นว่าบุคคลนั้นยังมีความจำเป็นเพื่อการครองชีพ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือให้บุคคลดังกล่าวทำประโยชน์และอยู่อาศัยต่อไปในที่ที่ได้ทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยอยู่แล้วนั้นได้ แต่ต้องไม่เกินยี่สิบไร่ต่อหนึ่งครอบครัว และมีกำหนดเวลาคราวละ ไม่น้อยกว่าห้าปี แต่ไม่เกินสามสิบปี ทั้งนี้ โดยได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมสำหรับคราวแรก คราวต่อ ๆ ไปต้องเสียค่าธรรมเนียม

(๒) บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตตาม (๑) อาจขออนุญาตปลูกป่าหรือไม้ยืนต้นในที่ที่ตนเคยทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติเพิ่มเติมจากที่ได้รับอนุญาตแล้ว โดยพิสูจน์ให้เห็นว่าตนมีความสามารถและมีเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่จะปลูกป่า หรือไม้ยืนต้นตามที่ขอเพิ่มนั้นได้ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือให้ปลูกป่าหรือไม้ยืนต้นได้แต่ต้องไม่เกินสามสิบห้าไร่ต่อหนึ่งครอบครัว และมีกำหนดเวลาคราวละ ไม่น้อยกว่าห้าปี แต่ไม่เกินสามสิบปี และต้องเสียค่าธรรมเนียมตามที่กฎหมายกำหนดไว้

การได้รับอนุญาตตามวรรคสาม มิให้ถือว่าเป็นการได้มาซึ่งสิทธิในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน

ให้บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตตามวรรคสาม (๑) และ (๒) ได้รับยกเว้นค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าสำหรับไม้ที่ได้ปลูกขึ้นภายในที่ดินที่ได้รับอนุญาต

บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตต้องใช้ประโยชน์ในที่ดินตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในระเบียบที่อธิบดีกำหนด และจะให้บุคคลอื่นนอกจากบุคคลในครอบครัวเข้าทำประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวมิได้

ในกรณีที่บุคคลซึ่งได้รับอนุญาต ตลอดทั้งไม่ทำประโยชน์หรือไม่อยู่อาศัยในที่ดินที่ได้รับอนุญาตติดต่อกันเกินระยะเวลาสองปี หรือยินยอมให้บุคคลอื่นนอกจากบุคคลในครอบครัวเข้าทำประโยชน์ หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในระเบียบที่อธิบดีกำหนด ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเพิกถอนการอนุญาตนั้น

มาตรา ๑๖ ตริ ในกรณีที่บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ทวิ ถึงแก่ความตาย ให้บุคคลในครอบครัวซึ่งอาศัยอยู่กับผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิอยู่อาศัยหรือทำประโยชน์ในที่ดินนั้นต่อไปได้ แต่ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับอนุญาตถึงแก่ความตาย

ถ้าสามี ภรรยา บุตรคนหนึ่งคนใดหรือบุคคลในครอบครัวซึ่งอาศัยอยู่กับผู้ได้รับอนุญาตและผู้ได้รับอนุญาตได้ระบุไว้เป็นหนังสือตามแบบที่อธิบดีกำหนดให้เป็นผู้สืบสิทธิและหน้าที่ของตนประสงค์จะอยู่อาศัยหรือทำประโยชน์ในที่ดินนั้นต่อไป ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับอนุญาตถึงแก่ความตาย

เมื่อได้ยื่นคำขออนุญาตตามวรรคสองแล้ว ให้บุคคลตามวรรคหนึ่งอยู่อาศัยหรือทำประโยชน์ต่อไปได้ตามที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายอนุญาต

มาตรา ๑๗ เพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ อธิบดีมีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือแก่กระทรวง ทบวง กรมหรือบุคคลอื่นใดให้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี และเมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรจะสั่งยกเว้นค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่าก็ได้

มาตรา ๑๘ อธิบดีมีอำนาจออกระเบียบการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การเข้าไป การผ่านหรือการใช้ทาง

(๒) การนำหรือปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้าไป

ระเบียบตามวรรคหนึ่ง จะใช้บังคับในเขตป่าสงวนแห่งชาติแห่งใดให้ประกาศ ณ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนัน และที่ทำการผู้ใหญ่บ้านในท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติแห่งนั้นตั้งอยู่

มาตรา ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการควบคุม ดูแล รักษาหรือบำรุงป่าสงวนแห่งชาติ อธิบดีมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ ของกรมป่าไม้ กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้

มาตรา ๒๐ ในกรณีป่าสงวนแห่งชาติแห่งใดมีสภาพเป็นป่าเสื่อมโทรมตามมาตรา ๑๖ ทวี ให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดทำการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่าหรือไม้ยืนต้นในเขตป่าเสื่อมโทรมได้ภายในระยะเวลาและตามเงื่อนไขที่กำหนดในหนังสืออนุญาต แต่ในกรณีที่จะอนุญาตให้เกิน ๒,๐๐๐ ไร่ ต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

รัฐมนตรีอาจกำหนดให้ผู้รับอนุญาตเสียค่าตอบแทนให้แก่รัฐบาลได้ตามจำนวนที่เห็นสมควร โดยประกาศของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

มาตรา ๒๑ ใบอนุญาตทำไม้หรือเก็บหาของป่า ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๕ ให้ใช้ได้ภายในระยะเวลาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันออกใบอนุญาต

การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบ ระเบียบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ ในกรณีใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ยื่นคำขอใบแทนใบอนุญาตต่อ
พนักงานเจ้าหน้าที่

การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามแบบ ระเบียบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ใบอนุญาตที่ออกให้ตามมาตรา ๑๕ จะโอนกันได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจาก
พนักงานเจ้าหน้าที่

การโอนใบอนุญาตให้เป็นไปตามระเบียบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ ผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องจัดให้คนงาน ผู้รับ
จ้างหรือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีใบคู่มือสำหรับทำการตามที่ได้รับอนุญาต ตามแบบ
ระเบียบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ เมื่อได้กำหนดป่าใดเป็นป่าสงวนแห่งชาติและรัฐมนตรีได้แต่งตั้งพนักงาน
เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาตินั้นแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) สั่งให้ผู้หนึ่งผู้ใดออกจากป่าสงวนแห่งชาติ หรือให้งดเว้นการกระทำใด ๆ ในเขตป่าสงวน
แห่งชาติ ในกรณีที่มีข้อเท็จจริงปรากฏหรือเหตุอันควรสงสัยว่า มีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สั่งเป็นหนังสือให้ผู้กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้รื้อถอน แก่ไขหรือทำประการอื่นใดแก่สิ่ง
ที่เป็นอันตราย หรือสิ่งที่ทำให้เสื่อมสภาพในเขตป่าสงวนแห่งชาติภายในเวลาที่กำหนดให้

(๓) ยึด ทำลาย รื้อถอน แก่ไขหรือทำประการอื่นเมื่อผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตาม (๒) ไม่ปรากฏ
ตัวผู้กระทำความผิดหรือรู้ตัวผู้กระทำความผิดแต่หาตัวไม่พบ

ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดดังกล่าว และได้เสียค่าใช้จ่ายเพื่อการนั้น
ให้ผู้กระทำความผิดชดใช้หรือออกค่าใช้จ่ายนั้นทั้งหมด หรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำทรัพย์สินที่ยึดไว้ได้ออกขาย
ทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร ร เพื่อชดใช้ค่าใช้จ่ายนั้น และให้นำความในมาตรา ๑๓๒๗ แห่ง
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่เงินที่ได้จากการขายทรัพย์สินนั้นโดยอนุโลม

(๔) ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดที่เห็นสมควร ทั้งนี้ เพื่อป้องกันหรือบรรเทาความเสียหายแก่
ป่าสงวนแห่งชาติในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน

มาตรา ๒๖ การจับกุม ปรามปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๗ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต คนงานผู้รับจ้าง หรือผู้แทนของ
ผู้รับใบอนุญาต หรือหนังสืออนุญาตกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวง หรือเงื่อนไขในใบอนุญาต
หรือหนังสืออนุญาต ซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ อันอาจเป็นการเสียหายอย่างร้ายแรง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มี
อำนาจสั่งเป็นหนังสือให้พักใช้ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตได้ มีกำหนดไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่ออกคำสั่ง

คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่ง อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนคำสั่งหรือ
เพิ่มหรือลดระยะเวลาที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตได้ตามที่เห็นสมควร แต่ในกรณีที่มีคำสั่งเพิ่ม
ระยะเวลาดังกล่าวนั้น จะเพิ่มได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

มาตรา ๒๘ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือคำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๒๗ ผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีโดยยื่นอุทธรณ์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่มีการสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตแล้ว ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรก็ให้มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตนั้นได้

มาตรา ๓๐ ในกรณีมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการหรือสาธารณประโยชน์ หรือเมื่อปรากฏว่าได้มีการอนุญาตไปโดยมิชอบ รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนการอนุญาตรายหนึ่งรายใดทั้งหมดหรือบางส่วนได้

ในกรณีมิใช่เป็นความผิดของผู้ถูกสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้จ่ายค่าทดแทนด้วยจำนวนเงินอันเป็นธรรมแก่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนการอนุญาตนั้น

หมวด ๓

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปีและปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท

ในกรณีความผิดตามมาตรา ๑๔ นี้ถ้าได้กระทำเป็นเหตุที่เกียติสับห้าไร่หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่

(๑) ไม้สัก ไม้ยาง ไม้สนเขา หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ หรือ

(๒) ไม้อื่นเป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างรวมกันเกียติสับต้น หรือ

ท่อน หรือรวมปริมาตรไม้เกินสี่ลูกบาศก์เมตร หรือ

(๓) ต้นน้ำลำธาร

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท

ในกรณีที่มีคำพิพากษาชี้ขาดว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ นี้ ถ้าปรากฏว่าบุคคลนั้นได้ยึดถือครอบครองที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำความผิด คนงาน ผู้รับจ้าง ผู้แทน และบริวารของผู้กระทำความผิด ออกจากเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ด้วย

มาตรา ๓๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๓๓ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซึ่งหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่นใดที่จัดให้มีขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๓ ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๘ หรือขัดคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๕ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๔ ผู้ได้รับไว้ด้วยประการใด ซ่อนเร้น จำหน่าย หรือช่วยพาเอาไปเสีย ซึ่งไม้หรือของป่าที่ตนรู้อยู่แล้วว่า เป็นไม้หรือของป่าที่มีผู้ได้มาโดยการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษเสมือนเป็นตัวการในการกระทำผิดนั้น

มาตรา ๓๕ บรรดาไม้ ของป่า เครื่องมือ เครื่องใช้ อาวุธ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ซึ่งบุคคลใช้หรือได้มาโดยการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ริบเสียทั้งสิ้นโดยไม่คำนึงว่าเป็นของผู้กระทำผิดและมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือไม่

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๖ บรรดาป่าที่เป็นป่าคุ้มครองอยู่แล้วตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและสงวนป่า ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นป่าสงวนแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีกฎกระทรวงออกตามมาตรา ๖ วรรคสอง หรือมาตรา ๗ ซึ่งต้องออกภายในห้าปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๗ ใบอนุญาตที่ออกให้แก่บุคคลกระทำการใด ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและสงวนป่าก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๓๘ ภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับบรรดากฎกระทรวงประกาศ ข้อกำหนด และระเบียบการต่าง ๆ ที่ได้ออกตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและสงวนป่าและใช้อยู่ในวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา ให้คงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงประกาศ ข้อกำหนดหรือระเบียบการต่าง ๆ ยกเลิกหรือมีความอย่างเดียวกันหรือขัด หรือแย้งกัน หรือกล่าวไว้เป็นอย่างอื่น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า

คำขอ	ฉบับละ	๑	บาท
ใบอนุญาตทำไม้ หรือเก็บหาของป่า	ฉบับละ	๒๐	บาท
ใบคู่มือคนงาน ผู้รับจ้างหรือผู้แทนของ ผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต	ฉบับละ	๕	บาท
ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๕	บาท
การโอนใบอนุญาต	ครั้งละ	๑๐	บาท
หนังสืออนุญาตให้บุคคลเข้าทำประโยชน์ หรืออยู่อาศัย	ไร่ละ	๕๐๐	บาท
ค่าภาคหลวงไม้	ลูกบาศก์เมตรละ	๔๐	บาท
ค่าภาคหลวงของป่า	ลูกบาศก์เมตรละ	๔	บาท
ในกรณีไม่อาจคำนวณเป็นลูกบาศก์เมตร	ร้อยละสิบของราคาตลาด		
ค่าบำรุงป่า สองเท่าค่าภาคหลวงไม้หรือค่าภาคหลวงของป่าที่ผู้รับอนุญาตจะต้องชำระ เนื่องจากการทำไม้และเก็บหาของป่าจากป่าสงวนแห่งชาติ			

พระราชบัญญัติ
สวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสวนป่า

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ ขึ้นไว้โดยคำแนะนำ และยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สวนป่า” หมายความว่า ที่ดินที่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๕ เพื่อทำการปลูกและบำรุงรักษา
ต้นไม้ที่เป็นไม้หวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

“ต้นไม้” หมายความว่า ต้นไม้ที่ขึ้นอยู่แล้วหรือปลูกขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์จากเนื้อไม้และ
หมายความรวมถึงต้นไม้ที่ขึ้นอยู่แล้วหรือปลูกขึ้นเพื่อประโยชน์อย่างอื่นแต่อาจใช้ประโยชน์จากเนื้อไม้ได้ด้วย

“ไม้” หมายความว่า ต้นไม้ และหมายความรวมถึง

(๑) ส่วนใดๆ ของต้นไม้ ไม่ว่าจะถูกตัด ทอน เลื่อย ใส ผ่า ถาก ขุด อัด หรือกระทำด้วย
ประการอื่นใดหรือไม่ และ

(๒) ไม้แปรรูป สิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใด บรรดาที่ทำด้วยต้นไม้หรือส่วนใดๆ ของ
ต้นไม้

“ตรา” หมายความรวมถึงเครื่องหมายหรือวัตถุใดๆ ที่ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อตี ตอกหรือประทับที่ไม้

“หนังสือรับรองการแจ้ง” หมายความรวมถึงสำเนาหรือภาพถ่ายของหนังสือรับรองการแจ้งที่
พนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับรองถูกต้อง

“ผู้ทำสวนป่า” หมายความว่า ผู้ได้รับหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า และ
หมายความรวมถึงผู้ยื่นคำขอรับโอนทะเบียนสวนป่าด้วย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายสำหรับ กรุงเทพมหานคร และผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายสำหรับจังหวัดอื่น

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมป่าไม้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ที่ดินที่จะขอขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นที่ดินประเภทหนึ่งประเภทใด ดังต่อไปนี้

(๑) ที่ดินที่มีโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ตามประมวลกฎหมายที่ดิน

(๒) ที่ดินที่มีหนังสือของทางราชการรับรองว่า ที่ดินดังกล่าวอยู่ในระยะเวลาที่อาจขอรับโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ตามประมวลกฎหมายที่ดินได้ เนื่องจากได้มีการครอบครองและเข้าทำกินในที่ดินดังกล่าวตามกฎหมายว่าด้วยการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมหรือตามกฎหมายว่าด้วยการจัดที่ดินเพื่อการครองชีพไว้แล้ว

(๓) ที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมที่มีหลักฐานการอนุญาต การเช่าหรือเช่าซื้อ

(๔) ที่ดินที่มีหนังสืออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติให้บุคคลเข้าทำการปลูกป่าในเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ หรือเข้าทำการปลูกสร้างสวนป่า หรือไม้ยืนต้นในเขตป่าเสื่อมโทรม

(๕) ที่ดินที่ได้ดำเนินการเพื่อการปลูกป่าอยู่แล้วโดยทบวงการเมือง รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

มาตรา ๕ ผู้มีกรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครอง หรือผู้มีสิทธิใช้ประโยชน์ในที่ดินตามมาตรา ๔ ประสงค์จะใช้ที่ดินนั้นทำสวนป่าเพื่อการค้า ให้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนต่อนายทะเบียนตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด และเมื่อได้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนแล้ว ผู้ยื่นคำขออาจดำเนินการไปก่อนได้จนกว่านายทะเบียนจะสั่งรับหรือไม่รับขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าตามมาตรา ๖

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอ เป็นผู้เช่าหรือผู้เช่าซื้อที่ดินที่ขอขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าและที่ดินดังกล่าวเป็นที่ดินตามมาตรา ๔ (๑) ผู้ยื่นคำขอต้องมีหลักฐานการเช่าหรือเช่าซื้อที่ดินดังกล่าว พร้อมทั้งหนังสือยินยอมของผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินนั้น ที่แสดงว่าอนุญาตให้ทำสวนป่าได้

มาตรา ๖ ให้นายทะเบียนพิจารณาและแจ้งการสั่งรับหรือไม่รับขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอตามมาตรา ๕ หรือได้รับรายงานผลการตรวจสอบตามมาตรา ๗ แล้วแต่กรณี

การสั่งรับขึ้นทะเบียนและการออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ยื่นคำขอมิสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งดังกล่าว คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๗ ก่อนรับขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าตามมาตรา ๖ หากที่ดินที่ขอขึ้นทะเบียนเป็นที่ดินตามมาตรา ๔ (๔) ให้นายทะเบียนสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบและทำรายงานเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง สภาพที่ดิน ชนิด ขนาด ปริมาณ และจำนวนของไม้ ตลอดจนรายละเอียดของที่ดินที่ ขอขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่า และในกรณีที่เป็นไม้หวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ หรือไม้ที่การทำไม้ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดแจ้งในรายงานดังกล่าวให้แจ้งชัดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี ทั้งนี้ ให้นายงานผลการตรวจสอบต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง

เมื่อได้รับรายงานผลการตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนสั่งให้ผู้ยื่นคำขอเก็บหาของป่า แผ้วถางป่า ตัด โคน เก็บบริบ สุมเผา ทำลาย หรือสงวนไว้ซึ่งไม้หรือของป่าดังกล่าว โดยผู้ยื่นคำขอเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

ไม้และของป่าที่ได้มาตามวรรคสอง ให้ตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการเก็บหาข้อมูลทางวิชาการป่าไม้ การเก็บสถิติของการเจริญเติบโตของไม้ การประเมินผลการทำสวนป่า ตลอดจนเพื่อติดตามผลการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสวนป่าเพื่อตรวจสอบหรือให้คำแนะนำได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง และให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙ ผู้ทำสวนป่าต้องจัดให้มีตราเพื่อแสดงการเป็นเจ้าของไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า และจะนำตราออกใช้ได้เมื่อนำขึ้นทะเบียนแล้ว

ตราที่ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับตี ตอก หรือประทับที่ไม้ซึ่งผู้ทำสวนป่าจะตัดหรือโค่นต้องเป็นตราที่มีการรับรองจากนายทะเบียนโดยมีเครื่องหมายที่นายทะเบียนทำกำกับไว้ด้วย

การยื่นคำขอขึ้นทะเบียน การสั่งรับขึ้นทะเบียน การออกหนังสือรับรอง การขึ้นทะเบียนและการรับรองตรา ตลอดจนวิธีตี ตอก หรือประทับหรือแสดงตรา ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา ๑๐ ในการทำไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า ผู้ทำสวนป่าอาจตัดหรือโค่นไม้ แปรรูปไม้ ค้ำไม้ มีไม้ไว้ในครอบครอง และ นำไม้เคลื่อนที่ผ่านด่านป่าไม้ได้ แต่การตั้งโรงงานแปรรูปไม้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

มาตรา ๑๑ ก่อนการตัดหรือโค่นไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า ให้ผู้ทำสวนป่าแจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อออกหนังสือรับรองการแจ้ง และเมื่อแจ้งแล้วให้ผู้ทำสวนป่าดำเนินการตัดหรือโค่นไม้ดังกล่าวได้

การแจ้งและการออกหนังสือรับรองการแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ในการนี้ นายทะเบียนอาจกำหนดเงื่อนไขอื่นใดที่ผู้ทำสวนป่าต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการตัดหรือโค่นไม้ การตี ตอก หรือประทับตราที่ไม่ไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๑๒ ในการตัดหรือโค่นไม้ ผู้ทำสวนป่าต้องเก็บรักษาหนังสือรับรองการแจ้งไว้ที่สวนป่าเพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตลอดเวลาที่ทำการตัดหรือโค่นไม้

มาตรา ๑๓ ไม้ที่จะนำเคลื่อนที่ออกจากสวนป่า ต้องมีรอยตราตี ตอก หรือประทับหรือแสดงการเป็นเจ้าของ และในการนำเคลื่อนที่ ผู้ทำสวนป่าต้องมีหนังสือรับรองการแจ้งตลอดจนบัญชีแสดงรายการไม้กำกับไปด้วยตลอดเวลาที่นำเคลื่อนที่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา ๑๔ บรรดาไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงและค่าบำรุง งบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการตัดหรือโค่นไม้ในสวนป่า ตลอดจนการนำเคลื่อนที่ไม้ออกจากสวนป่า ผู้ทำสวนป่าต้องเก็บรักษาหนังสือรับรองการแจ้งบัญชีแสดงรายการไม้และเอกสารสำคัญที่เกี่ยวกับการดังกล่าวไว้ที่สวนป่าเพื่อแสดงต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่ ตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า หรือหนังสือรับรองการแจ้ง สูญหาย ชำรุด หรือถูกทำลาย ให้ผู้ทำสวนป่ายื่นคำขอใบแทนหนังสือรับรองดังกล่าวต่อนายทะเบียนการขอและการออกใบแทนหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ผู้ทำสวนป่าประสงค์จะยกเลิกตรา ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมภานำตราดังกล่าวไปทำลายต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่ตราของผู้ทำสวนป่าบุบสลายในสาระสำคัญหรือสูญหาย ให้ผู้ทำสวนป่าแจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบการบุบสลายหรือสูญหายและในกรณีที่ตราบุบสลาย ให้นำตราดังกล่าวไปทำลายต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่พร้อมกับการแจ้งด้วย

การแจ้งการยกเลิกตรา การสั่งยกเลิกตรา และการแก้ไขทะเบียนตรา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ผู้ทำสวนป่าไม่ประสงค์จะทำสวนป่าต่อไป ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมภานำตราไปทำลายต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้ถือว่าหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าของผู้ทำสวนป่าดังกล่าวสิ้นสุดลง

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ผู้ทำสวนป่าตายหรือโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินที่ทำสวนป่าให้แก่บุคคลอื่น หรือผู้ทำสวนป่าซึ่งมีสิทธิตามสัญญาเช่าหรือเช่าซื้อในที่ดินที่ทำสวนป่าถูกเลิกสัญญาเช่าหรือเช่าซื้อ หากทายาทหรือผู้จัดการมรดกของผู้ทำสวนป่า ผู้รับโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดิน หรือผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินที่มีการเลิกสัญญาเช่า หรือเช่าซื้อ แล้วแต่กรณี ประสงค์จะทำสวนป่าในที่ดินดังกล่าวต่อไป ให้แจ้งการขอรับโอนทะเบียนสวนป่าต่อนายทะเบียน ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ทำสวนป่าตาย หรือมีการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง หรือมีการเลิกสัญญาเช่าหรือเช่าซื้อ แล้วแต่กรณี หากไม่แจ้งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่านั้นสิ้นสุดลง

ให้ผู้รับโอนทะเบียนสวนป่าตามวรรคหนึ่ง รับโอนไปซึ่งสิทธิและหน้าที่ของ ผู้ทำสวนป่าเดิม ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๒๐ การทำลายตราตามมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา ๒๑ บรรดาไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า หากบุคคลได้รับโอนต้องมีหลักฐานแสดงการได้มาโดยชอบตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ไม้ที่มีการโอนตามวรรคหนึ่ง ผู้รับโอนอาจค้า มีไว้ในครอบครอง หรือนำเคลื่อนที่ผ่านด่านป่าไม้ได้ แต่การแปรรูปไม้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

ให้ถือว่าไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าเป็นไม้ที่ผู้รับอนุญาตตามหมวด ๔ การควบคุมการแปรรูปไม้ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ อาจมีไว้ในครอบครองได้

มาตรา ๒๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๓ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔ ผู้ใดใช้ตราตี ตอก หรือประทับหรือแสดงการเป็นเจ้าของไม้ที่ มีได้มาจากการทำสวนป่า ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ ผู้ใดใช้ตราตี ตอก หรือประทับหรือแสดงการเป็นเจ้าของไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าอันเป็นการฝ่าฝืนข้อกำหนดที่ออกตามมาตรา ๙ วรรคสาม หรือเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง หรือนำไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าเคลื่อนที่โดยไม่มีรอยตราตี ตอก หรือประทับหรือแสดงการเป็นเจ้าของ หรือไม่มีบัญชีแสดงรายการไม้กำกับไม้ที่นำเคลื่อนที่ตามมาตรา ๑๓ หรือฝ่าฝืนข้อกำหนดที่ออกตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖ ผู้ทำสวนป่าผู้ใดไม่เก็บรักษาหนังสือรับรองการแจ้งไว้ที่สวนป่าตามมาตรา ๑๒ หรือไม่เก็บรักษาหนังสือรับรองการแจ้ง บัญชีแสดงรายการไม้ หรือเอกสารสำคัญตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๕ หรือไม่แจ้งการบุบสลายในสาระสำคัญ หรือการสูญหายของตรา หรือไม่นำตราที่บุบสลายไปทำลายตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำความผิดนั้น

มาตรา ๒๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๐๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการเก็บหาของป่าหวงห้าม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๔๙๔ และมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑(พ.ศ.๒๔๙๘)ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการเก็บหาของป่า

ข้อ ๒. ผู้ใดจะเก็บหาของป่าหวงห้ามในป่าใด ให้ยื่นคำขอโดยใช้แบบพิมพ์ของทางการตามแบบท้ายนี้ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ของป่านั้น เพื่อพิจารณาและดำเนินการอนุญาตในการออกใบอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดอายุใบอนุญาตไว้ แต่มิให้เกินหนึ่งปีนับตั้งแต่วันออกใบอนุญาต ระยะเวลาดังกล่าวนี้มีให้ใช้บังคับสำหรับการอนุญาตผูกขาด

ข้อ ๓. ใบอนุญาตเก็บหาของป่าหวงห้าม ให้ใช้แบบพิมพ์ตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๔. ผู้รับอนุญาตต้องนำของป่าหวงห้ามที่เก็บหาได้ ไปตามแนวทางและยังที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจวัดและคำนวณค่าภาคหลวง

ข้อ ๕. การเก็บหาของป่าหวงห้าม โดยการตัดไม้ทำฟืนผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ต้องจัดไม้ที่ตัดให้เป็นกอง ตามแบบที่กรมป่าไม้กำหนด ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจวัดและคำนวณค่าภาคหลวง

(๒) ต้องไม่ทิ้งเศษไม้หรือปลายไม้ที่พอจะทำได้เป็นฟืนได้ไว้ในป่าโดยไม่จำเป็น

(๓) ในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นไม้ไว้ในใบอนุญาตผู้รับอนุญาตจะทำการตัดไม้ทำฟืนได้แต่เฉพาะต้นที่มีรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นเช่นนั้นแสดงไว้เท่านั้น

ข้อ ๖. การเผาเอาถ่านไม้ ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ถ้าใช้เตาเผาถ่าน ต้องใช้เตาที่มี ลักษณะและคุณภาพดีพอแก่การเผาถ่านเพื่อมิให้ไม้ต้องสูญเสียไปในการเผาถ่านเป็นเตาเผาถ่านใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจเห็นว่า มีลักษณะและคุณภาพไม่ดีพอให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตจัดทำหรือแก้ไขภายในกำหนดเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามคำสั่งนั้น

(๒) ต้องยื่นบัญชีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบอนุญาตเป็นรายเดือนและบัญชีนั้นต้องมีรายการดังนี้

(ก) เลขที่ประจำเตา

(ข) ความจุของเตาเป็นลูกบาศก์เมตร

(ค) วันเดือนปีที่น่าไม้เผาถ่านเข้าบรรจุเตา

(ง) วันเดือนปีที่น่าถ่านไม้ออกจากเตา

(๓) ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตขอเสียค่าภาคหลวงก่อนเผา ผู้รับอนุญาตต้องไม่นำไม้เผาเข้า
บรรจุก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจวัด เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

(๔) ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตขอเสียค่าภาคหลวงเมื่อเผาเป็นถ่านแล้ว ผู้รับอนุญาตต้องไม่ขน
ถ่านที่ไม่นำออกจากเตาไปที่อื่นก่อนพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจวัด เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก
พนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๗ การเก็บหารวงผึ้ง ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

- (๑) ต้องไม่ใช้ไฟเผาต้นไม้ที่มีผึ้งจับทำรังอยู่ แต่ยอมให้ใช้ควันรมได้
- (๒) ต้นไม้ที่มีผึ้งจับทำรังอยู่แต่เพียงรังเดียวต้องงดเว้นเก็บหารวงผึ้งรังนั้น
- (๓) ต้นไม้ที่มีผึ้งจับทำรังอยู่เกินหนึ่งรัง ต้องให้เหลือรังผึ้งไว้เป็นพันธุ์อย่างน้อยรังหนึ่งใน
กรณีที่ต้นไม้ที่มีผึ้งจับทำรังอยู่เกินยี่สิบรัง ให้เหลือรังผึ้งไว้เป็นพันธุ์ในอัตราหนึ่ง รังต่อทุกจำนวนยี่สิบรังหรือ
เศษของยี่สิบรัง

ข้อ ๘ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยเจาะต้นตะเคียนตาแมวเอาชันผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

- (๑) ต้องเจาะแต่เฉพาะต้นที่มีขนาดโตไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เซนติเมตร โดยวัดรอบลำต้นตรงที่
สูงจากพื้นดินขึ้นไป ๑๓๐ เซนติเมตร
- (๒) ต้องเจาะลำต้นตรงที่สูงจากพื้นดินขึ้นไปไม่เกิน ๖ เมตร
- (๓) ต้องเจาะให้หลุมมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน ๑๐ เซนติเมตร และลึกไม่เกิน ๕
เซนติเมตร แต่ละหลุมต้องเว้นระยะห่างกันไม่น้อยกว่า ๓๐ เซนติเมตร
- (๔) ต้องระมัดระวังการเจาะมิให้เป็นอันตรายแก่ต้นตะเคียนและห้ามใช้ไฟสุ่มหรือเผาหลุม
- (๕) ในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นไว้ในใบอนุญาต ผู้รับ
อนุญาตจะทำการเจาะได้แต่เฉพาะต้นที่มีรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นเช่นนั้นแสดงไว้เท่านั้น

ข้อ ๙ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยเจาะเผาต้นยางเอาน้ำมันยาง ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

- (๑) ต้องเจาะเผาแต่เฉพาะต้นที่มีขนาดโตไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เซนติเมตร โดยวัดรอบลำต้น
ตรงที่สูงจากพื้นดินขึ้นไป ๑๓๐ เซนติเมตร
- (๒) การเจาะแต่ละต้นให้กำหนดจำนวนหลุมดังนี้
 - (ก) ต้นขนาดโตตั้งแต่ ๒๐๐ เซนติเมตร ถึง ๒๕๐ เซนติเมตร โดยวัดตามวิธี (๑) เจาะได้ไม่เกินหนึ่งหลุม
 - (ข) ต้นขนาดโตเกิน ๒๕๐ เซนติเมตร ถึง ๓๐๐ เซนติเมตร โดยวัดตามวิธี (๑) เจาะได้
ไม่เกินสองหลุม
 - (ค) ต้นขนาดโตเกิน ๓๐๐ เซนติเมตร โดยวัดตามวิธี (๑) เจาะได้ไม่เกินสามหลุม
- (๓) ต้องเจาะให้หลุมมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน ๓๐ เซนติเมตร และลึกไม่เกิน ๒๐
เซนติเมตร
- (๔) ห้ามเผาหรือกระทำโดยประการอื่นใด จนอาจทำให้ต้นยางเป็นอันตราย
- (๕) ในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นไว้ในใบอนุญาต
ผู้รับอนุญาตจะทำการเจาะเผาได้แต่เฉพาะต้นที่มีรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นเช่นนั้นแสดงไว้เท่านั้น

ข้อ ๑๐ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยเจาะต้นสนเอายาง ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องเจาะแต่เฉพาะต้นที่มีขนาดโตไม่น้อยกว่า ๑๒๐ เซนติเมตร โดยวัดรอบลำต้นตรงที่สูงจากพื้นดินขึ้นไป ๑๓๐ เซนติเมตร

(๒) การเจาะแต่ละต้นให้กำหนดจำนวนร่องดังนี้

(ก) ต้นขนาดโตตั้งแต่ ๑๒๐ เซนติเมตร ถึง ๑๕๐ เซนติเมตร โดยวัดตามวิธี (๑) เจาะได้ไม่เกินหนึ่งร่อง

(ข) ต้นขนาดโตเกิน ๑๕๐ เซนติเมตร ถึง ๒๐๐ เซนติเมตร โดยวัดตามวิธี (๑) เจาะได้ไม่เกินสองร่อง

(ค) ต้นขนาดโตเกิน ๒๐๐ เซนติเมตร โดยวัดตามวิธี (๑) เจาะได้ไม่เกินสามร่อง

(๓) ต้องเจาะให้ร่องอยู่ระดับเดียวกัน และเว้นระยะระหว่างร่องเท่าๆ กัน ขอบล่างของร่องต้องสูงจากพื้นดินไม่เกิน ๓๐ เซนติเมตร

(๔) ร่องแต่ละร่องให้มีขนาดดังต่อไปนี้

(ก) ในการเจาะครั้งแรก ความยาวร่องตามทางยาวของลำต้นต้องไม่เกิน ๑๕ เซนติเมตร กว้างไม่เกิน ๑๐ เซนติเมตร และลึกเข้าไปในเนื้อไม้ไม่เกิน ๓ เซนติเมตร

(ข) ในการขยายร่องที่เราเจาะไว้แล้ว ให้ขยายได้แต่เฉพาะตามทางยาวของลำต้น แต่ห้ามขยายร่องนั้นเกิน ๓๐ เซนติเมตร เมื่อนับรวมกับร่องที่เจาะหรือขยายก่อนหน้านี้

(๕) ห้ามเอาไฟสุ่ม หรือเผาต้น

(๖) ในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นไว้ในใบอนุญาตผู้รับอนุญาต จะทำการเจาะได้แต่เฉพาะต้นที่มีรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นเช่นนั้นแสดงไว้เท่านั้น

ข้อ ๑๑ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยสับหรือกรีดต้นเยลุดองเอายาง ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องสับหรือกรีดแต่เฉพาะต้นที่มีขนาดโตไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เซนติเมตร โดยวัดรอบลำต้นตรงที่สูงจากพื้นดินขึ้นไป ๑๓๐ เซนติเมตร

(๒) ต้องสับหรือกรีดลำต้นโดยระมัดระวังมิให้เนื้อไม้เป็นแผล และห้ามสับหรือกรีดจนรอยที่สับหรือกรีดนั้นกว้างเกินหนึ่งในสี่ของขนาดโตวัดรอบลำต้นตรงที่สับหรือกรีดนั้น

(๓) ในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นไว้ในใบอนุญาตผู้รับอนุญาต จะทำการสับหรือกรีดได้แต่เฉพาะต้นที่มีรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นเช่นนั้นแสดงไว้เท่านั้น

ข้อ ๑๒ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยลอกเอาเปลือกไม้ก่อกหรือมะก่อกทุกชนิด ไม้ตะเคียนทอง หรือตะเคียนใหญ่หรือเคียนหรือแคน ไม้พยอมหรือยอมหรือชะยอมหรือพยอมดงหรือกายูตีบอง ไม้อบเชยหรือฮังแกหรือ ฮังไก่ หรือเซียด หรือ กะเซียด หรือ มหาปราบ ไม้มะหาด หรือหาดหรือ หาดसान หรือ กายูตาแป ไม้กัดลิ้นหรือซ้อาย หรือมะเฟืองป่าหรือแก้วสารท หรือลำไยป่าหรือพญาไก่อเถื่อน หรือไม้สีเสียด ผู้รับอนุญาต ต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ต้องลอกเปลือกแต่เฉพาะต้นที่มีขนาดโตถึงขนาดจำกัดตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยขนาดจำกัด

(๒) ต้องลอกเปลือกตามทางยาวของลำต้น ตรงที่สูงจากพื้นดินขึ้นไปไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร และห้ามลอกเปลือกตรงที่สูงเกินคาบแรก

(ก) แผลที่ลอกเปลือกแต่ละแผลต้องมีขนาดยาวไม่เกิน ๘๐ เซนติเมตรกว้างไม่เกิน ๒๐ เซนติเมตร มีระยะห่างกันไม่น้อยกว่า ๓๐ เซนติเมตร และต้องไม่อยู่ในระดับเดียวกัน

(ข) เมื่อลอกเปลือกแล้ว ต้องใช้น้ำมันดินหรือยากันเห็ดราทาแผลที่ลอก ภายในสามวันนับแต่วันที่ลอกเปลือก

(ค) ต้องไม่ลอกเปลือกต้นที่เคยถูกลอกเปลือกเต็มที่แล้ว เว้นแต่แผลที่ถูกลอกเปลือกแล้ว ได้งอกเปลือกใหม่เต็มที่ดังเดิม

(ง) ในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นไว้ในใบอนุญาตผู้รับอนุญาต จะทำการลอกเปลือกได้แต่เฉพาะต้นที่มีรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นเช่นนั้นแสดงไว้เท่านั้น

ข้อ ๑๓ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยกะเทาะ ขูดหรือสับเอาเปลือกไม้บงหรือยางบง หรือปรงหรือม้งหรือหมี ไม้ปรงหรือแสมหรือโหรงหรือกายูตือองา ไม้โกกงางหรือพังกาหรือลานหรือไม้ฝาด หรือดำเสาหนูหรือเม็งทะเลหรือกายูคละ ซึ่งลอกไม้ได้สะดวกเหมือนไม้จำพวกที่มีเปลือกเป็นเส้นใยผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องกะเทาะ ขูดหรือสับเอาเปลือกแต่เฉพาะต้นที่มีขนาดโตถึงขนาดจำกัดตามกฎหมายกระทรวง ว่าด้วยขนาดจำกัด

(๒) ต้องกะเทาะ ขูดหรือสับเอาเปลือกตามทางยาวของลำต้นตรงที่สูงจากพื้นดินขึ้นไป ไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร และห้ามกะเทาะ ขูดหรือสับตรงที่สูงเกินถึงความสูงของต้นไม้้นโดยวัดจากโคนต้นถึงยอดไม้

(๓) ต้องกะเทาะ ขูดหรือสับเอาเปลือกโดยให้ลึกเข้าไปในเนื้อไม้ไม่เกิน ๑ เซนติเมตรแผลกว้างไม่เกินหนึ่งในสี่ของขนาดโตวัดรอบลำต้นตรงที่กะเทาะขูดหรือสับนั้น และต้นหนึ่งให้กะเทาะ ขูดหรือสับได้แผลเดียว

(๔) เมื่อกะเทาะ ขูดหรือสับเอาเปลือกแล้วต้องใช้น้ำมันดินหรือยากันเห็ดราทาแผลที่กะเทาะขูดหรือสับภายในสามวันนับตั้งแต่วันที่กะเทาะ ขูดหรือสับ

(๕) ต้องไม่กะเทาะ ขูดหรือสับต้นที่เคยถูกกะเทาะ ขูดหรือสับแล้วเว้นแต่แผลที่ถูกกะเทาะ ขูดหรือสับแล้วได้งอกเปลือกใหม่เต็มที่ดังเดิม

(๖) ในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นไว้ในใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตจะทำการกะเทาะ ขูดหรือสับเอาเปลือกได้แต่เฉพาะต้นที่มีรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นเช่นนั้นแสดงไว้เท่านั้น

ข้อ ๑๔ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยตัดเอาใบลาน ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องตัดใบแต่เฉพาะต้นที่ตั้งลำต้นแล้ว

(๒) ตัดใบอ่อนแต่ละต้นในปีหนึ่งได้ไม่เกินสามใบ และแต่ละคราวที่ตัดต้องเหลือยอดอ่อนที่สุดไว้

ข้อ ๑๕ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยเจาะต้นรักเอายาง ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องเจาะแต่เฉพาะต้นที่มีขนาดโตไม่น้อยกว่า ๘๐ เซนติเมตร โดยวัดรอบลำต้นตรงที่สูงจากพื้นดินขึ้นไป ๑๓๐ เซนติเมตร

(๒) ต้องเจาะหลุมแรกให้สูงจากพื้นดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร หลุมต่อไปต้องไม่อยู่ในแนวเดียวกับหลุมแรกทั้งในแนวตั้งและแนวราบ แต่หลุมเว้นระยะห่างกันไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตรและห้ามเจาะตรงที่สูงเกินกิ่งใหญ่กิ่งแรก

(๓) หลุมแต่ละหลุมให้มีรูปเป็นหลุมสามเหลี่ยมโดยให้ปลายแหลมกลับลงพื้นดิน ให้ฐานของรูปสามเหลี่ยมอยู่ด้านบน ยาวไม่เกิน ๒๐ เซนติเมตร ด้านข้างของหลุมยาวไม่เกินด้านละ ๓๐ เซนติเมตร และลึกเข้าไปในเนื้อที่ไม้ไม่เกิน ๒ มิลลิเมตร

(๔) ห้ามตอกลูกทอยที่ลำต้น ไม่ว่าเพื่อการใด

(๕) ห้ามใช้ไฟหรือวัตถุอื่นใดช่วยเร่งการเจาะเอาอย่าง

(๖) ห้ามเจาะตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึงพฤษภาคม

(๗) เมื่อสิ้นสุดการเจาะให้นำภาชนะรองยางและพะองหรือวัตถุที่ใช้ปีนออกจากต้นเสีย

ทั้งสิ้น

(๘) ในกรณีที่มีการกำหนดเครื่องหมายประจำต้นไว้ในใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตจะทำการเจาะได้แต่เฉพาะต้นที่มีเครื่องหมายประจำต้นเช่นนั้นแสดงไว้เท่านั้น

ข้อ ๑๖ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยกรีดหรือสับต้นขนุนนกเอาอย่าง ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องกรีดหรือสับแต่เฉพาะต้นที่มีขนาดโตไม่น้อยกว่า ๑๒๐ เซนติเมตร โดยวัดรอบลำต้นตรงที่สูงจากพื้นดินขึ้นไป ๑๓๐ เซนติเมตร

(๒) ต้องกรีดหรือสับแต่เพียงด้านใดด้านหนึ่งตามทางยาวของลำต้น

(๓) ต้องกรีดหรือสับโดยระมัดระวังมิให้เนื้อไม้เป็นแผลและห้ามกรีดหรือสับตรงที่สูงเกินคาบแรก

(๔) ต้นที่ได้กรีดหรือสับเอาอย่างแล้ว ต้องงดเว้นการกรีดหรือสับครั้งต่อไปไว้มีกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสองปี และการกรีดหรือสับครั้งต่อไปต้องกระทำในด้านตรงกันข้ามกับการกรีดหรือสับครั้งก่อน

(๕) ในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นไว้ในใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตจะทำการกรีดหรือสับได้แต่เฉพาะต้นที่มีรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นเช่นนั้นแสดงไว้เท่านั้น

ข้อ ๑๗ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยเก็บกล้วยไม้ ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องเก็บเฉพาะต้นที่เจริญเติบโตเต็มที่แล้ว คือ

(ก) สำหรับกล้วยไม้ชนิดพ้ามุ่ย สามปอยหลวง หรือเอื้องแวนด้าสุกเกอร์เรียมา ลำต้นต้องยาวไม่น้อยกว่า ๒๐ เซนติเมตร โดยวัดจากรากที่สูงที่สุดถึงง่ามใบคู่ยอดสุด

(ข) สำหรับกล้วยไม้ชนิดเอื้องแซะ เอื้องตาเหิน เอื้องเงินหลวง เอื้องหวายตอร์ติเลหรืออรองเท้าตะนารี หรือเอื้องคางกบทุกชนิด กอหนึ่งต้องมีลำต้นออกดอกแล้วไม่น้อยกว่าสองลำต้น

(ค) สำหรับกล้วยไม้ชนิดข้างเผือกหรือข้างแดง ต้องเป็นต้นที่เคยออกดอกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ครั้ง

(๒) ห้ามโค่นหรือตัดกิ่งไม้ที่กล้วยไม้ขึ้นอยู่

(๓) ต้นไม้ที่มีกล้วยไม้ขึ้นอยู่กอเดียว ให้งดเว้นการเก็บกล้วยไม้นั้น

(๔) ต้นไม้ที่มีกล้วยไม้ขึ้นอยู่เกินหนึ่งกอ ต้องให้เหลือกล้วยไม้ไว้เป็นพันธุ์ในอัตราหนึ่งกอต่อทุกจำนวนกล้วยไม้ชนิดเดียวกันสามกอ หรือเศษของสามกอ

ข้อ ๑๘ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยตัดหวายตะค้าทอง ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องตัดแต่เฉพาะกอที่มีจำนวนลำต้นตั้งแต่สิบลำต้นขึ้นไป และให้ตัดได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของจำนวนลำต้นที่มีอยู่ในกอ

(๒) ลำต้นที่จะตัดนั้นต้องมีความยาวตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป

(๓) ต้องไม่ทิ้งหวายหรือเศษของหวายที่ได้ตัดแล้วค้างไว้ที่กอ

ข้อ ๑๙ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยตัดเอารากเฟิร์นออสมันดา ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องตัดเอารากโดยเว้นระยะห่างจากโคนกอเฟิร์นออสมันดาโดยรอบ ๑๕ เซนติเมตร ห้ามมิให้ขุดกอเฟิร์นออสมันดาขึ้นมาตัดเอาราก

(๒) กอเฟิร์นออสมันดาที่ได้ตัดเอารากมาแล้วครั้งหนึ่งต้องงดเว้นการตัดเอารากครั้งต่อไป ไว้มีกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี

ความในข้อ ๒๐ ต่อไปนี้ ถูกยกเลิกโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๓ (พ.ศ.๒๕๑๘)

ข้อ ๒๐ อัตราค่าธรรมเนียม ให้กำหนดดังต่อไปนี้

(๑) ค่าขอเก็บหาของป่าหวงห้าม ฉบับละ ๐.๒๕ บาท

(๒) การอนุญาตเจาะต้นตะเคียนตาแมว เอาชัน หรือเจาะต้นสนเอายาง หรือสับ หรือกรี๊ด ต้นเยลุดองเอายาง ต้นละ ๐.๒๕ บาท

(๓) การอนุญาตเจาะต้นยางเอาน้ำมันยาง ต้นละ ๐.๑๐ บาท

(๔) การอนุญาตเจาะ สับ หรือกรี๊ดไม้ชนิดอื่นๆ เอาน้ำมันชันหรือยาง ต้นละ ๐.๒๕ บาท

(๕) ใบอนุญาตเก็บหารวงผึ้ง ฉบับละ ๒.๐๐ บาท

(๖) ใบอนุญาตผูกขาดเก็บหาของป่าหวงห้าม ฉบับละ ๑๐๐.๐๐ บาท

(๗) ใบแทนใบอนุญาตผูกขาดเก็บหาของป่าหวงห้าม ฉบับละ ๕.๐๐ บาท

(๘) ใบแทนใบอนุญาตอื่นๆ ฉบับละ ๑.๐๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๗

พลเอกสุรจิต จารุเศรณี

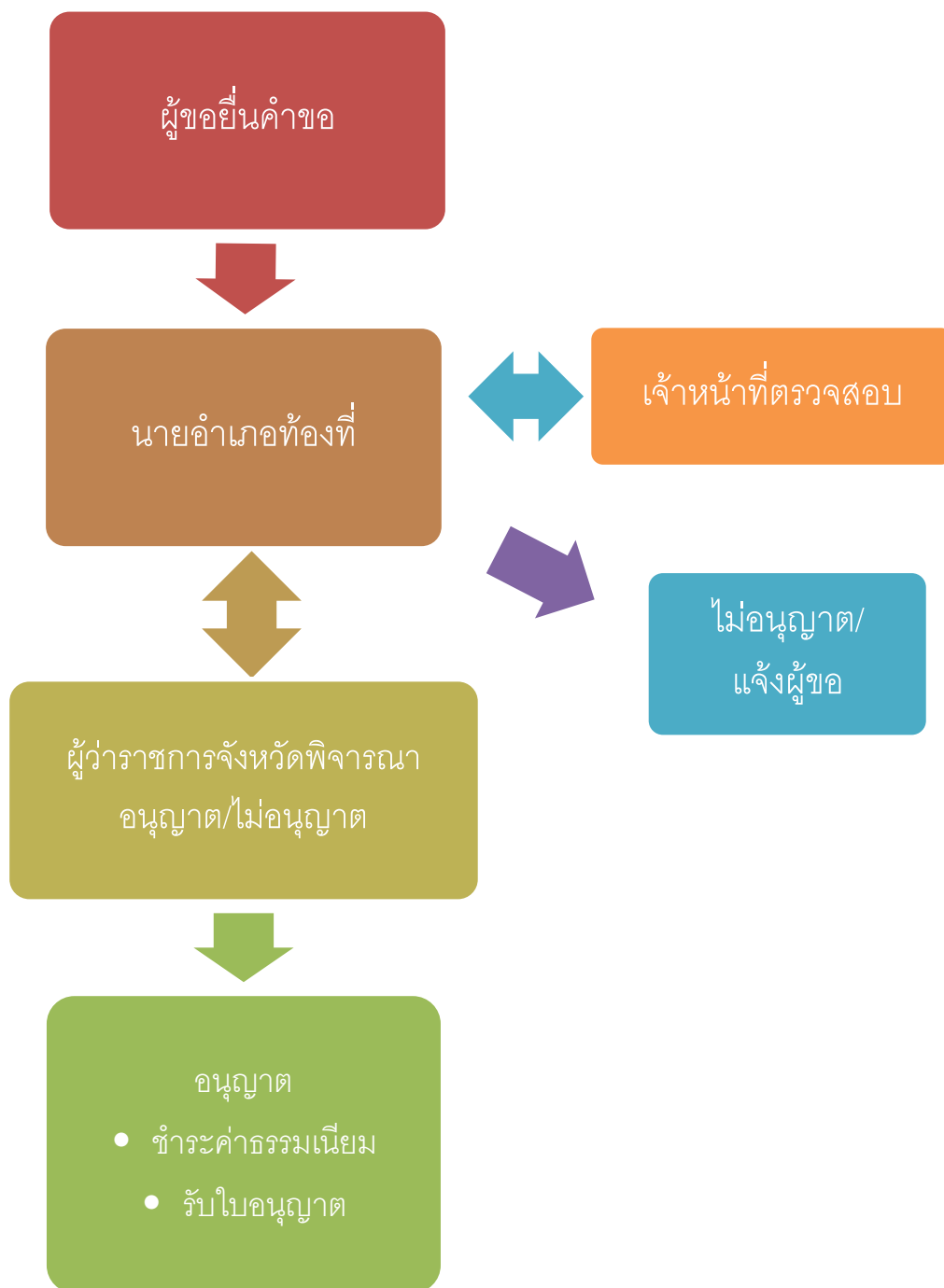
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

(๘๑ ร.จ. ๕๑๖ ตอนที่ ๗๓ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๐๗)

ขั้นตอนการขออนุญาตเก็บหาของป่าหวงห้าม
ตามข้อกำหนดฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๐๗)

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ.๒๕๖๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๖ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ.๒๕๑๕ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๔ และมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎหมายกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ใดประสงค์จะค้าหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งของป่าหวงห้ามเกินปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ให้ยื่นคำขอตามแบบ ข.ป. หวงห้าม ๑ หรือ แบบ ข.ป. หวงห้าม ๒ ทำยกฎกระทรวงนี้ แล้วแต่กรณี ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่เขตหรืออำเภอ หรือกิ่งอำเภอที่สถานที่ค้าหรือสถานที่ที่มีไว้ในครอบครองซึ่งของป่าหวงห้ามตั้งอยู่

ข้อ ๒ ใบอนุญาตค้าของป่าหวงห้ามใช้แบบ ข.ป. หวงห้าม ๓ ทำยกฎกระทรวงนี้ ใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่งของป่าหวงห้ามใช้แบบ ข.ป. หวงห้าม ๔ ทำยกฎกระทรวงนี้ ในใบอนุญาตนั้นให้กำหนดวันเดือนปี ที่ใบอนุญาตสิ้นสุดอายุไว้ด้วย สำหรับใบอนุญาตค้าของป่าหวงห้ามให้กำหนดไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตสำหรับใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่งของป่าหวงห้ามให้กำหนดระยะเวลาตามที่ขอแต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ ๓ ผู้รับใบอนุญาตค้าของป่าหวงห้าม ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ที่ได้รับอนุญาตให้ค้าของป่าหวงห้าม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗

จักรพันธ์เพ็ญศิริ จักรพันธ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

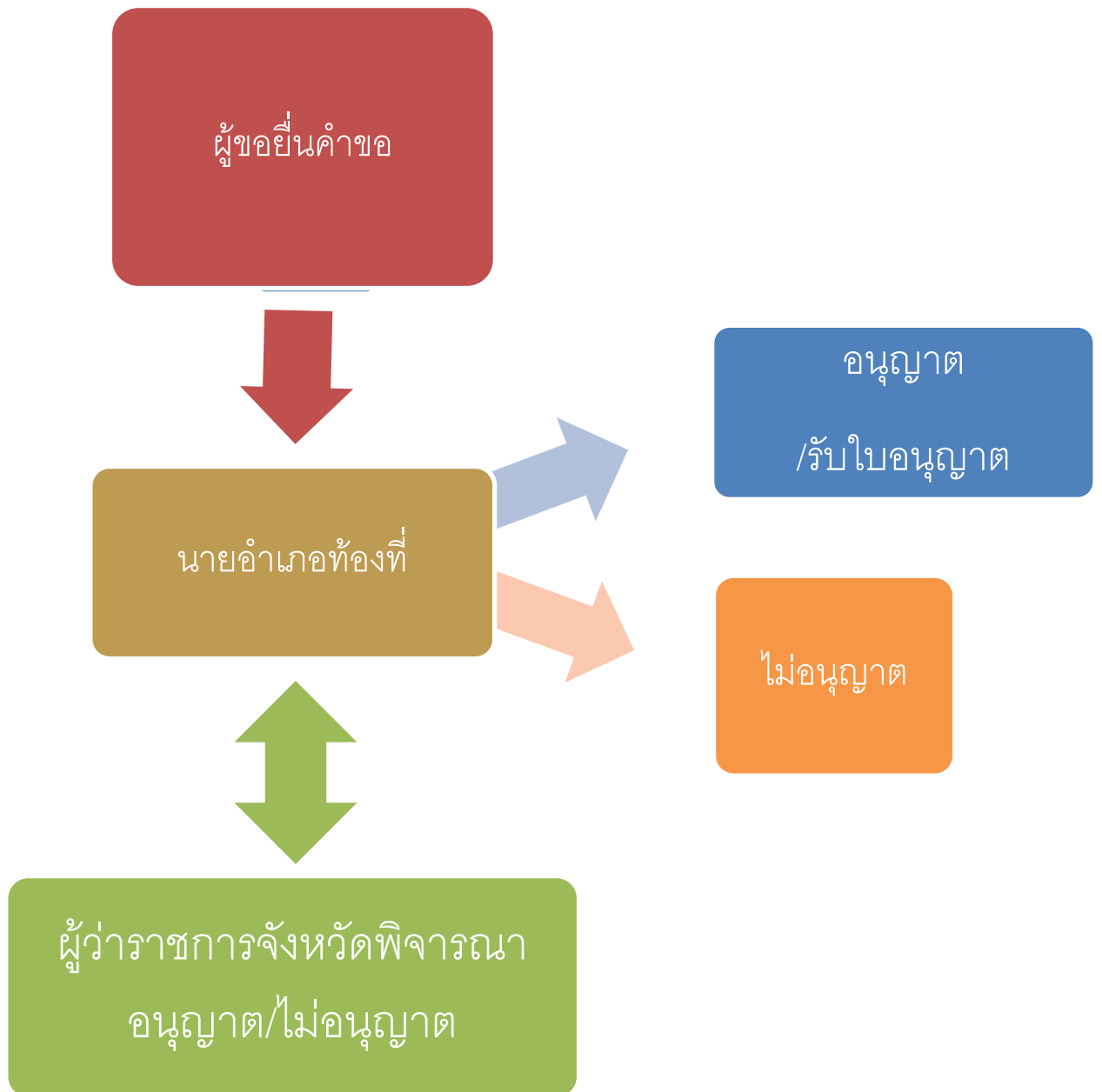
(๙๑ ร.จ. ๒๑๕ ตอนที่ ๗๙ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๗)

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ขั้นตอนการขออนุญาตค้าของป่าหวงห้ามหรือมีไว้ในครอบครอง
เกินปริมาณที่กำหนดตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ.๒๕๑๗)

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๒๓ (พ.ศ.๒๕๖๘)
ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๔
ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๔ กับมาตรา ๔๖ และมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๔ ว่าด้วยตราประทับไม้ของเอกชน

(๒) ข้อ ๕ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๔ ว่าด้วยการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่

(๓) ข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ.๒๕๖๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๔ ว่าด้วยการเก็บและรักษาไม้ไหลลอย

(๔) ข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ.๒๕๖๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๔ ว่าด้วยการแปรรูปไม้และมีไม้แปรรูป

(๕) ข้อ ๕ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ.๒๕๖๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๔ ว่าด้วยการผลิตฟ่อนชำระค่าภาคหลวง ใบคู่มือคนงาน หรือผู้รับจ้างและอัตราค่าธรรมเนียม

(๖) ข้อ ๒๐ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ.๒๕๖๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๔ ว่าด้วยการเก็บหาของป่าหวงห้าม

ข้อ ๒ ให้กำหนด ค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

(๑) แบบพิมพ์คำขอ ฉบับละ ๒๕ สตางค์

(๒) การอนุญาตเจาะต้นตะเคียนตาแมวทำชัน เจาะต้นสนเอายาง สับ หรือกรี๊ด ต้นเยลุดองเอายาง ต้นละ ๒ บาท

(๓) การอนุญาตเจาะเผาต้นยางทำน้ำมันยาง ต้นละ ๕๐ สตางค์

(๔) การอนุญาตเจาะ สับ หรือกรี๊ดไม้ชนิดอื่นๆ เอาน้ำมัน ชัน หรือยาง ต้นละ ๑๐ บาท

(๕) ใบอนุญาตทำไม้เพื่อการค้า ฉบับละ ๒๐ บาท

(๖) ใบอนุญาตเก็บหาของป่าหวงห้าม ฉบับละ ๑๐ บาท

(๗) ใบอนุญาตค้าของป่าหวงห้ามหรือใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่งของป่าหวงห้าม

ฉบับละ ๒๐ บาท

(๘) ใบอนุญาตเก็บไม้ไหลลอย ฉบับละ ๑๐ บาท

(๙) ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร คิดตามจำนวนแรงม้า แรงม้าละ

๕๐ บาท

(๑๐) ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้แรงคน คิดตามจำนวนคนงาน คนละ ๑๐ บาท

(๑๑) ใบอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้า คิดตามปริมาตรไม้ที่ยังมิได้แปรรูป ลูกบาศก์

เมตรละ ๑๐ บาท

(๑๒) ใบอนุญาตค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดที่ทำด้วยไม้หวงห้าม ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท

(๑๓) ใบอนุญาตมีไม้แปรรูปชนิดอื่นเป็นจำนวนเกิน ๐.๒๐ ลูกบาศก์เมตรไว้ในครอบครอง ฉบับละ ๒๐ บาท

(๑๔) ใบอนุญาตตั้งโรงค้าไม้แปรรูป ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท

(๑๕) ใบอนุญาตอื่นๆ ฉบับละ ๕ บาท

(๑๖) ใบแทนใบอนุญาต เว้นแต่ใบอนุญาตใดมีค่าธรรมเนียมต่ำกว่า ๑๐ บาท ให้คิดเท่าค่าธรรมเนียมใบอนุญาตนั้น ฉบับละ ๑๐ บาท

(๑๗) ใบอนุญาตผูกขาดทำไม้สัก ฉบับละ ๑๕,๐๐๐ บาท

(๑๘) ใบอนุญาตผูกขาดทำไม้หวงห้ามธรรมดา นอกจากไม้สัก ฉบับละ ๗,๕๐๐ บาท

(๑๙) ใบอนุญาตผูกขาดเก็บหาของป่าหวงห้าม ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท

(๒๐) ใบแทนใบอนุญาตผูกขาด ฉบับละ ๒๕ บาท

(๒๑) สัมปทานทำไม้สัก ฉบับละ ๓๐,๐๐๐ บาท

(๒๒) สัมปทานทำไม้หวงห้ามธรรมดา นอกจากไม้สัก ฉบับละ ๑๕,๐๐๐ บาท

(๒๓) สัมปทานเก็บหาของป่าหวงห้าม ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท

(๒๔) ใบแทนสัมปทาน ฉบับละ ๕๐๐ บาท

(๒๕) การโอนใบอนุญาตหรือสัมปทานคิดครึ่งอัตราค่าธรรมเนียมอนุญาตหรือสัมปทานนั้นๆ

(๒๖) ใบเบิกทาง

(ก) ไม้สัก ฉบับละ ๕๐ บาท

(ข) ไม้ชนิดอื่นๆ ฉบับละ ๒๐ บาท

(ค) ของป่า ฉบับละ ๕ บาท

(๒๗) การอุทธรณ์

(ก) เรื่องเกี่ยวกับการอนุญาตการผูกขาดหรือสัมปทาน ครั้งละ ๑๐๐ บาท

(ข) เรื่องการขอต้งหรือต่ออายุใบอนุญาตโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร ครั้งละ

๑๐๐ บาท

(ค) เรื่องการขอต้งหรือต่ออายุใบอนุญาตโรงงานไม้แปรรูปโดยใช้แรงงานคน ครั้งละ

๕๐ บาท

(ง) เรื่องการขออนุญาตตั้งโรงค้าไม้แปรรูป ครั้งละ ๕๐ บาท

(จ) เรื่องอื่นๆ ครั้งละ ๑๐ บาท

(๒๘) ใบคู่มือคนงานหรือผู้รับจ้างหรือใบแทน ฉบับละ ๑ บาท

(๒๙) ค่าจดทะเบียนตราประทับไม้เอกชน ดวงละ ๒๐๐ บาท

- (๓๐) ค่าธรรมเนียมขอตรวจเอกสาร ฉบับละ ๕ บาท
- (๓๑) ค่าธรรมเนียมคัดหรือถ่ายภาพเอกสารและรับรองสำเนา หน้าละ ๑๐ บาท
- (๓๒) ค่าธรรมเนียมขอตรวจแผนที่ป่า ครั้งละ ๑๐๐ บาท
- (๓๓) ค่าธรรมเนียมคัดหรือถ่ายภาพแผนที่ป่าและรับรองสำเนา ฉบับละ ๕๐๐ บาท
- (๓๔) ค่าธรรมเนียมทำการล่วงเวลาคิดร้อยละสิบของเงินค่าภาคหลวงที่คำนวณได้ในครั้งนั้นๆ แต่อย่างสูงไม่เกิน ๔๐๐ บาท
- (๓๕) ค่าธรรมเนียมรับคืนไม้ไหลลอย ท่อนละ ๒๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๑๘

ทวีช กลิ่นประทุม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๙๒ ร.จ. ๑๒ ตอนที่ ๑๗๒ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๑๘)

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ.๒๕๑๘)
ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔
ว่าด้วยการทำไม้หวงห้าม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๔๙๔ มาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๑๘ และมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ.๒๔๙๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการทำไม้

ข้อ ๒ ผู้ใดประสงค์จะทำไม้ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ว่าการอำเภอ ที่ป่าหรือไม้อยู่ในเขตท้องที่ตามแบบทำกฎกระทรวงนี้ คือ

- (๑) แบบ (คำขอ ๑) สำหรับทำไม้หวงห้ามในป่า
- (๒) แบบ (คำขอ ๒) สำหรับไม้ยางที่มีได้ขึ้นอยู่ในป่า
- (๓) แบบ (คำขอ ๓) สำหรับไม้สักที่มีได้ขึ้นอยู่ในป่า

ข้อ ๓ การยื่นคำขอตตามความในข้อ ๒ (๒) และ (๓) ต้องมีหลักฐานแสดงสิทธิ์ในที่ดินแนบคำขอด้วย

ข้อ ๔ ใบอนุญาตทำไม้ ให้ใช้แบบพิมพ์ตามแบบทำกฎกระทรวงนี้ คือ

- (๑) แบบ (อนุญาต ๑) สำหรับทำไม้สักในป่า
- (๒) แบบ (อนุญาต ๒) สำหรับทำไม้หวงห้ามธรรมดา นอกจากไม้สักในป่า
- (๓) แบบ (อนุญาต ๓) สำหรับทำไม้ในที่ดินที่มี น.ส. ๓
- (๔) แบบ (อนุญาต ๔) สำหรับทำไม้สักในที่ดินที่มีโฉนดที่ดินเพื่อใช้สอยส่วนตัว
- (๕) แบบ (อนุญาต ๕) สำหรับทำไม้สักในที่ดินที่มีโฉนดที่ดินเพื่อการค้า
- (๖) แบบ (อนุญาต ๖) สำหรับทำไม้ยางในที่ดินที่มี น.ส. ๓ หรือโฉนดที่ดินเพื่อใช้สอย

ส่วนตัว

- (๗) แบบ (อนุญาต ๗) สำหรับทำไม้ยางในที่ดินที่มี น.ส. ๓ หรือโฉนดที่ดินเพื่อการค้า
- (๘) แบบ (อนุญาต ๘) สำหรับทำไม้พืนหรือไม้เผาถ่าน

ข้อ ๕ ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องตัดโค่นต้นไม้ให้เหลือตอสูงเกินครึ่งของขนาดวัดรอบลำต้นตรงที่ตัด แต่ตอสูงไม่เกินหนึ่งเมตรจากพื้นดิน เว้นแต่ไม้ที่กลวงโพรงหรือกำหนดไว้ในใบอนุญาตเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๖ ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องตัดโค่นไม้ โดยมีให้เป็นอันตรายแก่ไม้หวงห้ามต้นอื่น เว้นแต่มีความจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ และมีให้เป็นการกีดขวางทางจราจรทั้งในทางบกและทางน้ำ

ข้อ ๗ ในการทำไม้ ผู้รับอนุญาตต้องจัดการป้องกันมิให้เกิดการเสียหายหรือขัดขวางแก่ทางบกทางน้ำ สิ่งก่อสร้าง การชลประทาน หรือการอื่นๆ อันเกี่ยวกับการคมนาคม

ข้อ ๘ การทำไม้ตามใบอนุญาตซึ่งกำหนดให้ทำเฉพาะต้นหรือท่อนที่มีรอยตราอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ประทับไว้ ผู้รับอนุญาตจะชักลากไม้ไม่ได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตราอนุญาตชักลาก

ข้อ ๙ ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องชักลากไม้ไปตามแนวทางและยั้งที่ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๑๐ ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องไม่นำไม้ไปใช้สอยหรือทำประโยชน์อย่างใดๆ นอกจากเพื่อการชักลากก่อนพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจวัด เพื่อคำนวณค่าภาคหลวง

ในกรณีทำไม้ในที่ดินกรรมสิทธิ์เพื่อใช้สอยส่วนตัว ตามใบอนุญาต ๔ หรือใบอนุญาต ๖ ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องไม่นำไม้ไปใช้สอยหรือทำประโยชน์อย่างใดๆ นอกจากเพื่อการชักลากก่อนพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบประทับตรา

ข้อ ๑๑ การขออนุญาตผูกขาดทำไม้ ให้ทำเรื่องราวพร้อมด้วยแผนที่สังเขปแสดงอาณาเขตป่าที่ขออนุญาตผูกขาดทำไม้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ป่าอยู่ในเขตท้องที่

การขอสัมปทานทำไม้ ให้ทำเรื่องราวพร้อมด้วยแผนที่สังเขปแสดงอาณาเขตป่าที่ขอสัมปทานทำไม้ต่ออธิบดีกรมป่าไม้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘

ทวีช กลิ่นประทุม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๙๒ ร.จ. ๓๘๔ ตอนที่ ๒๖๖ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๑๘)

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ.๒๕๕๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

อาศัยอำนาจความในมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๔๙๔ มาตรา ๕๘ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๑๘ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ และข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ.๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการทำไม้หวงห้ามและให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ ในการทำไม้โดยวิธีตัด ผู้รับอนุญาตต้องตัดโค่นต้นไม้ให้เหลือตอสูงเกินครึ่งของขนาดวัดรอบลำต้นตรงที่ตัด แต่ตอสูงไม่เกินหนึ่งเมตรจากพื้นดิน เว้นแต่ไม้ที่กลวง โปรง หรือกำหนดไว้ในใบอนุญาตเป็นอย่างอื่น”

“ข้อ ๖ ผู้รับอนุญาตต้องทำไม้โดยมิให้เป็นอันตรายแก่ไม้หวงห้ามต้นอื่นเว้นแต่ความจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ และมีให้เป็นการกีดขวางทางจราจรทั้งในทางบกและทางน้ำ”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ.๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการทำไม้หวงห้าม และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ การทำไม้ตามใบอนุญาต ซึ่งกำหนดให้เฉพาะต้น หรือท่อนที่มีรอยตราอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ประทับไว้ ผู้รับอนุญาตจะชักลากไม้ไม่ได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตราอนุญาตชักลาก หรือได้อนุญาตเป็นหนังสือให้ชักลากในกรณีเป็นไม้ที่ไม่อาจประทับตราอนุญาตชักลาก”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(ลงนาม) ประภัตร โปธสุธน

(นายประภัตร โปธสุธน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๑,๑๐๖ (พ.ศ.๒๕๖๘)
ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗
ว่าด้วยการทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓ และข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ.๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗

ข้อ ๒ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตทำไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้ามตามก ฎหมายว่าด้วยป่าไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ให้ยื่นคำขอตามแบบ ป.ส.๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบ ป.ส.๑ ภายในกำหนดเวลาดังนี้

(๑) กรณีขอรับใบอนุญาตทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่ยังมิได้กำหนดโครงการทำไม้ให้ยื่นคำขอภายในวันที่ ๓๐ เมษายนของแต่ละปี

(๒) กรณีขอรับใบอนุญาตทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่ได้มีการกำหนดโครงการทำไม้ไว้แล้ว ให้ยื่นคำขอภายในวันที่ ๓๐ เมษายนของแต่ละปีก่อนที่จะเปิดการทำไม้ในแปลงตัดพื้นที่ขออนุญาต

(๓) กรณีขอรับใบอนุญาตทำไม้ในสวนป่าที่ได้รับอนุญาต ให้ยื่นคำขอภายในวันที่ ๓๐ เมษายนของแต่ละปีก่อนที่จะเปิดการทำไม้ในแปลงตัดพื้นที่ขออนุญาต

ข้อ ๓ การทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติเพื่อใช้สอยในครัวเรือนของตนในกรณีดังต่อไปนี้ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๒

(๑) การเก็บหาเศษไม้ปลายไม้ตายแห้งที่ล้มขนอนไพรอันมีลักษณะเป็นไม้พิน

(๒) การตัดไม้ไผ่ทุกชนิด

(๓) การเก็บหาหวายและเถาวัลย์

(๔) การทำไม้ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๔ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการสำรวจปริมาณและขนาดของไม้ในเขตที่ขออนุญาตทำไม้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดให้เสร็จสิ้นภายในวันที่ ๓๐ เมษายน ของปีนั้น

ข้อ ๕ ใบอนุญาตทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติให้ใช้แบบ ป.ส. ๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๖ ผู้รับอนุญาตทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ต้องตัดโค่นต้นไม้มิให้เหลือตอสูงเกินครึ่งของขนาดวัดรอบลำต้นตรงที่ตัด แต่ต้องสูงไม่เกินหนึ่งเมตรจากพื้นดิน เว้นแต่ไม้ที่กลวง โพรง หรือกำหนดไว้ในใบอนุญาตเป็นอย่างอื่น

(๒) ต้องตัดโค่นต้นไม้โดยมิให้เป็นอันตรายแก่ต้นไม้อื่น เว้นแต่มีความจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ และมีให้เป็นการกีดขวางทางจราจรทั้งในทางบกและทางน้ำ

(ก) ต้องจัดการป้องกันมิให้เกิดการเสียหายหรือขัดขวางแก่ทางบก ทางน้ำสิ่งก่อสร้างการชลประทาน หรือการอื่นๆ อันเกี่ยวกับการคมนาคม

(ข) การทำไม้ตามใบอนุญาตซึ่งกำหนดให้ทำเฉพาะต้นหรือท่อนที่มีรอยตราอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ประทับไว้ ผู้รับอนุญาตจะชักลากไม้ไม่ได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะได้ประทับตราอนุญาตชักลาก เว้นแต่ในกรณีที่ไม่สามารถประทับตราได้และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาตให้ทำได้โดยไม่ต้องประทับตรา

ลักษณะและความหมายของตราประทับไม้ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นเช่นเดียวกับตราประทับไม้ของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

(๕) ต้องชักลากไม้ไปตามแนวทางและยั้งที่ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาต

(๖) ต้องไม่นำไม้ไปใช้สอยหรือทำประโยชน์อย่างใดๆ นอกจากเพื่อการชักลากก่อนพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจวัดเพื่อคำนวณค่าภาคหลวง

ข้อ ๗ ในการออกใบอนุญาต พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติอธิบดีจะกำหนดเงื่อนไขใดๆ เป็นพิเศษให้ผู้รับอนุญาตปฏิบัติเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ก็ได้

ข้อ ๘ ผู้รับอนุญาตทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติผู้ใดประสงค์จะขอใบคู่มือคนงานหรือผู้รับจ้างและใบคู่มือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาตให้ยื่นคำขอตามแบบ ป.ส.๓ ท้ายกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบ ป.ส.๓

ข้อ ๙ ใบคู่มือคนงานหรือผู้รับจ้าง ให้ใช้แบบ ป.ส.๔ ท้ายกฎกระทรวงนี้ ใบคู่มือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาต ให้ใช้แบบ ป.ส.๕ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๐ ผู้รับอนุญาตทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นคำขอตามแบบ ป.ส.๖ ท้ายกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบ ป.ส.๖

การอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติผู้อนุญาตจะแสดงไว้ในรายการต่ออายุใบอนุญาตในใบอนุญาตเดิม หรือจะออกใบอนุญาตตามแบบใบอนุญาตเดิมให้ใหม่ก็ได้

ข้อ ๑๑ ผู้รับอนุญาตทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติผู้ใดประสงค์จะขอรับใบแทนใบอนุญาตให้ยื่นคำขอตามแบบ ป.ส.๗ ท้ายกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบ ป.ส.๗

การอนุญาตคำขอใบแทนใบอนุญาต ให้ผู้อนุญาตออกใบอนุญาตตามแบบใบอนุญาตเดิมแต่ให้กำกับคำว่า “ใบแทน” ไว้ที่ด้านหน้าด้วย

ข้อ ๑๒ ผู้รับอนุญาตทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติผู้ใดประสงค์จะขอโอนใบอนุญาตให้แก่ผู้อื่นให้ยื่นคำขอตามแบบ ป.ส.๘ ท้ายกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบ ป.ส.๘ การอนุญาตคำขอโอนใบอนุญาต ให้ผู้อนุญาตหมายเหตุกรณีโอนไว้ในใบอนุญาตเดิม พร้อมทั้งให้ผู้โอนและผู้รับโอนลงลายมือชื่อไว้ในใบอนุญาตด้วย

ข้อ ๑๓ การยื่นคำขอตามกฎกระทรวงนี้ให้ยื่น ณ ที่ว่าการอำเภอหรือที่ว่าการกิ่งอำเภอท้องที่ที่จะขออนุญาตทำไม้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๘

ณรงค์ วงศ์วรรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

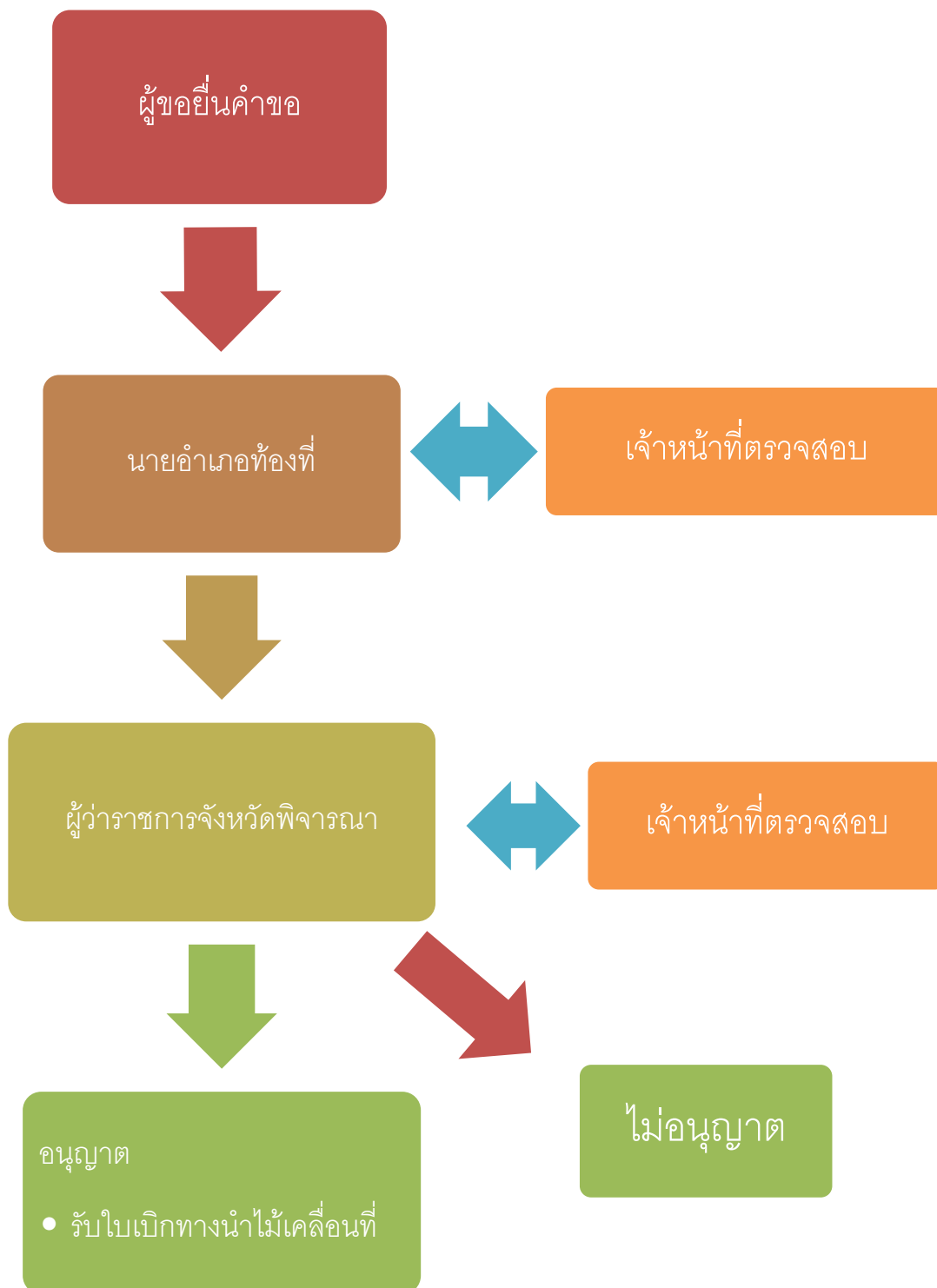
(ราชกิจจานุ เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๔๙ วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๒๘)

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ขั้นตอนการขออนุญาตทำไม้หวงห้ามในเขตป่าสงวนแห่งชาติ
ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๑,๑๐๖ (๒๕๒๘)

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๑,๑๐๗ (พ.ศ.๒๕๖๘)
ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗
ว่าด้วยการเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และ มาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตเก็บหาของป่าที่มีไซของป่าหวงห้าม ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ให้ยื่นคำขอตามแบบ ป.ส.๙ ภายในวันที่ ๓๐ เมษายน ของแต่ละปี

ข้อ ๒ การเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติเพื่อใช้สอยหรือบริโภคในครัวเรือนของตนในกรณีดังต่อไปนี้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑

(๑) การเก็บหาหญ้าคา อ้อ พง แคม ปรีอ กก กระจูด ใบพลวง

(๒) การเก็บหาผลไม้ หน่อไม้ เห็ด หรือพืชชนิดอื่นๆ

(๓) การเก็บหาผัก กลอย มัน สมุนไพร รากไม้

(๔) การเก็บหาชันไม้

(๕) การเก็บหาผลหรือฝักสะตอ หรือผลหรือฝักเหียงหรือผลเนียง โดยไม่ทำอันตรายหรือการกระทำการใดๆ อันเป็นอันตรายแก่ต้นสะตอหรือต้นเหียงหรือต้นเนียง

(๖) การเก็บหาของป่าอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๓ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการสำรวจหากำลังผลิตของของป่าในเขตที่ขออนุญาตตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดให้เสร็จสิ้นภายในวันที่ ๓๐ กันยายนของปีนั้น

ข้อ ๔ ใบอนุญาตเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ให้ใช้แบบ ป.ส.๑๐ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๕ ผู้รับอนุญาตเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ต้องไม่กระทำหรือยินยอมให้ผู้แทนผู้รับอนุญาต คนงานหรือลูกจ้างของผู้รับอนุญาตกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดให้เป็นการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าไม้ หรือของป่าอื่นๆ

(๒) ต้องนำของป่าที่เก็บหาได้ไปตามแนวทางและยังที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจวัดและคำนวณค่าภาคหลวง

ข้อ ๖ ในการออกใบอนุญาต พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติอธิบดีจะกำหนดเงื่อนไขใดๆ เป็นพิเศษให้ผู้รับอนุญาตปฏิบัติ เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้อีกได้

ข้อ ๗ ผู้รับอนุญาตเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติผู้ใดประสงค์จะขอใบคู่มือคนงานหรือผู้รับจ้าง และใบคู่มือของผู้แทนของผู้รับใบอนุญาตให้ยื่นคำขอตามแบบ ป.ส.๑๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบ ป.ส.๑๑

ข้อ ๘ ใบคู่มือคนงานหรือผู้รับจ้าง ให้ใช้แบบ ป.ส.๑๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ใบคู่มือผู้แทนของผู้รับอนุญาต ให้ใช้แบบ ป.ส.๑๓ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๙ ผู้รับอนุญาตเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้ ยื่นคำขอตามแบบ ป.ส.๑๔ ท้ายกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบ ป.ส. ๑๔

การอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ผู้อนุญาตจะแสดงไว้ใน รายการต่ออายุใบอนุญาตเดิมหรือจะออกใบอนุญาตตามแบบใบอนุญาตเดิมให้ใหม่ก็ได้

ข้อ ๑๐ ผู้รับอนุญาตเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติผู้ใดประสงค์จะขอรับใบแทน ใบอนุญาตให้ยื่นคำขอตามแบบ ป.ส.๑๕ ท้ายกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบ ป.ส.๑๕

การอนุญาตคำขอใบแทนใบอนุญาต ให้ผู้อนุญาตออกใบอนุญาตตามแบบใบอนุญาตเดิม แต่ให้ กำกับคำว่า “ใบแทน” ไว้ที่ด้านหน้าด้วย

ข้อ ๑๑ ผู้รับอนุญาตเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติผู้ใดประสงค์จะขอโอนใบอนุญาตให้แก่ ผู้อื่นให้ยื่นคำขอตามแบบ ป.ส.๑๖ ท้ายกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบ ป.ส.๑๖

การอนุญาตคำขอโอนใบอนุญาต ให้ผู้อนุญาตหมายเหตุการณ์โอนไว้ในใบอนุญาตเดิม พร้อมทั้ง ให้ผู้โอนและผู้รับโอนลงลายมือชื่อไว้ในใบอนุญาตด้วย

ข้อ ๑๒ การยื่นคำขอตามกฎกระทรวงนี้ ให้ยื่น ณ ที่ว่าการอำเภอหรือที่ว่าการกิ่งอำเภอท้องที่ที่ จะขออนุญาตเก็บหาของป่า

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๒๘

(ลงนาม) ณรงค์ วงศ์วรรณ

(นายณรงค์ วงศ์วรรณ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๔๙ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๒๘)

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๑,๒๒๑ (พ.ศ.๒๕๓๑)
ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ.๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗

(๒) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๙๘๓ (พ.ศ.๒๕๒๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗

ข้อ ๒ ค่าธรรมเนียม ให้กำหนดดังต่อไปนี้

(๑) แบบพิมพ์คำขอ ฉบับละ ๑ บาท

(๒) ใบอนุญาตทำไม้หรือเก็บหาของป่า ฉบับละ ๒๐ บาท

(๓) ใบคู่มือคนงาน ผู้รับจ้าง หรือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตฉบับละ ๕ บาท

(๔) ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ ๕ บาท

(๕) การโอนใบอนุญาต ครั้งละ ๑๐ บาท

(๖) หนังสืออนุญาตให้บุคคลเข้าอยู่อาศัย ไร่ละ ๑๕ บาท

(๗) หนังสืออนุญาตให้บุคคลเข้าทำประโยชน์

(ก) การเกษตรกรรม ไร่ละ ๒๐ บาท

(ข) การปลูกป่า ไร่ละ ๑๐ บาท

(ค) การปศุสัตว์ ไร่ละ ๒๐ บาท

(ง) การศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ ไร่ละ ๑๐ บาท

(จ) การเลี้ยงสัตว์น้ำ ไร่ละ ๑๐๐ บาท

(ฉ) การขุดกรวด ทราย ลูกกรัง ดินขาว หรือดิน ไร่ละ ๕๐๐ บาท

(ช) การระเบิดและย่อยหิน เก็บหิน ไร่ละ ๕๐๐ บาท

(ซ) การทำเหมืองแร่ หรือการขุดเจาะปิโตรเลียม ไร่ละ ๕๐๐ บาท

(ณ) การจัดสร้างสวนรุกขชาติ วนอุทยาน อุทยาน ไร่ละ ๑๐ บาท

(ญ) การสร้างอาคารเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจเพื่อการบริการ ไร่ละ ๕๐๐ บาท

(ฎ) การทำประโยชน์อื่นๆ ไร่ละ ๕๐ บาท

ในการคำนวณค่าธรรมเนียมหนังสืออนุญาตพิเศษของหนึ่งไร่ให้คิดตามส่วนเศษของหนึ่งตารางวาให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๓ ค่าภาคหลวง ให้กำหนดดังต่อไปนี้

(๑) ค่าภาคหลวง สำหรับไม้ที่มีอยู่ตามธรรมชาติและมีไม้หวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

(ก) เพื่อการค้า ลูกบาศก์เมตรละ ๒๐ บาท

(ข) เพื่อใช้สอยส่วนตัว ลูกบาศก์เมตรละ ๑๐ บาท

สำหรับไม้ที่มีอยู่ตามธรรมชาติ และมีไม้หวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ที่ไม่อาจคำนวณเป็นลูกบาศก์เมตรหรือที่นิยมซื้อขายกันตามมาตรฐานอื่นนอกจากเป็นลูกบาศก์เมตร ให้คิดร้อยละสิบของราคาตลาดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดท้องที่ประกาศกำหนด

(๒) ค่าภาคหลวง สำหรับไม้ที่ได้จากการปลูกสร้างสวนป่าโดยได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๐ และมีไม้หวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ลูกบาศก์เมตรละ ๕ บาท

สำหรับไม้ที่ได้จากการปลูกสร้างสวนป่าโดยได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๐ และมีไม้หวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ที่ไม่อาจคำนวณเป็นลูกบาศก์เมตรหรือที่นิยมซื้อขายกันตามมาตรฐานอื่นนอกจากเป็นลูกบาศก์เมตร ให้คิดร้อยละห้าของราคาตลาดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดท้องที่ประกาศกำหนด

(๓) ค่าภาคหลวง สำหรับของป่า ลูกบาศก์เมตรละ ๔ บาท

สำหรับของป่า ที่ไม่อาจคำนวณเป็นลูกบาศก์เมตรหรือที่นิยมซื้อขายกันตามมาตรฐานอื่นนอกจากลูกบาศก์เมตร ให้คิดร้อยละสิบของราคาตลาดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดท้องที่ประกาศกำหนด

ข้อ ๔ ค่าบำรุงป่า ให้กำหนดดังต่อไปนี้

(๑) ค่าบำรุงป่า สำหรับไม้ที่มีอยู่ตามธรรมชาติและมีไม้หวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

(ก) ไม้ปอกระสา ครึ่งเท่าของค่าภาคหลวงตามข้อ ๓ (๑)

(ข) ไม้ชนิดอื่นๆ สองเท่าของค่าภาคหลวงตามข้อ ๓ (๑)

(๒) ค่าบำรุงป่า สำหรับไม้ที่ได้จากการปลูกสร้างสวนป่าโดยได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๐ และมีไม้หวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

(ก) ไม้ปอกระสา หนึ่งในสี่เท่าของค่าภาคหลวงตามข้อ ๓ (๒)

(ข) ไม้ชนิดอื่นๆ หนึ่งในสี่เท่าของค่าภาคหลวงตามข้อ ๓ (๒)

(๓) ค่าบำรุงป่า สำหรับของป่า

(ก) น้ํายางพารา ครึ่งเท่าของค่าภาคหลวงตามข้อ ๓ (๓)

(ข) ของป่าอื่นๆ สองเท่าของค่าภาคหลวงตามข้อ ๓ (๓)

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๓๑

เสนาะ เทียนทอง

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(ราชกิจจานุ เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๑๑๙ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๓๑)

ข้อกำหนด ฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการทำไม้หวงห้าม

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้ผู้รับอนุญาตทำไม้ปฏิบัติเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำไม้หวงห้ามการชำระค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๐๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรกำหนดให้ผู้รับอนุญาตทำไม้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๐๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องทำไม้ภายในเขตป่าและในเขตท้องที่ตามทีระบุไว้ในใบอนุญาตหรือภายในเขตตามแผนที่ท้ายใบอนุญาตทำไม้

ข้อ ๓ ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องบันทึกบัญชีการใช้ประโยชน์ตามที่ได้รับอนุญาตให้มากที่สุด และต้องไม่ทิ้งเศษไม้หรือปลายไม้ไว้ในป่าเกินความจำเป็น

ข้อ ๔ การทำไม้ตามใบอนุญาตซึ่งกำหนดให้ทำเฉพาะต้นหรือท่อนที่มีรอยตราอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ประทับไว้แล้ว เมื่อผู้รับอนุญาตได้ตัดโค่นและบันทึกบัญชีแล้ว ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้อนุญาตทำการตรวจสอบและประทับตราอนุญาตซีกลากเสียก่อน จึงจะซีกลากไม้ได้

ข้อ ๕ บรรดาไม้ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบประทับตราอนุญาตซีกลากตามข้อ ๔ แล้วนั้น ผู้รับอนุญาตต้องซีกลากไปรวมไว้ ณ สถานที่และในท้องที่ที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตทำไม้นั้น เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจวัดคำนวณค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าให้ครบถ้วน และผู้รับอนุญาตต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้อนุญาตเพื่อตรวจวัดประทับตราคำนวณค่าภาคหลวง และหรือค่าบำรุงป่าก่อนวันสิ้นอายุใบอนุญาตทำไม้นั้น

ข้อ ๖ การทำไม้ชนิดที่อนุญาตโดยไม่ต้องประทับตราอนุญาตตัดโค่น ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้อนุญาตได้บันทึกหมายเหตุ และลงลายมือชื่อกำกับไว้ในใบอนุญาตทำไม้นั้นแล้ว ผู้รับอนุญาตต้องทำและซีกลากไม้ที่ออกไปรวมไว้ ณ สถานที่และในท้องที่ที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตทำไม้นั้นให้ครบถ้วนตามจำนวนที่ได้รับอนุญาตให้ทำและผู้รับอนุญาตต้องแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ผู้อนุญาต เพื่อตรวจวัดประทับตรา คำนวณค่าภาคหลวง และหรือค่าบำรุงป่าก่อนวันสิ้นอายุใบอนุญาตทำไม้นั้น

ข้อ ๗ ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้อง ซีกลากไม้ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตราอนุญาตซีกลากตามข้อ ๔ หรือไม้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำโดยไม่ต้องประทับตราอนุญาตตัดโค่นตามข้อ ๖ ไปให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจวัดคำนวณค่าภาคหลวงและหรือค่าบำรุงป่า ให้ครบถ้วนก่อนวันสิ้นอายุใบอนุญาตทำไม้ หากไม้นั้นเสียหายหรือสูญหายไปด้วยประการใดๆ ก็ตามผู้รับอนุญาตต้องชดใช้ค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้อนุญาต ตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้อนุญาตได้ตรวจสอบและประทับตราอนุญาตซีกลากหรือประเมินได้สำหรับไม้ที่เสียหายหรือสูญหายนั้นจนครบถ้วน

ข้อ ๘ การแจ้งเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้อนุญาตตรวจสอบประทับตราอนุญาตชักลาก และตรวจวัดประทับตราเพื่อคำนวณค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า ให้ผู้รับอนุญาตทำคำขอตามแบบที่กรมป่าไม้กำหนดยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้อนุญาตเพื่อพิจารณาสั่ง

ข้อ ๙ ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องตรวจตราดูแลและป้องกันมิให้ คนงานทำการจุดไฟเผาป่า และถ้าเกิดไฟไหม้ขึ้นไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ ก็ตาม ผู้รับอนุญาตรวมทั้งคนงานหรือผู้รับจ้างของผู้รับอนุญาตจะต้องทำการดับไฟและป้องกันมิให้ไฟลุกลามโดยเร็วที่สุด ในการนี้ผู้รับอนุญาตรวมทั้งคนงานหรือผู้รับจ้างของผู้รับอนุญาตจะต้องให้ความช่วยเหลือด้วยแรงงานหรือสิ่งของตามที่จำเป็นในการดับไฟและป้องกันมิให้ไฟลุกลามต่อไป

ข้อ ๑๐ เมื่อปรากฏการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ในเขตป่าที่ได้รับอนุญาตทำไม้ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้อนุญาตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ของป่านั้นโดยด่วนข้อ ๑๑ ในระหว่างใบอนุญาตยังไม่สิ้นอายุ ผู้รับอนุญาตทำไม้จะต้องรับผิดชอบในการฝ่าฝืนข้อกำหนดนี้หรือการกระทำผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ หรือกฏข้อบังคับทั้งปวงที่ผู้หนึ่งผู้ใดได้กระทำผิดภายในเขตป่าที่ได้รับอนุญาตทำไม้อยู่ เว้นแต่ผู้รับอนุญาตจะพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้อนุญาตได้ว่าการฝ่าฝืนหรือการกระทำผิดนั้นเกิดขึ้นด้วยบุคคลอื่น ซึ่งไม่อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของผู้รับอนุญาตและผู้รับอนุญาตมิได้มีส่วนรู้เห็นเป็นใจด้วย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๐๘

พระประกาศสหกรณ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

ข้อกำหนด
ฉบับที่ ๙ (พ.ศ.๒๕๒๔)
ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔
ว่าด้วยการทำไม้หวงห้าม (ฉบับที่ ๒)

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้ผู้รับอนุญาตทำไม้ไม่ต้องชำระค่าเสียหายสำหรับไม้ที่ตัดฟันลงแล้ว
สูญหายหรือเสียหายไปก่อนการชำระค่าภาคหลวง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๑๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
กำหนดให้ผู้รับอนุญาตปฏิบัติเกี่ยวกับไม้ที่ตัดฟันลงแล้ว สูญหายหรือเสียหายไปก่อนการชำระค่าภาคหลวง
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ แห่งข้อกำหนด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๐๘ ออกตามความใน
พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการทำไม้หวงห้ามและให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗ ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องชั่งลากไม้ที่เจ้าหน้าที่ได้ประทับตราอนุญาตชั่งลากตาม
ข้อ ๔ หรือไม้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำโดยไม่ต้องประทับตราอนุญาตตัดโค่นตามข้อ ๖ ไปให้พนักงานเจ้าหน้าที่
ตรวจวัดคำนวณค่าภาคหลวงและหรือค่าบำรุงป่าให้ครบถ้วน ก่อนวันสิ้นอายุใบอนุญาตทำไม้ หากไม้นั้น
เสียหายหรือสูญหายไปด้วยประการใดๆ ก็ตาม ผู้รับอนุญาตต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายสำหรับไม้ที่ได้
ตัดฟันลงแล้วสูญหายหรือเสียหายไปก่อนการชำระค่าภาคหลวงให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้อนุญาตในอัตราเท่ากับ
ค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่ารวมกันตามปริมาตรของไม้ที่ประเมินได้จากบัญชีไม้เลือก หรือบัญชีไม้ที่
ประทับตราอนุญาตให้ชั่งลากแล้วแต่กรณี สำหรับไม้ที่เสียหายหรือสูญหายนั้นจนครบถ้วน”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ.๒๕๒๔

(ลงนาม) อาณัติ อาภาภิรม

(นายอาณัติ อาภาภิรม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(เล่ม ๙๘ ตอนที่ ๙๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๔)

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ข้อกำหนด

ฉบับที่ ๑๗ พ.ศ.๒๕๓๐

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการอนุญาตไม้สักและไม้อย่างในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๔๙๔ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกข้อกำหนดในกรณีเฉพาะเรื่อง การอนุญาตทำไม้สักและไม้อย่างในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองเพื่อการใช้สอยส่วนตัว และไม้นั้นเป็นไม้ที่ขึ้นอยู่เดิม ไม่รวมถึงไม้ที่ปลูกขึ้นตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ.๒๕๑๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการทำไม้หวงห้าม โดยให้ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกข้อกำหนด ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ.๒๕๒๕ ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๒๕ ว่าด้วยการอนุญาตทำไม้สักและไม้อย่างในที่ดินกรรมสิทธิ์และสิทธิครอบครอง

ข้อ ๓ ผู้ขออนุญาตต้องเป็นเจ้าของที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองหรือผู้แทนโดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นผู้ยื่นคำขอทำไม้เพื่อการใช้สอยส่วนตัวต่อนายอำเภอหรือปลัดอำเภอยุติเป็นผู้ยื่นคำขอทำไม้เพื่อการใช้สอยส่วนตัวต่อนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอแห่งท้องที่ที่ดินนั้นต้องอยู่ตามแบบที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ.๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ พร้อมกับแนบภาพถ่ายโฉนดที่ดินในโฉนดแผนที่โฉนดตราจอง และตราจองที่ตราว่า “ได้ทำประโยชน์แล้ว” หรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ อันได้แก่ น.ส.๓ หรือ น.ส. ก. แล้วแต่กรณี โดยมีเจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดินอำเภอบันทึกรับรองว่า ได้ตรวจสอบกับต้นฉบับพนักงานเจ้าหน้าที่ถูกต้องตรงกันแล้ว

ข้อ ๔ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอตามข้อ ๓ แล้ว ให้ตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานอีกครั้งหนึ่ง เมื่อเห็นว่าถูกต้องครบถ้วนให้ส่งเรื่องราวต่อจังหวัดภายใน ๗ วันนับแต่วันรับคำขอ

ข้อ ๕ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับเรื่องราวจากอำเภอ ตามข้อ ๔ แล้ว ให้แจ้งป่าไม้เขตท้องที่เพื่อพิจารณาสั่งเจ้าหน้าที่ของเขตไม่ต่ำกว่าระดับ ๕ ออกไปพร้อมกับเจ้าหน้าที่ของจังหวัดไม่ต่ำกว่าระดับ ๕ ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยมีเจ้าหน้าที่ป่าไม้อำเภอท้องที่นั้นร่วมตรวจสอบด้วย และหากผลการตรวจสอบปรากฏที่ตั้งของที่ดินที่ขอทำไม้ถูกต้องตรงตามที่ขอ และมีไม้สักหรือไม้อย่างที่สมควรอนุญาตให้ตัดออกอยู่ในหลักเกณฑ์ที่ไม้นั้นจะเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือทรัพย์สิน เช่น อยู่ใกล้ชิดบ้านเรือนหรือสิ่งก่อสร้าง หรือทางเดินซึ่งรัศมีของลำต้นอาจล้มทับถึงได้ หรือไม้นั้นมีลักษณะไม่สมบูรณ์ ไม่อาจเจริญเติบโตต่อไปได้ ก็ให้สำรวจประทับตรา ต. (ตราประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่) เลขเรียง เลขปีย่อ และทำบัญชีไม้ระบุขนาดความโตและความสูงที่ใช้ทำประโยชน์ได้ ตลอดจนลักษณะของไม้แต่ละต้น และทำแผนที่แสดงตำแหน่งไม้ในที่ดินนั้นให้ชัดเจน พร้อมกับจัดทำรายงานผลการตรวจสอบแล้วรายงานผู้บังคับบัญชาโดยมิชักช้า ดังนี้

๕.๑ สำหรับเจ้าหน้าที่ป่าไม้เขต ให้รายงานต่อป่าไม้เขตท้องที่ เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

๕.๒ ส่วนเจ้าหน้าที่อำเภอและจังหวัดให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้ว่าราชการจังหวัด

บัญชีไม้และรายงานการตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ให้จัดทำเป็น ๖ ชุดเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานแนบติดใบอนุญาต และรายงานให้นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณีผู้ว่าราชการจังหวัด ป่าไม้เขตท้องที่กรมป่าไม้ อย่างละหนึ่งชุด

ข้อ ๖ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงและความเห็นควรอนุญาตของป่าไม้เขต ตามข้อ ๕ แล้ว สำหรับไม้สัก ไม้ยาง ที่โตได้ขนาดจำกัด และไม้ยางที่โตต่ำกว่าขนาดจำกัดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาอนุญาตได้โดยไม่ต้องขออนุมัติจากกรมป่าไม้ ส่วนไม้สักที่โตต่ำกว่าขนาดจำกัดให้ส่งเรื่องราวให้กรมป่าไม้เพื่อรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาอนุญาตตามนัยมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.ป่าไม้ (ฉบับที่ ๕)พ.ศ. ๒๕๑๘

ข้อ ๗ การออกใบอนุญาตทำไม้สักและไม้ยางในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง ต้องใช้แบบใบอนุญาตที่กำหนดไว้ โดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ.๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการทำไม้หวงห้าม (อนุญาต ๓) (อนุญาต ๔) หรือ (อนุญาต ๖) แล้วแต่กรณีและให้ระบุสถานที่ตรวจสอบหรือตรวจวัดค่าภาคหลวง หรือยกเว้นค่าภาคหลวง ณ ที่ต่อไม้ โดยไม่ต้องประทับตราอนุญาตชักลาก

ข้อ ๘ ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตซึ่งออกให้ตามข้อ ๗ และจะต้องปฏิบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ.๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการทำไม้หวงห้ามด้วย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๓๐

(ลงนาม) พลเอก หาญ ลีนาพันธ์

(หาญ ลีนาพันธ์)

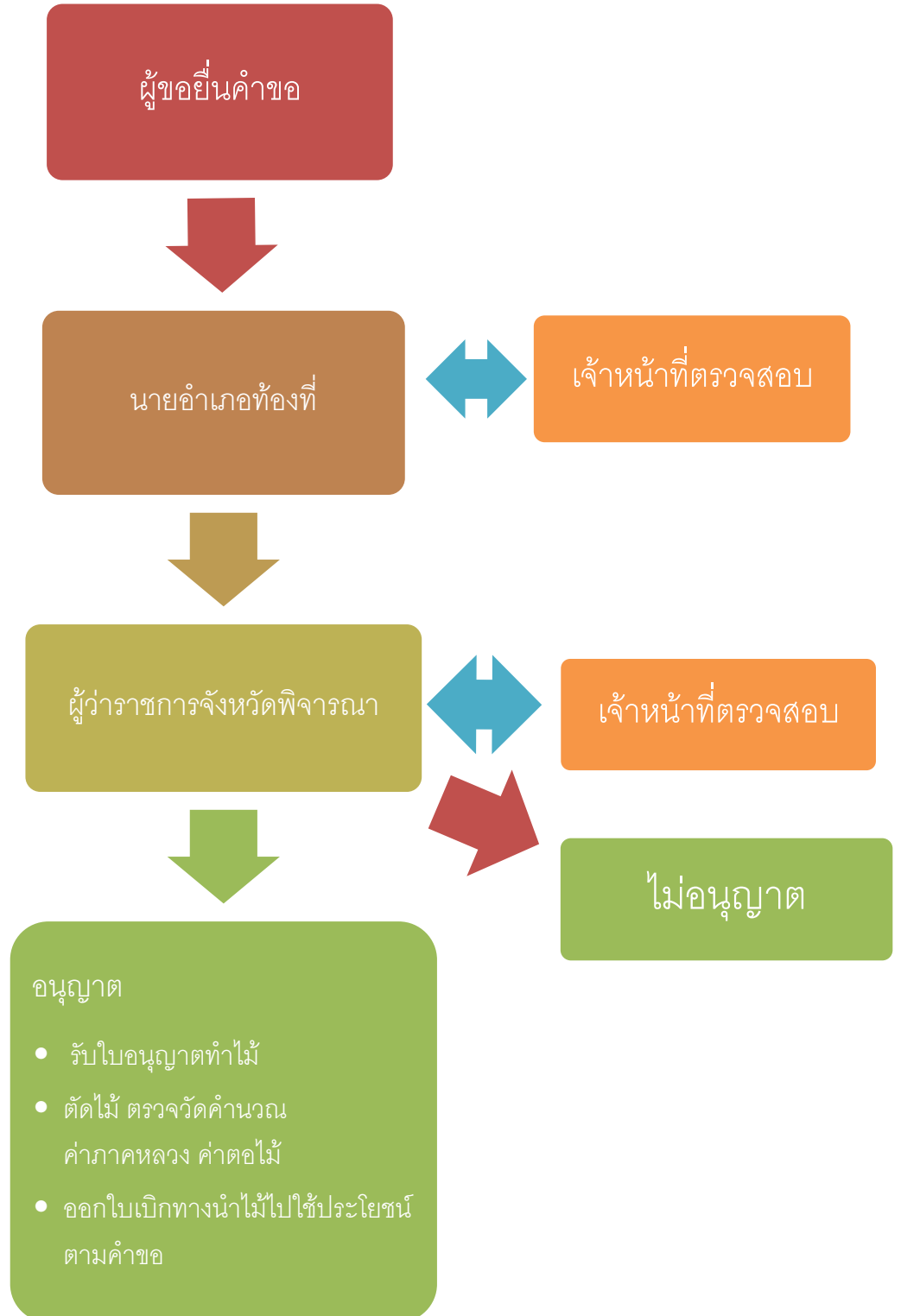
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

คำขอพิสูจน์ไม้ตามมาตรา ๖๘ จัตวา

ขั้นตอนการขออนุญาตทำไม้สักและไม้ยางพาราในที่ดินกรรมสิทธิ์
หรือสิทธิครอบครอง ตามข้อกำหนดฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๓๐)

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดขนาดจำกัดไม้หวงห้าม ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขขนาดจำกัดไม้หวงห้าม ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔ เสียใหม่ให้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดขนาดจำกัดไม้หวงห้าม ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ.๒๕๓๑

ข้อ ๒ กำหนดขนาดจำกัดไม้หวงห้าม ตามประเภทและชนิดให้มีขนาดโตของต้นไม้ดังต่อไปนี้

(๑) ไม้สัก ๒๒๐ เซนติเมตร

(๒) ไม้ยาง ๒๕๐ เซนติเมตร

(๓) ไม้หวงห้ามอื่นๆ ตามที่กำหนดในบัญชีท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ การวัดขนาดโตของต้นไม้ให้วัดโดยรอบลำต้นตรงที่สูง ๑๓๐ เซนติเมตร จากพื้นดิน เว้นแต่

(๑) ต้นไม้ที่ลำต้นมีลักษณะผิดปกติ เช่น เป็นพูพอน ปุ่ม ตา หรือกึ่งคอด ตรงที่สูง ๑๓๐ เซนติเมตร ให้วัดโดยรอบลำต้นตรงที่ถัดจากที่มีลักษณะผิดปกติขึ้นไปใกล้ขีดที่สุด

(๒) ต้นไม้ที่มีลำต้นไม่แนบชิด เช่น จำพวกไม้โกงกาง ให้วัดโดยรอบลำต้นตรงที่ถัดไป ๒๐ เซนติเมตร จากรากใหญ่อันบนที่ยังลงดิน

ข้อ ๔ ขนาดจำกัดไม้หวงห้ามตามประกาศนี้มีให้ใช้บังคับกับไม้หวงห้ามดังต่อไปนี้

(๑) ไม้สัก ไม้ยาง ในที่ดินที่มีโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ตามประมวลกฎหมายที่ดิน

(๒) ไม้หวงห้ามที่ทำเป็นไม้พินหรือไม้เฝ้าน

(๓) ไม้หวงห้ามที่เกิดขึ้นจากการปลูกสร้างสวนป่า

(๔) ไม้หวงห้ามที่ตายแล้ว ไม่ว่าจะยืนต้นตายหรือล้มนอนนอนไพร

ข้อ ๕ ประกาศให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๙ มกราคม พ.ศ.๒๕๓๒

(ลงนาม) พันโท สนั่น ขจรประศาสน์

(สนั่น ขจรประศาสน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๒๖ วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒)

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เรื่อง กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการนำไม้
มิใช่ไม้หวงห้ามเข้าเขตด่านป่าไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๑๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการนำไม้มิใช่ไม้หวงห้ามเข้าเขตด่านป่าไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๑๘ ฉบับลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

ข้อ ๒ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการนำไม้มิใช่ไม้หวงห้ามเข้าเขตด่านป่าไม้ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับไม้มิใช่ไม้หวงห้ามที่นิยมซื้อขายกันเป็นลูกบาศก์เมตร อัตราค่าธรรมเนียมลูกบาศก์เมตรละ ๒๐.๐๐ บาท (ยี่สิบบาทถ้วน) แปรรูปแล้วลูกบาศก์เมตรละ ๔๐.๐๐ บาท (สี่สิบบาทถ้วน) แต่ถ้าเป็นไม้ยางพารา อัตราค่าธรรมเนียมลูกบาศก์เมตรละ ๒.๐๐ บาท (สองบาทถ้วน) แปรรูปแล้วลูกบาศก์เมตรละ ๔.๐๐ บาท (สี่บาทถ้วน)

(๒) สำหรับไม้มิใช่ไม้หวงห้ามที่นิยมซื้อขายกันตามมาตรฐานอื่นนอกจากเป็นลูกบาศก์เมตรอัตราค่าธรรมเนียมร้อยละสิบของราคาตลาดในท้องที่โดยเฉลี่ยจากราคาของไม้นั้น แต่ถ้าเป็นไม้ไผ่ ไม้รวก อัตราค่าธรรมเนียมร้อยละสองของราคาตลาดในท้องที่โดยเฉลี่ยจากราคาของไม้นั้น

ทั้งนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๑๘

ทวีช กลิ่นประทุม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๒ ตอนที่ ๑๑๒ วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๑๘)

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง กำหนดให้ผู้รับสัมปทานหรือผู้รับอนุญาตทำการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่า หรือออกค่าใช้จ่ายเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่าให้ แทนและกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้ผู้รับสัมปทานทำไม้ หรือผู้รับอนุญาตทำไม้หรือเก็บหาของป่า ทำการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่า หรือออกค่าใช้จ่ายเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่าให้ แทน พร้อมทั้งกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่า เพื่อถือปฏิบัติต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการบำรุงป่าหรือปลูกป่าหรือปลูกสร้างสวนป่า ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๒๘

ข้อ ๒ สัมปทานทำไม้หวงห้าม ให้ผู้รับสัมปทานทำการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่า ตามคำสั่งและวิธีการที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

เงินค่าใช้จ่ายในการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่าตามวรรคหนึ่ง ให้นำไปฝากธนาคารในวันที่ชำระค่าภาคหลวงแล้วนำสมุดหรือบัญชีฝากเงินไปเก็บไว้ที่ป่าไม้เขตหรือป่าไม้จังหวัดแห่งท้องที่ป่านั้นๆ ตามที่ป่าไม้เขตเห็นชอบ เพื่อถอนออกมาใช้จ่ายในการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่าตาม วิธีการที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด โดยถือเกณฑ์การคำนวณจากค่าภาคหลวงของไม้ที่ทำออกตามสัมปทานในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) กรณีสัมปทานป่าบก อัตราสี่เท่าของค่าภาคหลวงสำหรับไม้สัก และสองเท่าของค่าภาคหลวง สำหรับไม้กระยาเลยอื่นที่มีใช้ไม้สัก

(๒) กรณีสัมปทานป่าชายเลน ให้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขสัมปทาน

ข้อ ๓ การอนุญาตผูกขาด หรือการอนุญาตทำไม้หวงห้าม หรือเก็บหาของป่าหวงห้ามเพื่อการค้าในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าที่ได้เตรียมการกำหนดเป็นป่าสงวนแห่งชาติ หรือป่าที่ได้กำหนดโครงการทำไม้ หรือโครงการเก็บหาของป่าไว้แล้ว หรือการอนุญาตตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ให้ผู้รับอนุญาตออกค่าใช้จ่ายเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่าให้ แทน เงินค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้คำนวณโดยถือเกณฑ์ค่าภาคหลวงของไม้หรือของป่าที่ทำออกหรือ ถือถือเกณฑ์พื้นที่ป่าที่ได้รับอนุญาตในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ไม้สักชั้น ก. หกเท่าของค่าภาคหลวง

(๒) ไม้สักชั้น ข. หรือ ค. สี่เท่าของค่าภาคหลวง

(๓) ไม้สักชั้น ง. สองเท่าของค่าภาคหลวง

(๔) ไม้กระยาเลยที่เรียกเก็บค่าภาคหลวงลูกบาศก์เมตรละหนึ่งร้อยบาทถึงหนึ่งร้อยยี่สิบ บาทสี่เท่าของค่าภาคหลวง

- (๕) ไม้กระยาเลยที่เรียกเก็บค่าภาคหลวงลูกบาศก์เมตรละหกสิบบาทถึงแปดสิบบาท สามเท่าของค่าภาคหลวง
- (๖) ไม้กระยาเลยที่เรียกเก็บค่าภาคหลวงลูกบาศก์เมตรละสามสิบบาทถึงสี่สิบบาท สองเท่าของค่าภาคหลวง
- (๗) ไม้พืนหรือไม้เผาถ่านที่ทำออกจากป่าชายเลนที่เรียกเก็บค่าภาคหลวงลูกบาศก์เมตรละ ยี่สิบบาทหรือต่ำกว่าหรือเก็บค่าภาคหลวงโดยวิธีอื่น สามเท่าของค่าภาคหลวง
- (๘) ไม้กระยาเลยที่เก็บค่าภาคหลวงลูกบาศก์เมตรละยี่สิบบาทหรือต่ำกว่า หรือเก็บ ค่าภาคหลวงโดยวิธีอื่น หนึ่งเท่าของค่าภาคหลวง
- (๙) ของป่าหวงห้ามที่อนุญาตโดยวิธีผูกขาด หรืออนุญาตเพื่อการค้าสองเท่าของ ค่าภาคหลวง
- (๑๐) ไม้ที่ทำออกตามมาตรา ๑๓ เพื่อการค้า หรือมาตรา ๑๘ เพื่อการค้าหนึ่งเท่าของ ค่าภาคหลวง ทั้งนี้ไม่รวมถึงไม้สักหรือไม้อย่างที่ขึ้นอยู่ในที่ดินมีโฉนดที่ดิน หรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ตามประมวลกฎหมายที่ดิน
- (๑๑) การแผ้วถางป่า ตามมาตรา ๕๔ เฉพาะกรณีที่มีใช้เพื่อการทำเหมืองแร่หรือระเบิด ย่อยหิน ไร่ละ ๕๐ บาท
- ข้อ ๔ การออกเงินค่าใช้จ่ายในการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่า ตามข้อ ๓ ให้ผู้รับอนุญาตมอบ ให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่พร้อมกับการชำระเงินค่าภาคหลวงไม้หรือของป่านั้น สำหรับกรณีการออกใบอนุญาต ตามข้อ ๓ (๑๑) ให้มอบพร้อมกับการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาต
- เงินค่าใช้จ่ายในการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่าตามวรรคหนึ่งให้กรมป่าไม้นำไปใช้จ่ายในการ บำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่าตามหลักวิชาการและแผนงานที่กำหนด
- ข้อ ๕ บรรดาไม้หวงห้ามหรือของป่าหวงห้ามที่ยังมิได้ตรวจวัดเพื่อเก็บค่าภาคหลวงในวันที่ ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ฉบับนี้ใช้บังคับ ให้ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ฉบับนี้ ทั้งสิ้น
- ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ.๒๕๒๙

(ลงนาม) ณรงค์ วงศ์วรรณ

(นายณรงค์ วงศ์วรรณ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๕๓ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๒๙)

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการบำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่า สำหรับผู้รับใบอนุญาตแผ้วถางป่าเพื่อทำเหมืองแร่ หรือระเบิดย่อยหิน

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตแผ้วถางป่า เพื่อทำเหมืองแร่หรือระเบิดย่อยหิน ทำการแผ้วถางป่าเพื่อใช้พื้นที่ทำเหมืองแร่หรือระเบิดย่อยหินชำระเงินค่าใช้จ่ายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการ บำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่าชดเชยตามหลักวิชาการป่าไม้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๑๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ผู้รับใบอนุญาตแผ้วถางป่า หรือทำเหมืองแร่ หรือระเบิดย่อยหิน นำไม้หวงห้ามประเภท ก.และหรือ ไม้หวงห้ามประเภท ข. วัดโดยรอบที่สูงจากพื้นดิน ๑ เมตร ๓๐ เซนติเมตร มีความโตต่ำกว่า ๕๐ เซนติเมตร และสามารถใช้ทำประโยชน์ได้ไปรวมกองไว้ ณ สถานที่ที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด แล้วแจ้งให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบอนุญาตทราบภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้แผ้วถางลง เพื่อส่งมอบให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการจำหน่ายต่อไป

ข้อ ๒ ให้ผู้รับใบอนุญาตแผ้วถางป่า เพื่อทำเหมืองแร่ระเบิดย่อยหินออกเงินค่าใช้จ่ายให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ทำการบำรุงป่า หรือปลูกสร้างสวนป่าตามจำนวนพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต ในอัตราไร่ละ ๑,๒๐๐ บาท เงินค่าใช้จ่ายนี้ใช้ชำระพร้อมการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตแผ้วถางป่า และให้กรมป่าไม้ นำไป ดำเนินการปลูกป่าชดเชยตามหลักวิชาการป่าไม้

ข้อ ๓ ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๒๖

(ลงนาม) ณรงค์ วงศ์วรรณ

(นายณรงค์ วงศ์วรรณ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๘๖ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๒๖)

ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วย การตรวจวัด การประทับตรา การเรียกเก็บเงินค่าภาคหลวงไม้ ไม้พิน หรือไม้เผาถ่าน พ.ศ. ๒๕๑๐

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการตรวจวัด การประทับตรา และการเรียกเก็บค่าภาคหลวงไม้ ไม้พิน หรือไม้เผาถ่าน เสียใหม่ เพื่อให้เป็นการเหมาะสมยิ่งขึ้น ฉะนั้น กรมป่าไม้จึงกำหนดระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วย การตรวจวัด การประทับตรา และการเรียกเก็บเงินค่าภาคหลวงไม้ ไม้พิน หรือไม้เผาถ่าน พ.ศ. ๒๕๑๐”

ข้อ ๒ บรรดาระเบียบ คำสั่ง หรือข้อบังคับอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบกรมป่าไม้ฉบับนี้ให้ยกเลิกเสียทั้งสิ้น

ข้อ ๓ ตราค่าภาคหลวง หมายถึง รูปรอยตราที่กำหนดไว้ตามประกาศกระทรวงเกษตร เรื่อง กำหนดลักษณะและความหมายการใช้ตราประทับไม้ของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้

ข้อ ๔ เมื่อได้รับคำขอตรวจวัดประทับ ตราเพื่อคำนวณค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า (ถ้ามี) ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอตรวจสอบตามคำขอเสนอผู้บังคับบัญชาว่า

(๑) ใบอนุญาตทำไม้ยังมีอายุอยู่ และถูกต้องตามหลักฐานการอนุญาตหรือไม่เพียงใด

(๒) สถานที่ที่ขอให้ตรวจวัดไม้ตรงตามที่ระบุในใบอนุญาตหรือไม่

(๓) ได้ทำไม้ออกจากป่าตามชนิด และจำนวน ถูกต้องตรงตามใบอนุญาตหรือไม่

(๔) ถ้าเป็นไม้ชนิดที่ต้องประทับตราอนุญาตชักลากให้ทำการตรวจสอบหลักฐานว่า ชนิด และจำนวนไม้ตามคำขอถูกต้องตรงกับหลักฐานที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตราอนุญาตชักลากหรือไม่

ข้อ ๕ เมื่อได้ตรวจสอบคำขอตามข้อ ๔ เห็นว่าเป็นการถูกต้องแล้วให้มีผู้มีอำนาจสั่งการตามข้อ ๖,๗ หรือข้อ ๘ แล้วแต่กรณี สั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปดำเนินการตรวจวัดคำนวณค่าภาคหลวงให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดอายุใบอนุญาตไม้ เว้นแต่มีความจำเป็นไม่อาจตรวจวัดคำนวณค่าภาคหลวงได้ทันกำหนดอายุใบอนุญาต ในกรณีเช่นนี้พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องรีบออกไปดำเนินการโดยมิชักช้า

ข้อ ๖ การตรวจวัดประทับตราค่าภาคหลวงสำหรับไม้ในป่าโครงการป่าผูกขาด ไม้หวงห้าม ประเภทข. ไม้สัก ไม้ยางหรือยางยูง ไม้ชิงชันหรือเก็ดแดง ไม้กะพี้เขาควายหรือเก็ดดำ และไม้พยุง ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของจังหวัด

กรณีการทำไม้โดยการให้สัมปทาน ให้เป็นไปตามที่กรมป่าไม้จะได้มอบหมาย

ข้อ ๗ การตรวจวัด การประทับตราค่าภาคหลวงไม้ ไม้พิน หรือไม้เผาถ่าน นอกจากที่ระบุในข้อ ๖ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของอำเภอ เว้นแต่จังหวัดจะพิจารณาเห็นเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๘ การตรวจวัด การประทับตราค่าภาคหลวงไม้ หรือไม้พินเพื่อใช้ในกิจการรถไฟ ไม่ว่าจะทำจากป่าโครงการรถไฟหรือป่าอื่นใดก็ตาม ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของจังหวัด

การตรวจวัดไม้หรือไม้พินเพื่อใช้ในกิจการรถไฟ ให้มีเจ้าหน้าที่ฝ่ายการรถไฟร่วมปฏิบัติการตรวจวัดด้วย และให้วิศวกรบำรุงทางกำกับการเขตรถไฟหรือผู้แทนเป็นผู้ลงนามรับรองรายการไม้หรือไม้พินที่ตรวจวัดนั้นตามแบบของกรมป่าไม้

ข้อ ๙ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะเนิการตรวจวัดประทับตราค่าภาคหลวงต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาวิชาวนศาสตร์ สำเร็จวิชาการป่าไม้จากโรงเรียนป่าไม้ ของกรมป่าไม้ พนักงานป่าไม้ตั้งแต่ชั้นตรีขึ้นไป หรือป่าไม้อำเภอจัตวา แต่ต้องมีผู้ใช้ผู้ที่ได้ทำการตรวจวัดประทับตราอนุญาตชักลากไม้รายนั้น หรือผู้ที่ได้ทำการสำรวจตีตราหมายให้ตัดพินในกรณีที่ตรวจวัดประทับตราคำนวณค่าภาคหลวง ณ ต่อไม้ เว้นแต่มีความจำเป็นอันหลีกเลี่ยงมิได้ ก็ให้จังหวัดสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่คนเดียวกันได้ โดยให้อยู่ในความรับผิดชอบของจังหวัด

ข้อ ๑๐ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกไปดำเนินการตรวจวัดประทับตราค่าภาคหลวงต้องตรวจสอบชนิดขนาด รูปรอยตราอนุญาตชักลาก จำนวนไม้ และสถานที่รวมหมอนว่าถูกต้องตรงตามบัญชีอนุญาตชักลาก และหรือเงื่อนไขตามใบอนุญาตเสียก่อน จึงจะดำเนินการต่อไปได้

ในกรณีที่ใบอนุญาตทำไม้ระบุสถานที่ตรวจวัดคำนวณค่าภาคหลวง ณ ต่อไม้ หรือไม้ที่ได้รับอนุญาตให้ประทับตราค่าภาคหลวง ณ ที่ต่อได้เป็นพิเศษเฉพาะราย พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องตรวจสอบชนิดจำนวนขนาด และรูปรอยตราอนุญาตให้ตัดพินว่าถูกต้องตรงตามใบอนุญาต และหรือเงื่อนไขตามใบอนุญาตเสียก่อนจึงจะดำเนินการได้

การตรวจวัดประทับตราค่าภาคหลวง ณ ต่อไม้ดังกล่าว ในวรรคก่อนให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตราประจำตัว (ตรา ต.) พร้อมเลขเรียงลำดับท่อนภาคหลวงของไม้ท่อนที่ตัดท่อนจากต่อนั้น และเลขปี พ.ศ. ที่ประทับตราไว้ที่หน้าตัดของต่อไม้ทุกต่อด้วย

ไม้ที่ตรวจวัดประทับตราค่าภาคหลวง ณ ที่ต่อดังกล่าวนี้ ถ้าต้นใดตัดท่อนได้หลายท่อน ให้เจ้าหน้าที่หมายเหตุไว้ในบัญชีรายการไม้ให้ชัดเจนด้วยว่า เป็นไม้ท่อนที่ ๑, ๒ หรือ ๓ ฯลฯ

ในกรณีที่มีเหตุผลอันควรเชื่อว่าไม้ ไม้พิน หรือไม้เผาถ่านที่ทำออกมานั้นไม่ถูกต้องตามใบอนุญาต ก็ให้ระงับการประทับตราค่าภาคหลวงไว้เพื่อทำการตรวจสอบหลักฐานการอนุญาตโดยละเอียดก่อน

ข้อ ๑๑ การตรวจวัดขนาดไม้เพื่อหาปริมาตรคำนวณค่าภาคหลวง ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) การหาปริมาตรไม้ท่อน ความยาวให้วัดจากปลายสุดด้านหนึ่งถึงปลายสุดอีกด้านหนึ่งในส่วนที่ยาวที่สุดของไม้ท่อนนั้น ความโตให้วัดรอบท่อนไม้ตรงกึ่งกลางความยาวของไม้ท่อนนั้น

ในกรณีตรงกึ่งกลางท่อนไม้เป็นปุม ตา หรือผิดปกติ ให้วัดความโตถัดจากส่วนที่ผิดปกติตรงใกล้กับกึ่งกลางมากที่สุด ทั้งนี้ ให้ผู้ตรวจบันทึกหมายเหตุไว้ในบัญชีโดยชัดเจนด้วย

การคำนวณปริมาตรไม้ท่อน ให้คำนวณตามแบบที่กรมป่าไม้กำหนด

(๒) การหาปริมาตรไม้แปรรูป

ไม้เหลี่ยม (สี่เหลี่ยม) ให้วัดความยาว ความกว้าง และความหนาของไม้แต่ละชิ้นหรือตับหรือเหลี่ยม แล้วคำนวณปริมาตรไม้ตามหลักคณิตศาสตร์

ไม้เสาถากกลม ความยาวให้วัดจากปลายสุดด้านหนึ่ง ถึงปลายสุดอีกด้านหนึ่งในส่วนที่ยาวที่สุดของเสาท่อนนั้น ความโตให้วัดรอบตรงกึ่งกลางความยาวของเสาท่อนนั้น แล้วคำนวณหาปริมาตรตามหลักคณิตศาสตร์ โดยใช้สูตรปริมาตรรูปทรงกระบอก คือ L หรือ $0.๐๘ c^2L$ (C = เส้นรอบวงตรงกึ่งกลางเสาถาก, L = ความยาวของเสาถาก)

(ก) การหาปริมาณไม้พืนหรือไม้เผาถ่าน ให้ตรวจวัดเป็นกองแล้วคำนวณหาปริมาณตามหลักคณิตศาสตร์

ข้อ ๑๒ เมื่อได้ตรวจวัดตามข้อ ๑๑ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดยรายการลงในสมุดตรวจวัดไม้ตามแบบของกรมป่าไม้ ให้ครบถ้วนทุกรายการด้วยหมึกหรือดินสอคอปปี แล้วให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้แทนลงชื่อรับรองการตรวจวัดไม้ในสมุดตรวจวัดไม้ไว้เป็นหลักฐานทุกครั้ง เมื่อกลับมาถึงที่ทำการแล้วให้รับเสนอสมุดตรวจวัดไม้ให้ผู้บังคับบัญชาทราบ เมื่อผู้บังคับบัญชาเห็นว่าได้ปฏิบัติถูกต้องเรียบร้อยแล้วก็ให้ลงนามรับทราบไว้ทุกครั้งด้วย

ข้อ ๑๓ เมื่อตรวจวัดเสร็จแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับคำนวณเงินค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า(ถ้ามี) แล้วแจ้งจำนวนเงินนั้นให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้แทนทราบโดยให้ลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐานต่อทำรายการให้สมุดตรวจวัดไม้รายนั้นๆ โดยให้มีข้อความตามตัวอย่างท้ายระเบียบนี้

ในกรณีที่การคำนวณเงินค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าไม่เสร็จสิ้น ในวันนั้น หากผู้รับอนุญาตหรือผู้แทนมาติดต่อรับทราบด้วยตนเองไม่ได้ ให้จังหวัดหรืออำเภอแล้วแต่กรณี แจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนให้ผู้รับอนุญาตนำเงินค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า (ถ้ามี) ไปชำระให้ครบถ้วนภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่เจ้าหน้าที่แจ้งจำนวนเงินที่จะต้องชำระให้ทราบ

ข้อ ๑๔ เมื่อได้ชำระเงินค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า (ถ้ามี) ครบถ้วนแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบเสร็จรับเงินทันทีที่ได้รับเงินดังกล่าว โดยผู้ใช้ใบเสร็จของทางราชการป่าไม้ตามที่กำหนดไว้ สำหรับการเขียนใบเสร็จรับเงินทั้ง ๒ ประเภทดังกล่าว ให้เขียนให้ครบถ้วนถูกต้องตามความเป็นจริง ตามแบบหรือระเบียบหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้

ในกรณีที่เมื่ออาจลงรายงานไม้ด้านหลังใบเสร็จรับเงินค่าภาคหลวงได้ทั้งหมด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบัญชีรายการไม้แนบท้ายใบเสร็จค่าภาคหลวงขึ้นต่างหาก ประกอบใบเสร็จค่าภาคหลวง การเขียนรายการในบัญชีให้ใช้หมึกหรือดินสอคอปปี โดยให้ป่าไม้จังหวัดหรือป่าไม้อำเภอ และพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจวัดประทับตราค่าภาคหลวง ลงนามรับรองกำกับไว้ในบัญชีรายการไม้ทุกหน้าด้วย

ข้อ ๑๕ ถ้าผู้รับอนุญาตทำไม้ประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตราค่าภาคหลวงในขณะที่ทำการตรวจวัดไม้เพื่อคำนวณค่าภาคหลวง จะกระทำต่อเมื่อผู้รับอนุญาตได้วางเงินมัดจำค่าภาคหลวงและค่าบำรุง(ถ้ามี) เป็นจำนวนเงินไม่น้อยกว่าจำนวนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินไว้สำหรับไม้รายนั้นๆ

เงินมัดจำที่เรียกเก็บตามวรรคก่อน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำฝากคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอแล้วแต่กรณี ประเภทเงินมัดจำ เมื่อได้ทำการตรวจวัดคำนวณค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า (ถ้ามี) ที่แท้จริงได้เท่าใดแล้วให้นำมาหักกลบกับเงินค่าภาคหลวงล่วงหน้า และเงินมัดจำยังขาดเท่าใดให้เรียกเก็บจนครบให้เสร็จสิ้นภายในกำหนด ๓๐ วัน ดังกล่าวในข้อ ๑๓ ถ้าเงินมัดจำรวมกับเงินค่าภาคหลวงล่วงหน้าเกินจำนวนเงินค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า (ถ้ามี) ที่คำนวณได้จริง ก็ให้คืนเงินส่วนที่เกินแก่ผู้รับอนุญาตโดยมิชักช้า

การตรวจวัดไม้เพื่อเรียกเก็บเงินค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า ซึ่งการรถไฟฯ หรือองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้รับอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตราค่าภาคหลวงได้โดยไม่ต้องเรียกเก็บเงินมัดจำค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า

ข้อ ๑๖ การประทับตราค่าภาคหลวงพนักงานเจ้าหน้าที่จะดำเนินการได้ต่อเมื่อผู้รับอนุญาตได้ชำระค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า (ถ้ามี) เสร็จสิ้นครบถ้วน หรือได้ปฏิบัติและดำเนินการตามข้อ ๑๕ แล้ว

ข้อ ๑๗ เมื่อได้เรียกเก็บเงินค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า (ถ้ามี) เสร็จสิ้นแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจวัดกรอกรายการในด้านหลังใบอนุญาตทำไม้ นั้น รวมทั้งบันทึกเลขที่ เล่มที่ วัน เดือน ปี ของใบเสร็จค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า (ถ้ามี) ไว้ทั้งต้นซั้วและปลายซั้วให้ครบถ้วนทุกประการ แล้วเสนอผู้บังคับบัญชาทราบโดยมิชักช้า

ข้อ ๑๘ เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการประทับตราค่าภาคหลวงให้ผู้รับอนุญาตทำไม้ทำหน้าเขียนสำหรับประทับตราไว้ให้พร้อม โดยทำหน้าเขียนบนท่อนซุงตรงที่ห่างจากปลายของท่อนซุงหรือรูจุกไม้ด้านโคนไม่เกิน ๕๐ เซนติเมตร ๑ เขียน การถากหน้าเขียนให้ถากลึกถึงแก่นหรือลึกลงไปไม่น้อยกว่า ๒ เซนติเมตร มีขนาดกว้างไม่น้อยกว่า ๒๐ เซนติเมตร ยาวไม่น้อยกว่า ๔๐ เซนติเมตร

รูปรอยตราที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องประทับลงบนเขียนได้แก่ตราประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจวัดค่าภาคหลวง เลขเรียงลำดับท่อนไม้ (เลขเรียงลำดับท่อนไม้ให้เรียงตามลำดับติดต่อกันไปตลอดปีสำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่แต่ละคน) และเลขปี พ.ศ. ที่ประทับตรา การประทับรูปรอยตราดังกล่าวนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องประทับไม่น้อยกว่า ๓ แถว ดังตัวอย่างทำยระเบียบนี้

นอกจากนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตราที่ หน้าตัดด้านปลายของท่อนไม้เช่นเดียวกับการประทับที่หน้าเขียนดังกล่าวในวรรคก่อนอีกด้านหนึ่งด้วย

อย่างไรก็ดี นอกจากจะประทับตราที่หน้าเขียน และหน้าตัดของท่อนไม้ดังกล่าวแล้ว ถ้าเห็นว่าส่วนอื่นของท่อนไม้ควรจะได้ประทับตราเพื่อให้เกิดได้ง่าย ก็ให้ประทับตราค่าภาคหลวงตามส่วนต่างๆ ของท่อนไม้ได้ตามที่เห็นสมควร

สำหรับไม้พิน หรือไม้เผาถ่านที่ตรวจวัดคำนวณค่าภาคหลวงเป็นกองนั้นจะต้องประทับตราค่าภาคหลวงด้วยหรือไม่ ให้อยู่ในดุลพินิจของจังหวัด ที่จะพิจารณาสั่งการ โดยให้คำนึงถึงลักษณะหรือขนาดของไม้ที่ใช้ทำพินหรือไม้เผาถ่านนั้น ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในด้านการควบคุม

การประทับตราค่าภาคหลวงไม้แปรรูป ได้แก่ ไม้หมอนรถไฟ ไม้เหล็ยมสะพาน หรือไม้เสาที่พนักงานเจ้าหน้าที่ระบุไว้ในใบอนุญาตทำไม้ให้กระทำการนั้นๆ ได้ ให้ประทับตราบริเวณกึ่งกลางท่อนโดยไม่ต้องทำหน้าเขียน การใช้รูปรอยตราและเลขเรียงคงใช้เช่นเดียวกับไม้ท่อน กับให้ประทับตราประจำตัวและตราค่าภาคหลวงไว้ที่หน้าตัดด้านใดด้านหนึ่งอีกด้วย ดังตัวอย่างทำยระเบียบนี้

ข้อ ๑๙ การตรวจวัดประทับตราค่าภาคหลวงไม้ที่มีหลักฐานบัญชีตรวจวัดประทับตราอนุญาต ซักลาก(กปม. แบบ ๒๐) ให้เจ้าหน้าที่หมายเหตุในบัญชีซักลากให้ทราบว่า ได้ทำการตรวจวัดประทับตราค่าภาคหลวงเสร็จแล้วหรือเป็นบางท่อน โดยใบเสร็จค่าภาคหลวงเล่มที่ ฉบับที่ ลงวันเดือนปีใด คงเหลือท่อนใดบ้าง ทั้งนี้ให้เจ้าหน้าที่หมายเหตุหลังจากที่ได้รับชำระเงินค่าภาคหลวงแล้วโดยมิชักช้า

ข้อ ๒๐ เมื่อการทำไม้เสร็จสิ้นตามใบอนุญาต หรือใบอนุญาตได้สิ้นอายุแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เรียกเก็บใบอนุญาตนั้นมาแนบไว้กับต้นซั้วใบอนุญาตนั้นๆ ด้วย

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่สามารถนำปลายซั้วใบอนุญาตมาส่งคืนเจ้าหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดๆ ก็ดีให้ผู้รับอนุญาตบันทึกรับรองเหตุผลที่ไม่อาจส่งใบอนุญาตนั้นคืน และลงลายมือชื่อ วัน เดือน ปี เป็นหลักฐานในต้นซั้วใบอนุญาต

ถ้าเจ้าหน้าที่ไม่สามารถติดต่อผู้รับอนุญาตให้ส่งใบอนุญาตคืน หรือให้มาบันทึกรับรองดังกล่าวในวรรคก่อนได้ ให้เจ้าหน้าที่บันทึกเหตุผลนั้นในต้นซั้วใบอนุญาตให้ชัดเจนด้วย

ข้อ ๒๑ ไม้ที่ได้ประทับตราค่าภาคหลวงไว้แล้ว หากรูปรอยตราลบเลือนหรือถูกทำลาย แต่ยังพอสังเกตเห็นรูปรอยตราค่าภาคหลวงเดิมอยู่อันเชื่อถือได้ว่าเป็นไม้ที่ได้เคยประทับตราค่าภาคหลวงมาก่อนจริง หรือพิสูจน์ได้ว่าเป็นไม้ที่ได้ชำระค่าภาคหลวงแล้วจริง เมื่อเจ้าของไม้ประสงค์จะให้ตรวจวัดประทับตราค่าภาคหลวง เพิ่มเติมใหม่เพื่อประโยชน์ใดๆ ก็ดี ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ ที่ไม้ตั้งตกอยู่โดยมีบัญชีแสดงรายการชนิด จำนวน ขนาด ตลอดจนเลขเรียงประจำท่อน และแจ้งรูปรอยตราที่ลบเลือนหรือถูกทำลาย แนบไปกับคำขอพร้อมใบเสร็จค่าภาคหลวงหรือใบเบิกทางกำกับไม้ขึ้นไปด้วย

ข้อ ๒๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ไปตรวจสอบไม้ตามคำขอและพิจารณาว่าไม้เป็นไม้ที่ได้มาตามใบเสร็จค่าภาคหลวงหรือใบเบิกทางที่นำมาอ้างหรือไม่ เพียงใด รอยตราลบเลือนหรือถูกทำลายเพราะเหตุใด เพียงใด มีชนิด ขนาด และตำหนิ รูปพรรณแต่ละท่อนอย่างไร แล้วรายงานผลการตรวจสอบพร้อมด้วยความเห็นและคำขอตลอดทั้งเอกสารประกอบทั้งหมดไปตามลำดับชั้นจนถึงกรมป่าไม้เพื่อพิจารณาสั่งการ เมื่อกรมป่าไม้สั่งประการใด จึงให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการไปตามนั้น

ข้อ ๒๓ การประทับตราค่าภาคหลวงเพิ่มเติมหรือประทับตราซ่อมใหม่ให้ตรวจวัดขนาดใหม่ และดำเนินการเช่นเดียวกับการตรวจวัดประทับตราค่าภาคหลวงไม้ตามใบอนุญาตทำไม้โดยทั่วไปตั้งได้กล่าวมาแล้วข้างต้นทุกประการ แต่ให้หมายเหตุไว้ในบัญชีไม้ที่ ตรวจวัดใหม่ให้ทราบว่าเป็นการประทับตราค่าภาคหลวงเพิ่มเติมหรือซ่อมตามใบเสร็จค่าภาคหลวงหรือใบเบิกทางของที่ทำการใด ฉบับใด สำหรับเลขเรียงท่อนให้ใช้เรียงลำดับสำหรับไม้ที่ตรวจวัดประทับตราค่าภาคหลวงตามข้อ ๑๘ ทั้งนี้ ให้มีสมุดตรวจวัดไม้ดังกล่าวไว้โดยเฉพาะ

ในการประทับตราค่าภาคหลวงเพิ่มเติมหรือซ่อมใหม่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกไว้ในใบเสร็จค่าภาคหลวง และหรือใบเบิกทางที่นำมาแสดงเพื่อทราบด้วยว่าได้ตรวจประทับตราเพิ่มเติมหรือซ่อมรอยตราเดิมเมื่อวัน เดือน ปีใด ใช้รูปรอยตราใด เมื่อได้ดำเนินการไปเสร็จแล้ว ให้รายงานกรมป่าไม้ทราบทุกครั้ง

ข้อ ๒๔ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๑๐

(ลงนาม) ดุสิต พานิชพัฒน์
(นายดุสิต พานิชพัฒน์)
อธิบดีกรมป่าไม้

ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการประทับตราอนุญาตซักลากไม้ พ.ศ. ๒๕๐๔

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบ การตีตราอนุญาตซักลากไม้เสียใหม่ให้เป็นการเหมาะสมรัดกุมยิ่งขึ้น ฉะนั้น กรมป่าไม้จึงกำหนดระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบประทับตราอนุญาตซักลากไม้ พ.ศ. ๒๕๐๔”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เดือนสิงหาคม ๒๕๐๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ระเบียบการหรือคำสั่งเกี่ยวกับการประทับตราอนุญาตซักลากไม้ที่กรมป่าไม้ได้กำหนดไว้ซึ่งแย้งหรือขัดกับระเบียบนี้ ให้ยกเลิกเสียทั้งสิ้น

ข้อ ๔ ตราอนุญาตซักลากนั้น หมายถึง รูปรอยตราที่ใช้สำหรับประทับไม้เพื่อแสดงว่าเป็นไม้ที่อนุญาตให้ซักลากเพื่อการทำไม้ ตามประกาศกระทรวงเกษตร เรื่อง กำหนดลักษณะและความหมายการใช้ตราประทับไม้ของรัฐบาลตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๔๘๖

ข้อ ๕ เมื่อผู้รับสัมปทาน หรือผู้รับอนุญาตไม้ประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไปทำการตีตราซักลากไม้ที่ตนได้ทำออก และตัดทอนไว้ตามสัมปทาน หรือใบอนุญาต ก็ให้ยื่นคำร้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งจังหวัดหรืออำเภอท้องที่ ซึ่งป่าไม้นั้นตั้งอยู่ ซึ่งเจ้าหน้าที่จะได้ลงทะเบียนรับไว้เป็นหลักฐานแสดงลำดับก่อนหลังของผู้ที่ยื่นและดำเนินการต่อไป แต่ถ้าการทำไม้นั้นเป็นการทำไม้สักก็ดี หรือเป็นการทำไม้ในเขตป่าโครงการก็ดี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับคำร้องเสนอไปยังป่าไม้เขตเจ้าของท้องที่เป็นผู้พิจารณาสั่งการตามนัยแห่งระเบียบนี้ โดยมีซักลาก

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามนัยแห่งระเบียบนี้ ซึ่งประจำอยู่ในท้องที่ป่าไม้หรือจังหวัดนั้นไม่มีเพียงพอที่จะให้ไปตรวจดำเนินการตีตราอนุญาตซักลากให้แล้วเสร็จโดยเร็วได้ ก็ให้ป่าไม้เขตหรือป่าไม้จังหวัดรายงานกรมป่าไม้เพื่อพิจารณาสั่งการให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งประจำอยู่ในท้องที่เขตหรือจังหวัดอื่นหรือที่กรมป่าไม้มาช่วยปฏิบัติการเป็นครั้งคราวตามความจำเป็นได้

ข้อ ๖ เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการดำเนินการนี้ ให้ผู้รับสัมปทานหรือผู้รับอนุญาตทำไม้เตรียมฉลากหน้าเขียนสำหรับประทับตราอนุญาตซักลากไว้บนไม้แต่ละท่อนที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจตีตราซักลาก โดยให้ฉลากบริเวณใกล้กลางท่อน ให้มีความยาวไม่น้อยกว่า ๔๕ ซม. กว้างไม่น้อยกว่า ๒๐ ซม. พื้นเรียบถึงเนื้อไม้ที่เห็นได้ชัดเจน จำนวนหนึ่งหรือสองเขียน ตามความเหมาะสมกับลักษณะและความยาวของไม้ท่อนนั้นๆ และถ้าหากหน้าตัดของไม้ท่อนมีเนื้อที่ว่างสำหรับตีประทับตราได้ก็ให้ตีตราซักลากด้วย

ในการปฏิบัติการตีตราซักลากประจำท่อนนี้ เจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการจะต้องตีตราประทับตราเหล่านี้ควบคู่ไปกับตราซักลากด้วยคือ ตราตรวจประจำตัว ตราเลขเรียงประจำต้น (ที่เจ้าหน้าที่ผู้สำรวจคัดเลือกเดิมตีไว้) ตราเลขเรียง แสดงท่อนที่ตัดทอนได้จากแต่ละต้น ตราเลขเรียงลำดับประจำท่อน (ของเจ้าหน้าที่ผู้ทำการตีตราซักลาก) และตราปี ดังภาพแสดงวิธีการตีตราแนบท้ายระเบียบนี้(ความข้อ ๖ ข้างบนนี้ยกเลิกโดยระเบียบ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความใหม่แทน)

ข้อ ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งจะให้เป็นผู้ดำเนินการ ตรวจสอบประทับตราอนุญาตชักลากนั้น จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาวิชาวนศาสตร์ หรือเป็นผู้สำเร็จวิชาการป่าไม้จากโรงเรียนป่าไม้จังหวัดแพร่ หรือเป็นพนักงานป่าไม้ตรีขึ้นไป แต่ต้องมีผู้ใช้ที่ได้ทำการสำรวจคัดเลือกตัด ราบประจำต้น หรือตีตรานั้นอนุญาตให้ตัดฟันสำหรับป่านั้นๆ เว้นแต่ในกรณีจำเป็นจริงๆ ซึ่งมีอาจหลีกเลี่ยงได้ก็ให้ใช้คนเดียวกันได้ แต่ให้ถือว่าการปฏิบัติเช่นนี้ต้องอยู่ในความควบคุมและรับผิดชอบของป่าไม้เขตหรือป่าไม้จังหวัดโดยตรง

ข้อ ๘ การตีตราชักลาก ต้องกระทำ ณ ที่ๆ ไม้แต่ละต้นถูกโค่นล้มลงคาตออยู่ ในกรณีที่เป็นไม้ล้มขอนนอนไพรให้ตีตราชักลาก ณ ที่ๆ ไม้ล้มขอนนอนอยู่ การตีตราชักลากจะกระทำโดยตีประทับไว้บนไม้ที่ยังยืนต้นอยู่ หรือบนท่อนไม้ที่ชักลากออกมาห่างไกลจากตอแล้ว (เกิน ๔๐ เมตร) มิได้ การกระทำเช่นนี้ถือเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับคำสั่งให้ไปดำเนินการตีตราชักลากไม้ที่ผู้รับสัมปทาน หรือผู้รับอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้นั้นตรวจสอบชนิดไม้ และรอยตราที่ประทับอยู่เดิมเสียก่อน เมื่อเห็นว่าเป็นไม้ที่ได้ทำถูกต้องตัดฟันลงโดยถูกต้อง ตามสัมปทานหรือใบอนุญาตที่พนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้ ซึ่งยังมีอายุทำการอยู่ และเป็นไม้ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการคัดเลือกตีตราให้ตัดฟัน หรือตีตราสำรวจคัดเลือกเพื่อให้ออกถูกต้องตรงตามเงื่อนไขสัมปทาน หรือใบอนุญาตทำไม้แล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จึงจะประทับตราอนุญาตให้ชักลากได้ ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบตราอนุญาตชักลากไม้ที่ยังมิได้ตัดทอนออกเป็นท่อนๆ โดยเรียบร้อยแล้ว นอกจากไม้ต้นที่ตัดโค่นลงนั้น ผู้รับสัมปทานหรือผู้รับอนุญาตแจ้งว่าจะตัดทอนได้เพียงท่อนเดียว

ข้อ ๑๐ การจดรายการลงในสมุดตรวจวัดไม้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบไม้ ประทับรูปรอยตรา และวัดขนาดยาว ขนาดโต ของไม้แล้ว ให้จดรายการดังกล่าวลงในสมุดตรวจวัดไม้ เพื่อให้ทราบว่าเป็นไม้ต้นเลขที่เท่าใด รูปรอยตราประทับประจำต้นรูปอะไรให้ทราบเป็นรายต้นด้วย

(๑) ไม้ที่ตรวจสอบตีตรานั้นได้อนุญาตให้ทำออกโดยสัมปทาน หรือใบอนุญาต ฉบับที่เล่มที่วันที่ เดือน ปีใด ใครเป็นผู้รับสัมปทานหรือใบอนุญาต

(๒) วัดตรวจตราอนุญาตชักลาก รูปรอยตราที่ประทับไม้เพื่ออนุญาตให้ชักลาก ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจตรา ชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

(๓) ชนิดไม้ ขนาดยาว โต ของไม้แต่ละท่อนที่ได้ตีตราอนุญาตให้ชักลาก

(๔) แสดงเลขเรียงประจำท่อนที่ตีตราประจำท่อน เรียงตามลำดับต่อกันไปตลอดปีสำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่แต่ละคน

(๕) รูปรอยตราเดิมที่สำรวจคัดเลือกตีตราประทับประจำต้นไม้ให้ตัดฟันโดยแสดงให้ทราบว่า เป็นไม้ต้นเลขที่เท่าใด รูปรอยตราประทับประจำต้นรูปอะไรให้ทราบเป็นรายต้นด้วย

(๖) ให้ระบุไว้ในช่องหมายเหตุของบัญชีไม้ให้ทราบ คำหิ รูปพรรณของไม้ด้วย เช่น โคนถูกไฟไหม้ หรือเป็นพู หรือกลวง หรือปลายคด เป็นต้น

ข้อ ๑๑ ทั้งนี้ ตามบัญชีตัวอย่างที่แนบท้ายระเบียบการนี้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับคำสั่งให้ตรวจสอบประทับตราอนุญาตชักลากให้ตรวจสอบถูกต้อง และดำเนินการดังกล่าวเสร็จสิ้นตามระเบียบแล้ว ให้บันทึกแสดงรายการตรวจประทับตราอนุญาตชักลากไว้ในใบอนุญาตทำไม้รายนั้น ให้ทราบว่า ได้ตรวจประทับตราอนุญาตชักลากไม้ชนิดใด จำนวนกี่ต้นตัดทอนได้กี่ท่อน ใช้รูปรอยตราอนุญาตชักลาก ตราตรวจรูปอะไรตีประทับ และเลขเรียงประจำท่อนเลข พ.ศ. เท่าใด แล้วให้คัดสำเนาบัญชีรายการการตีตราชักลากไม้รายเดียวกันนั้น ลงในสมุดตรวจวัดไม้จำนวน ๒ ชุด พร้อมด้วยสมุดตรวจวัดไม้รายงานต่อป่าไม้จังหวัด หรือป่าไม้เขต หรือผู้สั่งปฏิบัติการเพื่อตรวจสอบโดยด่วน

ข้อ ๑๒ เมื่อป่าไม้จังหวัดหรือป่าไม้เขตแล้วแต่กรณี ได้รับรายงานผลการตรวจตีตราอนุญาตซ้กลากจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้รีบตรวจสอบว่า เป็นการถูกต้องตามบัญชีสำรวจคัดเลือกตีตราประจำต้นให้ตัดฟันเพียงใดหรือไม่ ในกรณีสงสัยให้ป่าไม้จังหวัดหรือผู้ช่วยป่าไม้จังหวัดหรือป่าไม้เขต หรือผู้ช่วยป่าไม้เขตออกไปตรวจสอบดำเนินการตามควรแก่เหตุผล

ในกรณีที่ไม้ที่ตรวจตีตราอนุญาตให้ซ้กลาก เป็นไม้ในป่าโครงการให้ป่าไม้เขตส่งบัญชีไม้ที่ได้ประทับตราซ้กลากไปให้จังหวัด ๑ ชุด เพื่อตรวจตราควบคุมการทำไม้ และตรวจสอบตีตราคำนวณค่าภาคหลวงต่อไป และอีก ๑ ชุด ส่งกรมป่าไม้

ข้อ ๑๓ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ ได้รับบัญชีตรวจตีตราอนุญาตซ้กลากไม้แล้ว เมื่อผู้รับสัมปทานหรือผู้รับอนุญาตนำไม้ออกมารวมหมอน เพื่อตรวจวัดคำนวณค่าภาคหลวง ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบไม้ที่จะตรวจวัดตีตราภาคหลวงนี้กับบัญชีตรวจตีตราอนุญาตซ้กลาก เมื่อเป็นถูกต้องตามบัญชีไม้ดังกล่าว และชอบด้วยเงื่อนไขสัมปทาน หรือใบอนุญาตทุกประการแล้ว จึงจะตรวจวัดตีตราภาคหลวงต่อไปตามระเบียบได้

ระเบียบนี้ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๐๔

(ลงนาม) วิเชียร กุญชร ณ อยุธยา
(นายวิเชียร กุญชร ณ อยุธยา)
อธิบดีกรมป่าไม้

ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการประทับตราอนุญาตซ้กลากไม้ (ฉบับที่ ๒) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๑๐

ด้วยกรมป่าไม้พิจารณาเห็นว่า ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการประทับตราอนุญาตซ้กลากไม้ พ.ศ. ๒๕๐๔ ยังไม่เหมาะสมอยู่บางประการ ควรจะได้แก้ไขเพิ่มเติมให้รัดกุมยิ่งขึ้น จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ แห่งระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการประทับตราอนุญาตซ้กลากไม้ พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจวัดประทับตราอนุญาตซ้กลากไม้ให้ผู้รับสัมปทาน หรือผู้รับอนุญาตทำไม้ ทำหน้าเขียนสำหรับประทับตราไว้บนท่อนซุงแต่ละท่อน โดยให้ทำหน้าเขียนตรงที่ห่างจากปลายสุดของท่อนไม้ด้านปลาย ไม่เกิน ๕๐ เซนติเมตร จำนวน ๑ เขียน การถากหน้าเขียนให้ถากลึกถึงแก่น หรือลึกไปในเนื้อไม้ไม่น้อยกว่า ๒ เซนติเมตร กว้างไม่น้อยกว่า ๒๐ เซนติเมตร ยาวไม่น้อยกว่า ๔๕ เซนติเมตร กับให้ถือน้ำตัดด้านโคนของไม้แต่ละท่อนเป็นหน้าเขียนที่จะต้องประทับตราอนุญาตซ้กลากอีกแห่งหนึ่งด้วยการตบแต่งหน้าเขียนของท่อนไม้ดังกล่าวให้เรียบอยู่ในสภาพที่จะประทับตราได้โดยสะดวกให้เป็นหน้าที่ของผู้รับสัมปทาน หรือผู้รับอนุญาตทำไม้จะต้องเป็นผู้จัดทำ

รูปรอยตราที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องประทับลงบนหน้าเขียนและหน้าตัดด้านโคนของไม้แต่ละท่อนดังกล่าวในวรรคก่อนได้แก่ ตราประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจวัด ตราอนุญาตซ้กลาก พร้อมด้วยเลขเรียงประจำต้น (เลขเรียงลำดับ ต้นที่คัดเลือกให้ตัดฟัน) เลขเรียงแสดงท่อนที่ตัดทอนได้จากแต่ละต้นเลขเรียงลำดับท่อนที่ประทับตราอนุญาตซ้กลาก (ของเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการ) และเลขปี พ.ศ. ที่ประทับตราดังกล่าวอย่างท้ายระเบียบนี้ อย่างไรก็ตาม นอกจากจะประทับตราตามตำแหน่งที่กำหนดไว้บนท่อนซุงดังกล่าวแล้ว หากจะประทับที่ส่วนอื่นๆ ของท่อนซุงเพื่อให้สังเกตได้ง่ายขึ้น ก็ย่อมกระทำได้”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๖ ทวิ แห่งระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการประทับตราอนุญาตซ้กลากไม้ พ.ศ. ๒๕๐๔

“ข้อ ๖ ทวิ การประทับตราอนุญาตซ้กลากไม้แปรรูปซึ่งเป็นไม้เสา ให้ดำเนินการเช่นเดียวกับไม้ซุงท่อน ดังกล่าวในข้อ ๖ เว้นแต่ไม่ต้องทำหน้าเขียน และที่หน้าตัดด้านโคน ให้ประทับตราเฉพาะตราประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ และตราอนุญาตซ้กลากเท่านั้น

การประทับตราอนุญาตซ้กลากไม้แปรรูป ซึ่งเป็นไม้หมอนรองรางรถไฟหรือไม้เหล็ยผสมผสาน ให้ประทับเช่นเดียวกับไม้เสา เว้นแต่ไม่ต้องประทับเลขเรียงประจำต้นที่คัดเลือกให้ตัดฟัน และเลขเรียงแสดงท่อนที่ตัดทอนได้จากแต่ละต้น คงประทับเฉพาะเลขเรียงลำดับท่อนที่ประทับตราอนุญาตซ้กลาก และเลขปี พ.ศ. ส่วนหน้าตัดด้านใดด้านหนึ่งให้ประทับเฉพาะตราประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่และตราอนุญาตซ้กลากเท่านั้น ดังตัวอย่างท้ายระเบียบนี้”

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น ๖ ตริ แห่งระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการประทับตราอนุญาตซ้กลากไม้ พ.ศ. ๒๕๐๔

“ข้อ ๖ ตรี เมื่อได้ดำเนินการตรวจวัดประสิทธิภาพอนุญาตซ้กลากไม้ที่ตัดทอนได้จากแต่ละต้นเสร็จแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตราประจำตัว (ตรา ต.) พร้อมเลขเรียงลำดับท่อนซ้กลากของไม้ที่ตัดทอนจากต่อนั้น และเลขปี พ.ศ. ที่ประทับตราไว้ที่หน้าตัดของตอไม้ทุกตอด้วย ดังตัวอย่างทำเยียบนี้”

ข้อ ๔ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๑๐

(ลงนาม) ดุสิต พานิชพัฒน์
(นายดุสิต พานิชพัฒน์)
อธิบดีกรมป่าไม้

ระเบียบกรมป่าไม้

ว่าด้วยการอนุญาตทำต่อไม้ พ.ศ. ๒๕๒๓

ด้วยกรมป่าไม้ได้พิจารณาเห็นสมควรปรับปรุงแก้ไขระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการอนุญาตทำต่อไม้
ขึ้นไว้เป็นการเฉพาะ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการอนุญาตทำต่อไม้ พ.ศ. ๒๕๒๓”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการทำต่อไม้ ตามระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการอนุญาต
ทำเศษ ปลาย และต่อไม้ ที่เหลือจากการทำไม้ก่อน พ.ศ. ๒๕๑๙ และระเบียบ คำสั่งหรือข้อบังคับอื่นที่ขัดหรือ
แย้งกับระเบียบนี้เสียทั้งสิ้น และให้ใช้ระเบียบนี้แทน

หมวดที่ ๑

ลักษณะของต่อไม้ที่จะให้ทำออก

ข้อ ๔ ต่อไม้ที่จะให้ทำออกตามระเบียบนี้ หมายถึงต่อไม้ที่เหลือจากต้นที่ได้รับอนุญาตให้ทำออก
ตามสัมปทาน หรือทำออกตามใบอนุญาตทำให้เท่านั้น

สำหรับต่อไม้ที่เหลือตกค้างอยู่ในที่ดินเปิดใช้ประโยชน์ เมื่อมีการขอทำออกให้ทำการสำรวจตีตรา
และพิจารณาอนุญาตให้ทำออกตามกฎหมายและระเบียบ บเช่นเดียวกับการทำไม้ โดยใช้แบบบัญชีสำรวจทำ
ระเบียบนี้

หมวดที่ ๒

การอนุญาตและการตรวจตีตรา

ข้อ ๕ การขอทำต่อไม้ที่เหลือจากการทำไม้ตามสัมปทานหรือตามใบอนุญาตไม้ไม่ต้องขอรับ
อนุญาตใหม่ แต่การเข้าทำต่อไม้ ผู้รับสัมปทานหรือผู้รับอนุญาตทำให้จะต้องความประสงค์ขอทำต่อ ไม้เป็น
หนังสือต่อจังหวัดหรือป่าไม้เขตแห่งท้องที่ป่านั้น ก่อนวันที่จะเข้าทำต่อไม้ และการเข้าทำต่อไม้ประเภทนี้จะ
กระทำได้ในอายุ หรือระยะเวลาการทำไม้ตามสัมปทานหรืออนุญาตทำไม้ในแปลงนั้นเท่านั้น

ข้อ ๖ ต่อไม้ที่จะทำออกตามข้อ ๕ ต้องมีรูปรอยตราเดิมของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับไว้

ข้อ ๗ การตรวจวัดขนาดความโตของต่อไม้ให้ดำเนินการดังนี้

๗.๑ การตรวจวัดขนาดความโตของต่อไม้ ให้วัดรอบหน้าตัดด้านบนเป็นเมตร

๗.๒ การตรวจวัดขนาดความยาวของต่อไม้ ให้วัดจากหน้าตัดตาม ๗.๑ เป็นแนวตรงตาม
ลำต้นถึงปลายราก ซึ่งผู้รับอนุญาตได้ตัดแต่งรากเป็นที่เรียบร้อยแล้วเป็นเมตร

๗.๓ วิธีคำนวณปริมาตรต่อไม้ เพื่อให้ตรวจวัดตามข้อ ๗.๑ และข้อ ๗.๒ แล้ว ให้ใช้ตาราง
หาปริมาตรไม้เป็นลูกบาศก์เมตร สำหรับไม้ซุง ตามหนังสือกรมป่าไม้ที่ กส ๐๘๐๔/๒๐๘๓๔ ลงวันที่ ๒๐
ธันวาคม ๒๕๒๐ เป็นเกณฑ์ในการคำนวณค่าภาคหลวง

หมวดที่ ๓
การตรวจวัดประสิทธิภาพเพื่อคำนวณค่าภาคหลวง

ข้อ ๘ เมื่อได้รับคำขอเพื่อให้ตรวจวัดประสิทธิภาพค่าภาคหลวงแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปทำการตรวจวัดประสิทธิภาพค่าภาคหลวง ณ บริเวณที่ต่อไม้ยืนอยู่ และให้แยกบัญชีต่อไม้ไว้ต่างหากจากบัญชีไม้ท่อน

ข้อ ๙ การคำนวณเพื่อเก็บเงินค่าภาคหลวงต่อไม้ให้ถืออัตราค่าภาคหลวงไม้ท่อนตามชนิดไม้ยืน

ข้อ ๑๐ เมื่อจังหวัดหรือเขตดำเนินการตามระเบียบนี้แล้ว ให้รายงานผลให้กรมป่าไม้ทราบหากมีปัญหาทางปฏิบัติประการใด ก็ให้หารือกรมป่าไม้เพื่อพิจารณาเป็นเรื่อง

ระเบียบนี้ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๒๓

(ลงนาม) ถนอม เปรมรัศมี
(นายถนอม เปรมรัศมี)
อธิบดีกรมป่าไม้

ระเบียบกรมป่าไม้

ว่าด้วยการอนุญาตทำเศษไม้ ปลายไม้ ที่เหลือจากการทำไม้ท่อน พ.ศ. ๒๕๒๓

ด้วยกรมป่าไม้ได้พิจารณาเห็นว่า ตามระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการอนุญาตทำเศษปลาย และต่อไม้ที่เหลือจากการทำไม้ท่อน พ.ศ. ๒๕๑๙ ยังเป็นอุปสรรคที่จะนำเศษ ปลาย และต่อไม้ ที่เหลือจากการทำไม้ท่อนออกมาใช้ประโยชน์ สมควรที่จะปรับปรุงแก้ไขระเบียบนี้ เพื่อถือปฏิบัติเสียใหม่ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตทำเศษไม้ ปลายไม้ ที่เหลือจากการทำไม้ท่อน พ.ศ. ๒๕๒๓”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ ตั้งแต่วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการอนุญาตทำเศษ ปลาย และต่อไม้ ที่เหลือจากการทำไม้ท่อน พ.ศ. ๒๕๑๙ และระเบียบคำสั่งหรือข้อบังคับที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้เสียทั้งสิ้น และให้ใช้ระเบียบนี้แทน

หมวดที่ ๑

ขนาดเศษ ปลาย ของไม้และการตรวจวัด

ข้อ ๔ เศษหรือปลายไม้ที่จะอนุญาตทำตามระเบียบนี้ คือ เศษหรือปลายของไม้ที่เหลือจากต้นที่อนุญาตให้ทำออกตามสัมปทานหรือตามใบอนุญาตทำไม้เท่านั้น

ข้อ ๕ ขนาดของเศษหรือปลายไม้กระยาเลย ตามระเบียบนี้แบ่งออกเป็น ๓ ขนาด คือ

๕.๑ ขนาดที่ ๑ ได้แก่ เศษ ปลายของไม้ที่มีความยาวไม่เกิน ๑ เมตร ไม่จำกัดความโต

๕.๒ ขนาดที่ ๒ ได้แก่ เศษ ปลายของไม้ที่มีความยาวไม่เกิน ๒ เมตร มีความโตไม่เกิน

๑๕๐ เซนติเมตร

๕.๓ ขนาดที่ ๓ ได้แก่ เศษ ปลายของไม้ที่มีความยาวไม่เกิน ๓ เมตร มีความโตไม่เกิน

๑๐๐ เซนติเมตร

ถ้าไม้มีความยาว ความโต นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ ไม่ถือว่าเป็นเศษไม้ ปลายไม้ และในการตรวจวัดขนาดความยาว-โต และคำนวณปริมาตรเศษปลายของไม้ทั้ง ๓ ขนาดดังกล่าว ให้ตรวจวัดและคำนวณปริมาตรเป็นรายท่อนหรือชิ้น

ข้อ ๖ การตรวจวัดคำนวณค่าภาคหลวง เศษไม้สัก เนื่องจากไม้สักได้แยกอัตราค่าภาคหลวงตามชั้นแห่งปริมาตร (มี ๔ ชั้น) อยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดขนาดของเศษ ปลายไม้สัก และเนื่องจากไม้สักเป็นไม้ชนิดที่มีค่าพึงประสงค์ที่จะให้ตรวจวัดโดยละเอียดรอบคอบ ฉะนั้น ขนาดของไม้สักที่ทำออกไม่ว่าจะมีขนาดโต ยาวเท่าใด ให้ตรวจวัดขนาดและคำนวณปริมาตรเป็นแต่ละท่อนหรือชิ้นทั้งสิ้น

หมวดที่ ๒ การอนุญาตให้ทำเศษไม้และปลายไม้

ข้อ ๗ การทำเศษไม้ปลายไม้ไม่ต้องออกใบอนุญาตใหม่ เพราะผู้รับสัมปทานหรือผู้รับอนุญาตมีสิทธิทำเศษ ปลาย ไม้ของต้นไม้นั้นอยู่แล้ว แต่ก่อนที่จะดำเนินการตามข้อ ๙ ผู้รับสัมปทานหรือผู้รับอนุญาตทำไม้จะต้องแจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ป่าในกำหนด ๓๐ วันนับตั้งแต่วันเข้าทำไม้ตามสัมปทาน หรือตามใบอนุญาตทำไม้ ว่าประสงค์จะเข้าทำเศษไม้ปลายไม้ที่เหลือนตามสัมปทานหรือใบอนุญาตทำไม้หรือไม่

ข้อ ๘ การทำเศษไม้ปลายไม้จะได้รับการพิจารณาให้ทำแต่เฉพาะเศษไม้ปลายไม้ของต้นไม้ที่ได้รับอนุญาตตามสัมปทานหรือตามใบอนุญาตทำไม้เท่านั้น และจะต้องกระทำภายในระยะเวลาการทำไม้ตามสัมปทานหรืออายุการทำไม้ตามใบอนุญาตทำไม้ในแปลงนั้น

กรณีที่สัมปทานหรือใบอนุญาตทำไม้สิ้นอายุแล้ว แต่ยังทำเศษไม้ปลายไม้ไม่แล้วเสร็จหากผู้รับอนุญาตได้ตัดฟันบนทอนเศษไม้ปลายไม้มารวมกองไว้ภายในรัศมีห่างจากตอไม้ไม่เกิน ๔๐ เมตร ตามข้อ ๙ ก่อนสัมปทานหรือใบอนุญาตทำไม้สิ้นอายุ ให้ถือว่าภาวการณ์ทำเศษไม้ปลายไม้ตามสัมปทานหรือตามใบอนุญาตทำไม้นั้นสิ้นสุดแล้ว จึงอยู่ในข่ายที่จะตรวจวัดคำนวณค่าภาคหลวงได้แต่ต้องได้รับอนุมัติจากกรมป่าไม้เป็นรายๆไป

ข้อ ๙ ผู้รับสัมปทาน ผู้รับอนุญาตทำไม้หรือผู้แทน โดยมีใบมอบอำนาจเป็นหลักฐานต้องบนทอนเศษไม้ ปลายไม้ ที่จะนำออกมาใช้ประโยชน์ได้ภายในระยะเวลาการทำไม้ตามสัมปทาน หรือกำหนดอายุใบอนุญาตทำไม้ในแปลงนั้นห่างจากตอไม้ไม่เกิน ๔๐ เมตร หรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจวัดประทับตราค่าภาคหลวง

หมวดที่ ๓ การตรวจวัดประทับตราค่าภาคหลวง

ข้อ ๑๐ เมื่อผู้รับสัมปทาน ผู้รับอนุญาตทำไม้ หรือผู้แทน ได้บนทอนเศษไม้ ปลายไม้เสร็จแล้วให้ยื่นคำขอตรวจวัดประทับตราเพื่อคำนวณค่าภาคหลวงตามระเบียบ

ข้อ ๑๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปทำการตรวจวัดประทับตราค่าภาคหลวง ณ ที่รวมกองไม้ตามข้อ ๙ ให้เสร็จภายในกำหนดอายุสัมปทาน หรือภายในอายุใบอนุญาตทำไม้ในแปลงนั้นๆ

ข้อ ๑๒ การคำนวณค่าภาคหลวง เศษไม้ ปลายไม้ สำหรับไม้กระยาเลยให้ถือตามอัตราค่าภาคหลวงเศษไม้กระยาเลย ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดอัตราค่าภาคหลวงไม้หวงห้าม ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓ หรือตามอัตราที่จะประกาศใช้ต่อไปในภายหน้าสำหรับไม้สักให้ถือตามอัตราค่าภาคหลวงตามชั้นและปริมาณของไม้สัก ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดอัตราค่าภาคหลวงไม้ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘ หรือตามอัตราที่จะประกาศใช้ต่อไปในภายหน้า

ข้อ ๑๓ เมื่อจังหวัดหรือเขตดำเนินการอนุญาตหรือได้ปฏิบัติตามระเบียบนี้ไปสำหรับรายใดให้รายงานให้กรมป่าไม้ทราบด้วย

ระเบียบนี้ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๒๓

(ลงนาม) ถนนอม เปรมรัศมี

(นายถนนอม เปรมรัศมี)

อธิบดีกรมป่าไม้

ระเบียบกรมป่าไม้

ว่าด้วยการสำรวจคัดเลือกดีตร้าไม้หวงห้ามในป่าโครงการ (ป่าบก)

ตามระบบเลือกตัด พ.ศ. ๒๕๒๘

ด้วยกรมป่าไม้ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าระเบียบคำสั่งและหนังสือสั่งการต่างๆ เกี่ยวกับการสำรวจคัดเลือกดีตร้าไม้หวงห้ามในป่าโครงการ (ป่าบก) ซึ่งใช้อยู่ในขณะนี้ได้ใช้มาเป็นเวลานานแล้ว ไม่เหมาะสม สถานการณ์ปัจจุบัน จึงสมควรแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมและรัดกุมยิ่งขึ้น กรมป่าไม้จึงกำหนดระเบียบว่าด้วยการสำรวจคัดเลือกดีตร้าไม้หวงห้ามในป่าโครงการ (ป่าบก) ตามระบบเลือกตัด เพื่อยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

หมวดที่ ๑

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการสำรวจคัดเลือกดีตร้าไม้หวงห้ามในป่าโครงการ (ป่าบก) ตามระบบเลือกตัด พ.ศ. ๒๕๒๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๘

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก ระเบียบ คำสั่ง และหนังสือสั่งการเกี่ยวกับการสำรวจคัดเลือกดีตร้าไม้หวงห้ามในป่าโครงการ (ป่าบก) ตามระบบเลือกตัด ที่ใช้อยู่เสียทั้งสิ้น และให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

๔.๑ ป่าโครงการ หมายความว่า ป่าธรรมชาติ (ป่าบก) ที่กรมป่าไม้ได้จัดวางโครงการทำไม้ซึ่งใช้ระบบเลือกตัด

๔.๒ ระบบเลือกตัด หมายความว่า วิธีการคัดเลือกและตัดฟันไม้หวงห้ามโดยอาศัยขนาดจำกัดเป็นเกณฑ์

๔.๓ ตอน หมายความว่า หน่วยย่อยของป่าโครงการ ที่กำหนดขอบเขตพื้นที่เพื่อการทำไม้ ๓ ปี ปีละ ๑ แปลง

๔.๔ ไม้หวงห้าม หมายความว่า ไม้หวงห้ามประเภท ก. (ไม้หวงห้ามธรรมดา) ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

๔.๕ ขนาดจำกัด หมายความว่า ขนาดจำกัดของไม้ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

๔.๖ ไม้สั้นเขา หมายความว่า ไม้หวงห้ามที่ขึ้นอยู่บนสั้นเขา จากศูนย์กลางของสั้นเขาข้างละไม่เกิน ๕.๐๐ เมตร

๔.๗ ไม้สงวน หมายความว่า ไม้หวงห้ามซึ่งโตได้ขนาดจำกัด มีลำต้นตรงแข็งแรง และมีเรือนยอดสมบูรณ์ ที่เจ้าหน้าที่ได้สงวนไว้

หมวดที่ ๒ การสำรวจคัดเลือกตีตราไม้

ข้อ ๕ คุณสมบัติของผู้สำรวจคัดเลือกตีตราไม้ ต้องเป็นนักวิชาการป่าไม้ หรือ เจ้าพนักงานป่าไม้ที่จบปริญญาทางวนศาสตร์ หรือโรงเรียนป่าไม้แพร่

ข้อ ๖ ให้ป่าไม้เขตสั่งเจ้าหน้าที่ที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๕ ออกไปทำการสำรวจคัดเลือกตีตราไม้

ข้อ ๗ ให้เจ้าหน้าที่ผู้ได้รับคำสั่งตามข้อ ๖ ทำการตรวจสอบพื้นที่

๗.๑ การตรวจสอบพื้นที่ เมื่อเจ้าหน้าที่เข้าไปในภูมิภาคจริงแล้ว ให้ทำการตรวจสอบแนวเขตตอนและจุดยึดโดยธรรมชาติ ในพื้นที่ให้ตรงกับแผนที่ป่าโครงการ

๗.๒ ในกรณีมีปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับแนวเขตตอน ให้ป่าไม้เขตดำเนินการดังนี้

๗.๒.๑ กรณีแนวเขตตอนในป่าโครงการเดียวกัน หรือติดต่อกับแนวเขตป่า โครงการอื่นที่อยู่ในความควบคุมของป่าไม้เขตเดียวกัน แต่คนละจังหวัดให้ป่าไม้เขตตั้งคณะกรรมการซึ่งเป็นข้าราชการตั้งแต่ระดับ ๕ ขึ้นไป จำนวน ๓ นาย ออกไปตรวจสอบและชี้แนวเขตตอน

๗.๒.๒ กรณีแนวเขตตอน เป็นแนวติดต่อกับแนวเขตป่าโครงการอื่น ซึ่งอยู่นอกเขตควบคุมของป่าไม้เขต ให้ป่าไม้เขตท้องที่และป่าไม้เขตที่เกี่ยวข้อง ตั้งคณะกรรมการร่วมซึ่งเป็นข้าราชการตั้งแต่ระดับ ๕ ขึ้นไป เขตละ ๒ นาย ออกไปตรวจสอบและชี้แนวเขตตอน

๗.๒.๓ กรณีแนวเขตตอน ติดต่อแนวเขตอุทยานแห่งชาติ หรือเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าหรือพื้นที่ของหน่วยงานอื่นๆ ให้ป่าไม้เขตตั้งคณะกรรมการซึ่งเป็นข้าราชการตั้งแต่ระดับ ๕ ขึ้นไปจำนวน ๒ นาย ประสานงานกับหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และขอเจ้าหน้าที่ไปร่วมตรวจสอบและชี้แนวเขตตอน

ข้อ ๘ การทำเครื่องหมาย

ให้ผู้สำรวจคัดเลือกตีตราไม้ใช้ดวงตรา ต. ตราตัด เลขเรียง หรือเครื่องหมายอื่นๆ ประทับตราหรือทำเครื่องหมายนั้นให้ชัดเจน โดยถือปฏิบัติดังนี้

๘.๑ การเปิดตอน ใช้สีแดงเขียนลูกศรชี้บอกแนวทางสำรวจคัดเลือกตีตราไม้ เลขที่ ตอน วัน เดือน ปี ที่ทำการเลือกไม้ จุดเริ่มต้นแนวทางสำรวจคัดเลือกไม้ และประทับตรา ต.กรณีที่เป็นก้อนหินก็ให้เขียนชื่อผู้เลือกแทนการประทับตรา ต.

๘.๒ ต้นไม้ที่ทำการสำรวจคัดเลือก ให้ฉากเขียนที่ต้นไม้สูงจากพื้นดิน ไม่ต่ำกว่า ๑.๓๐ เมตรและที่โคนต้นไม้ รวม ๒ เขียง และประทับตรา ปีย่อ ของ พ.ศ. ที่ทำการสำรวจคัดเลือกตรา ต. ตราตัด และเลขที่ไม้เลือก โดยในปี พ.ศ.หนึ่ง ให้ผู้สำรวจคัดเลือกไม้คนหนึ่งเริ่มต้นเลขที่ประจำต้นไม้ ตั้งแต่เลขที่ ๑ ต่อเนื่องกันไปจนสิ้นปี พ.ศ. นั้น ทั้งนี้ไม่ว่าผู้สำรวจคัดเลือกไม้จะทำการคัดเลือกตีตราประจำต้นให้ตัดฟันในปีหนึ่งๆ ก็ป่า หรือก็ตอนก็ตาม

ในกรณีเป็นไม้ยืนต้นตายหรือตายแห้งขนอนตามธรรมชาติ ให้ปฏิบัติทำนองเดียวกันตามวรรคแรก

๘.๓ ต้นไม้สวางน ให้ใช้สีแดงทำเครื่องหมายกากบาทไว้ที่ลำต้นตรงสูงจากพื้นดิน ไม่ต่ำกว่า ๑.๓๐ เมตร และให้เขียนข้อความที่หน้าเขียง ชื่อผู้เลือก วัน เดือนปีที่เลือก และเลขที่ไม้สวางน โดยเริ่มตั้งแต่เลขที่ ๑ เป็นต้นไป ตามลำดับ จนเสร็จสิ้นทั้งตอนเมื่อเริ่มตอนใหม่ให้เริ่มตั้งแต่เลขที่ ๑ ใหม่

ข้อ ๙ พื้นที่ที่ห้ามมิให้ทำการสำรวจคัดเลือกดีตราไม้

๙.๑ พื้นที่ที่ทางราชการประกาศหวงห้ามการทำไม้ หรือพื้นที่ที่กรมป่าไม้กำหนดมิให้มีการทำไม้ไว้ในแผนที่ป่าโครงการ

๙.๒ พื้นที่ที่เจ้าหน้าที่ผู้คัดเลือก เห็นว่าภูมิประเทศเป็นพื้นที่ที่ควรจะรักษาไว้ (นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ตามข้อ ๙.๑) ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้สำรวจคัดเลือกดีตรา

ข้อ ๑๐ การเปิดตอนสำรวจคัดเลือกไม้

เจ้าหน้าที่ผู้คัดเลือก ต้องเริ่มงานจากที่ๆ จะค้นหาได้ง่ายและเป็นจุดเด่น เช่น สบห้วย ต้นไม้ใหญ่ เจริญผาสูง ก้อนหินใหญ่ หรือกิวเขา ให้เลือกหาต้นไม้ที่มีลำต้นโตใหญ่หรือก้อนหินใหญ่ ซึ่งอยู่ในที่เด่นเริ่มที่ตั้งต้นงานนั้น และทำเครื่องหมายเปิดตอนการสำรวจคัดเลือกดีตราไม้ ตามข้อ ๘.๑

ข้อ ๑๑ การเดินสำรวจคัดเลือกไม้

ถ้าภูมิประเทศเป็นที่เขา การเดินสำรวจคัดเลือกดีตราไม้ให้เดินขึ้นลงทางแนวไหล่เขาตลอด จนทิวเขานี้ ทิวเขานี้ที่กำหนดไว้ ห้ามมิให้ข้ามสันเขาหรือลำห้วยเป็นอันตราย ถ้าภูมิประเทศเป็นที่ราบ การเดินสำรวจคัดเลือกดีตราไม้ให้เดินสลับไปสลับมาเป็นพื้นปลาตตลอดทั่วเนื้อที่ โดยจะใช้ลำห้วย หรือถนน หรือทาง หรือที่หมายอื่นใด ที่ชัดเจน เป็นขอบเขตของป่าตอนที่ทำการสำรวจคัดเลือกดีตรานั้นก็ได้

ข้อ ๑๒ ชนิดและขนาดของไม้ที่ให้ทำการสำรวจคัดเลือกดีตราเพื่ออนุญาตให้ทำออก

๑๒.๑ ไม้หวงห้ามทุกชนิดที่โตได้ขนาดจำกัด ยกเว้นชนิดไม้ต่อไปนี้

๑๒.๑.๑ ไม้หวงห้ามประเภท ข.ทุกชนิด

๑๒.๑.๒ ไม้สันเขา

๑๒.๑.๓ ไม้สงวน

๑๒.๒ ไม้หวงห้ามทุกชนิด ที่โตได้ขนาดจำกัด ซึ่งยืนต้นตายหรือตายแห้งขนอนตามธรรมชาติ

ข้อ ๑๓ ไม้สงวน ไม้หวงห้ามทุกชนิดที่โตได้ขนาดจำกัด ให้สงวนไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓๐ ของจำนวนต้นไม้เลือก และไม้สงวนรวมกัน และทำเครื่องหมายไม้สงวนตามข้อ ๘.๓

ข้อ ๑๔ การวัดขนาดความโตต้นไม้ ตามข้อ ๑๒ ให้วัดรอบลำต้นตรงที่สูงจากพื้นดิน ๑.๓๐ เมตร ในระดับเดียวกัน ถ้าพื้นดินเป็นที่เขา หรือดินลาด ให้วัดความสูง ๑.๓๐ เมตร จากส่วนลาดตอนบนสุดของต้นไม้ กรณีที่ต้นไม้นั้นมีลำต้นแยกออกเป็น ๒ นาง หรือหลายนาง สูงกว่าระดับ ๑.๓๐ เมตรจากพื้นดินให้ถือเป็นตัวเดียว และหมายเหตุไว้ในสมุดคัดเลือกไม้ (ส.ล.ม. ๑) ด้วยกรณีต้นไม้นั้นมีลำต้นแยกออกเป็น ๒ นาง หรือหลายนาง ต่ำกว่า ๑.๓๐ เมตรจากพื้นดิน ให้ถือแต่ละนางเป็น ๑ ต้น และสำรวจคัดเลือกได้เฉพาะนางที่ความโตได้ขนาดจำกัดและหมายเหตุไว้ในสมุดคัดเลือกไม้ (ส.ล.ม. ๑) ด้วย

ข้อ ๑๕ ในระหว่างการสำรวจคัดเลือกดีตราไม้แต่ละครั้งเจ้าหน้าที่ผู้สำรวจคัดเลือกดีตราไม้ทำการนับจำนวนไม้ชั้นสองของตอน ที่ทำการสำรวจคัดเลือกดีตราไม้ และให้ระบุไว้ในสมุดคัดเลือกไม้ (ส.ล.ม. ๑) ด้วย

ข้อ ๑๖ การปิดตอนสำรวจคัดเลือกดีตราไม้ ให้ใช้สีแดงวงรอบหน้าเขียนของไม้เลือกต้นสุดท้าย ทั้ง ๒ เขียง

หมวดที่ ๓

การตรวจสอบผลงานและการส่งรายงาน

ข้อ ๑๗ การส่งรายงานผลการปฏิบัติงาน ให้ผู้สำรวจคัดเลือกตีตราไม้ จัดทำรายงานตามแบบต่างๆ แผนที่ส่งเขปแสดงตำแหน่งไม้เลือกและไม้สงวน และแผนที่ส่งเขปแสดงสภาพที่อยู่ในสมุดคัดเลือกไม้ (ส.ล.ม. ๑) ให้ครบถ้วนทุกแบบ จำนวน ๑ เล่ม

ข้อ ๑๘ คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบผลงานการสำรวจคัดเลือกตีตราไม้ ต้องเป็นนักวิชาการป่าไม้หรือเจ้าพนักงานป่าไม้ที่จบปริญญาทางวนศาสตร์หรือโรงเรียนป่าไม้แพรรตั้งแตระดับ ๕ ขึ้นไป

ข้อ ๑๙ เมื่อเขตได้รับรายงานตามข้อ ๑๗ ให้ป่าไม้เขตส่งเจ้าหน้าที่ที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๑๘ ออกไปตรวจสอบรับรองผลการปฏิบัติงานไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของงานสำรวจคัดเลือกตีตราไม้ทั้งหมดเมื่อได้รับรายงานการดำเนินการตามวรรคแรกแล้ว ให้ป่าไม้เขตรับรองรายงานตามแบบที่กำหนดในสมุดคัดเลือกไม้ (ส.ล.ม. ๑) เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยทุกหัวข้อ

ข้อ ๒๐ ให้ป่าไม้เขตส่งเจ้าหน้าที่จัดทำบัญชีไม้เลือก โดยทำการแบ่งเฉลี่ยไม้ในตอนนั้นๆ ออกเป็น ๓ แปลง ให้แต่ละแปลงมีจำนวนไม้เลือกใกล้เคียงกัน

ข้อ ๒๑ ให้ป่าไม้เขตส่งหลักฐานผลการสำรวจคัดเลือกไม้ให้กรมป่าไม้ ดังนี้

๒๑.๑ บัญชีไม้เลือกแบบ ๒ (ฉบับรวม) ๑ ชุด

๒๑.๒ บัญชีไม้เลือกแบบ ๒ (ฉบับแบ่งเฉลี่ย) ๒ ชุด

๒๑.๓ รายงานแบบ ๑ (ฉบับรวม) ๑ ชุด

๒๑.๔ แผนที่ส่งเขปแสดงตำแหน่งไม้เลือกและไม้สงวน (ฉบับรวม) ๑ ชุด

๒๑.๕ แผนที่ส่งเขปแสดงสภาพป่า (ฉบับรวม) ๑ ชุด

หมวดที่ ๔

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๒๒ การดำเนินงานตามระเบียบนี้ให้ถือปฏิบัติตามแนวทางที่กรมป่าไม้กำหนด

ข้อ ๒๓ ให้อธิบดีกรมป่าไม้เป็นผู้รักษาตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๘

(ลงนาม) จำนงค์ โพธิสาโร
(นายจำนงค์ โพธิสาโร)
อธิบดีกรมป่าไม้

ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตทำไม้ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๙

เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๑๐๖ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ อธิบดีกรมป่าไม้ ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการอนุญาตทำไม้ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๒๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะการทำไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติเท่านั้น

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการอนุญาตทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๓ บรรดาข้อบังคับหรือคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕ ให้อธิบดีกรมป่าไม้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความ วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมป่าไม้ให้เป็นที่สิ้นสุด

หมวด ๑ การยื่นคำขอ

ข้อ ๖ ผู้ใดประสงค์จะขอทำไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติขอใบคู่มือคนงานหรือผู้รับจ้างและใบคู่มือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาต ขอต่ออายุใบอนุญาต ขอใบแทนใบอนุญาต หรือขอโอนใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งอำเภอหรือกิ่งอำเภอที่อยู่ที่บ้านตั้งอยู่ ตามแบบที่กำหนดไว้แล้วในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๑๐๖ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอ

หมวด ๒ หลักเกณฑ์และวิธีการสำรวจปริมาณไม้

ข้อ ๗ หลักเกณฑ์และวิธีการสำรวจปริมาณไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ให้ดำเนินการดังนี้

๗.๑ ป่าสงวนแห่งชาติที่ยังมิได้วางโครงการทำไม้

(๑) ภายในเดือน มกราคมของทุกปี ให้จังหวัดประกาศให้ประชาชนทราบว่าจะเปิดให้มีการทำไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าใดบ้างหากผู้ใดประสงค์จะทำไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้ามภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าใด ไม้ชนิดใดจำนวนเท่าใดให้ยื่นคำขอตามข้อ ๖ ภายในสิ้นเดือน กุมภาพันธ์ ของแต่ละปี

(๒) การสำรวจปริมาณไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้ามที่มีขนาดความโตตั้งแต่ ๑๐๐ เซนติเมตร ขึ้นไป (วัดตรงที่สูงจากพื้นดิน ๑๓๐ เซนติเมตร) ให้ใช้ตรา ต (ตราประจำตัว) เลขเรียง และป้ายยึดประทับไว้ทั้ง หน้าเขียงล่าง และหน้าเขียงบนเพื่อเป็นหลักฐาน

(๓) การสำรวจปริมาณไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้ามที่มีขนาดความโตตั้งแต่ ๔๖-๙๙ เซนติเมตร (วัดตรงที่สูงจากพื้นดิน ๑๓๐ เซนติเมตร) ให้ทำการสำรวจโดยวิธีการหาตัวอย่าง (Sampling) แล้ว คำนวณออกมาเป็นจำนวนต้นและปริมาตรทั้งหมด โดยให้ยึดถือปฏิบัติตามแนวทางการสำรวจและหากำลังผลิต ป่าพื้นและการทำไม้เสาเข็มของกรมป่าไม้

๗.๒ ป่าสงวนแห่งชาติที่ได้วางโครงการทำไม้ไว้แล้ว

ให้ดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ ๗.๑ โดยสำรวจเฉพาะแปลงตัดฟันรายปี ที่จะเปิดการทำไม้ ตามโครงการเท่านั้น การอนุญาตให้แจ้งจังหวัดอนุญาตได้ไม่เกินร้อยละห้าสิบของจำนวนไม้ที่สำรวจได้และ กำหนดอายุใบอนุญาตทำไม้ให้ใช้ได้ภายในระยะเวลาการทำไม้ตามโครงการของแปลงนั้นๆ

๗.๓ ป่าสงวนแห่งชาติที่เปิดเพื่อการปลูกสร้างสวนป่าหรือทำประโยชน์อย่างอื่นให้สำรวจ ตามระเบียบกรมป่าไม้วาดด้วยการสำรวจและการทำไม้ในบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๒๕

หมวด ๓

การอนุญาตทำไม้

ข้อ ๘ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอทำไม้ตามข้อ ๖ ให้ตรวจสอบว่าบริเวณที่ขอทำไม้ อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่เปิดให้มีการทำไม้ตามข้อ ๗ หรือไม่ หากไม่อยู่ในพื้นที่ดังกล่าวก็ให้แจ้งขัดข้องให้ ผู้ยื่นคำขอทราบ ถ้าอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่เปิดให้มีการทำไม้ตามข้อ ๗ ให้สำรวจว่าป่าสงวนแห่งชาติ ที่ขอทำไม้มีไม้ชนิดใด มากน้อยเพียงใด สภาพป่าเป็นอย่างไร หากอนุญาตแล้วจะเป็นผลดี หรือผลเสียหายแก่ สภาพป่ามากน้อยเพียงใด ได้เคยอนุญาตให้แก่ผู้ใดมาแล้วบ้างหรือไม่ แล้วรวบรวมส่งจังหวัดภายในวันที่ ๓๐ เมษายน ของแต่ละปี

เมื่อจังหวัดได้รับรายงานแล้ว ให้จังหวัดทำความเห็นประกอบและส่งเรื่องให้ป่าไม้เขตแห่งท้องที่ ป่านั้นภายในวันที่ ๓๑ พฤษภาคม เพื่อให้ป่าไม้เขตทำการสำรวจให้แล้วเสร็จ และส่งบัญชีไม้ให้จังหวัดภายใน วันที่ ๓๐ กันยายน เพื่อพิจารณาอนุญาตให้ทำไม้ตามข้อ ๙ ต่อไป

ข้อ ๙ การอนุญาตทำไม้ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ให้ดำเนินการดังนี้

๙.๑ ให้อุญาตเพื่อใช้สอยส่วนตัวและการกุศลสาธารณประโยชน์เป็นอันดับแรกและ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ไม้ที่มีขนาดความโตตั้งแต่ ๔๖-๙๙ เซนติเมตร (วัดตรงที่สูงจากพื้นดิน ๑๓๐ เซนติเมตร) ให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ส่งอนุญาตได้ตามความจำเป็นแต่ ไม่เกินร้อยละ ๑๐๐ ต้น ถ้าเกินจำนวนนี้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งอนุญาตได้ตามความจำเป็น แต่ไม่เกินร้อยละ ๒๐๐ ต้น ทั้งนี้ เมื่อรวมทุกรายแล้วจะต้องไม่เกินจำนวนตามข้อ ๗

(๒) ไม้ที่มีขนาดความโตตั้งแต่ ๑๐๐ เซนติเมตร ขึ้นไป (วัดตรงที่สูงจากพื้นดิน ๑๓๐ เซนติเมตร) ให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ส่งอนุญาตได้ตามความจำเป็นแต่ไม่เกินรายละเอียด ๒๕ ต้น ถ้าเกินจำนวนนี้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งอนุญาตได้ตามความจำเป็น แต่ไม่เกินรายละเอียด ๕๐ ต้น ทั้งนี้ เมื่อรวมทุกรายแล้วจะต้องไม่เกินจำนวนตามข้อ ๗

หากมีการอนุญาตเกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ข้างต้น ให้เสนอกรมป่าไม้ส่งการเป็นรายๆ ไป

๙.๒ ไม้ที่เหลือจากข้อ ๙.๑ ให้อนุญาตเพื่อการค้าได้ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ป่าโครงการที่ให้สัมปทาน หากจะมีการอนุญาตเพื่อการค้าให้เสนอกรมป่าไม้พิจารณาส่งการเป็นรายๆ ไป

(๒) ป่าที่เปิดสำหรับการปลูกสร้างสวนป่าหรือทำประโยชน์อย่างอื่น ให้อนุญาตแก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำไม้ ออกภายใน ๖๐ วัน หากอุป. ปฏิเสธไม่รับทำไม้โดยเหตุผลใดๆ ก็ดี หรือไม่แจ้งให้ทราบภายในกำหนด ๖๐ วัน นับแต่วันที่แจ้งให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทราบให้ดำเนินการประมูลเรียกค่าเปิดป่าหาผู้รับอนุญาตทำไม้ต่อไปตามระเบียบ

๙.๓ เมื่อนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดได้ออกใบอนุญาตทำไม้ไปแล้ว ให้รายงานตามลำดับชั้นจนถึงกรมป่าไม้ ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

หมวด ๔

ใบคู่มือคนงาน

ข้อ ๑๐ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอใบคู่มือคนงานหรือผู้รับจ้างและใบคู่มือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาตตามข้อ ๖ ให้ตรวจสอบพิจารณาเสนอนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ เป็นผู้พิจารณาสั่ง โดยกำหนดอายุใบคู่มือคนงานหรือผู้รับจ้างและใบคู่มือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาตไม่เกินอายุใบอนุญาตทำไม้ นั้นๆ

ข้อ ๑๑ เมื่อนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ได้ออกใบคู่มือคนงานหรือผู้รับจ้างและใบคู่มือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาตไปแล้ว ให้รายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ออก

หมวด ๕

การต่ออายุใบอนุญาตทำไม้

ข้อ ๑๒ การขอต่ออายุใบอนุญาตทำไม้ ต้องยื่นคำขอต่ออายุก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอต่ออายุใบอนุญาตทำไม้ตามข้อ ๖ ให้ตรวจสอบและพิจารณาความเห็นเสนอนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแต่กรณีเป็นผู้พิจารณาสั่งการ

ต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้เพียงครั้งเดียว มีกำหนดระยะเวลาไม่เกินอายุใบอนุญาตเดิม และในการต่ออายุใบอนุญาตนั้น ให้ผู้ส่งอนุญาตบันทึกข้อความไว้ทั้งต้นขั้วและปลายขั้วใบอนุญาต พร้อมกับลงลายมือชื่อ ตำแหน่ง และวัน เดือน ปี ที่อนุญาตกำกับไว้ด้วย

เมื่อต่ออายุใบอนุญาตทำไม่ตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่ผู้รับอนุญาตยังทำไม่แล้วเสร็จ หากผู้รับอนุญาตมีความประสงค์จะขอต่ออายุใบ อนุญาตใหม่อีก ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดตรวจสอบพิจารณาเสนอความเห็นให้อธิบดีกรมป่าไม้เป็นผู้พิจารณาสั่ง

ข้อ ๑๓ เมื่อนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ ได้ต่ออายุใบอนุญาตไปแล้ว ให้รายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้ต่ออายุใบอนุญาต

หมวด ๖

ใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๑๔ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอใบแทนใบอนุญาตตามข้อ ๖ ให้ตรวจสอบก่อนว่าผู้รับอนุญาตมีหลักฐานการแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนกรณีใบอนุญาตสูญหายหรือเสียหายหรือไม่แล้วพิจารณาเสนอนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาสั่ง

ข้อ ๑๕ ให้ผู้อนุญาตออกใบแทนใบอนุญาตตามแบบใบอนุญาตเดิมแต่ให้เขียนหรือประทับคำว่า “ใบแทน” ด้วยอักษรสีแดงไว้ตอนบนใบอนุญาตนั้น โดยมีข้อความและเงื่อนไขถูกต้องตรงกับใบอนุญาตเดิมทุกประการ แล้วให้ผู้อนุญาตลงลายมือชื่อ ตำแหน่ง และวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนไว้เป็นสำคัญ และประทับตราประจำตำแหน่งด้วย (หากมี) เมื่อได้ออกใบแทนใบอนุญาตไปแล้ว ให้รายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ออกใบแทนใบอนุญาต

หมวด ๗

การโอนใบอนุญาต

ข้อ ๑๖ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอโอนใบอนุญาต ตามข้อ ๖ ให้ตรวจสอบพิจารณาเสนอ นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีเป็นผู้พิจารณาสั่ง

ข้อ ๑๗ การโอนใบอนุญาตให้โอนได้เฉพาะทายาทหรือผู้จัดการมรดกของผู้รับอนุญาตเท่านั้น โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่สลักหลังการโอนไว้ในใบอนุญาตทั้งต้นขั้วและปลายขั้ว มีข้อความถูกต้องตรงกันแล้วให้ผู้อนุญาตลงลายมือชื่อ ตำแหน่ง และวัน เดือน ปี ที่อนุญาตให้โอนไว้เป็นสำคัญ และประทับตราประจำตำแหน่งด้วย (หากมี) กับให้ผู้โอนและผู้รับโอนลงลายมือชื่อไว้ในใบอนุญาตที่โอนทั้งต้นขั้วและปลายขั้วด้วย เมื่อได้อนุญาตให้โอนใบอนุญาตไปแล้ว ให้รายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ออกใบแทนใบอนุญาต

หมวด ๘ เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๑๘ การอนุญาตทำไม้ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ตามข้อ ๙ ถ้ามิได้สำรวจประทับตราไว้ให้กำหนดสถานที่รวมหมอนเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจวัดตีตราค่าภาคหลวง ใบบริเวณป่าแปลงที่อนุญาตนั้น โดยถือปฏิบัติตามระเบียบการตรวจวัดตีตราค่าภาคหลวงไม้หวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

ข้อ ๑๙ ค่าภาคหลวงไม้ ค่าบำรุงป่าและค่าธรรมเนียมอื่นๆ ให้เรียกเก็บตามอัตราที่กำหนดไว้โดยกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

ข้อ ๒๐ การทำไม้ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อใช้สอยในครัวเรือนของตน ที่ได้รับยกเว้นไม้ต้องขออนุญาตตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศอนุญาตไว้เป็นคราวๆ ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติแห่งหนึ่งแห่งใด โดยเฉพาะ

ประกาศ ณ วันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๙

(ลงนาม) ชำนิ บุณโยภาส
(นายชำนิ บุณโยภาส)
อธิบดีกรมป่าไม้

ระเบียบกรมป่าไม้

ว่าด้วยการอนุญาตทำไม้ไผ่ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๙

เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๑๐๖ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ว่าด้วยการทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ อธิบดีกรมป่าไม้ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการอนุญาตทำไม้ไผ่ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๒๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่การทำไม้ไผ่ทุกชนิดในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการอนุญาตให้ทำไม้ไผ่ในป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ บรรดาข้อบังคับหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕ ให้อธิบดีกรมป่าไม้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความ วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมป่าไม้ให้เป็นที่สุด

หมวด ๑

การยื่นคำขอ

ข้อ ๖ ผู้ใดจะขอรับอนุญาตทำไม้ไผ่ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ขอใบคู่มือคนงานหรือผู้รับจ้างใบคู่มือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาต ขอต่ออายุใบอนุญาตหรือขอใบแทนใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งอำเภอหรือกิ่งอำเภอท้องที่ที่ป่านั้นตั้งอยู่ ตามแบบที่กำหนดไว้แล้วในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๑๐๖ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ว่าด้วยการทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอ

ข้อ ๗ ป่าสงวนแห่งชาติที่ได้วางโครงการทำไม้ไว้แล้ว ภายในเดือนมกราคมของทุกปี ให้จังหวัดประกาศให้ประชาชนทราบว่า จะเปิดให้มีการทำไม้ไผ่ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าใดบ้าง หากผู้ใดประสงค์จะขอรับอนุญาตทำไม้ไผ่ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าใด ไม้ไผ่ชนิดใด จำนวนเท่าใด ให้ยื่นคำขอตามข้อ ๖ ภายในสิ้นเดือนกุมภาพันธ์ ของแต่ละปี

หมวด ๒

หลักเกณฑ์และวิธีการสำรวจหาปริมาณไม้ไผ่

ข้อ ๘ หลักเกณฑ์และวิธีการสำรวจหาปริมาณไม้ไผ่ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ให้ดำเนินการดังนี้

๘.๑ ป่าสงวนแห่งชาติที่ยังมิได้วางโครงการทำไม้

ให้ทำการสำรวจหาปริมาณไม้ไฟโดยวิธีการสุ่มตัวอย่าง (Sampling) แล้วคำนวณออกมาเป็นปริมาณไม้ไฟแต่ละชนิดเป็นจำนวนลำหรือนำหนักโดยให้ถือปฏิบัติตามแนวทางการสำรวจหาปริมาณไม้ไฟของกรมป่าไม้

๘.๒ ป่าสงวนแห่งชาติที่ได้วางโครงการทำไม้ไว้แล้ว

การสำรวจให้ดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ ๘.๑ โดยสำรวจเฉพาะแปลงตัดฟันรายปีที่จะเปิดการทำไม้ตามโครงการเท่านั้น แล้วแจ้งจังหวัดอนุญาตได้ไม่เกินปริมาณไม้ไฟที่สำรวจได้ โดยให้กำหนดอายุใบอนุญาตภายในระยะเวลาการทำไม้ตามโครงการของแปลงนั้นๆ เว้นแต่จะได้มีการวางโครงการทำไม้เพิ่มขึ้นไว้โดยเฉพาะ

ข้อ ๙ การสำรวจหาปริมาณไม้ไฟที่มีผู้ยื่นคำขอตามข้อ ๖ หรือข้อ ๗ ให้ดำเนินการดังนี้

ให้ตรวจสอบก่อนว่าป่าสงวนแห่งชาติที่ขอรับอนุญาตทำไม้ไฟมีไม้ไฟชนิดใดมากน้อยเพียงใด สภาพป่าเป็นอย่างไร หากอนุญาตแล้วจะเป็นผลเสียหายต่อสภาพป่าหรือไม่ ได้เคยอนุญาตให้แก่ผู้ใดมาแล้วบ้างหรือไม่ แล้วรวบรวมส่งจังหวัดภายในวันที่ ๓๐ เมษายน ของแต่ละปี

เมื่อจังหวัดได้รับรายงานแล้ว ให้จังหวัดทำความเข้าใจประกอบและส่งเรื่องให้ป่าไม้เขตท้องที่ป่านั้น ภายในวันที่ ๓๑ พฤษภาคม เพื่อให้ป่าไม้เขตทำการสำรวจให้แล้วเสร็จและแจ้งปริมาณไม้ไฟให้จังหวัดภายในวันที่ ๓๐ กันยายน เพื่อพิจารณาอนุญาตให้ทำไม้ไฟตามข้อ ๑๐ ต่อไป

หมวด ๓

การอนุญาตทำไม้ไฟ

ข้อ ๑๐ การอนุญาตทำไม้ไฟภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ให้ดำเนินการได้ไม่เกินปริมาณไม้ไฟที่สำรวจได้ดังนี้

๑๐.๑ ให้อนุญาตเพื่อใช้สอยส่วนตัวและการกุศลสาธารณประโยชน์เป็นอันดับแรก โดยให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่อนุญาตได้ตามความจำเป็นแต่รวมทุกชนิดต้องไม่เกินรายละปีละ ๕๐๐ ลำ ถ้าเกินจำนวนนี้ให้เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาสั่งให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่อนุญาตได้ตามความจำเป็น แต่รวมทุกชนิดต้องไม่เกินรายละปีละ ๑,๐๐๐ ลำ

๑๐.๒ ไม้ไฟที่เหลือจากข้อ ๑๐.๑ ให้อนุญาตเพื่อการค้าได้ โดยให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่อนุญาตรวมทุกชนิดได้ไม่เกินรายละปีละ ๑,๐๐๐ ลำ ถ้าเกินจำนวนนี้ให้เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาสั่งให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่อนุญาตรวมทุกชนิดได้ไม่เกินรายละปีละ ๕,๐๐๐ ลำ หากมีการอนุญาตเกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ข้างต้น ให้เสนอกรมป่าไม้พิจารณาสั่งการเป็นรายๆ ไป

๑๐.๓ ในกรณีที่ต้องตัดฟันไม้ไฟออกเพื่อเปิดพื้นที่ทำประโยชน์ให้ทำโดยการประมูลหาผู้รับอนุญาตทำออกต่อไป

๑๐.๔ เมื่อนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ได้ออกใบอนุญาตทำไม้ไฟไปแล้ว ให้รายงานผู้ว่าราชการจังหวัดพร้อมส่งสำเนาให้ป่าไม้เขตท้องที่ ทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ยื่นใบอนุญาต แล้วให้จังหวัดรวบรวมรายงานการอนุญาตทั้งหมดให้กรมป่าไม้ทราบภายในเดือนมกราคมของปีถัดไป

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

หมวด ๔ ใบคู่มือคนงาน

ข้อ ๑๑ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอใบคู่มือคนงานหรือผู้รับจ้าง และใบคู่มือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาตตามข้อ ๖ ให้ตรวจสอบพิจารณาเสนอนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ เป็นผู้พิจารณาสั่งโดยกำหนดอายุใบคู่มือคนงานหรือผู้รับจ้าง และใบคู่มือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาตไม่เกินอายุใบอนุญาตทำไม้ผืนนั้นๆ

ข้อ ๑๒ เมื่อนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำ กิ่งอำเภอท้องที่ได้ออกใบคู่มือคนงานหรือผู้รับจ้างและใบคู่มือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาตไปแล้ว ให้รายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ออก

หมวด ๕ การต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๑๓ การขอต่ออายุใบอนุญาตต้องยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ ๖ ให้ตรวจสอบและพิจารณาความเห็นเสนอนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ เป็นผู้พิจารณาสั่ง

การต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้เพียงครั้งเดียว มีกำหนดระยะเวลาไม่เกินอายุใบอนุญาตเดิม และในการต่ออายุใบอนุญาตนั้น ให้ผู้ส่งอนุญาตบันทึกข้อความไว้ทั้งต้นขั้วและปลายขั้วใบอนุญาต พร้อมกับลงลายมือชื่อ ตำแหน่ง และวัน เดือน ปี ที่อนุญาตกำกับไว้ด้วย

ข้อ ๑๔ เมื่อนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ ได้ต่ออายุใบอนุญาตไปแล้ว ให้รายงานผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมส่งสำเนาให้ป่าไม้เขตท้องที่ทราบ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ต่ออายุใบอนุญาต

หมวด ๖ ใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๑๕ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอใบแทนใบอนุญาตตามข้อ ๖ ให้ตรวจสอบก่อนว่าผู้รับอนุญาตมีหลักฐานการแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนกรณีใบอนุญาตสูญหายหรือเสียหายหรือไม่แล้วพิจารณาเสนอนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ เป็นผู้พิจารณาสั่ง

ข้อ ๑๖ ให้ผู้อนุญาตออกใบแทนใบอนุญาตตามแบบใบอนุญาตเดิม แต่ให้เขียนหรือประทับคำว่า “ใบแทน” ด้วยอักษรสีแดงไว้ด้านหน้าตอนบนใบอนุญาตนั้น โดยมีข้อความและเงื่อนไขถูกต้องตรงกับใบอนุญาตเดิมทุกประการ แล้วให้ผู้อนุญาตลงลายมือชื่อ ตำแหน่ง และวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนไว้เป็นสำคัญ และประทับตราประจำตำแหน่งด้วย (หากมี) เมื่อได้ออกใบแทนใบอนุญาตไปแล้ว ให้รายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพร้อมส่งสำเนาให้ป่าไม้เขตท้องที่ทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ออกใบแทนใบอนุญาต

หมวด ๗
เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๑๗ ในการตรวจวัดเพื่อคำนวณค่าภาคหลวงไม้ไผ่ที่อนุญาตตามระเบียบนี้ ให้กำหนดสถานที่รวมหมอนเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจวัดเพื่อคำนวณค่าภาคหลวงภายในเขตป่าแปลงที่ได้รับอนุญาตนั้น

ข้อ ๑๘ ค่าภาคหลวงไม้ ค่าบำรุงป่า และค่าธรรมเนียมอื่นๆ ให้เรียกเก็บตามอัตราไว้โดยกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

ข้อ ๑๙ การทำไม้ไผ่ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อใช้สอยในครัวเรือนของตนที่ได้รับยกเว้นไม้ต้องขออนุญาตตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๑๐๖ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ว่าด้วยการทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศอนุญาตไว้เป็นคราวๆ ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติแห่งหนึ่งแห่งใดโดยเฉพาะ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๙

(ลงนาม) ชำนิ บุญโยภาส
(นายชำนิ บุญโยภาส)
อธิบดีกรมป่าไม้

ระเบียบกรมป่าไม้

ว่าด้วยการอนุญาตเก็บหาของป่าภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๒๙

เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๑๐๗ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ อธิบดีกรมป่าไม้ ออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตเก็บหาของป่าภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๒๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะการเก็บหาของป่าที่มีไซของป่าหวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติเท่านั้น

บรรดาข้อบังคับหรือคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ให้อธิบดีกรมป่าไม้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความ วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมป่าไม้ให้เป็นที่สิ้นสุด

หมวดที่ ๑

การยื่นคำขอ

ข้อ ๕ ผู้ใดประสงค์จะเก็บหาของป่าที่มีไซของป่าหวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ขอใบคู่มือคนงานหรือผู้รับจ้างและใบคู่มือแทนของผู้รับใบอนุญาต ขอต่ออายุใบอนุญาตขอใบแทนใบอนุญาตหรือขอโอนใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งอำเภอหรือกิ่งอำเภอท้องที่ป่าที่ตั้งอยู่ ตามแบบที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๑๐๗ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอ

หมวดที่ ๒

การสำรวจหากำลังการผลิตและการอนุญาตเก็บหาของป่า

ข้อ ๖ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอเก็บหาของป่าตามข้อ ๕ ให้ตรวจสอบว่าบริเวณที่ขอเก็บหาของป่ามีของป่าชนิดใด จำนวนมากน้อยเพียงใด สภาพป่าเป็นอย่างไร ได้มีการอนุญาตเก็บหาของป่าหวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้หรือไม่ หากอนุญาตแล้วจะเป็นผลดีหรือผลเสียแก่สภาพป่ามากน้อยเพียงใด ได้เคยอนุญาตให้แก่ผู้ใดมาแล้วบ้างหรือไม่ แล้วรวบรวมส่งจังหวัดพิจารณา

เมื่อจังหวัดได้รับรายงานแล้ว ให้จังหวัดทำความเข้าใจประกอบและส่งเรื่องให้ป่าไม้เขตท้องที่ป่านั้นพิจารณาเพื่อสำรวจหากำลังผลิตของป่านั้นโดยวิธีประมาณการ แล้วแจ้งให้จังหวัดทราบ เพื่อพิจารณาอนุญาตให้เก็บหาของป่าได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม ไม่เกินกำลังผลิตที่สำรวจได้

เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ออกใบอนุญาตไปแล้ว ให้รายงานให้กรมป่าไม้ทราบภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

หมวดที่ ๓ ใบคู่มือคนงาน

ข้อ ๗ เมื่อพนักงานเจ้าที่ได้รับคำขอใบคู่มือคนงานหรือผู้รับจ้าง และใบคู่มือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาต ตามข้อ ๕ ให้ตรวจสอบพิจารณาเสนอนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่เป็นผู้พิจารณาสั่ง โดยกำหนดอายุใบคู่มือคนงานหรือผู้รับจ้างและใบคู่มือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาตไม่เกินอายุใบอนุญาตเก็บหาของป่านั้นๆ

ข้อ ๘ เมื่อนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำ กิ่งอำเภอท้องที่ได้ออกใบคู่มือคนงานหรือผู้รับจ้าง และใบคู่มือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาตไปแล้ว ให้รายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ออก

หมวดที่ ๔ การต่อใบอนุญาตเก็บหาของป่า

ข้อ ๙ การขอต่อใบอนุญาตเก็บหาของป่า ต้องยื่นคำขอต่อยุ่ก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอต่อยุ่ใบอนุญาตเก็บหาของป่าตามข้อ ๕ ให้ตรวจสอบและพิจารณาความเห็นเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาสั่ง

การต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้กระทำได้เพียงครั้งเดียว มีกำหนดระยะเวลาไม่เกินอายุใบอนุญาตเดิม และในการต่ออายุใบอนุญาตนั้นให้ผู้ส่งอนุญาตบันทึกข้อความไว้ทั้งต้นขั้วและปลายขั้วใบอนุญาตพร้อมกับลงลายมือชื่อ ตำแหน่ง และวัน เดือน ปี ที่อนุญาตกำกับไว้ด้วย

เมื่อต่ออายุใบอนุญาตเก็บหาของป่าตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่ผู้รับอนุญาตยังเก็บหาของ ป่าไม่แล้วเสร็จหากผู้รับอนุญาตมีความประสงค์จะขอต่อยุ่ใบอนุญาตใหม่อีก ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ตรวจสอบพิจารณาเสนอความเห็นให้อธิบดีกรมป่าไม้เป็นผู้พิจารณาสั่ง

ข้อ ๑๐ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ต่ออายุใบอนุญาตไปแล้ว ให้รายงานให้กรมป่าไม้ทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้ต่ออายุใบอนุญาต

หมวดที่ ๕ ใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๑๑ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอใบแทนใบอนุญาต ตามข้อ ๕ ให้ตรวจสอบก่อนว่าผู้รับอนุญาตมีหลักฐานการแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนกรณีใบอนุญาตสูญหายหรือเสียหายหรือไม่แล้วพิจารณาเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาสั่ง

ข้อ ๑๒ ให้ผู้อนุญาตออกใบแทนอนุญาตตามแบบใบอนุญาตเดิมแต่ให้เขียนหรือประทับคำว่า “ใบแทน” ด้วยอักษรสีแดงไว้ตอนบนใบอนุญาตนั้น โดยมีข้อความและเงื่อนไขถูกต้องตรงกับใบอนุญาตเดิมทุกประการ แล้วให้ผู้อนุญาตลงลายมือชื่อ ตำแหน่ง และวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนไว้เป็นสำคัญและประทับตราประจำตำแหน่งด้วย (หากมี)

หมวดที่ ๖ การโอนใบอนุญาต

ข้อ ๑๓ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอโอนใบอนุญาตตามข้อ ๕ ให้ตรวจสอบพิจารณาเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาสั่ง

ข้อ ๑๔ การโอนใบอนุญาตให้โอนได้เฉพาะทายาทหรือผู้จัดการมรดกของผู้รับอนุญาตเท่านั้น โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่สลักหลังการโอนไว้ในใบอนุญาตทั้งต้นขั้วและปลายขั้ว มีข้อความถูกต้องตรงกันแล้วให้ผู้อนุญาตลงลายมือชื่อ ตำแหน่ง และวัน เดือน ปี ที่อนุญาตให้โอนไว้เป็นสำคัญและประทับตราประจำตำแหน่งด้วย (หากมี) กับให้ผู้โอนและผู้รับโอนลงลายมือชื่อไว้ในใบอนุญาตที่โอนทั้งต้นขั้วและปลายขั้วด้วยเมื่อได้อนุญาตให้โอนใบอนุญาตไปแล้ว ให้รายงานให้กรมป่าไม้ทราบ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่อนุญาตให้โอนใบอนุญาต

หมวดที่ ๗ เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๑๕ การอนุญาตเก็บหาของป่าภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ตามข้อ ๖ ให้กำหนดสถานที่รวมของป่า เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจวัดคำนวณค่าภาคหลวงในบริเวณที่อนุญาตนั้น หรือบริเวณใกล้เคียง

ข้อ ๑๖ ค่าภาคหลวงของป่า ค่าบำรุงป่า ค่าธรรมเนียมอื่นๆ ให้เรียกเก็บตามอัตราที่กำหนดไว้โดยกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

ข้อ ๑๗ การเก็บหาของป่าภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อใช้สอยหรือบริโภคในครัวเรือนของตนที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศอนุญาตไว้เป็นคราวๆ ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติแห่งหนึ่งแห่งใดโดยเฉพาะ

ประกาศ ณ วันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๙

(ลงนาม) ชำนิ บุณโยภาส
(นายชำนิ บุณโยภาส)
อธิบดีกรมป่าไม้

ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการสำรวจและการทำไม้ในบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดิน เพื่อทำประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๒๕

กรมป่าไม้โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เห็นสมควรกำหนดวิธีการสำรวจ และการทำไม้ในบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ให้เป็นการเหมาะสมกับสถานการณ์และสามารถทำไม้ออกได้รวดเร็วยิ่งขึ้น จึงวางระเบียบได้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการสำรวจและการทำไม้ในบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๒๕”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓. การสำรวจและการทำไม้ตามระเบียบนี้ ไม่รวมถึงการทำไม้ในป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ในเขตอุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

ข้อ ๔. ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการสำรวจคัดเลือกกิตติตราประจำต้นไม้หวงห้ามในบริเวณที่เปิดใช้ที่ดินทำประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๑๑

(๒) ระเบียบหรือคำสั่งกรมป่าไม้ที่ สั่งการไว้เกี่ยวกับการทำไม้ในป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ ๕. ป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ตามระเบียบนี้ หมายความว่า ป่าที่ได้รับอนุญาตให้ใช้พื้นที่จากส่วนราชการผู้มีหน้าที่ควบคุมการใช้พื้นที่ป่าไม้หรือตามผลของกฎหมาย ยซึ่งได้มีโครงการหรือแผนการในการจะเข้าใช้ที่ดินทำประโยชน์แล้ว

ข้อ ๖. ให้ดำเนินการสำรวจและการทำไม้ออกจากป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ตามข้อ ๕ ได้เฉพาะบริเวณที่จะเปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์โดยแท้จริง ซึ่งได้กำหนดขอบเขตและแบ่งแปลงไว้แน่นอนแล้ว พื้นที่ส่วนใดที่ยังไม่ถึงเวลาการใช้ที่ดินและบริเวณที่กำหนดไว้เป็นสมบัติส่วนกลาง ไม่ให้มีการสำรวจและการทำไม้ตามระเบียบนี้

ข้อ ๗. เมื่อได้กำหนดการที่จะเปิดป่าเพื่อใช้ที่ดินทำประโยชน์ตามข้อ ๖ แล้วให้จังหวัดประสานงานกับป่าไม้เขตท้องที่ ส่งเจ้าหน้าที่เข้าทำการสำรวจไม้ในบริเวณป่าที่จะเปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ในที่ดินนั้นตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

๗.๑ ไม้สัก ให้สำรวจไม้สักยืนต้นและยืนต้นตายตามธรรมชาติที่วัดรอบตรงที่สูงจากพื้นดิน ๑๓๐ ซม. และมีความโตตั้งแต่ ๕๐ ซม. ขึ้นไป และสำรวจไม้สักล้มขอนนอนไพรตามธรรมชาติทุกต้นที่เห็นว่าจะใช้ประโยชน์ได้คุ้มค่าใช้จ่าย โดยให้ถากหน้าเฉียงประทับตราตามระเบียบแล้วใช้เลขเรียงลำดับประจำต้นตรา ต. และปีย่อ (ไม่ต้องใช้ตราอนุญาตให้ตัดฟัน) ตีประทับทุกต้นหรือท่อน แล้วจัดทำบัญชีไม้ตามแบบบัญชีแบบ ๑ ท้ายระเบียบนี้ บัญชีแบบ ๒ (สรุปลำดับเลือกชนิด ขนาด และไม้สงวน เป็นบัญชีรวม) บัญชีแบบ ๓(รายงานสรุปผลการดำเนินการสำรวจคัดเลือกกิตติตรา) และทำแผนที่แสดงตำแหน่งไม้และแสดงบริเวณเขตป่าที่ได้รับอนุญาตให้เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์กับแสดงบริเวณที่จะเปิดใช้ประโยชน์ตามโครงการ หรือแผนงานแสดง

บริเวณที่สงวนไว้เป็นป่าส่วนกลางในเขตที่ดินให้ชัดเจน (บัญชีแบบ ๒ แบบ ๓ ใช้แบบที่กรมป่าไม้กำหนดไว้ให้ ปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติราชการของกองโครงการ เล่ม ๑ พ.ศ. ๒๔๙๘ โดยอนุโลม)

๗.๒ ไม้กระยาเลย ให้สำรวจและปฏิบัติเช่นเดียวกันกับไม้สัก เว้นแต่ให้สำรวจไม้ที่มีขนาดโตตั้งแต่ ๑๐๐ ซม. (รวมทั้งไม้ล้มขอนนอนไพร) ขึ้นไป และทำบัญชีไม้ตามแบบ ๑/๑ ที่แนบท้ายระเบียบนี้

๗.๓ ในระหว่างที่พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการสำรวจไม้ตามระเบียบนี้ ให้อยู่ในดุลพินิจของป่าไม้เขตท้องที่ที่จะสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้อาวุโส ออกไปตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตามควรแก่กรณีถ้ามีการตรวจสอบผลงานตามข้อนี้ ให้ผู้ตรวจสอบบันทึกผลการตรวจสอบไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๘. เมื่อได้ดำเนินการสำรวจไม้ตามข้อ ๗ เสร็จแล้วให้เขตส่งบัญชีไม้ทุกแบบไปให้จังหวัด ๓ ชุดเพื่อดำเนินการออกใบอนุญาตตามระเบียบต่อไป และให้ป่าไม้เขตรายงานผลการสำรวจไม้ให้กรมป่าไม้ทราบด้วย

ในกรณีที่ต้องใช้เวลาสำรวจไม้เกินกว่า ๑ เดือน ให้ป่าไม้เขตส่งบัญชีไม้ให้จังหวัดเป็นงวดๆ งวดละประมาณ ๑๕ วัน ทั้งนี้ เพื่อมิให้เกิดความล่าช้าในการทำไม้

ข้อ ๙. เมื่อจังหวัดได้รับบัญชีไม้และเอกสารที่เกี่ยวข้องจากป่าไม้เขตแล้วให้ดำเนินการอนุญาตตามระเบียบหลักเกณฑ์ของกรมป่าไม้โดยมิชักช้า และเร่งรัดการทำออกมาให้ทันการใช้ที่ดินทำประโยชน์ แล้วรายงานผลการอนุญาตให้กรมป่าไม้ทราบด้วย

ข้อ ๑๐. ไม้ขนาดเล็กหรือเศษไม้ปลายไม้ที่ใช้ทำประโยชน์ได้ เช่น ไม้เสา เสาเข็มหรือไม้ปาเก้ซึ่งมิได้สำรวจไม้ตามระเบียบนี้ ถ้าเห็นสมควรอนุญาตให้ทำออกก็ให้พิจารณาอนุญาตตามระเบียบว่าด้วยการนั้นตามจำนวนและสภาพของไม้โดยแท้จริงตามที่เห็นสมควรเป็นงวดๆ โดยกำหนดสถานที่รวมไม้เพื่อตรวจวัดคำนวณค่าภาคหลวงภายในเขตแปลงหรือริมแปลงทำไม้ที่ใกล้ที่สุดตามสภาพของไม้ที่นำไปใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงจนหมดแปลงโดยให้ผู้ออกอนุญาตควบคุมการทำไม้โดยใกล้ชิดอย่าให้มีการนำไม้นอกแปลงมาปลอมปนได้

สำหรับไม้ที่เหมาะสมในการทำฟืน ถ้าเห็นสมควรอนุญาตให้จังหวัดอนุญาตเป็นงวดๆ งวดละไม่เกิน ๑,๐๐๐ ม.๓ จนกว่าจะหมดจำนวน ตามสภาพไม้ที่เหมาะสมในการทำฟืนที่มีอยู่จริง โดยกำหนดสถานที่รวมไม้ทำฟืนหรือเก็บหาของป่าหวงห้าม และตรวจวัดคำนวณค่าภาคหลวงตลอดถึงการควบคุมเช่นเดียวกับไม้ขนาดเล็ก และเศษไม้ปลายไม้ตามวรรคแรก

ข้อ ๑๑. เพื่อลดขั้นตอนการทำไม้ให้สามารถทำไม้ออกได้รวดเร็วขึ้นและเพื่อประโยชน์ ในการตรวจสอบควบคุมของเจ้าหน้าที่ จึงให้ผู้อนุญาตกำหนดเงื่อนไขการอนุญาต โดยให้ผู้รับอนุญาตทำการตัดฟันบนท่อนไม้ที่รับอนุญาต แล้วใช้ตราประจำป่าขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ หรือตราประทับไม้ของเอกชนแล้วแต่กรณี (แต่ไม่ใช่ตรากรรมสิทธิ์) ประทับที่หน้าตัดของท่อนไม้ พร้อมกับเลขเรียงประจำต้นที่เจ้าหน้าที่สำรวจประทับตราไว้ และเลขเรียงประจำท่อน แล้วจึงชักลากไม้นั้นออกมารวมหมอนเพื่อตรวจวัดประทับตราคำนวณค่าภาคหลวงในเขตแปลงหรือใกล้แปลงที่รับอนุญาต ซึ่งสะดวกในการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ และสะดวกต่อการนำเคลื่อนที่ต่อไป

ระเบียบนี้ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๒๕

(ลงนาม) พงศ์ โสโน
(นายพงศ์ โสโน)
อธิบดีกรมป่าไม้

ระเบียบกรมป่าไม้

ว่าด้วยการสำรวจและการทำไม้ในบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์

พ.ศ. ๒๕๒๕ (ฉบับที่ ๒) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๓๐

ด้วยกรมป่าไม้โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า ระเบียบกรมป่าไม้วาดำเนินการสำรวจและการทำไม้ในบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๒๕ ข้อ ๑๑ ยังไม่เหมาะสมอยู่บางประการ จึงได้แก้ไขเพิ่มเติมให้รัดกุมขึ้น ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมป่าไม้วาดำเนินการสำรวจและการทำไม้ในบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๒๕ (ฉบับที่ ๒) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๓๐”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑ แห่งระเบียบกรมป่าไม้วาดำเนินการสำรวจและการทำไม้ในบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๒๕ และใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๑. เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบควบคุมของเจ้าหน้าที่ จึงให้ผู้อนุญาตกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ใช้ตราประจำป่าขององค์การฯ แทนการประทับตราอนุญาตชักลากไม้ได้เฉพาะกรณีที่องค์การฯ เป็นผู้รับอนุญาต และดำเนินการทำไม้เองเป็นป่าๆไปเท่านั้น แต่ถ้าองค์การฯ จ้างบริษัทหรือเอกชนเป็นลูกช่วงหรือจ้างโดยวิธีอื่นใดก็ตาม หรือการอนุญาตให้บุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ต้องกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของป่าไม้เขตตรวจวัดประทับตราอนุญาตชักลาก และให้ป่าไม้จังหวัดหรือผู้แทนตรวจวัดประทับตราค่าภาคหลวงพร้อมกัน ณ ที่บริเวณต่อไม้ โดยปฏิบัติตามระเบียบกรมป่าไม้วาดำเนินการประทับตราอนุญาตชักลาก พ.ศ. ๒๕๐๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๐ และระเบียบกรมป่าไม้วาดำเนินการตรวจ การประทับตรา และการเรียกเก็บเงินค่าภาคหลวงไม้ ไม้ฟืน หรือไม้เผาถ่าน พ.ศ. ๒๕๑๐”

ข้อ ๔. อธิบดีกรมป่าไม้เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๓๐

(ลงนาม) ชำนิ บุญโยภาส
(นายชำนิ บุญโยภาส)
อธิบดีกรมป่าไม้

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ระเบียบกรมป่าไม้

ว่าด้วยการสำรวจและการทำไม้ในบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์

พ.ศ. ๒๕๒๕ (ฉบับที่ ๓) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๓๔

ด้วยกรมป่าไม้ ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการสำรวจและการทำไม้ในบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๒๕ ข้อ ๗.๒ ยังไม่เหมาะสมอยู่บางประการ จึงได้แก้ไขให้รัดกุมขึ้น ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการสำรวจและการทำไม้ในบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๒๕ (ฉบับที่ ๓) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๓๔”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๗.๒ แห่งระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการสำรวจและการทำไม้ในบริเวณที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๒๕ และใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗.๒ ไม้กระยาเลย ให้สำรวจและปฏิบัติเช่นเดียวกับไม้สัก เว้นแต่ให้สำรวจไม้ที่มีขนาดโตตั้งแต่ ๘๐ เซนติเมตร (รวมทั้งไม้ล้มขอนนอนไพร) ขึ้นไป และทำบัญชีไม้ตามแบบ ๑/๑ ที่แนบท้ายระเบียบนี้”

ข้อ ๔. อธิบดีกรมป่าไม้เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๔

(ลงนาม) ปรีชา อบอวย

(นายปรีชา อบอวย)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมป่าไม้

ระเบียบกรมป่าไม้

ว่าด้วยการให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ดูแลรักษาและใช้ประโยชน์ สวนป่าที่ปลูกโดยใช้งบประมาณของกรมป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๑

โดยที่รัฐบาลเห็นว่าสวนป่าซึ่งมีอยู่แล้วในปัจจุบัน ยังไม่มีการมอบหมายให้หน่วยงานใดเป็นผู้ดูแล และใช้ประโยชน์ที่ชัดเจน ซึ่งอาจก่อให้เกิดความสูญเสียหรือเสื่อมโทรมหรือถูกบุกรุกเพิ่มมากขึ้นในอนาคตจึงได้ มีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๓๕ กำหนดให้สวนป่าที่ใช้งบประมาณของกรมป่าไม้ปลูกนอกเขต ป่าอนุรักษ์ให้กรมป่าไม้พิจารณาการใช้ประโยชน์และการดูแลรักษาในเขตสวนป่าเหล่านี้ และหากกรมป่าไม้ เห็นสมควรให้มีการใช้ประโยชน์ ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มอบการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ดังกล่าว ให้ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้ดูแลรักษาและใช้ประโยชน์เป็นพื้นที่ๆ ไป ฉะนั้น เพื่อให้สวนป่าที่ปลูกโดยใช้ งบประมาณของกรมป่าไม้ซึ่งปลูกนอกเขตป่าอนุรักษ์มีการดูแลรักษาการใช้ประโยชน์และการปลูกป่าทดแทน ให้ป่าไม้อำนวยผลได้อย่างสม่ำเสมอตลอดไป กรมป่าไม้โดยความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ออกระเบียบปฏิบัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ดูแล รักษา และใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกโดยใช้งบประมาณของกรมป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๑”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๓. บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้ง กับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔. ในระเบียบนี้

“สวนป่า” หมายความว่า สวนป่าที่ปลูกโดยงบประมาณของกรมป่าไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และในพื้นที่ป่าไม้ทั่วไปซึ่งอยู่นอกเขตป่าอนุรักษ์

“สวนป่าที่ปลูกโดยงบประมาณของกรมป่าไม้” หมายความว่า สวนป่าที่กรมป่าไม้ปลูกโดยใช้เงิน งบประมาณแผ่นดินประจำปี และเงินนอกงบประมาณทุกประเภท

ข้อ ๕. ให้อธิบดีกรมป่าไม้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการ ปฏิบัติตามระเบียบนี้ คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมป่าไม้ให้เป็นที่สิ้นสุด

หมวด ๑

การมอบสวนป่าและการดูแลรักษาสวนป่า

ข้อ ๖. สวนป่าที่จะมอบให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ใช้ประโยชน์และดูแลรักษาสวนป่าจะต้องมี สภาพและหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

๖.๑ สวนป่าที่กรมป่าไม้ไม่มีงบประมาณในการบำรุงรักษาซึ่งมีลักษณะที่ล่อแหลมต่อการ ถูกบุกรุกทำลายสวนป่าและมีความจำเป็นจริงๆ ที่จะต้องให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ได้ช่วยดูแลรักษาสวนป่า

๖.๒ สวนป่าที่ปลูกเพื่อการคั่นคว่ำทดลองทางวิชาการและหมดความจำเป็นในการคั่นคว่ำทดลองในทางวิชาการแล้ว

๖.๓ สวนป่าที่ใช้ประโยชน์ได้แล้ว โดยให้พิจารณาถึงความเหมาะสมและความต้องการใช้ไม้ทางอุตสาหกรรมในท้องถิ่น หรือเป็นสวนป่าที่ไม่มีขนาดถึงคราวตัดฟันหรืออายุครบรอบตัดฟันแล้ว

ข้อ ๗. เมื่อป่าไม้เขตหรือผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่าพิจารณาเห็นว่าสวนป่าแห่งใดมีสภาพและหลักเกณฑ์ตามข้อ ๖ ก็ให้พิจารณาสั่งหัวหน้าสวนป่าหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งระดับ ๕ ขึ้นไปออกไปทำการสำรวจสภาพป่าเกี่ยวกับชนิดไม้ อัตราการรอดตาย และรายละเอียดอื่นๆ ตามแบบรายงานการตรวจสอบสภาพสวนป่าแบบ ๑ ท้ายระเบียบนี้ พร้อมด้วยแผนที่แสดงขอบเขตสวนป่าและบริเวณใกล้เคียงโดยใช้มาตราส่วนที่เหมาะสม แล้วให้ป่าไม้เขตหรือผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่ารายงานให้กรมป่าไม้ทราบและพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๘. เมื่อได้รับอนุมัติจากกรมป่าไม้แล้วให้ป่าไม้เขตหรือผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่าประสานงานกับองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เพื่อส่งมอบสวนป่าให้แก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ตามแบบบันทึกการมอบสวนป่าที่ปลูกโดยงบประมาณของกรมป่าไม้ แบบ ๒ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๙. สวนป่าที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ได้รับมอบไว้แล้ว ให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ดูแลรักษาสวนป่า โดยจัดทำแนวเขตสวนป่าให้มีเสาแสดงหลักเขตที่มั่นคงและมองเห็นได้ชัดเจนและป้องกันมิให้เกิดการบุกรุกทำลายสวนป่าหรือเกิดความเสียหายโดยสาเหตุอื่นและบำรุงสวนป่าโดยทำการตัดสางขยายระยะและตัดไม้บำรุงสวนป่าในทางวิชาการ เช่น ไม้ถูกไฟไหม้หรือถูกภัยธรรมชาติ ไม้ยืนต้นตายหรือมี ลักษณะทรามตลอดจนการปลูกเสริม การดำเนินงานต่างๆ ดังกล่าว ให้ใช้งบประมาณขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เอง

ข้อ ๑๐. กรณีพื้นที่สวนป่าตามข้อ ๙ ถูกบุกรุกทำลายหรือเกิดความเสียหายโดยเหตุที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ไม่ได้เอาใจใส่ดูแลรักษาอย่างจริงจัง องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จะต้องจ่ายเงินเป็นค่าเสียหายให้แก่กรมป่าไม้ คิดตามจำนวนเงินงบประมาณที่กรมป่าไม้ได้ใช้ดำเนินการและให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ปลูกป่าทดแทนพื้นที่ที่ถูกบุกรุกทำลายโดยใช้งบประมาณขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เอง

หมวด ๒

การใช้ประโยชน์ไม้ในสวนป่าที่รับมอบ

ข้อ ๑๑. สวนป่าตามข้อ ๖.๑ และข้อ ๖.๒ ที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ได้รับมอบไว้แล้ว การทำไม้ออกในกรณีต่างๆ ให้ดำเนินการดังนี้

๑๑.๑ การตัดสางขยายระยะให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำการสำรวจข้อมูลแบบสุ่มตัวอย่าง (Sampling) จำนวน ๕ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ในแต่ละแปลง ให้ทำการสุ่ม ๑ แถว โดยวิธีจับฉลากจาก ๒๐ แถวแรกก่อน เมื่อได้แถวใดก็ให้แถวนั้นเป็นแถวตรวจวัดต้นไม้แถวที่ ๑ สำหรับแถวตรวจวัดต้นไม้อื่นๆ ไปให้ถัดจากแถวแรกทุกๆ ๒๐ แถว จนหมดแถวปลูกของสวนป่า การตรวจวัดต้นไม้อื่นในแถวปลูกที่กำหนดดังกล่าวให้ตรวจวัดทุกต้นตลอดแถวนั้น สำหรับการตัดสางขยายระยะให้ใช้วิธีการตัดสางขยายระยะไม้เลวหรือมีลักษณะไม่ดี กีดขวางการเจริญเติบโตของต้นไม้ในสวนป่า (Low thinning) และเสนอแผนการตัดสางขยายระยะแบบ ๓ ท้ายระเบียบนี้ ให้ป่าไม้เขตหรือผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่าทราบและพิจารณา หากจำเป็นต้องใช้วิธีการตัดสางขยายระยะวิธีอื่นก็ให้เสนอกรมป่าไม้พิจารณาอนุมัติก่อน

เมื่อได้รับอนุมัติแผนจากป่าไม้เขตหรือผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่าแล้ว ให้
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้สั่งเจ้าหน้าที่ออกไปดำเนินการคัดเลือกและหมายไม้ที่จะทำการตัดสายขยายระยะ
และส่งบัญชีไม้ที่คัดเลือกให้ป่าไม้เขตหรือผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่าทราบ เพื่อส่งพนักงาน
เจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบและตีตราไม้และให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำไม้ออกจากสวนป่า

๑๑.๒ การตัดไม้บำรุงสวนป่าในทางวิชาการกรณีอื่นๆ ให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้แจ้ง
ป่าไม้เขตหรือผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่าเพื่อส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบและตีตราไม้
และให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำไม้ออกจากสวนป่า

๑๑.๓ การตัดออกหมด เมื่อองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เห็นว่าไม้ในสวนป่ามีขนาดที่
สามารถใช้ประโยชน์ได้แล้ว ให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำการสำรวจข้อมูลแบบสุ่มตัวอย่าง
(Sampling) จำนวน ๕ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่แต่ละแปลงทำนองเดียวกับข้อ ๑๑.๑ และเสนอแผนการทำไม้แบบ
๔ ทำยระยะเปียบนี้ ให้ป่าไม้เขตหรือผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่าทราบและพิจารณา หากเห็นสมควรให้
ทำออกได้ก็ให้ส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบตีตราไม้และให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำไม้ออกจาก
สวนป่า

ข้อ ๑๒. สวนป่าตามข้อ ๖.๓ ที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้รับมอบไว้แล้ว การทำไม้ออกให้
ใช้วิธีตัดหมดเพื่อปลูกป่าทดแทน ก่อนทำไม้ออกให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำการสำรวจข้อมูลและเสนอ
แผนการทำไม้ทำนองเดียวกับข้อ ๑๑.๓ ให้ป่าไม้เขตหรือผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่าทราบเพื่อส่ง
พนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบและตีตราไม้ และให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำไม้ออกจากสวนป่าข้อ
๑๓. การตีตราไม้ที่จะให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำไม้ออกจากสวนป่าตามข้อ ๑๑ และ

ข้อ ๑๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตีตรา ต. บร. ปีย่อที่โคนต้นและตรงที่สูงจากพื้นดินประมาณ
๑.๓๐ เมตรสำหรับไม้ที่มีขนาดความโตวัดรอบตั้งแต่ ๓๐ เซนติเมตร ขึ้นไป (วัดที่สูงจากพื้นดิน ๑.๓๐ เมตร) ให้
ตีเลขเรียงควบคู่กับการตีตราตงกล่าวทุกต้น สำหรับไม้บางชนิดที่มีรอบตัดฟันสั้น เช่น ยูคาลิปตัส กระจินยักษ์
และพิจารณาแล้วเห็นว่าการทำไม้ออกไม่จำเป็นต้องตีตราก่อน ตัดฟันก็ให้เสนอกรมป่าไม้พิจารณาอนุมัติก่อน

ข้อ ๑๔. การทำไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ตามข้อ ๑๑. และข้อ ๑๒. ให้องค์การ
อุตสาหกรรมป่าไม้ดำเนินการตัดโค่น บันทอน รีดกิ่ง และชักลากรวมกองโดยออกค่าใช้จ่ายเอง การดำเนินการ
ต่างๆดังกล่าวให้อยู่ในความควบคุมของพนักงานเจ้าหน้าที่

หมวด ๓

การใช้ประโยชน์ไม้ในสวนป่าเนื่องจากกรมป่าไม้ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐใช้ประโยชน์ทับพื้นที่สวนป่า

ข้อ ๑๕. เมื่อมีการอนุญาตให้หน่วยงานของกรมป่าไม้หรือหน่วยงานอื่นของรัฐใช้ประโยชน์ทับ
พื้นที่สวนป่า หากมีความจำเป็นต้องตัดไม้ออกจากสวนป่าให้ดำเนินการดังนี้

๑๕.๑ กรณีสวนป่าที่ยังไม่ได้มอบให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ หากไม้ในสวนป่าที่จะตัด
ฟันออกสามารถใช้ประโยชน์ได้ ให้ป่าไม้เขตหรือผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่าสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่
ออกไปตรวจสอบและตีตราไม้ แล้วแจ้งให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำไม้ออกจากสวนป่า

หากไม้ในสวนป่าที่จะตัดออกไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ก็ให้ป่าไม้เขตหรือ
ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่าสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตัดฟันไม้

๑๕.๒ กรณีสวนป่าที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้รับมอบไว้แล้ว ให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้แจ้งป่าไม้เขตหรือผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่าเพื่อส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบและตีตราไม้และให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำไม้ออกจากสวนป่า

ข้อ ๑๖. การตีตราไม้ที่จะให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำไม้ออกจากสวนป่าและการทำไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ให้ดำเนินการทำนองเดียวกับข้อ ๑๓. และข้อ ๑๔.

หมวด ๔

การจำหน่ายไม้และการปลูกป่าทดแทน

ข้อ ๑๗. ไม้ที่ทำออกตามข้อ ๑๒ และข้อ ๑๕.๑ วรรคแรก ให้จำหน่ายแก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ในอัตรา ๔ เท่าค่าภาคหลวงสำหรับไม้สัก และในอัตรา ๓ เท่าค่าภาคหลวงสำหรับไม้กระยาเลยหรือไม้พิน และให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จ่ายเงินเพิ่มเป็นค่าตอบแทนในอัตรา ๓ เท่าค่าภาคหลวงเพื่อให้กรมป่าไม้ นำเงินดังกล่าวส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ไม้ที่ทำออกตามข้อ ๑๑.๑ ข้อ ๑๑.๓ และข้อ ๑๕.๒ ให้จำหน่ายแก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ในอัตรา ๓ เท่าค่าภาคหลวงสำหรับไม้สัก และในอัตรา ๒ เท่าค่าภาคหลวงสำหรับไม้กระยาเลย หรือไม้พินและให้ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จ่ายเงินเพิ่มเป็นค่าตอบแทนในอัตรา ๒ เท่าค่าภาคหลวงเพื่อให้กรมป่าไม้ นำเงินดังกล่าวส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ไม้ที่ทำออกตามข้อ ๑๑.๒ ให้จำหน่ายแก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ในอัตรา ๒ เท่าค่าภาคหลวง สำหรับไม้สัก และในอัตรา ๑ เท่าค่าภาคหลวงสำหรับไม้กระยาเลย หรือไม้พิน และให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จ่ายเงินเพิ่มเป็นค่าตอบแทนในอัตรา ๑ เท่าค่าภาคหลวงเพื่อให้กรมป่าไม้ นำเงินดังกล่าวส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ข้อ ๑๘. การตรวจวัดตีตรา รข. ในการจำหน่ายไม้ให้ดำเนินการทำนองเดียวกับการตรวจวัดตี ตรา ค่าภาคหลวงไม้ สำหรับไม้บางชนิดที่มีรอบตัดพินสั้น เช่น ยูคาลิปตัส กระจินยักษ์ ซึ่งได้รับการยกเว้นไม่ต้องตี ตรา ก่อนตัดพินตามข้อ ๑๓. และข้อ ๑๖. ก็ให้ใช้ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจสวนป่าตามข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๕ คำนวณหาปริมาตรไม้ในสวนป่าที่จะทำออกและเรียกเก็บเงิน ตามข้อ ๑๗ เมื่อดำเนินการแล้วให้ป่าไม้เขต หรือผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่ารายงานให้กรมป่าไม้ทราบตามแบบ ๕ ทำระเบียบนี้พร้อมด้วย บัญชีตรวจวัดตีตรา รข. ไม้ และสำเนาหลักฐานการชำระเงินค่าซื้อไม้

ข้อ ๑๙. สวนป่าที่มีการทำไม้ออกตามหมวด ๒ และหมวด ๓ ให้กรมป่าไม้พิจารณา กำหนด แผนงานให้มีการปลูกป่าทดแทนในพื้นที่ดังกล่าว โดยการขอตั้งงบประมาณเพื่อดำเนินการ

หากองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ประสงค์ที่จะขออนุญาตปลูกป่าตามกฎหมาย ว่าด้วยป่าสงวน แห่งชาติในสวนป่าที่มีการทำไม้ออกแล้วตามหมวด ๒ ให้เสนองกรมป่าไม้เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนแล้ว จึงดำเนินการขออนุญาตตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ประกาศ ณ วันที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

(ลงนาม) ปลอดประสพ สุรัสวดี

(นายปลอดประสพ สุรัสวดี)

อธิบดีกรมป่าไม้

ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกตามเงื่อนไขสัมปทานทำไม้ ซึ่งปลูกไม้ที่มีไซ้ไม้หวงห้าม พ.ศ. ๒๕๔๑

ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๓๕ และมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๓๖ อนุมัติให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกตามเงื่อนไขสัมปทานทำไม้ ซึ่งไม่อยู่ในเขตอนุรักษ์ และอนุมัติให้บริษัทไม้อัดไทย จำกัด ใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกตามเงื่อนไขสัมปทานทำไม้ซึ่งไม่อยู่ในเขตอนุรักษ์ และตามบันทึกข้อตกลงเรื่องการใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกตามเงื่อนไขสัมปทานทำไม้ระหว่างกรมป่าไม้กับองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ และระหว่างกรมป่าไม้กับบริษัทไม้อัดไทย จำกัด ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๓๘ กำหนดการใช้ประโยชน์ไม้ในสวนป่าที่ปลูกตามเงื่อนไขสัมปทานทำไม้ซึ่งปลูกไม้ที่มีไซ้หวงห้ามให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กรมป่าไม้กำหนด อธิบดีกรมป่าไม้จึงออกระเบียบปฏิบัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกตามเงื่อนไขสัมปทานทำไม้ ซึ่งปลูกไม้ที่มีไซ้ไม้หวงห้าม พ.ศ. ๒๕๔๑”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๓. บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔. ในระเบียบนี้

“สวนป่า” หมายความว่า สวนป่าที่ปลูกตามเงื่อนไขสัมปทานทำไม้ ซึ่งปลูกไม้ที่มีไซ้หวงห้าม และไม่อยู่ในเขตอนุรักษ์

ข้อ ๕. การใช้ประโยชน์ไม้ในสวนป่า

๕.๑ การทำไม้ออกจากสวนป่าให้ใช้วิธีตัดหมด

๕.๒ การตีตราไม้ที่จะทำออกจากสวนป่า ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตีตรา ต. บร. ปีย่อ ที่โคนต้นและตรงที่สูงจากพื้นดินประมาณ ๑.๓๐ เมตร สำหรับไม้ที่มีขนาดความโตวัดรอบตั้งแต่ ๓๐ เซนติเมตร ขึ้นไป (วัดที่สูงจากพื้นดิน ๑.๓๐ เมตร) ให้ตีเลขเรียงควบคู่กับการตีตราดังกล่าวทุกต้น ยกเว้นการทำไม้ออกตามข้อ ๕.๓

๕.๓ สำหรับไม้บางชนิดที่มีรอบตัดพินสั้น เช่น ยูคาลิปตัส กระจินยักษ์ กระจินณรงค์สน ประติพัทธ์ มะฮอกกานี หรือพันธุ์ไม้อื่นๆ ที่มีถิ่นกำเนิดจากต่างประเทศ ให้ทำไม้ออกตามกำลังผลิตโดยไม่ต้องตีตรา การหากำลังผลิตไม้ในสวนป่า ให้ป่าไม้เขตดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติที่กรมป่าไม้กำหนดไว้

ข้อ ๖. การขายไม้ที่ทำออกจากสวนป่า ให้ขายแก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ หรือบริษัทไม้อัดไทย จำกัด ในอัตรา ๒ เท่าค่าภาคหลวงไม้ ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๒๒๑ (พ.ศ. ๒๕๓๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ สำหรับไม้ที่ทำออกตาม ข้อ ๕.๓ การคำนวณราคาขายไม้ให้ถือตามกำลังผลิตที่ประเมินไว้

ข้อ ๗. พื้นที่สวนป่าแปลงที่ได้ทำไม้ ออกแล้ว ให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ หรือบริษัทไม้อัดไทย จำกัด ขออนุญาตปลูกสร้างสวนป่าตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

ข้อ ๘. ให้อธิบดีกรมป่าไม้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมป่าไม้ให้เป็นที่สิ้นสุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๑

(ลงนาม) สถิตย์ สวินทร
(นายสถิตย์ สวินทร)
อธิบดีกรมป่าไม้

ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับไม้ที่ทำออกจากสวนป่าที่กรมป่าไม้ปลูกสร้าง โดยใช้งบประมาณแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๓

โดยที่ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับไม้ที่ทำออกจากสวนป่าที่กรมป่าไม้ปลูกสร้าง โดยใช้งบประมาณแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๒๕ ไม่สอดคล้องกับการจัดการสวนป่าในสถานการณ์ปัจจุบัน ฉะนั้น เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับไม้ที่ทำออกจากสวนป่ามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อให้การจัดการสวนป่ามีการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และก่อให้เกิดความหลากหลายทางชีวภาพใกล้เคียงกับป่าธรรมชาติ อธิบดีกรมป่าไม้โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับไม้ที่ทำออกจากสวนป่าที่กรมป่าไม้ปลูกสร้างโดยใช้งบประมาณแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับไม้ที่ทำออกจากสวนป่าที่กรมป่าไม้ปลูกสร้างโดยใช้งบประมาณแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๒๕ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดที่กำหนดไว้แล้ว ในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔. ไม้ที่อยู่ในสวนป่าตามระเบียบนี้ เมื่อได้รับอนุมัติเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมป่าไม้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการทำไม้ออก เว้นแต่มีความจำเป็นต้องจ้างบุคคลอื่นทำไม้ออก ให้ดำเนินการจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ตัดสายขยายระยะ

(๒) ตัดเพื่อการค้นคว้าทดลองทางวิชาการ

(๓) ตัดเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครอง ดูแล รักษาหรือบำรุงสวนป่ากรณีอื่นๆ การทำไม้ตามวรรคหนึ่ง อาจทำโดยวิธีการชุดล้อมเอาทั้งต้นก็ได้

ข้อ ๕. ไม้ที่ทำออกตามข้อ ๔. แต่ไม่รวมถึงไม้ที่ตัดเพื่อการค้นคว้าทดลองทางวิชาการตามข้อ ๔ (๒) ให้กรมป่าไม้พิจารณานำไปใช้ประโยชน์ในราชการกรมป่าไม้ หรือกิจการอันเป็นสาธารณประโยชน์

ข้อ ๖. ให้อธิบดีกรมป่าไม้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความ วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมป่าไม้ให้เป็นที่สิ้นสุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๓

(ลงนาม) พลอดประสพ สุรัสวดี

(นายพลอดประสพ สุรัสวดี)

อธิบดีกรมป่าไม้

หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติตามระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับไม้ที่ทำออกจากสวนป่าที่กรมป่าไม้ปลูกสร้างโดยใช้งบประมาณแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๓

ตามที่กรมป่าไม้ได้ออกระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับไม้ที่ทำออกจากสวนป่าที่กรมป่าไม้ปลูกสร้างโดยใช้งบประมาณแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ ไว้ ๓ กรณี คือ (๑) ตัดสาขายาวระยะ (๒) ตัดเพื่อการค้าหรือทดลองทางวิชาการ (๓) ตัดเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองดูแล รักษาหรือบำรุงสวนป่ากรณีอื่นๆ เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับไม้ที่ทำออกจากสวนป่าที่กรมป่าไม้ ปลูกสร้างโดยใช้งบประมาณแผ่นดินมีประสิทธิภาพ จำเป็นจะต้องมีรายละเอียดในทางปฏิบัติและมาตรการต่างๆ ในการดำเนินงานของพนักงานเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาและดำเนินการตามระเบียบกรมป่าไม้ข้างต้นไว้ ดังนี้

๑. ตัดสาขายาวระยะ ให้ป่าไม้เขตหรือผู้อำนวยการสำนักที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังนี้

๑.๑ การกำหนดแผนการตัดสาขายาวระยะ สวนป่าแปลงใดสมควรจะทำการตัดสาขายาวระยะ ให้ดำเนินการสำรวจข้อมูลโดยสุ่มตรวจวัดไม้จำนวนไม่น้อยกว่า ๕% ของพื้นที่ พิจารณาเลือกวิธีการที่เหมาะสมและจำเป็นในการตัดสาขายาวระยะและเสนอแผนการตัดสาขายาวระยะตามรายงานแบบ ก ท้ายหลักเกณฑ์และแนว ทางปฏิบัตินี้ให้กรมป่าไม้ทราบและพิจารณาภายในเดือนธันวาคมของทุกปีเพื่อขอ ตั้งงบประมาณในการดำเนินการ

๑.๒ การคัดเลือกไม้และการทำไม้ออก เมื่อได้รับแผนงานและงบประมาณจากกรมป่าไม้แล้วให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) การคัดเลือกไม้ที่จะตัดสาขายาวระยะ การตัดสาขายาวระยะจะใช้วิธีใดก็ตามการคัดเลือกไม้ให้พิจารณาเลือกเฉพาะต้นที่มีความจำเป็นจริงๆ ที่จะตัดออกเท่านั้น สำหรับไม้มีค่าชนิดอื่นที่ขึ้นปะปนอยู่กับไม้ปลูก ให้พิจารณาดำเนินการโดยถือเสมือนไม้ปลูก โดยอนุโลม

(๒) การประทับตราไม้ที่คัดเลือกให้ใช้ดวงตรา ต. บร. ปีย่อตีประทับที่โคนต้นและตรงที่สูงจากพื้นดินประมาณ ๑.๓๐ เมตร สำหรับไม้ที่มีขนาดโตวัดรอบตั้งแต่ ๓๐ เซนติเมตร ขึ้นไป (วัดสูงจากพื้นดิน ๑.๓๐ เมตร) ให้ตีเลขเรียงควบคู่กับการประทับตราดังกล่าวทุกต้นด้วยการดำเนินการดังกล่าวให้ป่าไม้เขตหรือผู้อำนวยการสำนักที่เกี่ยวข้องควบคุมการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่โดยใกล้ชิด และให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๖ ออกไปตรวจสอบผลการคัดเลือกไม้และประทับตรา ไม้ แล้วรายงานผลการตรวจสอบให้กรมป่าไม้ทราบพร้อมด้วยบัญชีไม้ที่คัดเลือก

(๓) การทำไม้ออกให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการ เว้นแต่มีความจำเป็นต้องจ้างบุคคลอื่นทำไม้ออก ให้ดำเนินการจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ เมื่อดำเนินการแล้วให้รายงานผลให้กรมป่าไม้ทราบตามรายงานแบบ ข ท้ายหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัตินี้พร้อมด้วยบัญชีไม้ที่ทำออกให้ชักลาก รวมกอง และเก็บรักษาไว้ในที่ปลอดภัย

๑.๓ การใช้ประโยชน์ ให้ป่าไม้เขตหรือผู้อำนวยการสำนักที่เกี่ยวข้องพิจารณามาไม้ไปใช้ประโยชน์ในราชการกรมป่าไม้หรือกิจการ อันเป็นสาธารณประโยชน์ โดยให้เสนอเหตุผลและความจำเป็นรายละเอียดต่างๆ พร้อมด้วยความเห็นให้กรมป่าไม้พิจารณาสั่งการ

๒. ตัดเพื่อการคั่นคว่ำทดลองทางวิชาการ เป็นการตัดไม้ออกเพื่อใช้เนื้อไม้ไปทำการคั่นคว่ำทดลองทางวิชาการ เมื่อหน่วยงานใดมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ไม้ในสวน นป่าแห่งใดไปทำการคั่นคว่ำทดลองทางวิชาการ ให้ป่าไม้เขตหรือผู้อำนวยการสำนักที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังนี้

๒.๑ การสำรวจไม้ ให้ดำเนินการสำรวจและคัดเลือกไม้ในสวนป่าที่จะนำไปใช้ในการคั่นคว่ำทดลองทางวิชาการ โดยให้พิจารณาถึงความเหมาะสมและความจำเป็นทั้งในแง่ของการทำไม้ ออกเพื่อการคั่นคว่ำทดลองทางวิชาการและสภาพของสวนป่า และจัดทำบัญชีระบุจำนวนต้น ขนาดความโต(วัดที่สูงจากพื้นดิน ๑.๓๐ เมตร) และความสูง เสนอขออนุมัติต่ออธิบดีกรมป่าไม้พร้อมด้วยแผนการดำเนินงานในการคั่นคว่ำทดลองทางวิชาการ

๒.๒ การทำไม้ออก เมื่อได้รับอนุมัติเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมป่าไม้แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปประทับตราไม้ที่จะทำออกทำนองเดียวกับข้อ ๑.๒ (๒) ให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๖ ออกไปตรวจสอบผลการสำรวจและประทับตราไม้ที่จะทำออก แล้วรายงานผลการตรวจสอบให้กรมป่าไม้ทราบพร้อมด้วยบัญชีไม้ที่จะทำออก การทำไม้ออกให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเว้นแต่มีความจำเป็นต้องจ้างบุคคลอื่นทำไม้ออก ให้ดำเนินการจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ เมื่อดำเนินการแล้วให้รายงานผลให้กรมป่าไม้ทราบพร้อมด้วยบัญชีไม้ที่ทำออก

๓. ตัดเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครอง ดูแล รักษาหรือบำรุงสวนป่ากรณีอื่นๆ เป็นการตัดไม้ในสวนป่าอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติ โรคคราแมลงทำลาย ถูกไฟไหม้ หรือสาเหตุอื่นๆ ซึ่งจำเป็นจะต้องตัดไม้ออกเพื่อคุ้มครอง ดูแล รักษาหรือบำรุงสวนป่าให้มีสภาพดีขึ้นสวนป่าแห่งใดมีความจำเป็นที่จะต้องตัดไม้ออกเนื่องจากเหตุดังกล่าว ให้ป่าไม้เขตหรือผู้อำนวยการสำนักที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังนี้

๓.๑ การสำรวจไม้ ให้ดำเนินการสำรวจไม้ในสวนป่าที่จำเป็นจะต้องตัดออกและจัดทำบัญชีระบุจำนวนต้น ขนาดความโต (วัดที่สูงจากพื้นดิน ๑.๓๐ เมตร สำหรับไม้ที่ยังยืนต้นอยู่ สำหรับไม้ที่ล้มลงก็ให้วัดขนาดความโตที่ประมาณกึ่งกลางท่อน) และความสูงหรือความยาว สำหรับไม้มีค่าชนิดอื่นที่ขึ้นปะปนอยู่กับไม้ปลูก ให้พิจารณาดำเนินการโดยถือเสมือนไม้ปลูกโดยอนุโลม โดยให้จัดแยกบัญชีไม้ที่ยังยืนต้นและไม้ที่ล้มลงแล้ว เสนอขออนุมัติต่ออธิบดีกรมป่าไม้พร้อมด้วยภาพถ่ายสีแสดงสภาพของไม้ที่จะทำออกและรายละเอียดของสาเหตุที่เกิดขึ้น

๓.๒ การทำไม้ออก เมื่อได้รับอนุมัติเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมป่าไม้แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปประทับตราไม้ที่จะทำออกทำนองเดียวกับข้อ ๑.๒ (๒) การดำเนินการดังกล่าวให้ป่าไม้เขตหรือผู้อำนวยการสำนักที่เกี่ยวข้องควบคุมการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่โดยใกล้ชิด และให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๖ ออกไปตรวจสอบผลการสำรวจและประทับตราไม้ที่จะทำออก แล้วรายงานผลการตรวจสอบให้กรมป่าไม้ทราบพร้อมด้วยบัญชี ไม้ที่จะทำออก การทำไม้ออกให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการ เว้นแต่มีความจำเป็นต้องจ้างบุคคลอื่นทำไม้ออก ให้ดำเนินการจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ เมื่อดำเนินการแล้วให้รายงานผลให้กรมป่าไม้ทราบพร้อมด้วยบัญชีไม้ที่ทำออก

๓.๓ การใช้ประโยชน์ ให้ป่าไม้เขตหรือผู้อำนวยการสำนักที่เกี่ยวข้องพิจารณานำไม้ไปใช้ประโยชน์ในราชการกรมป่าไม้หรือกิจการอันเป็นสาธารณประโยชน์ โดยให้เสนอเหตุผลและความจำเป็นรายละเอียดต่างๆ พร้อมด้วยความเห็นให้กรมป่าไม้พิจารณาสั่งการ

ระเบียบกรมป่าไม้

ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการใช้พื้นที่
เป็นสถานที่ปฏิบัติงาน หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นของส่วนราชการ
หรือองค์การของรัฐ ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ และพระราชกฤษฎีกาโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและปรับปรุงอำนาจหน้าที่และกิจการ ของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๔๖ อธิบดีกรมป่าไม้โดยอนุมัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้พื้นที่ของส่วนราชการหรือองค์การของ รัฐภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นสถานที่ปฏิบัติงาน หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้พื้นที่เป็นสถานที่ปฏิบัติงาน หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นของส่วนราชการหรือ องค์การของรัฐ ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓. บรรดาระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔. ให้อธิบดีกรมป่าไม้ รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความ วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมป่าไม้ ให้เป็นที่ที่สุด

หมวดที่ ๑ การใช้พื้นที่

ข้อ ๕. ส่วนราชการหรือองค์การรัฐ ประสงค์จะขอใช้พื้นที่บางแห่งภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือเพื่อประโยชน์ของรัฐอย่างอื่น ให้ยื่นคำขอต่อจังหวัดท้องที่ที่ป่านั้นตั้งอยู่หรือหน่วยงานที่กรมป่าไม้กำหนด ตามแบบ ป.ส. ๑๗ ทำยระเบียบนี้ พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอ

หมวด ๒ หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบป่า

ข้อ ๖. เมื่อจังหวัดหรือหน่วยงานที่กรมป่าไม้กำหนด ได้รับคำขอใช้พื้นที่ตามข้อ ๕ แล้วให้เสนอ คำขอดังกล่าว พร้อมทั้งให้ความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดภายใน ๗ วัน นับจากวันที่ได้รับคำขอใช้พื้นที่

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับ ๕ ขึ้นไปออกไปทำการตรวจสภาพป่า ภายใน ๑๕ วัน นับจากวันที่จังหวัดได้รับคำขอใช้พื้นที่

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคสองรายงานผลการตรวจสภาพป่า พร้อมทั้งให้ความเห็น ประกอบการตรวจสภาพป่านั้นต่อจังหวัด ตามแบบ ป.ส.๑๘ ท้ายระเบียบนี้ ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ตรวจ สภาพป่าเสร็จ

เมื่อได้รับรายงาน แบบ ป.ส.๑๘ แล้วให้ผู้ว่าราชการจังหวัดตรวจสอบพิจารณาและให้ความเห็น เสนอโดยตรงไปยังกรมป่าไม้ ภายใน ๑๕ วัน นับจากวันที่ได้รับรายงาน แบบ ป.ส. ๑๘ นั้น

หมวด ๓

การประกาศกำหนดบริเวณพื้นที่เพื่อใช้เป็นสถานที่ปฏิบัติงาน หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นของส่วนราชการหรือองค์การของรัฐ

ข้อ ๗. การพิจารณาพื้นที่ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อใช้เป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือเพื่อ ประโยชน์ของรัฐอย่างอื่น ให้ส่วนราชการหรือองค์การของรัฐ เข้าใช้พื้นที่นั้น ให้พิจารณาจำนวนพื้นที่แต่ละ คำขอตามความจำเป็นและเหมาะสมแก่การใช้พื้นที่ ตามวัตถุประสงค์และโครงการที่เสนอพร้อมคำขอและมี กำหนดระยะเวลาตามความจำเป็นที่ต้องการใช้พื้นที่นั้น เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๘ ก็ให้ทำประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์ได้ตามที่กรมป่าไม้เห็นสมควร แต่ไม่เกินสามสิบปี

ข้อ ๘. การประกาศกำหนดบริเวณพื้นที่ให้ส่วนราชการ หรือองค์การของรัฐเข้าใช้ประโยชน์ตาม ข้อ ๗ จะกระทำได้เมื่อพื้นที่ที่ขอใช้ต้อง

๘.๑ ไม่เป็นพื้นที่ป่าซึ่งใช้ในการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการป่าไม้

๘.๒ ไม่อยู่ในพื้นที่ป่าที่มีสภาพเป็นป่าต้นน้ำลำธารชั้นที่ ๑ เอ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ได้กำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๒๘ เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๒๙ เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๓๑ เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๒ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ และเมื่อ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘

๘.๓ ไม่มีปัญหาภัยราษฎรในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียง และต้องได้รับความเห็นชอบจาก สภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลท้องที่ที่ป่านั้นตั้งอยู่

ข้อ ๙. การประกาศกำหนดบริเวณพื้นที่ที่ทางราชการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ให้ใช้ แบบป.ส.๑๙ ท้ายระเบียบนี้ หากมีเงื่อนไขที่ผู้อนุมัติกำหนดให้ส่วนราชการหรือองค์การของรัฐต้องปฏิบัติ เพิ่มเติมให้ระบุไว้ในประกาศด้วย

การประกาศกำหนดบริเวณพื้นที่ที่ทางราชการใช้ประโยชน์ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามวรรค หนึ่งนั้นให้ส่งมอบประกาศดังกล่าวแก่ส่วนราชการหรือองค์การของรัฐผู้อนุมัติให้เข้าใช้ประโยชน์จำนวน ๑ ฉบับและให้ปิดประกาศ ณ ที่ว่าการอำเภอหรือกิ่งอำเภอ ที่ทำการกำนัน และที่ทำการผู้ใหญ่บ้านในท้องที่ ที่ป่าสงวนแห่งชาตินั้นตั้งอยู่

ข้อ ๑๐. ส่วนราชการหรือองค์การของรัฐจะใช้พื้นที่ภายในบริเวณเดียวกันกับพื้นที่ที่ได้มีประกาศกำหนดให้ส่วนราชการหรือองค์การของรัฐใช้พื้นที่ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติอยู่เดิมได้ จะต้องมิขัดแย้งหรือสับสนกับการใช้ประโยชน์เดียวกัน และส่วนราชการหรือองค์การของรัฐที่ใช้พื้นที่เดิมให้ความยินยอมแล้ว และพื้นที่ดังกล่าวไม่ขัดกับหลักเกณฑ์ตามระเบียบ กฎหมาย และมติคณะรัฐมนตรีที่ได้กำหนดทางปฏิบัติไว้และจะต้องได้รับความเห็นชอบจากกรมป่าไม้

หมวด ๔ การทำไม้

ข้อ ๑๑. ไม้ที่จำเป็นต้องทำออกจากพื้นที่ที่ประกาศกำหนดให้ส่วนราชการ หรือองค์การของรัฐ เข้าใช้ประโยชน์ ตามที่ส่วนราชการหรือองค์การของรัฐตัดฟันรวมกองไว้ รวมทั้งไม้ยืนต้นที่จำเป็นต้องทำออก และได้แจ้งให้จังหวัดทราบแล้ว ให้จังหวัดหรือหน่วยงานที่กรมป่าไม้ กำหนด สั่งเจ้าหน้าที่ป่าไม้ไม่ต่ำกว่าระดับ ๕ ออกไปดำเนินการภายใน ๑๕ วัน นับจากวันที่ได้รับแจ้งโดยให้ทำการตรวจประทับดวงตราหรือเครื่องหมาย ตามที่อธิบดีกรมป่าไม้ กำหนด เลขเรียง ปี พ.ศ. และจัดทำบัญชีแสดงรายละเอียดของไม้แต่ละชนิดให้เสร็จสิ้น โดยด่วน และแจ้งให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ดำเนินการทำไม้ออกในนามของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ โดยไม่ต้องออกใบอนุญาตให้ทำไม้นั้น และจำหน่ายให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

การทำไม้ตามวรรคหนึ่ง ไม่นำมาใช้บังคับแก่การทำไม้ในบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ที่มีแนวเขตทับที่ดินซึ่งบุคคลได้รับประโยชน์ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ ภายในกำหนด ๓๖๐ วัน นับจากวันประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าว เป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์

หมวด ๕ เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๑๒. ประกาศกำหนดให้ใช้พื้นที่ที่ออกตามความใน มาตรา ๑๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่ได้ออกประกาศก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับให้เป็นประกาศที่ออกตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๓ คำขออนุญาตเข้าใช้พื้นที่เป็นสถานที่ปฏิบัติงาน หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นของส่วนราชการหรือองค์การของรัฐภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติใดที่อยู่ในระหว่างดำเนินการและยังไม่แล้วเสร็จในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับให้ดำเนินการต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘

(ลงนาม) ฉัตรชัย รัตน์ภาส
(นายฉัตรชัย รัตน์ภาส)
อธิบดีกรมป่าไม้

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่า หรือปลูกไม้ยืนต้น ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ และพระราชกฤษฎีกาโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและปรับปรุงอำนาจหน้าที่และกิจการ ของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๔๖ อธิบดีกรมป่าไม้โดยอนุมัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือปลูกไม้ยืนต้นภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓. บรรดาระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔. ในระเบียบนี้

๔.๑ “ป่าเสื่อมโทรม” หมายความว่า พื้นที่ป่าในบริเวณป่าสงวนแห่งชาติทั้งหมดหรือบางส่วน ไม่มีไม้ที่มีลักษณะสมบูรณ์เหลืออยู่น้อย และป่านั้นยากที่จะกลับฟื้นคืนดีได้ตามธรรมชาติโดยมีลูกไม้ขนาดความสูงเกิน ๒ เมตรขึ้นไป ขึ้นกระจายอยู่ทั่วพื้นที่ไม่เกินไร่ละ ๒๐ ต้น หรือมีไม้ขนาดความโตวัดโดยรอบลำต้นตรงที่สูง ๑๓๐ เซนติเมตร ตั้งแต่ ๕๐-๑๐๐ เซนติเมตร ขึ้นกระจายอยู่ทั่วพื้นที่ไม่เกินไร่ละ ๘ ต้นหรือมีไม้ขนาดความโตเกิน ๑๐๐ เซนติเมตร ขึ้นไป ขึ้นกระจายอยู่ทั่วพื้นที่ไม่เกินไร่ละ ๒ ต้น หรือพื้นที่ป่าที่มีไม้เข้าหลักเกณฑ์ทั้ง ๓ ลักษณะดังกล่าวเมื่อรวมกันแล้วต้องมีจำนวนไม่เกินไร่ละ ๑๖ ต้น

๔.๒ “สวนป่า” หมายความว่า พื้นที่ที่ได้ทำการปลูกและบำรุงรักษาพันธุ์ไม้ที่มุ่งหวังการใช้ประโยชน์จากเนื้อไม้เป็นหลัก

๔.๓ “พืชควบ” หมายความว่า พืชที่ปลูกในสวนป่าควบคู่กับพันธุ์ไม้ที่ปลูก

๔.๔ “ไม้ยืนต้น” หมายความว่า พันธุ์ไม้ขนาดใหญ่หรือไม้ที่มีผลและมีอายุยืนนานสามารถนำเนื้อไม้ไปใช้ประโยชน์ได้

๔.๕ “ไม่มีค่า” หมายความว่า ไม้ที่มีชื่อตามบัญชีที่กรมป่าไม้ ประกาศกำหนดให้เป็นไม่มีค่า

ข้อ ๕. ให้อธิบดีกรมป่าไม้ รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความ วินิจฉัย ปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมป่าไม้ ให้เป็นที่ที่สุด

หมวด ๑ การขออนุญาต

ข้อ ๖. ผู้ใดประสงค์จะขออนุญาตทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือปลูกไม้ยืนต้น ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ให้ยื่นคำขอต่อจังหวัดท้องที่ที่ป่านั้นตั้งอยู่หรือหน่วยงานที่กรมป่าไม้กำหนด ตามแบบป.ส.๒๙ ท้ายระเบียบนี้ พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอ

ในกรณีที่ขออนุญาตเกิน ๑๐๐ ไร่ ให้แนบโครงการที่แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ระยะเวลาเริ่มงาน เป้าหมายของโครงการและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการลงทุนประกอบด้วย

ผู้ขออนุญาตซึ่งเป็นนิติบุคคล นิติบุคคลนั้นต้องจดทะเบียนในประเทศไทย และผู้ถือหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นต้องมีสัญชาติไทย เกินร้อยละ ๕๐ ของจำนวนผู้ถือหุ้นหรือหุ้นส่วนนั้น ทั้งนี้ ไม่รวมรวมถึงส่วนราชการหรือองค์การของรัฐ

ผู้ขออนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา ต้องมีสัญชาติไทยและบรรลุนิติภาวะแล้ว

หมวด ๒ หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบสภาพป่า

ข้อ ๗. เมื่อจังหวัดหรือหน่วยงานที่กรมป่าไม้กำหนด ได้รับคำขอใช้พื้นที่ตามข้อ ๖ ให้เสนอคำขอดังกล่าวพร้อมทั้งให้ความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดภายใน ๗ วัน นับจากวันที่ได้รับคำขออนุญาต

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับ ๕ ขึ้นไป ออกไปทำการตรวจสอบสภาพป่าภายใน ๑๕ วัน นับจากวันที่จังหวัดได้รับคำขออนุญาต

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคสอง รายงานผลการตรวจสอบสภาพป่า พร้อมทั้งให้ความเห็นประกอบการตรวจสอบสภาพป่านั้นต่อจังหวัด ตามแบบ ป.ส.๓๐ ท้ายระเบียบนี้ ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ตรวจสอบสภาพป่าเสร็จ

เมื่อได้รับรายงานแบบ ป.ส.๓๐ แล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ตรวจสอบพิจารณาและทำความเห็นเสนอโดยตรงไปยังกรมป่าไม้ ภายใน ๑๕ วัน นับจากวันที่ได้รับรายงาน แบบ ป.ส.๓๐ นั้น

หมวด ๓ การอนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือปลูกไม้ยืนต้น

ข้อ ๘. การอนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือปลูกไม้ยืนต้นภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติให้พิจารณาอนุญาตในจำนวนพื้นที่แต่ละราย ครั้งละไม่เกิน ๒,๐๐๐ ไร่ โดยมีกำหนดระยะเวลาไม่เกินสามสิบปี

ข้อ ๙. การอนุญาตตามข้อ ๘ จะกระทำได้เมื่อพื้นที่ที่ขออนุญาตต้อง

๙.๑ ไม่เป็นพื้นที่ป่าซึ่งใช้ในการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการป่าไม้

๙.๒ ไม่อยู่ในพื้นที่ป่าที่มีสภาพเป็นป่าต้นน้ำลำธาร ชั้นที่ ๑ เอ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ได้กำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๒๘ เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๒๙ เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๓๑ เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๒ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ และเมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘

๙.๓ ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับราษฎรในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียง และต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลท้องที่ที่ป่านั้นตั้งอยู่

๙.๔ เป็นป่าเสื่อมโทรมตามข้อ ๔.๑ ในระเบียบนี้

ข้อ ๑๐ การอนุญาตให้ใช้หนังสืออนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือปลูกไม้ยืนต้นภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ตามแบบ ป.ส.๓๑ ท้ายระเบียบนี้ หากมีเงื่อนไขที่ผู้อนุญาตกำหนดให้ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติเพิ่มเติมให้ระบุไว้ในหนังสืออนุญาตด้วย

ข้อ ๑๑ ภายในพื้นที่ที่ได้รับหนังสืออนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือปลูกไม้ยืนต้นนั้นถ้าปรากฏว่ามีไม้ขึ้นอยู่กีดขวางการดำเนินงานตามแผนการที่ได้กำหนดไว้ ให้ผู้รับอนุญาตตัดฟันออกได้เท่าที่จำเป็นภายในขอบเขตตามแผนการประจำปีนั้นๆ เท่านั้น

ข้อ ๑๒ บรรดาไม้ที่ได้ตัดฟันลงตามข้อ ๑๑ ที่ใช้ประโยชน์ได้ให้ถือวายเป็นของรัฐ ห้ามมิให้ทำลายหรือสุมเผาไม้ทั้งเป็นอันขาด ผู้รับอนุญาตจะต้องรักษาไว้มิให้สูญหายหรือเสียหายและให้เป็นหน้าที่ของจังหวัดท้องที่ป่านั้นหรือหน่วยงานที่กรมป่าไม้กำหนดตรวจทำบัญชีประทับตราตามลักษณะของไม้ที่จะนำไปใช้ประโยชน์ ยกเว้นไม้พืชมไม่ต้องประทับตรา และเสนอจำหน่ายให้แก่ผู้รับอนุญาตในอัตราสองเท่าค่าภาคหลวงสำหรับไม้กระยาเลยหรือไม้พืชม และสามเท่าค่าภาคหลวงสำหรับไม้สัก ถ้าผู้รับอนุญาตไม่รับซื้อให้ทำการประมูลจำหน่ายตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุดังกล่าว

ข้อ ๑๓ ในบริเวณที่ทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือปลูกไม้ยืนต้นนั้น ถ้าผู้รับอนุญาตประสงค์จะทำการตัดสาบขยายระยะไม้ที่ได้ปลูกขึ้นเพื่อการบำรุงสวนป่า ให้กระทำได้โดยแจ้งให้จังหวัดท้องที่หรือหน่วยงานที่กรมป่าไม้กำหนดทราบก่อนตัด เพื่อจังหวัดหรือหน่วยงานที่กรมป่าไม้กำหนดจะส่งเจ้าหน้าที่ตรวจให้ตัดฟันและขายให้แก่ผู้รับอนุญาตตามอัตราที่กรมป่าไม้กำหนด

ข้อ ๑๔ เมื่อผู้รับอนุญาตประสงค์จะทำไม้ที่ปลูกไว้เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ให้ยื่นเรื่องราวต่อหน่วยงานที่กรมป่าไม้กำหนดเพื่อออกใบอนุญาตทำไม้ให้แก่ผู้รับอนุญาตเป็นอันดับแรกโดยให้ผู้รับอนุญาตชำระค่าภาคหลวงตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๑๕ เมื่อมีการอนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือปลูกไม้ยืนต้นตามระเบียบนี้แล้วให้ผู้รับอนุญาตรายงานสรุปผลการดำเนินงานตามแบบ ป.ส.๓๒ ท้ายระเบียบนี้ต่อจังหวัดท้องที่หรือหน่วยงานที่กรมป่าไม้กำหนด ภายใน ๖๐ วัน นับจากวันที่ได้ดำเนินการตามแผนปฏิบัติงานมาครบรอบปีทุกปีและให้จังหวัดท้องที่หรือหน่วยงานที่กรมป่าไม้กำหนดรวบรวมรายงานให้กรมป่าไม้ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ได้รับรายงานนั้น

ข้อ ๑๖ การให้เช่าหรือช่วงสิทธิ์แห่งหนังสืออนุญาตตามระเบียบนี้จะกระทำมิได้ แต่ในกรณีที่ได้รับอนุญาตถึงแก่ความตาย และทายาทหรือผู้จัดการมรดกประสงค์จะกระทำตามหนังสืออนุญาตนั้นต่อไปให้ยื่นคำร้องต่อจังหวัด ตามวิธีการที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๖ ภายในกำหนด ๙๐ วัน นับจากวันที่ผู้รับอนุญาตถึงแก่ความตาย หากพ้นกำหนดนี้แล้วทายาทหรือ ผู้จัดการมรดกยังมีได้ยื่นคำร้องขอรับอนุญาตให้ถือว่าสละสิทธิ์ในการใช้พื้นที่นั้น เว้นแต่กรณีที่มีเหตุสุดวิสัยอธิบดีกรมป่าไม้ จะพิจารณาผ่อนผันโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นรายๆ ไปก็ได้

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่ผู้รับอนุญาตที่เป็นนิติบุคคลที่เลิกกิจการไปโดยการอนุโลม

ข้อ ๑๗ การอนุญาตในพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตเดิมสิ้นอายุการอนุญาต ผู้รับอนุญาตหรือผู้ขออนุญาต ต้องยื่นคำขออนุญาต ตามข้อ ๖ เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งเจ้าหน้าที่ออกไปทำการตรวจสอบสภาพพื้นที่ให้ได้ ข้อมูลปัจจุบันพร้อมทั้งตรวจสอบการดำเนินงานของผู้รับอนุญาตว่า ได้มีการปฏิบัติตามเงื่อนไขถูกต้องครบถ้วน หรือไม่ แล้วให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาและจัดทำความเห็นเสนออธิบดีกรมป่าไม้

ในกรณีที่ไม่สามารถอนุญาตให้ผู้ขอเข้าทำประโยชน์ได้ในหมวดนี้ ด้วยเหตุใดๆ ก็ดี ให้ผู้อนุญาต แจ้งเหตุผลให้ผู้ขอทราบโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๑๘ ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือปลูกไม้ยืนต้นอยู่ก่อนแล้วให้ถือว่ายังคงได้รับอนุญาต และให้ถือปฏิบัติตามระเบียบนี้ต่อไป

ข้อ ๑๙ คำขออนุญาตเข้าทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือปลูกไม้ยืนต้นในเขตป่าสงวนแห่งชาติใดอยู่ในระหว่างดำเนินการและยังไม่แล้วเสร็จในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับให้ดำเนินการต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘

(ลงนาม) ฉัตรชัย รัตโนภาส
(นายฉัตรชัย รัตโนภาส)
อธิบดีกรมป่าไม้

บันทึก

เรื่อง การตีความมาตรา ๒๕ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือด่วนมาก ที่ สร.๐๒๐๓/๑๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๑๙ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอให้สำนักคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการตีความพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือว่า

๑. การนำไม้ชนิดอื่นนอกจากไม้สักและไม้ยางที่มีได้ขึ้นอยู่ในป่าเคลื่อนที่ไปถึงด่านป่าไม้ด่านแรก จะต้องขอใบเบิกทางตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หรือไม่
๒. การนำไม้ชนิดอื่นนอกจากไม้สักและไม้ยางที่มีได้ขึ้น อยู่ในป่าเคลื่อนที่เข้าเขตด่านป่าไม้จะต้องเสียค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หรือไม่
๓. การแปรรูปไม้ชนิดอื่นนอกจากไม้สักและไม้ยางที่มีได้ขึ้นอยู่ในป่า จะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หรือไม่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๘) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้วเห็นว่า ในปัญหาข้อที่หนึ่งเกี่ยวกับการนำไม้เคลื่อนที่นั้น มาตรา ๓๘(๑) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยแห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ และมาตรา ๓๙ (๒)แห่ง พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ได้บัญญัติไว้โดยชัดแจ้งว่า การนำไม้เคลื่อนที่ที่จะต้องมิใบเบิกทางของพนักงานเจ้าหน้าที่กำกับไปด้วย นั้นเฉพาะในสี่กรณีที่บัญญัติในมาตรา ๓๘ เท่านั้น ซึ่งทั้งสี่กรณีดังกล่าวเป็นกรณีของการนำไม้ที่ทำออกจากป่าหรือมีฉะนั้นต้องเป็นกรณีการนำไม้เข้ามาในราชอาณาจักรหรือการนำ ไม้ที่รับซื้อจากราชการป่าไม้ไปจากที่ที่ไม้นั้นอยู่ ซึ่งจะเห็นว่าไม่ได้บังคับถึงการนำไม้อื่นนอกจากไม้สักหรือไม้ยางที่มีได้ ขึ้นอยู่ในป่าเคลื่อนที่ ดังนั้น การนำไม้ดังกล่าวเคลื่อนที่จึงไม่จำเป็นต้องมีใบเบิกทางของพนักงานเจ้าหน้าที่กำกับไปด้วยแต่อย่างใด

ในปัญหาข้อที่สอง เมื่อพิจารณาความในมาตรา ๒๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๑๘ ที่บัญญัติให้ผู้ที่มีไม้หวงห้ามเข้าเขตด่านป่าไม้ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดโดยบัญญัติยกเว้นให้ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเฉพาะกรณีการนำไปเพื่อใช้สอยส่วนตัว ภายในเขตท้องที่จังหวัดที่ทำไม้นั้น จะเห็นได้ว่าความมุ่งหมายของบทบัญญัติดังกล่าวหมายถึงการ เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการนำไม้ที่ไม้หวงห้ามที่ขึ้นในป่าเข้าเขตด่านป่าไม้เท่านั้น ดังนั้นหากเป็นไม้ที่ไม้หวงห้ามซึ่งมิได้ขึ้นในป่าแล้ว ก็ย่อมไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๒๕ ดังกล่าว แต่อย่างใด

ในปัญหาข้อที่สามเห็นว่า มาตรา ๕๐ (๔)(๔) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๖ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ.๒๕๑๕ ได้บัญญัติยกเว้นไม้ให้นำมาตรา ๔๘(๔) มาใช้บังคับในกรณีที่เป็นการแปรรูปไม้หรือมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครองที่มิใช่ไม้หวงห้าม

ดังนั้น ในการแปรรูปไม้ชนิดอื่น นอกจากไม้สักหรือไม้ยางที่มีได้ขึ้นในป่า ซึ่งไม่ใช่ไม้หวงห้ามจึงไม่
ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๘ แต่อย่างไร

(ลงนาม) สมภพ โหตระกิตย์

(นายสมภพ โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

ด่วนมาก

ที่ สร. ๐๖๐๑/๑๑๕๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒ เมษายน ๒๕๒๕

เรื่อง การนำไม้ท่อนซุงจากที่ดินกรรมสิทธิ์เข้าโรงงานแปรรูปไม้ที่ได้รับอนุญาตตั้งตามพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ
เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง ๑. หนังสือกรมป่าไม้ด่วนมาก ที่ กส. ๐๗๐๔(๒)/๑๖๐๑ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๒๕

๒. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนมาก ที่ สร. ๐๖๐๑/๙๙๑ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์
๒๕๒๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกเรื่อง การนำไม้ท่อนซุงจากที่ดินของเอกชนเข้าโรงงาน แปรรูปไม้ที่ได้รับ

อนุญาตตั้งตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

ตามหนังสือของกรมป่าไม้ที่อ้างถึง ได้ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นใน
ปัญหาข้อกฎหมายว่า

(๑) ไม้ท่อนซุงที่นำออกจากที่ดินกรรมสิทธิ์ก่อนนำเข้าโรงงานจะต้องให้ผ่านการตรวจสอบขอ
เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ก่อนหรือไม่

(๒) หากเจ้าของไม้แสดงความยินยอมในส่ว นแห่งสิทธิความเป็นไม้ในที่ดินเสมือนหนึ่งเป็นไม้
ในป่า พนักงานเจ้าหน้าที่จะมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในกรณีดังต่อไปนี้ได้หรือไม่

(๒.๑) ขอลำไม้ชนิดที่ตรงกับไม้หวงห้ามโดยยินยอมชำระค่าภาคหลวงเช่นเดียวกับไม้หวง
ห้ามทั่วไป

(๒.๒) ยินยอมชำระค่าธรรมเนียมไม้ที่มีไม้หวงห้ามเมื่อนำเข้าเขตด่านป่าไม้ตามมาตรา
๒๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือขอให้
จัดส่งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวด้วยความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ได้พิจารณาปัญหา
ดังกล่าวข้างต้นแล้ว เห็นว่าสำหรับปัญหาแรก ไม้ยางพาราตามที่หารือเป็นไม้ในที่ดินของเอกชนซึ่งไม่อยู่
ในบังคับของพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ ดังนั้น การนำไม้ท่อนซุงยางพาราออกจากที่ดินของเอกชนเพื่อเข้าโรงงาน
แปรรูปไม้จึงไม่ต้องผ่านการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๕๑ ก่อนแต่อย่างใด

สำหรับปัญหาตาม (๒.๑) เห็นว่า การทำไม้ที่จะต้องเสียค่าภาคหลวง จะต้องเป็นการทำไม้
ในป่า และกฎหมายได้บัญญัติไว้ชัดแจ้งว่า พนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกเก็บค่าภาคหลวงได้ในกรณีใดบ้างเมื่อ
ไม้ยางพาราตามที่หารือเป็นไม้ในที่ดินของเอกชน ซึ่งไม่อยู่ในบังคับที่จะต้องเสียค่าภาคหลวงเจ้าของจึงไม่มี
หน้าที่ที่จะต้องชำระค่าภาคหลวงและพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ไม่มีอำนาจจะเรียกเก็บค่าภาคหลวง

สำหรับปัญหาตาม (๒.๒) เห็นว่า การขอชำระค่าธรรมเนียมไม้ที่มีไม้หวงห้าม เมื่อนำเข้าเขต
ด่านป่าไม้ ตามมาตรา ๒๕ นั้น ก็เป็นเช่นเดียวกับการชำระค่าภาคหลวงดังที่กล่าวมาข้างต้น คือเมื่อไม้ดังกล่าว

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

มิใช่ไม้ที่อยู่ในป่า จึงไม่จำเป็นต้องเสียค่าธรรมเนียมในการผ่านด่านป่าไม้ ทั้งนี้ โดยมีผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมป่าไม้) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริง รายละเอียดของความเห็นปรากฏตามบันทึกที่ได้เสนอมาพร้อมหนังสือนี้ อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงนาม) อมร จันทรสุมบูรณ์
(นายอมร จันทรสุมบูรณ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

บันทึก

เรื่อง การนำไม้ท่อนซุงจากที่ของเอกชนเข้าโรงงานแปรรูปไม้ ที่ได้รับอนุญาตตั้งตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

กรมป่าไม้ได้มีหนังสือด่วนมาก ที่ กส ๐๗๐๔(๒)/๑๖๐๑ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๒๕ ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในปัญหาข้อกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ความว่า เนื่องจากปัจจุบันได้มีไม้ยางพาราเก่าถูกตัดโค่นออกจากสวนยางเป็นจำนวนมาก เพื่อปลูกยางพาราพันธุ์ใหม่ทดแทนตามโครงการช่วยเหลือของรัฐบาลและทางราชการมีนโยบายสนับสนุนให้นำไม้ยางพาราเหล่านี้มาใช้เป็นวัตถุดิบป้อนโรงงานแปรรูปไม้เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ทดลองตั้งโรงงานแปรรูปไม้ยางพารา (โรงเลื่อย) ขึ้นในท้องที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ ๖ จังหวัดก่อน นอกจากนั้นยังมีโรงงานแปรรูปไม้เพื่อประดิษฐ์กรรมที่ใช้ไม้ยางพาราเป็นวัตถุดิบและได้รับอนุญาตตั้งอยู่ก่อนแล้วจำนวนมากราย แต่การนำไม้ดังกล่าวเข้าโรงงานก่อให้เกิดปัญหาทางปฏิบัติและปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการตีความมาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ เพราะไม้ยางพาราหรือไม้อื่นที่เอกชนปลูกขึ้นหรือเป็นไม้ที่ติดมากับพื้นดินตามธรรมชาติก่อนการได้กรรมสิทธิ์ตามกฎหมายที่ดินย่อมเป็นไม้ที่ไม่อยู่ในความควบคุมของพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ กรมป่าไม้จึงขอหารือว่า

(๑) ไม้ท่อนซุงที่นำมาจากที่ดินกรรมสิทธิ์ก่อนนำเข้าโรงงาน จะต้องให้ผ่านการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๑ ก่อนหรือไม่

(๒) หากเจ้าของไม้แสดงความยินยอมในส่วนแห่งสละสิทธิ์ความเป็นไม้ในที่ดิน เสมือนหนึ่งเป็นในป่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในกรณีดังต่อไปนี้ได้หรือไม่

(๒.๑) ขอทำไม้ชนิดที่ตรงกับไม้หวงห้ามโดยยินยอมชำระค่าภาคหลวงเช่นเดียวกับไม้หวงห้ามทั่วไป

(๒.๒) ยินยอมขอชำระค่าธรรมเนียมไม้ที่มีไม้หวงห้ามเมื่อนำเข้าเขตด่านป่าไม้ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘

ทั้งนี้ เพื่อกรมป่าไม้จะได้ถือปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยได้ฟังคำชี้แจงจากผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมป่าไม้) แล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. เมื่อพิจารณาบทนิยามคำว่า “ป่า” และคำว่า “ไม้” ในมาตรา ๔(๑) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ประกอบกับมาตรา ๖(๒) และมาตรา ๗(๓) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เห็นได้ว่าไม้ที่อยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้มี ๒ ประเภทคือ ไม้หวงห้ามซึ่งได้แก่ ไม้สักและไม้ยางทั่วไปในราชอาณาจักร ไม้ว่าจะขึ้นอยู่ที่ใด รวมถึงไม้ชนิดอื่นในป่าที่ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นไม้หวงห้าม ประเภทหนึ่ง กับไม้ที่มีไม้หวงห้ามซึ่งได้แก่ไม้ชนิดอื่นนอกจากที่กฎหมายกำหนดให้เป็นไม้หวงห้าม อีกประเภทหนึ่ง และบทบัญญัติในพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ นี้ ส่วนใหญ่เป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับแก่ไม้ในป่า คือไม้ที่อยู่ในที่ดินที่ยังไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ ส่วนไม้ในที่ดินของเอกชนได้มีบทบัญญัติบังคับไว้เฉพาะในมาตรา ๗ และ มาตรา

๑๔ ทวิ(๔) ดังนั้น ไม้ในที่ดินของเอกชนไม่ว่าจะเป็นไม้ที่เอกชนปลูกขึ้นหรือเป็นไม้ที่ติดมากับพื้นดินตามธรรมชาติก่อนการได้กรรมสิทธิ์ตามประมวลกฎหมายที่ดิน ย่อมไม่อยู่ในความควบคุมของพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ เว้นแต่ไม้สักหรือไม้อย่างทั่วไปเท่านั้น สำหรับไม้อย่างพาราตามปัญหาที่หารือนี้ไม่ใช่ไม้อย่างทั่วไป ซึ่งเป็นไม้หวงห้ามประเภท ก. ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ แต่เป็นไม้ในที่ดินของเอกชนที่เจ้าของได้ปลูกขึ้นเพราะฉะนั้น จึงไม่เป็นไม้ที่อยู่ในป่าและไม่เป็นไม้หวงห้าม

๒. ปัญหาข้อ (๑) ที่กรมป่าไม้ขอหารือว่า ไม้ท่อนซุงซึ่งนำออกจากที่ดินของเอกชนก่อนนำเข้าโรงงานจะต้องให้ผ่านการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๑(๕) ก่อนหรือไม่นั้นเห็นว่าบทบัญญัติในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมการแปรรูปไม้ซึ่งกำหนดว่า ในเขตควบคุมการแปรรูปไม้ ผู้ได้รับอนุญาตให้แปรรูปไม้ตั้งโรงงานแปรรูปไม้ หรือตั้งโรงค้ำไม้แปรรูปจะมีไม้ไว้ในครอบครองในสถานที่ตนได้รับอนุญาตได้เฉพาะไม้ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๑(๑) ถึง (๕) คือไม้ที่ต้องผ่านขั้นตอนการดำเนินการตามพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ เช่น ไม้ที่ได้ชำระค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าแล้ว หรือไม้ที่ได้ประทับตราแสดงว่าเป็นไม้ที่ทำได้โดยไม่ต้องเสียค่าภาคหลวง เป็นต้น ส่วนไม้อย่างพาราตามที่หารือเป็นปัญหานี้ได้กล่าวแล้วว่า เป็นไม้ในที่ดินของเอกชน ซึ่งไม่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ ดังนั้น การนำไม้ท่อนซุงอย่างพาราออกจากที่ดินของเอกชนเพื่อเข้าโรงงานแปรรูปไม้ จึงไม่ต้องผ่านการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๑ ก่อนแต่อย่างใด

๓. สำหรับปัญหาตาม (๒) ที่หารือว่า หากเจ้าของไม้ยินยอมในส่วนแบ่งสละสิทธิ์ในไม้ในที่ดินเสมือนหนึ่งเป็นไม้ในป่า พนักงานเจ้าหน้าที่จะมีอำนาจเก็บค่าธรรมเนียมตามที่จำแนกไว้ใน (๒.๑) และ (๒.๒) ได้เพียงใดนั้น

สำหรับข้อที่ถามใน (๒.๑) ว่า การขอทำไม้ชนิดที่ตรงกับไม้หวงห้ามโดยยินยอมชำระค่าภาคหลวงเช่นเดียวกับไม้หวงห้ามทั่วไปได้หรือไม่นั้น เมื่อพิจารณาตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ แล้วจะเห็นว่าค่าภาคหลวงหมายถึงเงินค่าธรรมเนียมที่ผู้ทำ ไม้หรือเก็บหาของป่าจะต้องเสียตามพระราชบัญญัติดังกล่าว และการทำไม้ที่จะต้องเสียค่าภาคหลวงนั้นจะต้องเป็นการทำไม้ในป่า ถ้ามิใช่ไม้ในป่า แม้จะตรงกับไม้หวงห้ามก็ไม่จำเป็นต้องเสียค่าภาคหลวง อีกทั้งก็ได้บัญญัติไว้ชัดแจ้งว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะเก็บค่าภาคหลวงใดในกรณีใดบ้าง เช่น กรณีการทำไม้ฟัน เป็นต้น ส่วนไม้อย่างพาราตามที่ได้กล่าวแล้วว่าไม่เป็นไม้ที่อยู่ในบังคับที่จะต้องเสียค่าภาคหลวง ดังนั้น เจ้าของก็ไม่มีหน้าที่ที่จะยินยอมชำระค่าภาคหลวงแต่ประการใด และพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ไม่มีอำนาจที่จะเก็บค่าภาคหลวงในกรณีเช่นนี้ กรมป่าไม้ น่าจะชี้แจงให้ผู้ขอชำระค่าภาคหลวงได้ทราบถึงสิทธิหน้าที่ดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น

ส่วนข้อที่ถามใน (๒.๒) ว่า เจ้าของไม้จะขอชำระค่าธรรมเนียมไม้ที่มิใช่ไม้หวงห้ามเมื่อนำเข้าเขตด่านป่าไม้ตามมาตรา ๒๕(๖) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้หรือไม่นั้น เห็นว่าการชำระค่าธรรมเนียมดังที่กล่าวมานี้ก็เช่นเดียวกับการชำระค่าภาคหลวงดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น คือ เมื่อไม้ดังกล่าวมิใช่เป็นไม้ที่อยู่ในป่า จึงไม่จำเป็นต้องเสียค่าธรรมเนียมในการผ่านด่านป่าไม้ เพราะฉะนั้น เจ้าของไม้ก็ไม่มีหน้าที่ที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมและพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ไม่มีอำนาจที่จะเก็บค่าธรรมเนียมเช่นเดียวกัน อนึ่ง ตามข้อเท็จจริงที่ผู้แทนกรมป่าไม้ ได้ชี้แจง ปรากฏว่าการที่เจ้าของไม้ (ยางพารา) ขอชำระค่าธรรมเนียมนั้นก็เพียงเพื่อจะได้รับหนังสือจากกรมป่าไม้สำหรับนำไปแสดงต่อ

เจ้าพนักงานตำรวจ มิฉะนั้น เจ้าพนักงานตำรวจซึ่งตรวจพบจะกักไม้ไว้ไม่ยอมให้ผ่านด่าน ถ้ามูลเหตุแห่งการขอชำระค่าธรรมเนียมเป็นไปดังข้อเท็จจริงที่ผู้แทนกรมป่าไม้ชี้แจงเช่นนั้นแล้ว ก็เห็นว่าการที่เจ้าพนักงานตำรวจได้กักไม้ไว้เช่นนั้นเป็นการปฏิบัติไม่ชอบ กรมป่าไม้ควรประสานงานกับกรมตำรวจ โดยชี้แจงถึงความหมายของตัวบทกฎหมายดังที่กล่าวมาให้กรมตำรวจทราบ ก็จะเป็นทางขจัดอุปสรรคดังที่หาวิธีมานี้ได้

(ลงนาม) อมร จันทรสุมบูรณ์
(นาย อมร จันทรสุมบูรณ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

ด่วนมาก

ที่ นร. ๐๕๐๑/๓๗๔

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ท่าช้างวังหน้า กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๘

เรื่อง หารือปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการปลูกป่า (ไม้ที่ปลูกขึ้นเป็นส่วนควบกับที่ดินที่ปลูกไม้นั้นหรือไม่ และอยู่ในบังคับกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้หรือกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติหรือไม่)

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง (๑) หนังสือกรมป่าไม้ ด่วนมาก ที่ กษ. ๐๗๐๗/๓๑๔๐๔ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๒๗

(๒) หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนมาก ที่ นร. ๐๕๐๑/๐๕๒ ลงวันที่ ๔

มกราคม ๒๕๒๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึก เรื่อง หารือปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการปลูกป่าตามข้อ ๑๗ แห่งสัมปทานทำไม้ หวงห้ามธรรมดานอกจากไม้สัก และมาตรา ๑๖ กับมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ และการปลูกป่าในเขตปฏิรูปที่ดินหรือนิคม ตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.๒๕๑๘ หรือพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. ๒๕๑๑ (ไม้ที่ปลูกขึ้นดังกล่าวจะเป็นส่วนควบกับที่ดินที่ปลูกไม้นั้นหรือไม่ และการตัดฟันไม้ดังกล่าวและการนำไม้นั้นเคลื่อนที่จะอยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้หรือกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติหรือไม่)

ตามหนังสือของกรมป่าไม้ที่อ้างถึง (๑) ได้ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในปัญหาข้อกฎหมายว่า

๑. การปลูกป่าในเขตป่าสัมปทานหรือนอกเขตป่าสัมปทานตามข้อ ๑๗ แห่งสัมปทานทำไม้หวงห้ามธรรมดานอกจากไม้สัก การปลูกป่าโดยเอกชนในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ และการปลูกป่าในที่ดินของรัฐในเขตปฏิรูปที่ดินตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.๒๕๑๘ และในนิคมตามพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ.๒๕๑๑ ซึ่งราษฎรยังมิได้รับหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน ตลอดจนการปลูกป่าในที่ดินสาธารณประโยชน์หรือที่ดินอื่นๆ ที่ยังคงมีสภาพป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ นั้น ไม้ที่ปลูกขึ้นจะเป็นส่วนควบกับที่ดินที่ปลูกไม้นั้นหรือไม่ เพราะเหตุใด

๒. ไม้สักและไม้อย่างที่ผู้มีสิทธิในที่ดินหรือมีสิทธิเหนือพื้นดินของผู้อื่นได้ใช้สิทธินั้นปลูกลงไว้ จะเป็นส่วนควบกับที่ดินที่ปลูกไม้นั้นหรือไม่ เพราะเหตุใด

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

๓. หากไม้ที่ปลูกตามข้อ ๑๗ แห่งสัมปทานฯและตามมาตรา ๑๖ กับมาตรา๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ ตามปัญหาประการแรก ไม้เป็นส่วนควบกับที่ดินที่ปลูกไม้ขึ้นการตัด ฟันไม้ตลอดจนการนำไม้ขึ้นเคลื่อนที่ไปใช้ประโยชน์จะอยู่ในบังคับพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ หรือพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ หรือไม่ เพียงใด

๔. ไม้ที่ขึ้นเองตามธรรมชาติในที่ดินที่บุคคลมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิ ครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน ก่อนหรือหลังการได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินนั้นจะถือว่าเป็นส่วนควบกับที่ดินที่ไม้ขึ้นขึ้นอยู่หรือไม่ เพราะเหตุใด

๕. ตามที่กรมป่าไม้อนุญาตให้เอกชนปลูกป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติ โดยออกหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และชำระเงินค่าธรรมเนียมนั้นตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ และออกหนังสืออนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติ มาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ โดยไม่ต้องชำระค่าธรรมเนียมนั้น หากจะเปลี่ยนรูปแบบการอนุญาตจากหนังสืออนุญาตเป็นรูปสัญญาเช่าพื้นที่ป่าเพื่อทำประโยชน์ต่างๆ จะกระทำได้หรือไม่ เพียงใด

ในการพิจารณาเรื่องนี้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือที่อ้างถึง (๒)ขอให้จัดส่งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหา ดังกล่าว ดังความแจ้งอยู่แล้ว นั้นบัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวข้างต้นแล้ว มีความเห็นว่า

๑. สำหรับปัญหาประการแรก การปลูกป่าในพื้นที่ดังกล่าวมีทั้งที่เป็นกรณีการปลูกป่าในที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินซึ่งไม่มีเจ้าของ และในที่ดินที่เป็นทรัพย์สินของแผ่นดินซึ่งเป็นที่ราชพัสดุ ในกรณีที่เป็นกรณีการปลูกป่าในที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินนั้น ไม้ที่ปลูกขึ้นไม่เป็นส่วนควบกับที่ดินที่ปลูกไม้ขึ้น แต่เป็นไม้ในป่าซึ่งไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของ เพราะสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เป็นทรัพย์สินนอกพาณิชย์ที่ไม่มีเจ้าของ จึงไม่อยู่ในบังคับของบทบัญญัติว่าด้วยส่วนควบของทรัพย์สินประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เนื่องจากส่วนควบนั้นจะต้องเป็นส่วนควบของทรัพย์สินที่มีเจ้าของ ส่วนในกรณีที่เป็นกรณีการปลูกป่าในที่ราชพัสดุ ซึ่งกระทรวงการคลังเป็นเจ้าของนั้นไม้ที่ปลูกขึ้นเป็นส่วนควบกับที่ดินที่ปลูกไม้ขึ้นตามมาตรา ๑๐๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

๒. สำหรับปัญหาประการที่สอง ไม้สักและไม้ยางที่ปลูกขึ้นในที่ดินของเอกชนย่อมเป็นส่วนควบกับที่ดินที่ปลูกไปนั้นตามมาตรา ๑๐๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แต่ถ้าเป็นกรณีที่มี สิทธิเหนือพื้นดินของผู้อื่นใช้สิทธินั้นปลูกไม้สักและไม้ยางลงไว้ในที่ดินนั้น ไม้ดังกล่าวอาจแยกกรรมสิทธิ์ออกจากที่ดินที่ปลูกไม้ขึ้นได้ ตามมาตรา ๑๔๑๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

๓. สำหรับปัญหาประการที่สาม แม้ว่าไม้ดังกล่าวที่ปลูกอยู่ในที่ดินส่วนที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน จะมีใช้เป็นส่วนควบกับที่ดินที่ปลูกไม้ขึ้นก็ตาม แต่การตัดฟันไม้หวงห้ามและการนำไม้ขึ้นเคลื่อนที่ ต้องอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ ส่วนการทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่มีใช้ไม้หวงห้าม ตลอดจนการนำไม้ขึ้นเคลื่อนที่ ก็ต้องอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ

๔. สำหรับปัญหาประการที่สี่ ไม้ที่ขึ้นเองตามธรรมชาติในที่ดินที่บุคคลมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิ ครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินแล้ว ไม่ว่าไม้ขึ้นจะขึ้นก่อนหรือหลังการได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิ ครอบครองดังกล่าว ย่อมเป็นส่วนควบกับที่ดินที่ไม้ขึ้นขึ้นอยู่ตามมาตรา ๑๐๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

๕. สำหรับปัญหาประการที่ห้า การเปลี่ยนรูปแบบการอนุญาตตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ จากหนังสืออนุญาตเป็นรูปสัญญาเช่า พื้นที่ป่าจะกระทำมิได้ เพราะมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๐ บัญญัติให้กำหนดเงื่อนไขในหนังสืออนุญาตจึงต้องทำเป็นหนังสืออนุญาตและกำหนดเงื่อนไขตามที่กฎหมายบัญญัติรายละเอียดของความเห็นปรากฏตามบันทึกที่ได้เสนอมาร่วมหนังสือนี้ และในการพิจารณาเรื่องนี้ มีผู้แทนกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ (กรมป่าไม้) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริง อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) อมร จันทสมบุรณ์
(นาย อมร จันทสมบุรณ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

ที่ นร. ๐๖๐๑/๒๓๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ท่าช้างวังหน้า กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๓ มีนาคม ๒๕๓๖

เรื่อง ทหารือปัญหาข้อกฎหมายกรณีเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง (๑) หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ. ๐๗๐๗.๐๒/๓๕๙๕๗ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

(๒) หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาด่วนที่สุด ที่ นร. ๐๖๐๑/ป ๑๐๕๖๕

ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๓๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึก เรื่องการเก็บหาผลปาล์มน้ำมันและกรีดยางพาราในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

ตามที่กรมป่าไม้ได้มีหนังสือตามที่อ้างถึง (๑) ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็น
ในปัญหาข้อกฎหมาย ดังนี้

๑) นายางพารา ผลปาล์ม ฯลฯ ที่เกิดขึ้นโดยผู้รับอนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ
ตามความในมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ จะเป็นของป่าตาม
พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หรือไม่ อย่างไร

๒) การกรีดยางพารา เก็บผลปาล์ม ฯลฯ ที่เกิดขึ้นโดยการลงทุนลงแรงของผู้รับอนุญาตเข้าทำ
ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.
๒๕๐๗ ผู้รับอนุญาตดังกล่าวจะต้องขออนุญาตเก็บหาของป่าตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวน
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ โดยปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๑๐๗ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในแห่ง
พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ว่าด้วยการเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และระเบียบที่
เกี่ยวข้อง รวมทั้งต้องเสียค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๒๒๑ (พ.ศ. ๒๕๓๑) ออกตาม
ความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗หรือไม่ อย่างไร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้
มีหนังสือตามที่อ้างถึง (๒) ขอให้กรมป่าไม้ จัดตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวด้วยความแจ้ง
อยู่แล้ว นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าว
ข้างต้นแล้ว เห็นว่า ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ คำว่า “ของป่า”
หมายความว่าสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ในป่าซึ่งอยู่หมายความถึงทุกสิ่งที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ในป่า ไม่ว่าจะเกิดขึ้น
ตามธรรมชาติหรือจากการลงทุนลงแรงของมนุษย์ ซึ่งต่างจากคำว่า “ของป่า” ตามมาตรา ๔ แห่ง
พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่
หมายความว่าจะต้องเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นหรือมีขึ้นในป่าตามธรรมชาติเท่านั้น และหากผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖
และ ๒๐ ประสงค์จะเก็บผลปาล์มน้ำมันและกรีดยางพาราที่ตนไปปลูกขึ้น ก็จะต้องขออนุญาตเก็บหาของป่า

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๐๗ รวมทั้งต้องเสียค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าสำหรับของป่าตามที่กำหนดในกฎกระทรวงรายละเอียดของความเห็นปรากฏตามบันทึกที่ได้เสนอมา พร้อมกับหนังสือนี้ และในการพิจารณาเรื่องนี้ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมป่าไม้) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริง อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) ไมตรี ตันเต็มทรัพย์
(นายไมตรี ตันเต็มทรัพย์)

รองเลขาธิการฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

บันทึก

เรื่อง การเก็บหาผลปาล์มน้ำมันและกรีดยางพาราในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

กรมป่าไม้ได้มีหนังสือที่ กษ ๐๗๐๗.๐๒/๓๕๔๕๖ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กรมป่าไม้มีปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับทางปฏิบัติ กรณีบุคคลซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๖(๑)หรือมาตรา ๒๐(๒) แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ เพื่อวัตถุประสงค์ในการปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน ฯลฯ เมื่อยางพารา ปาล์มน้ำมัน ฯลฯ ที่ผู้รับอนุญาต ได้ทำการปลูกหรือสร้างขึ้นนั้นสามารถกรีดยาง หรือเก็บผลปาล์มได้ผู้รับอนุญาตดังกล่าวจะต้องขอรับอนุญาตเก็บหาของป่าตามมาตรา ๑๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ โดยปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๑๐๗ (พ.ศ.๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ ว่าด้วยการเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และระเบียบที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไรก็ตามกรมป่าไม้ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นเป็นสองฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า เนื่องจากน้ำยางพาราและผลปาล์มเป็นของป่าตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ และพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ เมื่อจะมีการเก็บหาของป่าดังกล่าว ผู้รับอนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติจะต้องขออนุญาตเก็บหาของป่าตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ และปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๑๐๗(พ.ศ.๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ว่าด้วยการเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการอนุญาตเก็บหาของป่าภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๒๙ รวมทั้งต้องเสียค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๒๒๑ (พ.ศ.๒๕๓๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๐๗ เว้นแต่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประกาศอนุญาตให้มีการเก็บหาของป่าได้เป็นคราวๆ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า “ของป่า” น่าจะหมายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในป่าตามธรรมชาติเท่านั้น ไม่น่ารวมถึงสิ่งที่เกิดขึ้นโดยการกระทำหรือปลูกสร้างจากฝีมือของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าไปดำเนินการปลูกสร้างขึ้นโดยชอบด้วยระเบียบและกฎหมาย ในการเข้าไปดำเนินการปลูกยางพาราหรือปาล์มน้ำมันของผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๒๘ ผู้รับอนุญาตจะต้องชำระค่าธรรมเนียมหนังสืออนุญาตตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๒๒๑ (พ.ศ.๒๕๓๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ หรือชำระค่าตอบแทนตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๓๑ เรื่อง กำหนดอัตราค่าตอบแทนให้ผู้รับอนุญาตทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือปลูกไม้ยืนต้นต้องชำระให้แก่รัฐบาลแล้วแต่กรณีอยู่แล้ว การที่จะให้ผู้รับอนุญาตดังกล่าวต้องขออนุญาตเก็บของป่าและเสียค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๒๒๑ (พ.ศ.๒๕๓๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ อีก ย่อมเป็นการจัดเก็บค่าธรรมเนียมซ้ำซ้อน น่าจะเป็นการไม่เป็นธรรมกับผู้รับอนุญาตปลูกยางพาราและปาล์ม น้ำมัน เพราะผู้รับอนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติเพื่อการปลูกยางพาราหรือปาล์มน้ำมันต้องเสียค่าธรรมเนียมหนังสืออนุญาตตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๒๒๑(พ.ศ.๒๕๓๑) ออกตาม

ความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ หรือคำตอบแทนให้แก่รัฐตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แล้วแต่กรณี ทั้งยังจะต้องลงทุนลงแรงในการที่จะให้ได้มาซึ่งผลผลิตในลักษณะที่เรียกว่าของป่าอีกด้วย หากให้ผู้อนุญาตดังกล่าวต้องขออนุญาตหรือปฏิบัติเมื่อจะเก็บเกี่ยวผลประโยชน์เช่นเดียวกับผู้ขออนุญาตเก็บหาของป่าที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติทั่วไปก็จะเกิดการเปรียบเทียบและไม่เป็นธรรม รวมทั้งอาจเกิดกรณีการขออนุญาตเก็บหาของป่าในบริเวณที่มีการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๒๐ และปัญหาข้อพิพาทระหว่างผู้รับอนุญาตทั้งสองประเภทตลอดจนปัญหาอื่นๆ ขึ้นได้

เพื่อให้ทางปฏิบัติของกรมป่าไม้เป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย กรมป่าไม้จึงขอหารือปัญหาดังนี้

๑. นำayang พารา ผลปาล์ม ฯลฯ ที่เกิดขึ้นโดยผู้รับอนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามความในมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ จะเป็นของป่าตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ และพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หรือไม่ อย่างไร

๒. การกรีดยางพารา เก็บผลปาล์ม ฯลฯ ที่เกิดขึ้นโดยการลงทุนลงแรงของผู้รับอนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ ผู้รับอนุญาตดังกล่าวจะต้องขออนุญาตเก็บหาของป่าตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ โดยปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๑๐๗ (พ.ศ.๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ ว่าด้วยการเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งต้องเสียค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๒๒๑ (พ.ศ.๒๕๓๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ หรือไม่ อย่างไร

ในการพิจารณาปัญหาที่ขอหารือมานี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ได้รับฟังคำชี้แจงเพิ่มเติมจากผู้แทนกรมป่าไม้ สรุปความได้ว่า การอนุญาตให้ปลูกสวนปาล์มน้ำมันในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ โดยถือว่าเป็นการอนุญาตให้เข้าไปทำการเกษตรกรรมในเขตป่าสงวนแห่งชาติ สำหรับการอนุญาตให้ปลูกสวนยางพาราในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เดิมเป็นการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ตามมาตรา ๑๖ แต่ต่อมาเมื่อมีการแก้ไขพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ โดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๒๘ และได้มีระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๐ ออกมาใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๓๐ แล้ว การอนุญาตให้ปลูกสวนยางพาราในเขตป่าสงวนแห่งชาติ จะต้องเป็นการอนุญาตตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ โดยถือว่าเป็นการอนุญาตให้ปลูกไม้ยืนต้น การอนุญาตให้ปลูกสวนยางพาราตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๒๐ ไม่มีผลต่างกัน เพราะจะกำหนดเงื่อนไขให้ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติคล้ายคลึงกัน ป่าสงวนแห่งชาติ ที่อธิบดีกรมป่าไม้โดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะอนุญาตให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งทำการบำรุงป่า หรือปลูกสร้างสวนป่า หรือไม้ยืนต้นตามมาตรา ๒๐ ได้ จะต้องปรากฏว่าเป็นป่าสงวนแห่งชาติที่มีสภาพเป็นป่าเสื่อมโทรมตามมาตรา ๑๖ ทวิ แล้ว สำหรับการอนุญาตให้เอกชนเข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๖ นั้น ก่อนที่จะอนุญาต เจ้าหน้าที่จะต้องเข้าไปตรวจสอบสภาพของ ป่าก่อนว่าเข้าหลักเกณฑ์ที่จะอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ได้หรือไม่ เช่น จะต้องไม่เป็นป่าต้นน้ำลำธาร ไม่เป็นเขตอุทยานแห่งชาติ ไม่เป็นเขตรักษาพันธุ์

สัตว์ป่า และไม่ใช่บริเวณสภาพของป่ายังคืออยู่ โดยทั่วไปแล้วบริเวณป่าสงวนแห่งชาติที่จะอนุญาตให้บุคคลใด บุคคลหนึ่งเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยนั้น จะเป็นป่าสงวนแห่งชาติที่สภาพป่าไม่ดีแล้วและไม่สามารถฟื้น สภาพของป่าขึ้นมาได้ตามธรรมชาติ และเมื่อต้นปาล์มน้ำมันและต้นยางพาราขึ้น ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๐ ได้ปลูกและบำรุงรักษาจนสามารถเก็บเกี่ยวผลได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้รับอนุญาตน่าจะมีความ สันติในต้นปาล์มน้ำมันและต้นยางพาราดังกล่าว ผลปาล์มน้ำมันและยางพารา อันเป็นดอกผลจากต้น ปาล์มน้ำมันและต้นยางพารานั้น ก็ไม่อาจถือได้ว่าเป็นของป่าเพราะไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติแต่เกิดจากการ ลงทุนลงแรงของมนุษย์

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ได้พิจารณาปัญหาที่ขอหารือมา ประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติมของผู้แทนกรมป่าไม้ และได้ตรวจพิจารณาสำเนาหนังสืออนุญาตที่ออกให้ผู้ขอรับ ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ ซึ่งผู้แทนกรมป่าไม้ส่งมาให้ พิจารณาเป็นตัวอย่างรวม ๓ ราย คือ หนังสืออนุญาตให้บริษัทสามชัยสวนปาล์ม จำกัด เข้าทำประโยชน์ในเขต ป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๖ (เพื่อปลูกน้ำมันปาล์ม) หนังสืออนุญาตให้นายวิสันต์ สิ้นธนนท์ เข้าทำ ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๖ (เพื่อปลูกสร้างสวนยางพารา) และหนังสืออนุญาตให้ นาย ครรชิตตั้งทรงเจริญ ทำการปลูกไม้ยืนต้นภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๒๐ (เพื่อปลูกสร้างสวน ยางพารา)แล้ว สำหรับปัญหาที่ว่าน้ำยางพารา ผลปาล์มน้ำมัน ฯลฯ ที่เกิดขึ้นโดยผู้รับอนุญาตเข้าทำประโยชน์ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามความในมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๒๐ จะเป็นของป่าตามพระราชบัญญัติป่าสงวน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หรือไม่นั้น เมื่อพิจารณามาตรา ๔(๔) พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ ซึ่งนิยามของคำว่า “ของป่า” หมายความว่า “สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้น หรือมีอยู่ในป่าเป็นต้นว่า” (๑) ไม้พื้น ถ่าน เปลือกไม้ ใบไม้ ดอกไม้ เมล็ด ผลไม้ หน่อไม้ ชันไม้ และยางไม้ ฯลฯ แล้วจะเห็นได้ว่า “ของป่า” พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ มีความหมายกว้างขวางมากเพราะหมายความ ถึงทุกสิ่งที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ในป่าไม่ว่าจะเกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือจากการลงทุนลงแรงของมนุษย์ ซึ่งต่างจาก ของป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๑๘(๕) ที่บัญญัติว่า “ของป่า” หมายความว่า บรรดาของที่ เกิดหรือมีขึ้นในป่าตามธรรมชาติ ฯลฯ ซึ่งจำกัดว่าจะต้องเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นหรือมีขึ้นในป่าตามธรรมชาติเท่านั้น เมื่อผลปาล์มน้ำมันและน้ำยางพาราซึ่งได้จากต้นปาล์มน้ำมันและต้นยางพาราที่ผู้รับอนุญาตได้ปลูกขึ้นในเขตป่า สงวนแห่งชาติ ย่อมถือได้ว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ในป่าจึงเป็น “ของป่า” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ หากผู้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๖ หรือ ผู้รับอนุญาตให้ทำการปลูกไม้ยืนต้น (ปลูกสร้างสวนยางพารา) ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๒๐ ประสงค์จะเก็บผลปาล์มน้ำมันหรือกรีดยางพารา ก็จะต้องขออนุญาตเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติตาม มาตรา ๑๕ และต้องเสียค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า สำหรับของป่าตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง ทั้งนี้ เนื่องจากพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ ไม่ได้บัญญัติยกเว้นให้ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๒๐ ไม่ต้องขออนุญาตเก็บหาของป่า ดังเช่นที่บัญญัติยกเว้นไว้สำหรับแร่ ดินขาว หรือหินตาม มาตรา ๑๖(๒) พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗

กล่าวโดยสรุป คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) เห็นว่า ผลปาล์มน้ำมัน และน้ำยางพาราที่ผู้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๐ ได้ ปลูกและบำรุงรักษาในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นของป่าตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ

พ.ศ.๒๕๐๗ หากผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๐ ประสงค์จะเก็บผลปาล์มน้ำมันและกรีดยางพารา
ที่ตนได้ปลูกขึ้น ก็จะต้องขออนุญาตเก็บหาของป่าตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.
๒๕๐๗ รวมทั้งต้องเสียค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าสำหรับของป่าตามที่กำหนดในกฎกระทรวงฯ

(ลงนาม) ไมตรี ตันเต็มทรัพย์

(นายไมตรี ตันเต็มทรัพย์)

รองเลขาธิการฯ

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

ที่ นร. ๐๖๐๑/๔๓๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ท่าช้างวังหน้า กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๓๐ เมษายน ๒๕๓๖

เรื่อง หรือปัญหาข้อกฎหมายกรณีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง (๑) หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ. ๐๗๐๗.๐๒/๒๖๗๙๐ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๓๕

(๒) หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร. ๐๖๐๑/ป๑๑๐๒

ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึก เรื่อง หรือปัญหาข้อกฎหมายกรณีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

ตามหนังสือของกรมป่าไม้ที่อ้างถึง (๑) กรมป่าไม้ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในปัญหาข้อกฎหมายกรณีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่า

๑. ผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม โดยการเช่าหรือเช่าซื้อตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.๒๕๑๘ ผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตนิคมสร้างตนเองตามพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ.๒๕๑๑ หรือผู้ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๒ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ให้ใช้ที่ดินในเขตที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นที่ดินจัดสรรเพื่อเกษตรกรรมหรือในเขตที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นที่ดินของรัฐแล้ว จะต้องขออนุญาตแผ้วถางป่าทำไม้หวงห้ามหรือเก็บหาของป่าหวงห้ามตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ เพียงใด หรือไม่

๒. กรณีผู้บุกรุกตัดฟันทำไม้หวงห้าม เก็บหาของป่าหวงห้าม ก่อสร้าง แผ้วถาง หรือเผาป่าหรือกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการทำลายป่า หรือเข้ายึดถือครอบครองป่าในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม นิคมสร้างตนเอง นิคมสหกรณ์ที่ดินที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นที่ดินจัดสรรเพื่อเกษตรกรรม หรือที่ดินที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นที่ดินของรัฐแล้วผู้กระทำการดังกล่าวจะมีความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หรือไม่ อย่างไร

๓. การอนุญาตให้เข้าไปหาประโยชน์เพื่อเก็บหรือระเบิดหิน กรวด หินทราย ทำเหมืองแร่ ฯลฯ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ.๒๕๑๑ ในพื้นที่ที่สงวนไว้เป็นป่า ๒๐% ของนิคม (สงวนไว้เป็นพื้นที่ป่า ๒๐% ของพื้นที่ตามมติคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ) หรือพื้นที่ในเขตนิคมที่ยังมิได้อนุญาตให้สมาชิกนิคมเข้าทำประโยชน์ ผู้ได้รับอนุญาตดังกล่าวซึ่งมิใช่สมาชิกนิคม หรือสมาชิกนิคม ซึ่งดำเนินการนอกเหนือวัตถุประสงค์ของการจัดสรรที่ดินเพื่อเกษตรกรรม จะต้องขออนุญาตแผ้วถางป่า ทำไม้หวงห้ามหรือเก็บหาของป่าหวงห้ามตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ด้วยหรือไม่ เพียงใด

๔. การทำเมืองแร่หรือระเบิดย่อยหิน ขุดเก็บกรวด หิน หลากหรือดิน หรือทำประโยชน์อื่นๆ ในพื้นที่ที่สงวนไว้เป็นป่า ๒๐% ของพื้นที่ที่มีการดำเนินการปฏิรูปที่ดิน เพื่อการเกษตรกรรม หรือพื้นที่ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมที่ยังมิได้ดำเนินการจัดให้แก่เกษตรกร หรือสถาบันเกษตรกร จะต้องได้รับอนุญาต แผลวถางป่า ทำไม้หวงห้าม หรือเก็บหาของป่าหวงห้ามตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หรือไม่ เพียงใด

ในการพิจารณาเรื่องนี้สำนักคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือที่อ้างถึง (๒) ขอให้กรมป่าไม้ จัดส่งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว ดังความแจ้งอยู่แล้วนั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าว ข้างต้นแล้ว เห็นว่า

๑. ผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์โดยวิธีเช่า หรือเช่าซื้อในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมฯ ทั้งที่เป็นเกษตรกร สถาบันเกษตรกรหรือ บุคคลอื่นซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในกิจการอื่นอันเป็นการสนับสนุนหรือเกี่ยวเนื่องกับการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม หรือสมาชิกนิคมสร้างตนเองที่ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตนิคมสร้างตนเองตาม มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ.๒๕๑๑ หรือผู้ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๘ หรือ มาตรา ๑๒ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินที่คณะรัฐมนตรีมีมติกำหนดให้เป็นที่ดินจัดสรร เพื่อเกษตรกรรม ไม่ต้องขออนุญาตแผลวถางป่า แม้ว่าที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ ในกรณีดังกล่าว ข้างต้นยังมีสภาพเป็นป่า ทั้งนี้ เนื่องจากมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ มีเจตนารมณ์ที่คุ้มครองป่าไม้ อันเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญโดยการห้ามมิให้มีการบุกรุกเข้าใช้ประโยชน์ในที่ป่า แต่บุคคลที่กล่าวข้างต้น เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินของรัฐตามกฎหมายเฉพาะว่าด้วยการนั้นแล้ว และพนักงาน เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้มีอำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาและรับผิดชอบที่ดินนั้นเพียงเท่าที่ไม่ขัดต่อ วัตถุประสงค์ในการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ข้างต้น ซึ่งในการประกอบเกษตรกรรมจะต้องมีการแผลวถางป่า เพื่อเตรียมพื้นที่ด้วย อย่างไรก็ตาม การตัดฟันไม้หวงห้ามหรือเก็บหาของป่าหวงห้ามที่มีอยู่จะต้องได้รับอนุญาต ตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ ก่อน

ส่วนผู้ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๑๒ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ให้เข้าทำ ประโยชน์ในที่ดินที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นที่ดินของรัฐนั้น เห็นว่า ที่ดินของรัฐหมายถึงที่ดินซึ่งไม่ได้ตก เป็นกรรมสิทธิ์ของบุคคลหนึ่งบุคคลใดและหากยังมีสภาพเป็นป่าก็อยู่ภายใต้ความคุ้มครองของกฎหมายว่าด้วย ป่าไม้ และเนื่องจากการทำประโยชน์ในกรณีนี้ คือ การทำเมืองแร่ การขุดเก็บกรวด หิน หลากหรือดิน หรือ การทำประโยชน์อื่นๆ มิใช่เป็นการประกอบเกษตรกรรม ผู้ได้รับอนุญาตใน กรณีข้างต้นจึงยังอยู่ในบังคับที่ จะต้องขออนุญาตแผลวถางป่า รวมตลอดถึงขออนุญาตทำไม้หวงห้ามหรือเก็บหาของป่าหวงห้ามก่อนที่จะ ดำเนินการใดๆ ในที่ดินนั้น

๒. ผู้ซึ่งไม่ได้รับอนุญาตจากราชการให้เข้าทำประโยชน์ตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม กฎหมายว่าการจัดที่ดินเพื่อการครองชีพหรือประมวลกฎหมายที่ดิน หากเข้ากระทำการใดๆ อันเป็นการแผลวถางป่าในเขตที่กล่าวไว้ข้างต้น ถือว่ากระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๕๔ และมีความผิดตามมาตรา ๗๒ ตรี แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ โดยในกรณีของการฝ่าฝืนแผลวถางป่าในเขตนิคมสร้างตนเองถือเป็นการกระทำ

ฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ และมีความผิดตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพฯ อีกด้วย นอกจากนี้การตัดฟันทำไม้หวงห้ามหรือการเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยไม่ได้รับอนุญาตถือเป็นการกระทำฝ่าฝืน มาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๒๙ ซึ่งมีความผิดตามมาตรา ๗๓ หรือมาตรา ๗๑ ทวิแห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ

๓. ผู้ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพฯ ให้เข้าทำเหมืองแร่ เก็บหรือระเบิดหิน กรวด ทราย ในพื้นที่ที่สงวนไว้เป็นป่า ๒๐% ของพื้นที่ นิคมสร้างตนเองหรือในพื้นที่นิคมสร้างตนเองที่ยังมิได้อนุญาตให้สมาชิกนิคมเข้าทำประโยชน์ถือได้ว่าเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้แผ้วถางป่าตามกฎหมายข้างต้นแล้ว จึงไม่ต้องขออนุญาตแผ้วถางป่าตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ อีก แต่จะต้องขออนุญาตทำไม้หวงห้ามหรือเก็บหาของป่าหวงห้ามตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ ก่อน จะทำการตัดฟันไม้หวงห้ามหรือเก็บหาของป่าหวงห้ามที่มีอยู่

๔. ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำเหมืองแร่หรือระเบิดย่อยหิน ขุดเก็บกรวด ทราย ลูกแร่หรือดินหรือทำประโยชน์อื่นๆ ในพื้นที่ที่สงวนไว้เป็นป่า ๒๐% ของพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมหรือในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมที่ยังมิได้จัดให้แก่เกษตรกรหรือสถาบันเกษตรกรยังอยู่ในบังคับต้องขออนุญาตแผ้วถางป่ารวมตลอดถึงขออนุญาตทำไม้หวงห้ามหรือเก็บหาของป่าหวงห้าม ก่อนที่จะดำเนินการใดๆ ในที่ดินนั้น

รายละเอียดของความเห็นปรากฏตามบันทึกที่ได้เสนอมาร่วมหนังสือและในการพิจารณาเรื่องนี้มีผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (สำนักปลัดกระทรวง กรมป่าไม้ กรมพัฒนาที่ดิน และสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม) และผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมที่ดินและกรมประชาสัมพันธ์) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริง อนึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) อัครราช จุฬารัตน์

(นายอัครราช จุฬารัตน์)

รองเลขาธิการฯ ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

บันทึก

เรื่อง ทารือปัญหาข้อกฎหมายกรณีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

กรมป่าไม้ได้มีหนังสือที่ กษ. ๐๗๐๗.๐๒/๒๖๗๙๐ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๓๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กรมป่าไม้ได้รับข้อหาหรือจากป่าไม้เขตและป่าไม้จังหวัดเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายกรณีการใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ในบริเวณที่ได้กำหนดเป็นเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมนิคมสร้างตนเอง ที่ดินที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นที่จัดสรรเพื่อเกษตรกรรม หรือที่ดินที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นที่ดินของรัฐว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินโดยการเช่าหรือเช่าซื้อตามมาตรา ๓๐(๑) แห่งพระราชบัญญัติปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๓๒ หรือได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตนิคมสร้างตนเอง ตามมาตรา ๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ.๒๕๑๑ หรือได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ตามพระราชบัญญัติแรม พ.ศ.๒๕๑๐ หรือได้รับอนุญาตตามมาตรา ๙(๓) หรือมาตรา ๑๒(๔) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ให้ใช้ที่ดินในเขตที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นที่จัดสรรเพื่อเกษตรกรรมหรือในเขตที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นที่ดินของรัฐแล้ว จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ด้วยหรือไม่ อย่างไร และผู้บุกรุกตัดฟันทำไม้หวงห้าม แฝวถาง หรือเผาป่า หรือกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการทำลายป่า หรือเข้ายึดถือครอบครองป่าในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมนิคมสร้างตนเอง ที่ดินที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นที่จัดสรรเพื่อเกษตรกรรม หรือที่ดินที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นที่ดินของรัฐ จะมีความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หรือไม่ อย่างไร ซึ่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นเป็น ๒ ฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายที่ ๑ เห็นว่า พื้นที่ใดจะอยู่ภายใต้บังคับของ พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ จะต้องเป็นพื้นที่ที่ยังคงเป็น “ป่า” ตามมาตรา ๔(๑)(๕) พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ กล่าวคือที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม นิคมสร้างตนเอง นิคมสหกรณ์ ที่ดินที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นที่จัดสรรเพื่อเกษตรกรรม หรือที่ดินที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นที่ดินของรัฐนั้น เป็นที่ดินที่แต่ละหน่วยราชการควบคุมดูแลรักษาตามอำนาจหน้าที่ของกฎหมายแต่ละฉบับเท่านั้น แต่ละหน่วยราชการมิได้มีสิทธิในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน และผู้ได้รับอนุญาตเข้าทำประโยชน์ก็ยังไม่ได้รับหนังสือแสดง สิทธิในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน การเข้าทำประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวซึ่งยังคงเป็น “ป่า” ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ จึงต้องขออนุญาตแฝวถางป่า ทำไม้หวงห้ามและเก็บหาของป่าหวงห้ามตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

ฝ่ายที่ ๒ เห็นว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือในเขตนิคมสร้างตนเองตามพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. ๒๕๑๑ หรือผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๒ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ให้ใช้ที่ดินในเขตที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นที่จัดสรรเพื่อเกษตรกรรมถือว่าได้รับอนุญาตตามกฎหมายนั้นๆ แล้ว และพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ที่เข้าข่ายยกเว้นตามมาตรา ๕๔(๖) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งบัญญัติว่า “.....เว้นแต่จะกระทำภายในเขตที่ได้จำแนกไว้เป็นประเภทเกษตรกรรม.....” ผู้ได้รับอนุญาตดังกล่าวจึงไม่ต้องขออนุญาตแฝวถางป่า ผู้บุกรุกแฝวถางพื้นที่ดังกล่าว

ไม่มีความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ แต่การทำไม้หวงห้ามและเก็บหาของป่าหวงห้าม ต้องได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ส่วนผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดิน ตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๒ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินในที่ดินที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นที่ดินของรัฐ นั้น จะต้องขออนุญาตแผ้วถางป่า ทำไม้หวงห้าม และเก็บหาของป่าหวงห้าม ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และผู้บุกรุกแผ้วถางป่า ตัดไม้ ฯลฯ ย่อมมีความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ เพราะถือว่า “ที่ดินของรัฐ” ตามมติคณะรัฐมนตรียังคงเป็น “ป่า” ตามมาตรา ๔(๑) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ อยู่

กรมป่าไม้เห็นว่า เพื่อให้ได้ข้อยุติและเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป จึงขอหารือดังนี้

๑. ผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม โดยการเช่าหรือเช่าซื้อ ตามพระราชบัญญัติปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.๒๕๑๘ ผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตนิคมสร้างตนเองตามพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ.๒๕๑๑ หรือผู้ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๙หรือมาตรา ๑๒ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ให้ใช้ที่ดินในเขตที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นที่จัดสรรเพื่อเกษตรกรรม หรือในเขตที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นที่ดินของรัฐแล้ว จะต้องขออนุญาตแผ้วถางป่า ทำไม้หวงห้ามหรือเก็บหาของป่าหวงห้ามตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ เพียงใด หรือไม่

๒. กรณีมีผู้บุกรุกตัดฟันทำไม้หวงห้าม เก็บหาของป่าหวงห้าม ก่นสร้าง แผ้วถาง หรือเผาป่า หรือกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการทำลายป่า หรือเข้ายึดถือครอบครองป่าในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม นิคมสร้างตนเอง นิคมสหกรณ์ ที่ดินที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นที่จัดสรรเพื่อเกษตรกรรม หรือที่ดินที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นที่ดินของรัฐแล้ว ผู้กระทำการดังกล่าวจะมีความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หรือไม่ อย่างไร

๓. การอนุญาตให้เข้าไปหาประโยชน์เพื่อเก็บหรือระเบิดหิน กรวด หวาย ทำเหมืองแร่ ฯลฯ ตามมาตรา ๑๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ.๒๕๑๑ ในพื้นที่ที่สงวนไว้เป็นป่า ๒๐% ของพื้นที่นิคม (สงวนไว้เป็นพื้นที่ป่า ๒๐% ของพื้นที่ตามมติคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ) หรือพื้นที่ในเขตนิคมที่ยังมิได้อนุญาตให้สมาชิกนิคมเข้าทำประโยชน์ ผู้ได้รับอนุญาตดังกล่าวซึ่งมิใช่สมาชิกนิคมหรือสมาชิกนิคม ซึ่งดำเนินการนอกเหนือวัตถุประสงค์ของการจัดสรรที่ดินเพื่อเกษตรกรรม จะต้องขออนุญาตแผ้วถางป่า ทำไม้หวงห้ามหรือเก็บหาของป่าหวงห้ามตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ด้วยหรือไม่ เพียงใด

๔. การทำเหมืองแร่หรือระเบิดย่อยหิน ขุดเก็บกรวด หวาย ลูกแร่หรือดิน หรือทำประโยชน์อื่นๆ ในพื้นที่ที่สงวนไว้เป็นป่า ๒๐ % ของพื้นที่ที่มีการดำเนินการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม หรือพื้นที่ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมที่ยังมิได้ดำเนินการจัดให้แก่เกษตรกร หรือสถาบันเกษตรกร จะต้องได้รับอนุญาตแผ้วถางป่า ทำไม้หวงห้าม หรือเก็บหาของป่าหวงห้าม ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หรือไม่ เพียงใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๓) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยได้ฟังคำชี้แจงจากผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (สำนักปลัดกระทรวง กรมป่าไม้ กรมพัฒนาที่ดินและสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม) และผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมที่ดินและกรมประชาสัมพันธ์) แล้วผู้แทนกรมพัฒนาที่ดินชี้แจงว่า คำว่า “ที่ดินของรัฐ” ซึ่งใช้ในงานการจำแนกที่ดินของกรมพัฒนาที่ดินเป็นเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเพื่อประโยชน์ในงานของกรมพัฒนาที่ดิน มิได้มีความหมายตามกฎหมายใดๆซึ่งขณะนี้กรมพัฒนาที่ดินจำแนกที่ดินเป็น ๓ กลุ่ม คือ ประเภท ก. หมายถึง ที่ดินนอกเขตพื้นที่ป่าไม้ตาม

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๐๔ ประเภท ข. หมายถึงที่ดินที่จำแนกไว้เป็นที่จัดสรรเพื่อเกษตรกรรม และประเภท ค. หมายถึงที่ดินที่จะสงวนไว้เป็นป่าไม้ของชาติ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) มีความเห็นดังต่อไปนี้

๑. สำหรับปัญหาที่ว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม โดย การเช่าหรือเช่าซื้อตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.๒๕๑๘ ผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าทำ ประโยชน์ในเขตนิคมสร้างตนเองตามพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ.๒๕๑๑ หรือผู้ได้รับอนุญาต ตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๒ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ให้ใช้ที่ดินในเขตที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็น ที่จัดสรรเพื่อเกษตรกรรมหรือในเขตที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นที่ดินของรัฐแล้วจะต้องขออนุญาตแผ้วถาง ป่า ทำไม้หวงห้าม หรือเก็บหาของป่าหวงห้ามตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ เพียงใด หรือไม่ นั้น เห็นว่า มาตรา ๕๔(๘) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๑๘ ที่กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดกันสร้าง แผ้วถาง หรือเผาป่า หรือกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการทำลายป่า หรือเข้ายึดถือครอบครองป่าเพื่อตนเองหรือผู้อื่นเว้นแต่จะ ะกระทำภายในเขตที่ได้จำแนก ไว้เป็นประเภทเกษตรกรรมและรัฐมนตรีได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาหรือได้รับใบอนุญาตจากพนักงาน เจ้าหน้าทีนั้น น่าจะมีเจตนารมณ์ที่จะคุ้มครองป่าไม้อันเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ โดยการห้ามมิให้มีการ บุกรุกเข้าใช้ประโยชน์ในที่ป่าตามมาตรา ๔(๑)(๙) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

สำหรับผู้ได้รับอนุญาตให้ทำประโยชน์ตามปัญหาที่หาหรือ คือ

(๑) เกษตรกรหรือสถาบันเกษตรกรซึ่งได้รับการจัดที่ดินโดยการเช่าหรือเช่าซื้อให้เข้าทำประโยชน์ เพื่อเกษตรกรรมในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม หรือบุคคลอื่นซึ่งได้รับการจัดที่ดินโดยการเช่าหรือเช่าซื้อ ให้ เข้าทำประโยชน์ในกิจการอื่นอันเป็นการสนับสนุนหรือเกี่ยวเนื่องกับการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมตามมาตรา ๓๐(๑๐) พระราชบัญญัติ การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.๒๕๑๘ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๓๒

(๒) สมาชิกนิคมซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตนิคมสร้างตนเองเพื่อทำเกษตรกรรม ตามมาตรา ๘(๑๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ.๒๕๑๑ หรือ

(๓) ผู้ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๙(๑๒) หรือมาตรา ๑๒(๑๓) แห่งประมวลกฎหมายที่ดินให้เข้าทำ ประโยชน์เพื่อเกษตรกรรมในที่ดินที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้จัดสรรเพื่อเกษตรกรรม

บุคคลดังกล่าวข้างต้นถือได้ว่าเป็นผู้ได้รับอนุญาตตามกฎหมายเฉพาะนั้นๆ ให้เข้าทำประโยชน์ ในที่ดินของรัฐ จึงมิใช่ผู้บุกรุก ถ้าที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ยังมีสภาพเป็นป่า พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ ก็มีอำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาและรับผิดชอบที่ดินนั้นๆ เพื่อคุ้มครองป่าไม้อ่าที่ ไม่ขัดต่อวัตถุประสงค์ในการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ข้างต้น ซึ่งในการประกอบเกษตรกรรมนั้นย่อมจะต้องมี การแผ้วถางเพื่อเตรียมพื้นที่ ดังนั้น บุคคลที่กล่าวข้างต้นจึงไม่ต้องขออนุญาตแผ้วถางป่าตามมาตรา ๕๔ แห่ง พระราชบัญญัติป่าไม้ แต่ถ้าที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์มีไม้หวงห้ามหรือของป่าหวงห้ามขึ้นอยู่ การ ตัดฟันหรือเก็บหาของป่าหวงห้ามจะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่เสียก่อนเนื่องจากในการ “ทำ ไม้” (๑๔) หวงห้ามตามมาตรา ๑๑(๑๕) หรือการเก็บหาของป่าหวงห้ามตามมาตรา ๒๙(๑๖) แห่งพระราชบัญญัติป่า ไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๓๔ รัฐมีวัตถุประสงค์ที่

จะสงวนรักษาไม้หรือของป่าหายากไว้ มาตรการควบคุมในเรื่องนี้จึงเข้มงวดกว่าการแผ้วถางป่า กล่าวคือ ผู้ทำไม้หวงห้ามจะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือได้รับสัมปทานอย่างใดอย่างหนึ่ง กับต้องให้ประโยชน์ตอบแทนแก่รัฐ สำหรับผู้เก็บหาของป่าหวงห้ามก็ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่และต้องเสียค่าภาคหลวงของป่าหวงห้ามเช่นกัน และประกอบกับทั้งการทำไม้หวงห้ามหรือเก็บหาของป่าหวงห้าม ก็ไม่อยู่ในความหมายของ “เกษตรกรรม” ทั้งตามความหมายธรรมดาหรือตามคำนิยาม “เกษตรกรรม”^(๑๗) ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.๒๕๑๘ อันเป็นเรื่องที่บุคคลนั้นๆ ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินของรัฐด้วย

สำหรับผู้ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๒ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินที่คณะกรรมการมีมติกำหนดให้เป็นที่ดินของรัฐนั้น เห็นว่าที่ดินของรัฐ หมายถึงที่ดินซึ่งไม่ได้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามที่มาตรา ๒^(๑๘) แห่งประมวลกฎหมายที่ดินกำหนดไว้ และหากที่ดินนั้นยังมีสภาพเป็นป่าตามมาตรา ๔(๑)^(๑๙) แห่งพระราชบัญญัติป่าฯ ที่ดินดังกล่าวยังอยู่ภายใต้ความคุ้มครองของกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินของรัฐไม่ว่าจะเป็นเพื่อการทำเหมืองแร่หรือขุดเก็บกรวด หวาย ลูกรังหรือดิน หรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมิใช่การเกษตรกรรมจะต้องขออนุญาตแผ้วถางป่าตามมาตรา ๕๔ นอกเหนือจากการขออนุญาตตามกฎหมายเฉพาะว่าด้วยการนั้นๆ และหากที่ดินดังกล่าวมีไม้หวงห้ามหรือของป่าหวงห้ามขึ้นอยู่ การตัดฟันไม้หวงห้ามหรือเก็บหาของป่าหวงห้ามก็ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๒๙ เสียก่อน

๒. สำหรับปัญหาที่ว่า ผู้บุกรุกตัดฟันทำไม้หวงห้าม เก็บหาของป่าหวงห้าม ก่อสร้าง แผ้วถางหรือเผาป่าหรือกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการทำลายป่าหรือเข้ายึดถือครอบครองป่าในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม นิคมสร้างตนเอง นิคมสหกรณ์ ที่ดินที่มีมติคณะกรรมการกำหนดให้เป็นที่ดินของรัฐ หรือที่ดินที่มีมติคณะกรรมการกำหนดให้เป็นที่ดินของรัฐ จะมีความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช ๒๔๘๔ หรือไม่ อย่างไรนั้น เห็นว่า

(๑) ผู้ก่อสร้าง แผ้วถาง หรือเผาป่าหรือกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการทำลายป่าหรือเข้ายึดถือครอบครองป่าในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม นิคมสร้างตนเอง นิคมสหกรณ์ ที่ดินที่มีมติคณะกรรมการกำหนดให้เป็นที่ดินของรัฐเพื่อเกษตรกรรม หรือที่ดินที่มีมติคณะกรรมการกำหนดให้เป็นที่ดินของรัฐ ซึ่งมีได้เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมกฎหมายว่าด้วยการจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ หรือประมวลกฎหมายที่ดิน ถือเป็นผู้กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๕๔(๑๐) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ มีความผิดมาตรา ๗๒ ตรี(๒๑) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ สำหรับการก่อสร้างแผ้วถางเผาป่า หรือยึดถือครอบครองป่าในเขตนิคมสร้างตนเองหรือนิคมสหกรณ์โดยมิได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕(๒๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ.๒๕๑๑ ถือเป็นกระทำการกระทำผิดตามมาตรา ๔(๑)^(๒๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพฯ ด้วย

(๒) ในกรณีที่ที่ดินดังกล่าวมีไม้หวงห้ามหรือของป่าหวงห้ามขึ้นอยู่ การตัดฟันทำไม้หวงห้ามหรือการเก็บหาของป่าหวงห้ามในเขตที่ กล่าวถึงข้างต้น จะต้องอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ เช่นเดียวกับกรณีตามข้อหาหรือประเด็นที่ ๑ ดังนั้น หากมีการตัดฟันทำไม้หวงห้ามหรือเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยมิได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑(๒๔) หรือมาตรา ๒๙(๒๕) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ ผู้ตัดฟันทำไม้หวงห้ามหรือเก็บหาของป่าหวงห้ามดังกล่าวย่อมมีความผิดตามมาตรา ๗๓(๒๖) หรือมาตรา ๗๑ ทวิ (๒๗) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ แล้วแต่กรณี

๓. สำหรับปัญหาที่ว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าไปหาประโยชน์เพื่อเก็บหรือระเบิดหิน กรวดทราย ทำเหมืองแร่ ฯลฯ ตามมาตรา ๑๕ พระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ.๒๕๑๑ ในพื้นที่ที่สงวนไว้เป็นป่า ๒๐% ของพื้นที่นิคม (สงวนไว้เป็นพื้นที่ป่า ๒๐% ของพื้นที่ตามมติคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ) หรือพื้นที่ในเขตนิคมที่ยังมีได้อนุญาตให้สมาชิกเข้าทำประโยชน์ ไม่ว่าจะบุคคลนั้นจะเป็นสมาชิกนิคม หรือไม่ จะต้องขออนุญาตแผ้วถางป่า ทำไม้หวงห้ามหรือเก็บหาของป่าหวงห้าม ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ด้วยหรือไม่ เพียงใด นั้น เห็นว่า มาตรา ๑๔(๒๘) แห่งพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ ฯ ให้อำนาจอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์หรืออธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ แล้วแต่กรณี ที่จะปฏิบัติการในที่ดินภายในเขตนิคมเกี่ยวกับไม้หวงห้าม แร่ หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น เพื่อให้ได้มาซึ่งเงินหรือทรัพย์สินอย่างอื่นสำหรับใช้บำรุงและดำเนินกิจการของนิคมได้ แต่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายเฉพาะนั้นๆ ดังนั้น ในกรณีที่อยู่อาศัยตาม มาตรา ๑๕(๒๙) แห่งพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ ฯ อนุญาตให้บุคคลใดเข้าไปหาประโยชน์เพื่อเก็บหรือระเบิดหิน กรวด ทราย ทำเหมืองแร่ ภายในเขตพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งนิคมสร้างตนเองหรือนิคมสหกรณ์ทั้งบริเวณที่สงวนไว้ ๒๐% ของพื้นที่นิคม หรือในพื้นที่เขตนิคมที่ยังมีได้อนุญาตให้สมาชิกนิคมเข้าทำประโยชน์ ผู้ได้รับอนุญาตดังกล่าวอยู่ในบังคับ จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้กฎหมายว่าด้วยแร่ หรือประมวลกฎหมายที่ดิน อันเป็นกฎหมายเฉพาะว่าด้วยการนั้นด้วย ดังนั้น บุคคลดังกล่าวจึงต้องขออนุญาตทำไม้หวงห้ามตามมาตรา ๑๑ หรือเก็บหาของป่าหวงห้ามตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ ฯ นอกเหนือจากการอนุญาตตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ ฯ แต่บุคคลดังกล่าวได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตแผ้วถางป่า เนื่องจากบุคคลนั้นได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ ฯ แล้ว

๔. สำหรับปัญหาที่ว่า การทำเหมืองแร่หรือระเบิดย่อยหิน ขุดเก็บกรวด ทราย ลูกแร่หรือดิน หรือทำประโยชน์อื่นๆ ในพื้นที่ที่สงวนไว้เป็นป่า ๒๐% ของพื้นที่ที่มีการดำเนินการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม หรือพื้นที่ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมที่ยังมิได้ดำเนินการจัดให้แก่เกษตรกรหรือสถาบันเกษตรกร จะต้องขออนุญาตแผ้วถางป่าทำไม้หวงห้าม หรือเก็บหาของป่าหวงห้ามตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หรือไม่ เพียงใด นั้น เห็นว่า ที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมบริเวณที่ยังมิได้มีการดำเนินการปฏิรูปที่ดินหรือดำเนินการปฏิรูปที่ดินแต่พื้นที่บางส่วนยังมีสภาพเป็นป่าไม้ และมีไม้หวงห้ามหรือของป่าขึ้นอยู่ในที่ดิน นั้น ยังอยู่ภายใต้ความคุ้มครองของกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

ดังนั้น การทำเหมืองแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ หรือการระเบิดย่อยหิน ขุด เก็บกรวดทราย ลูกแร่หรือดิน หรือการทำประโยชน์อื่นใดอันมิใช่การเกษตรกรรมในพื้นที่ที่มีการดำเนินการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมหรือพื้นที่ซึ่งยังมิได้ดำเนินการจัดให้แก่เกษตรกรหรือสถาบันเกษตรกรที่ยังมีสภาพเป็นป่า จึงยังอยู่ในบังคับที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กล่าวคือ ผู้ได้รับอนุญาตให้กระทำการดังกล่าวข้างต้นจะต้องขออนุญาตแผ้วถางป่าตามมาตรา ๕๔ รวมตลอดถึงต้องขออนุญาตทำไม้หวงห้ามหรือเก็บหาของป่าหวงห้ามตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ ฯ ก่อนทำการตัดฟันไม้หรือเก็บหาของป่าหวงห้ามซึ่งมีอยู่ในพื้นที่

(ลงนาม) อัครราชทู จุฬารัตน์

(นายอัครราชทู จุฬารัตน์)

รองเลขาธิการฯ ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

ที่ กษ ๐๗๐๗.๐๒/๒๖๗๙๐

กรมป่าไม้

๖๑ ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

๒๖ สิงหาคม ๒๕๓๕

เรื่อง หารือปัญหาข้อกฎหมายกรณีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือกรมที่ดิน ที่ ๓๔๗๕/๒๔๙๙ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๔๙๒

๒. สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ๙๗๑๖/๒๔๙๙ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๔๙๙

ด้วยกรมป่าไม้ได้รับข้อหารือจากป่าไม้เขตและป่าไม้จังหวัดเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายกรณีการใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ในบริเวณที่ได้กำหนดเป็นเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมนิคมสร้างตนเอง ที่ดินที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นที่จัดสรรเพื่อเกษตรกรรม หรือที่ดินที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นที่ดินของรัฐ ผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินโดยการเช่าหรือเช่าซื้อตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.๒๕๑๘ หรือได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตนิคมสร้างตนเองตามพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ.๒๕๑๑ หรือได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ.๒๕๑๐ หรือได้รับอนุญาตตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๒ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินให้ใช้ที่ดินในเขตที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นที่จัดสรรเพื่อเกษตรกรรมหรือในเขตที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นที่ดินของรัฐ แล้ว ผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ดังกล่าวจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ด้วยหรือไม่ อย่างไร และผู้บุกรุกตัดฟันทำไม้หวงห้าม ผ่าถางหรือเผาป่า หรือกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการทำลายป่าหรือเข้ายึดถือครอบครองป่าในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม นิคมสร้างตนเอง ที่ดินที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นที่จัดสรรเพื่อเกษตรกรรมหรือที่ดินที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นที่ดินของรัฐจะมีความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หรือไม่ อย่างไรผลการพิจารณาได้มีความเห็นเป็น ๒ ฝ่ายดังนี้

ฝ่ายที่ ๑ เห็นว่า พื้นที่ใดจะอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ จะต้องเป็นพื้นที่ที่ยังคงเป็น “ป่า” ตามมาตรา ๔(๑) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ กล่าวคือ ที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม นิคมสร้างตนเอง นิคมสหกรณ์ ที่ดินที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นที่จัดสรรเพื่อเกษตรกรรม หรือที่ดินที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นที่ดินของรัฐนั้น เป็นที่ดินที่แต่ละหน่วยราชการควบคุมดูแลรักษาตามอำนาจหน้าที่ของกฎหมายแต่ละฉบับเท่านั้น แต่แต่ละหน่วยราชการมิได้มีสิทธิในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน และผู้ได้รับอนุญาตเข้าทำประโยชน์ก็ยังไม่ได้รับหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน การเข้าทำประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวซึ่งยังคงเป็น “ป่า” ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ จึงต้องขออนุญาตผ่าถางป่า ทำไม้หวงห้าม และเก็บหาของป่าหวงห้ามตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ สำหรับกรณีผู้บุกรุกพื้นที่ดังกล่าวย่อมมีความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ฝ่ายที่ ๒ เห็นว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.๒๕๑๘ ในเขตนิคมสร้างตนเองตามพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ.๒๕๑๑ หรือผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๒ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ให้ใช้ที่ดินในเขตที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นที่จัดสรร เพื่อเกษตรกรรม ถือว่าได้รับอนุญาตตามกฎหมายนั้นๆ แล้ว และพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ที่เข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งบัญญัติว่า “.....เว้นแต่จะกระทำภายในเขตที่ได้จำแนกไว้เป็นประเภทเกษตรกรรม.....” ผู้ได้รับอนุญาตดังกล่าวจึงไม่ต้องขออนุญาตแผ้วถางป่า แต่การทำไม้หวงห้ามและเก็บหาของป่าหวงห้ามต้องได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ผู้บุกรุก แผ้วถางพื้นที่ดังกล่าวไม่มีความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ส่วนผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๒ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ในที่ดินที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นที่ดินของรัฐนั้น ผู้ได้รับอนุญาตจะต้องขออนุญาตแผ้วถางป่า ทำไม้หวงห้าม และเก็บหาของป่า ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และผู้บุกรุกแผ้วถางป่า ตัดไม้ ฯลฯ ย่อมมีความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ เพราะถือว่า “ที่ดินของรัฐ” ตามมติคณะรัฐมนตรียังคงเป็น “ป่า” ตามมาตรา ๔(๑) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ อยู่

กรมป่าไม้เห็นว่า เพื่อให้ได้ข้อยุติและถือเป็นแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องตามกฎหมายต่อไปจึงใคร่ขอหารือดังนี้

๑. ผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมโดยการเช่า เช่าซื้อตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.๒๕๑๘ ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตนิคมสร้างตนเองตามพระราชบัญญัติที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ.๒๕๑๑ หรือได้รับอนุญาตตามมาตรา ๙หรือมาตรา ๑๒ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินให้ใช้ที่ดินในเขตที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นที่จัดสรรเพื่อเกษตรกรรม หรือในเขตที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นที่ดินของรัฐแล้ว ผู้ได้รับอนุญาตดังกล่าวจะต้องขออนุญาตแผ้วถางป่า ทำไม้หวงห้ามหรือเก็บหาของป่าหวงห้าม ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ เพียงใด หรือไม่

๒. กรณีมีผู้บุกรุกตัดฟันทำไม้หวงห้าม เก็บหาของป่าหวงห้าม ก่นสร้าง แผ้วถาง หรือเผาป่าหรือกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการทำลายป่าหรือเข้ายึดถือครอบครองป่าในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม นิคมสร้างตนเองหรือนิคมสหกรณ์ ที่ดินที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นที่จัดสรรเพื่อเกษตรกรรม หรือที่ดินที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นที่ดินของรัฐแล้ว ผู้กระทำการดังกล่าว จะมีความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หรือไม่ อย่างไร

๓. การอนุญาตให้เข้าไปหาประโยชน์เพื่อเก็บหรือระเบิดหิน กรวด หวาย ทำเหมืองแร่ ฯลฯ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ.๒๕๑๑ ในพื้นที่ที่สงวนไว้เป็นป่า ๒๐%ของพื้นที่นิคม (สงวนไว้เป็นพื้นที่ป่า ๒๐% ของพื้นที่ตามมติคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ) หรือพื้นที่ในเขตนิคมที่ยังมิได้อนุญาตให้สมาชิกเข้าทำประโยชน์ ผู้ได้รับอนุญาตดังกล่าวซึ่งมิใช่สมาชิกนิคมหรือสมาชิกนิคมซึ่งดำเนินการนอกเหนือวัตถุประสงค์ของการจัดสรรที่ดินเพื่อเกษตรกรรม จะต้องขออนุญาตแผ้วถางป่า ทำไม้หวงห้ามหรือเก็บหาของป่าหวงห้าม ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ด้วยหรือไม่ เพียงใด

๔. การทำเหมืองแร่หรือระเบิดย่อยหิน ขุดเก็บกรวด ทราย ลูกกรัง หรือดิน ทำประโยชน์อื่นๆใน พื้นที่ที่สงวนไว้เป็นป่า ๒๐% ของพื้นที่ที่มีการดำเนินปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม หรือพื้นที่ในเขตปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรมที่ยังมิได้ดำเนินการจัดให้แก่เกษตรกรหรือสถาบันเกษตรกร จะต้องได้รับอนุญาตแผ้วถางป่า ทำไม้หวงห้าม หรือเก็บหาของป่าหวงห้าม ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หรือไม่เพียงใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ผลเป็นประการใด โปรดแจ้งให้กรมป่าไม้ทราบด้วยจักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) อัมรงค์ ประกอบบุญ
(นายอัมรงค์ ประกอบบุญ)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมป่าไม้

กองนิติการ
โทร. ๕๗๙๕๒๖๘
โทรสาร. ๕๗๙๘๖๑๑

ที่ นร. ๐๖๐๑/๑๓๖๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ท่าช้างวังหน้า กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๐ ธันวาคม ๒๕๓๖

เรื่อง หรือปัญหาข้อกฎหมายกรณีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ในเขตปฏิรูปที่ดิน
เรียน เลขาธิการสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม

อ้างถึง (๑) หนังสือสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร ที่ กษ ๑๒๐๔/๗๒๒๙ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม
๒๕๓๖

(๒) หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร. ๐๖๐๑/ป ๘๒๔๙ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน
๒๕๓๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึก เรื่อง หรือปัญหาข้อกฎหมายกรณีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช
๒๔๘๔ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

ตามหนังสือของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) ที่อ้างถึง (๑) ส.ป.ก. ขอให้
คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาในปัญหา ข้อกฎหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้
พุทธศักราช ๒๔๘๔ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมว่า

(๑) ที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินที่ ส.ป.ก. ถือกรรมสิทธิ์ทั้งในกรณีที่มีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินตาม
ประมวลกฎหมายที่ดินแล้ว และยังมีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดินที่ ส.ป.ก. ได้นำมา
ดำเนินการปฏิรูปที่ดินโดยจัดให้เกษตรกรหรือสถาบันเกษตรกรเข้าทำประโยชน์ เช่าหรือเช่าซื้อแล้วยังมีสภาพ
เป็นป่าตามความหมายที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติป่าไม้ หรือไม่

(๒) ที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินที่ ส.ป.ก. ถือกรรมสิทธิ์ และยังมีหนังสือ แสดงสิทธิในที่ดินตาม
ประมวลกฎหมายที่ดิน ในส่วนที่ ส.ป.ก. ยังมิได้จัดให้แก่ เกษตรกรหรือสถาบันเกษตรกร มีสภาพเป็นป่าตาม
ความหมายที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติป่าไม้หรือไม่

ในการพิจารณาเรื่องนี้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้มีหนังสืออ้างถึง (๒) ขอให้ ส.ป.ก.
จัดส่งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวตั้งความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าว
ข้างต้นแล้ว เห็นว่า สำหรับข้อหาหรือตาม (๑) ที่ดินที่ ส.ป.ก. ถือกรรมสิทธิ์และได้ดำเนินการปฏิรูปที่ดินโดยจัด
ให้เกษตรกรหรือสถาบันเกษตรกรเข้าทำประโยชน์หรือเช่าหรือเช่าซื้อไปแล้ว เฉพาะส่วนที่ยังไม่มีหนังสือแสดง
สิทธิในที่ดิน ยังคงอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ เท่าที่ไม่ขัดต่อวัตถุประสงค์ของกิจการที่ ส.ป.ก. ได้
อนุญาตไว้ กล่าวคือ ถ้าที่ดินนั้นยังมีไม้หวงห้ามหรือของป่าหวงห้ามขึ้นอยู่ ผู้ได้รับอนุญาตดังกล่าวก็ต้องขอ
อนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ก่อนทำการตัดฟันไม้หรือเก็บหาของป่า ทั้งนี้ ตามที่
คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) เคยให้ความเห็นไว้ ส่วนข้อหาหรือตาม (๒) เห็นว่า
ที่ดินดังกล่าวยังคงเป็นป่าตามความหมายที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

รายละเอียดของความเห็นปรากฏตามบันทึกที่ได้เสนอมาพร้อมหนังสือนี้และในการพิจารณาเรื่องนี้ มีผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และกรมป่าไม้) และผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมที่ดิน) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริง อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ
(ลงนาม) อัคราทร จุฬารัตน์
(นายอัคราทร จุฬารัตน์)
รองเลขาธิการฯ
ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โทร. ๒๒๒๐๒๐๖ - ๙

โทรสาร. ๒๒๔๑๔๐๑ , ๒๒๖๓๖๑๑ - ๒

บันทึก

เรื่อง ทารือปัญหาข้อกฎหมายการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้มีหนังสือ ที่ กษ ๑๒๐๔/๗๒๒๙ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๓๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ตามที่ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายคณะที่ ๗) ได้ให้ความเห็นในปัญหาข้อกฎหมายตามที่กรมป่าไม้หรือ (๑) กรณีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ สรุปได้ว่า เกษตรกรหรือสถาบันเกษตรกร หรือบุคคลอื่นซึ่งได้รับการจัดที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินตามมาตรา ๓๐(๒) แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๓๒ ถือได้ว่าเป็นผู้ได้รับอนุญาตยังมีสภาพเป็นป่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ ก็มีอำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาและรับผิดชอบที่ดินนั้นๆ เพื่อคุ้มครองป่าไม้เท่าที่ไม่ขัดต่อวัตถุประสงค์ในการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ข้างต้นซึ่งในการประกอบเกษตรกรรมนั้นย่อมจะต้องมีการแผ้วถางป่าเพื่อเตรียมพื้นที่ ดังนั้น บุคคลที่กล่าวข้างต้นจึงไม่ต้องขออนุญาตแผ้วถางป่าตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ แต่ถ้าที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์มีไม้หวงห้ามหรือของป่าหวงห้ามขึ้นอยู่การตัดฟันหรือเก็บหาของป่าหวงห้ามจะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่เสียก่อน นั้น

สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) พิจารณาแล้ว เห็นว่า มาตรา ๓๖ ทวิ(๓) แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมฯ บัญญัติให้บรรดาที่ดินที่ ส.ป.ก. ได้มาตามพระราชบัญญัตินี้ ไม้ให้ถือว่าเป็นที่ราชพัสดุและให้ ส.ป.ก. เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ เพื่อใช้ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมรวมทั้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายที่ดินมีอำนาจออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินเกี่ยวกับที่ดินของ ส.ป.ก. ตามที่ ส.ป.ก. ร้องขอ คำว่า “กรรมสิทธิ์” ตามมาตรานี้ เจตนารมณ์ของกฎหมายมิได้มุ่งหมายให้ถือกรรมสิทธิ์เพื่อควบคุมดูแลรักษาทรัพยากรในสถานะตัวแทนรัฐบาล แต่มุ่งหมายให้นำไปจัดให้เข้าทำประโยชน์เช่า เช่าซื้อ และโอนกรรมสิทธิ์ให้แก่ผู้ได้รับการจัดที่ดินต่อไป การถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินของ ส.ป.ก. จึงเป็นการที่หน่วยงานรัฐถือกรรมสิทธิ์อย่างเอกชนและตรงกับคำว่า “กรรมสิทธิ์” ตามมาตรา ๓(๔)(๒) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งบัญญัติให้บุคคลย่อมมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินโดยการได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ตามกฎหมายอื่นด้วย ดังนั้น ที่ดินที่ ส.ป.ก. ถือกรรมสิทธิ์จึงไม่อยู่ในความหมายคำว่า “ป่า” ตามมาตรา ๔(๕) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ ซึ่งกำหนดความหมายไว้ว่า ที่ดินที่ยังมิได้มีบุคคลได้มาตามกฎหมายที่ดิน

ในทางปฏิบัติ การออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดินในที่ดินที่ ส.ป.ก. ถือกรรมสิทธิ์ กรมที่ดินมีขีดความสามารถที่จะดำเนินการให้ได้ปีละประมาณไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ ไร่ ที่ดินที่ ส.ป.ก. ถือกรรมสิทธิ์จึงมีทั้งที่ดินที่มีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดินแล้วส่วนหนึ่งและยังไม่มีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน อีกส่วนหนึ่ง จึงทำให้มีปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับสถานภาพที่ดินที่ ส.ป.ก. ถือกรรมสิทธิ์อันอาจส่งผลกระทบต่อปฏิบัติงานของหน่วยราชการอื่นด้วย ดังนั้น ส.ป.ก. จึงขอหารือดังนี้

๑. ที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินที่ ส.ป.ก. ถือกรรมสิทธิ์ทั้งในกรณีที่มีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดินแล้ว และยังมีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่ง ส.ป.ก. ได้นำมาดำเนินการปฏิรูปที่ดินโดยจัดให้เกษตรกรหรือสถาบันเกษตรกรเข้าทำประโยชน์ เช่าหรือเช่าซื้อแล้วยังมีสภาพเป็นป่าตามความหมายที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ หรือไม่

๒. ที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินที่ ส.ป.ก. ถือกรรมสิทธิ์ และยังมีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน ในส่วนที่ ส.ป.ก. ยังมิได้จัดให้แก่เกษตรกรหรือสถาบันเกษตรกร มีสภาพเป็นป่าตามความหมายที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) ได้พิจารณาข้อหาหรือข้างต้นโดยได้รับฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมและกรมป่าไม้) และผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมที่ดิน) ผู้แทนสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมชี้แจงว่า ขณะนี้ที่ดินที่สภาพของที่ดินอาจส่งผลกระทบต่อการทำงานของหน่วยงานของหน่วยงานราชการอื่นๆ คือ ที่ดินที่ยังไม่มีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินทั้งในกรณีที่ดินซึ่ง ส.ป.ก. ได้จัดให้เกษตรกรหรือสถาบันเกษตรกรเข้าทำประโยชน์ เช่าหรือเช่าซื้อแล้ว และที่ดินที่ยังมิได้จัดให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) มีความเห็นว่า คำว่า “การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม” (๖) ตามที่กำหนดในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมมีวัตถุประสงค์เป็นการจัดระบบเกี่ยวกับสิทธิและการถือครองที่ดินให้แก่เกษตรกรผู้ไม่มีที่ดินของตนเองหรือมีแต่ไม่มีเพียงพอแก่การประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยรัฐนำที่ดินของรัฐหรือที่ดินที่รัฐได้จากการจัดซื้อ เว้นคืนหรือโดยประการอื่นใด มาดำเนินการจัดให้แก่เกษตรกรหรือสถาบันเกษตรกรเข้าทำประโยชน์ เช่า หรือเช่าซื้อตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๓๐(๗) แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมฯ และรัฐได้มอบหมายให้ ส.ป.ก. ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้างต้นกรณีจึงเห็นได้ว่า การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมเป็นการจัดที่ดินให้แก่ราษฎร ทำนองเดียวกับนิคมสร้างตนเองหรือนิคมสหกรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ หรือการจัดที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดินนั่นเอง การที่มาตรา ๓๖ ทวิ(๘) แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมฯ กำหนดให้ ส.ป.ก. เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ ส.ป.ก. ได้มานั้น กฎหมายมุ่งประสงค์จะให้ ส.ป.ก. ถือสิทธิในที่ดินดังกล่าวเพื่อให้เอาที่ดินนั้นมาดำเนินการปฏิรูปที่ดิน มิได้มุ่งหมายจะให้ ส.ป.ก. มีกรรมสิทธิ์เช่นเดียวกับเจ้าของทรัพย์สินในกรณีทั่วไปซึ่งเจ้าของทรัพย์สินมีอำนาจใช้สอย จำหน่าย หรือดำเนินการใดๆ ต่อทรัพย์สินนั้นตามมาตรา ๑๓๓๖(๙) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กำหนดไว้ นอกจากนี้ การถือกรรมสิทธิ์ตามนัยมาตรา ๓๖ ทวิ ข้างต้นไม่อาจถือเป็น การมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินตามมาตรา ๓(๒)(๑๐) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน เช่นกัน เพราะบทบัญญัติดังกล่าวเป็นกรณีที่บุคคลได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินมาโดยการจัดที่ดินของรัฐ บุคคลในกรณีนี้จึงหมายถึงผู้ซึ่งได้รับการจัดสรรที่ดินจากรัฐหรือผู้ได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินโดยผลของบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือกฎหมายเฉพาะอื่นๆ และสำหรับคำว่า “บุคคล” ตามมาตรา ๔(๑) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) ได้เคยให้ความเห็น(๑๑) ไว้แล้วว่า หมายถึง บุคคลที่เป็นเอกชน มิใช่หมายถึงหน่วยงานของรัฐหรือถ้าเป็นหน่วยงานของรัฐก็ต้องเป็นหน่วยงานของรัฐในฐานะเอกชน โดยกรณีที่หน่วยงานของรัฐเป็นเจ้าของที่ดินหรือได้มาซึ่งที่ดิน

ในฐานะเป็นตัวแทนของรัฐบาล ก็ถือว่าเป็นเรื่องรัฐได้ที่ดินมา มิใช่เป็นเรื่องบุคคลได้มาตามนัยมาตรา ๔(๑) ดังนั้น การถือกรรมสิทธิ์ของ ส.ป.ก. จึงมิใช่เป็นกรณีที่บุคคลได้มาซึ่งที่ดินตามกฎหมายที่ดินตามนัยมาตรา ๔(๑)(๑๒) แห่ง พระราชบัญญัติป่าไม้ฯ ที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม จึงยังคงอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายเฉพาะอื่นๆ ด้วย เท่าที่ไม่ขัดต่อวัตถุประสงค์ของการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ทั้งนี้ ตามแนวความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) ที่เคยให้ความเห็น^(๑๓) ไว้ว่า ถ้าที่ดินยังมีสภาพเป็นป่าและมีไม้หวงห้ามหรือของป่าขึ้นอยู่ในที่ดิน พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป่าไม้มีอำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาและรับผิดชอบที่ดินดังกล่าวในส่วนกิจการอันเกี่ยวกับการป่าไม้ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ เพียงเท่าที่ไม่ขัดต่อวัตถุประสงค์ของพระราชกฤษฎีกาหวงห้ามหรือการขอขึ้นทะเบียนที่ดิน ดังนั้นสำหรับข้อหาหรือตาม ๑. นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) เห็นว่าที่ดินที่ ส.ป.ก. ถือกรรมสิทธิ์และได้ดำเนินการปฏิรูปที่ดิน โดยจัดให้เกษตรกรหรือสถาบันเกษตรกรเข้าทำประโยชน์เช่าหรือเช่าซื้อไปแล้ว เฉพาะส่วนที่ยังไม่มีหนังสือแสดงสิทธิ์ในที่ดิน ยังคงอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ เท่าที่ไม่ขัดต่อวัตถุประสงค์ของกิจการที่ ส.ป.ก. ได้อนุญาตไว้ กล่าวคือ ถ้าที่ดินนั้นยังมีไม้หวงห้ามหรือของป่าหวงห้ามขึ้นอยู่ ผู้ได้รับอนุญาตดังกล่าวก็ต้องขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ก่อนทำการตัดฟันไม้หรือเก็บ หางของป่า ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) เคยให้ความเห็น^(๑๔) ไว้ ส่วนข้อหาหรือตาม ๒. ซึ่งเป็นกรณีที่ดินที่ ส.ป.ก. ถือกรรมสิทธิ์แต่ยังมิได้จัดให้เกษตรกรหรือสถาบันเกษตรกรเข้าทำประโยชน์ เช่าหรือเช่าซื้อ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) เห็นว่า ที่ดินดังกล่าวยังคงเป็นป่าตามความหมายที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

(ลงนาม) อัคราทร จุฬารัตน์

(นายอัคราทร จุฬารัตน์)

รองเลขาธิการฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤศจิกายน ๒๕๓๖

ที่ นร. ๐๖๐๑/๓๖๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ท่าช้างวังหน้า กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑๙ มิถุนายน ๒๕๓๘

เรื่อง หาหรือปัญหาข้อกฎหมาย

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง (๑) หนังสือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ กษ ๐๗๐๕.๐๒/๑๖๐๘๑ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๓๗

(๒) หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร. ๐๖๐๑/ป ๘๐๘๑ ลงวันที่ ๒๘

ตุลาคม ๒๕๓๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึก เรื่อง ความหมายของ “ไม้” และการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

ตามหนังสือที่อ้างถึง (๑) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ขอให้พิจารณาในปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับความหมายของคำว่า “ไม้” และการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือที่อ้างถึง (๒) ขอให้แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริง ดังความแจ้งอยู่แล้วนั้น บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวข้างต้นแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. การที่มาตรา ๔(๔) วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ บัญญัติให้ไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้มาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีสำหรับไม้อื่นที่มีใช้ไม้สัก และห้าปีสำหรับไม้สักก็ให้ถือว่าเป็นไม้แปรรูป ก็เนื่องจากกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะยกเว้นมิให้ไม้ดังกล่าวอยู่ในความควบคุมของกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ผลของกฎหมายก็เท่ากับยกเว้นมิให้ถือว่าเป็นไม้แปรรูปและมีให้ถือว่าเป็นไม้ทั้งสองกรณี โดยไม่จำเป็นต้องมีข้อความยกเว้นที่มีให้ถือว่าเป็นไม้ด้วย

๒. เมื่อไม้ตามข้อ ๑ ไม่อยู่ในความควบคุมของกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ การนำไม้ดังกล่าวมาแปรรูปจึงไม่ต้องได้รับอนุญาตแปรรูปไม้ตามมาตรา ๔๘ แต่สำหรับการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ มาตรา ๔๘ เป็นบทบัญญัติเพื่อควบคุมการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ด้วย ซึ่งการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ดังกล่าวต้องได้รับอนุญาตเสียก่อน โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าไมที่จะนำเข้ามาแปรรูปในโรงงานแปรรูปไม้ดังกล่าวจะเป็นไม้ตามมาตรา ๔(๒) หรือมาตรา ๔(๔) วรรคสอง ดังนั้นการตั้งโรงงานแปรรูปไม้จึงต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๘

๓. เมื่อไม้ตามข้อ ๑ ไม่อยู่ในความควบคุมของกฎหมายว่าด้วยป่าไม้และการนำไม้ดังกล่าวมาแปรรูปก็ไม่ต้องได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๘ ไม้ที่ได้จากการแปรรูปนั้นก็จะไม่กลับกลายเป็นไม้แปรรูปตาม มาตรา ๔(๔) อีก

๔. การนำไม้ตามข้อ ๑ เคลื่อนที่ไม่ต้องมีใบเบิกทางของพนักงานเจ้าหน้าที่กำกับไปด้วยตาม มาตรา ๓๙ ด้วยเหตุผลเดียวกับที่กล่าวไว้ในข้อ ๓

รายละเอียดของความเห็นปรากฏตามบันทึกที่ได้เสนอมาพร้อมหนังสือนี้และการพิจารณาเรื่องนี้ มีผู้แทนกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมป่าไม้) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) ไมตรี ตันเต็มทรัพย์
(นายไมตรี ตันเต็มทรัพย์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานเลขานุการกรม

โทร. ๒๒๒๐๒๐๖ - ๙

โทรสาร. ๒๒๔๑๔๐๑ , ๒๒๖๓๖๑๑ - ๒

บันทึก

เรื่อง ความหมายของ “ไม้” และการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีหนังสือที่ กษ ๐๗๐๕.๐๒/๑๖๐๘๑ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๓๗ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ด้วยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้รับรายงานจากกรมป่าไม้ว่าจังหวัดเชียงใหม่ ได้หาหรือกรณีในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่มีผู้ประกอบการโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้ ไม้ท่อนหรือไม้แปรรูปที่เป็นไม้เรือนเก่าที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเคยอยู่ในสภาพเป็นเครื่องใช้มาก่อนทำการแปรรูปแล้วจำหน่ายในลักษณะไม้แปรรูปโดยมิได้ขออนุญาตจากทางราชการแต่อย่างใด จังหวัดฯเห็นว่าไม้เหล่านั้นตามกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ มาตรา ๔(๔) ไม้ให้ถือว่าเป็นไม้แปรรูป การกระทำดังกล่าวจึงยากต่อการควบคุมของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพราะไม้ท่อนเมื่อทำการแปรรูปแล้วก็ไม่สามารถที่จะตรวจสอบได้จึงขอหาหรือว่าการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ที่อ้างว่าเป็นไม้เรือนเก่าที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเคยอยู่ในสภาพเป็นเครื่องใช้มาก่อน จะอยู่ในความควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ โดยจะต้องขออนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้และโรงค้ำไม้แปรรูปหรือไม่ อย่างไร กรมป่าไม้ได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องนี้แล้ว เจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้มีความเห็นแตกต่างกันเป็น ๒ ฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายที่หนึ่ง มีความเห็นว่า จากคำนิยามของคำว่า “ไม้” ตามมาตรา ๔(๒) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ จะเห็นได้ว่า “ไม้” ตามมาตรา ๔(๒) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯจะได้แก่

๑. ไม้สักและไม้อื่นทุกชนิดที่เป็นต้น เป็นกอ เป็นเถา
๒. ไม้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร
๓. ไม้ไผ่ทุกชนิด ปาล์ม หวาย
๔. ราก ปุ่ม ตอ เศษ ปลายและกิ่งของข้อ ๑-๓ (ไม่ว่าจะถูกตัด ทอน เลื่อย ผ่า ออกจากข้อ ๑-๓ แล้วหรือไม่ก็ตาม)
๕. ไม้อันยังมีไม้แปรรูป (ไม้ท่อนซุง) และไม้แปรรูป (ไม้ที่แปรรูปแล้ว) ซึ่งเกิดจากการตัด ทอน

เลื่อย ผ่า ถาก ขุด หรือกระทำโดยประการอื่นใดแก่ไม้ตามข้อ ๑-๓

ส่วนไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเคยอยู่ในสภาพเป็นเครื่องใช้มาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีสำหรับไม้อื่นที่มีไซไม้สักและห้าปีสำหรับไม้สัก ไม่อยู่ในความหมายของคำว่า “ไม้” ตามมาตรา ๔(๒) ดังกล่าวแต่อย่างใด หากกฎหมายมีเจตนารมณ์จะให้ไม้ในกรณีดังกล่าวเป็น “ไม้” ตามมาตรา ๔(๒) ก็น่าจะบัญญัติไม้กรณีดังกล่าวเพิ่มเติมไว้ในมาตรา ๔(๒) ให้ชัดเจนเหมือนอย่างเช่นไม้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งแต่เดิมไม่มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๔(๒) แต่ได้ถูกบัญญัติเพิ่มเติมไว้ในมาตรา ๔(๒) โดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ และได้ใช้บังคับจนถึงปัจจุบันนี้ สำหรับไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเคยอยู่ในสภาพเป็นเครื่องใช้มาแล้วแต่ไม่ครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว พิจารณามาตรา ๔(๔) วรรคสองแล้ว ไม้ในกรณีนี้ยังคงต้องถือเป็นไม้แปรรูปอยู่ จึงอยู่ในความหมายของคำว่า “ไม้” ตามมาตรา ๔(๒) ดังกล่าว และหากพิจารณาตามมาตรา ๔(๔) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯแล้ว จะเห็นได้ว่าตามมาตรา ๔(๔) วรรคแรก บัญญัติว่า “ไม้แปรรูป ” หมายความว่า ไม้ที่ได้แปรรูปแล้ว ดังนั้น เมื่อไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรืออยู่ในสภาพเป็นเครื่องใช้มาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีสำหรับไม้อื่นที่มีไซไม้สักและห้าปีสำหรับไม้สักตามมาตรา ๔(๔) วรรคสอง มิให้ถือว่าเป็น “ไม้แปรรูป” ไม้กรณีดังกล่าวจึงไม่ถือเป็นไม้ที่ได้แปรรูปแล้วด้วย การที่กฎหมายไม่ถือ

ว่าเป็นไม้ที่ได้แปรรูปแล้วจึงเท่ากับเป็นการไม่ถือว่าเป็น “ไม้” ตามมาตรา ๔(๒) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้อันนั้นเอง เพราะหากจะตีความว่าไม้ดังกล่าวไม่ถือเป็นไม้แปรรูปหรือไม้ที่ได้แปรรูปแล้วแต่ยังถือว่าเป็น “ไม้” ตามมาตรา ๔(๒) อยู่อีกก็จะมีปัญหาว่า ไม้ดังกล่าวเมื่อไม่เป็นไม้แปรรูปหรือไม้ที่ได้แปรรูปแล้วจะเป็นไม้อะไร หากไม้นั้นได้ถูกแปรรูปออกมาไม้ที่ได้จากการแปรรูปดังกล่าวจะถือเป็น “ไม้แปรรูป” ตามมาตรา ๔(๔) อีกหรือไม่ หากถือว่าเป็น “ไม้แปรรูป” ก็จะกลายเป็นว่าไม้นั้นเดิมเป็นไม้แปรรูป เมื่อนำมาประกอบเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้และเคยอยู่ในสภาพเช่นนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีสำหรับไม้อื่นที่มีใช้ไม้สักและห้าปีสำหรับไม้สัก เมื่อรื้อถอนออกมาไม่ถือว่าเป็นไม้แปรรูป แต่เมื่อนำไม้นั้นมาเลื่อย ผ่า หรือแปรรูปจะกลับมาเป็นไม้แปรรูปอีก ซึ่งจะมีผลทำให้สภาพทางกฎหมายของไม้นั้นกลับไปกลับมา จึงน่าจะมิใช่เจตนารมณ์ของกฎหมาย และหากตีความว่าไม้ในลักษณะดังกล่าวยังคงเป็น “ไม้” ตามมาตรา ๔(๒) ไม้ที่อยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรืออยู่ในสภาพเป็นเครื่องใช้ เช่น บ้านเรือน โต๊ะ เก้าอี้ ฯลฯ ก็คงต้องเป็น “ไม้” ตามมาตรา ๔(๒) เช่นเดียวกัน เพราะตามมาตรา ๔(๔) วรรคสอง บัญญัติมิให้ถือว่าเป็นไม้แปรรูปเหมือนกันและยังอาจมีปัญหาต่อไปอีกว่า เมื่อไม้ดังกล่าวถือว่าเป็น “ไม้” ตามมาตรา ๔(๒) แต่ไม่ถือว่าเป็น “ไม้ที่ได้แปรรูปแล้ว” (ไม้แปรรูป) ราษฎรที่ทำการแปรรูปไม้ดังกล่าวเพื่อใช้สอย ซ่อมแซมบ้านเรือน แม้ไม้ดังกล่าวจะพ้นจากสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้มาแล้วเป็นร้อยๆ ปี หากเป็นไม้หวงห้ามก็คงต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน เพราะไม่เข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๕๐(๒)(๓) เนื่องจากตามมาตรา ๕๐(๒) ยกเว้นเฉพาะการแปรรูปไม้ที่แปรรูปมาแล้วเท่านั้น เมื่อไม้ดังกล่าวไม่ถือเป็น “ไม้ที่ได้แปรรูปแล้ว” (ไม้แปรรูป) จึงไม่เข้าข้อยกเว้น ดังกล่าว การตีความดังกล่าวจึงน่าจะนำมาซึ่งความเดือดร้อนแก่ราษฎรและมีใช้เจตนารมณ์ของกฎหมาย นอกจากนี้ หากถือว่าไม้ในลักษณะดังกล่าวยังคงเป็น “ไม้” ตามมาตรา ๔(๒) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้อัน การนำไม้ดังกล่าวเคลื่อนที่ก็ต้องมีใบเบิกทางของพนักงานเจ้าหน้าที่กำกับไปด้วยตามมาตรา ๓๙(๔) ประกอบด้วยมาตรา ๓๘(๕)(๑)(๒) เพราะไม่มีกฎหมายยกเว้นไว้แต่อย่างใด และในปี ๒๕๑๕ ก็ไม่มีความจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙ ตรี(๖) ขึ้นมาเพื่อควบคุมการนำไม้สักที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรืออยู่ในสภาพเป็นเครื่องใช้มาแล้วกว่าห้าปีเคลื่อนย้ายออกนอกเขตจังหวัด ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่อีก เพราะมีมาตรา ๓๙ มาตรา ๓๘(๑)(๒) มาตรา ๔๐(๓) และมาตรา ๔๑(๘) ควบคุมไม้ในลักษณะดังกล่าวได้อยู่แล้วตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นก่อนที่จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙ ตรี โดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๖ พ.ศ. ๒๕๑๕ ข้อ ๓ เหตุที่กฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙ ตรีขึ้นมา จึงน่าจะเนื่องมาจากไม้ในลักษณะดังกล่าวไม่ถือเป็น “ไม้” ตามมาตรา ๔(๒) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้อัน จึงไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติป่าไม้อัน ทำให้มีผู้ทุจริตประพฤติมิชอบลักลอบตัดไม้สักโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้วนำมาสร้างเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ และรื้อถอนเคลื่อนย้ายนำไปขายโดยอ้างว่าเคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ครบระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว จึงได้มีการบัญญัติมาตรา ๓๙ ตรี เพิ่มเติมขึ้นมา เพื่อควบคุมให้ผ่านการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน จึงเห็นว่าไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเคยอยู่ในสภาพเป็นเครื่องใช้มาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีสำหรับไม้อื่นที่มีใช้ไม้สักและห้าปีสำหรับไม้สัก ไม่เป็น “ไม้” ตามมาตรา ๔(๒) พระราชบัญญัติป่าไม้อัน แต่เป็น “ไม้” ตามความเป็นจริงหรือตามความรู้สึกของคนโดยทั่วไปเท่านั้น ไม้ในลักษณะดังกล่าวจึงไม่อยู่ ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติป่าไม้อัน การตั้งโรงงานแปรรูปไม้และการแปรรูปไม้จึงไม่จำเป็นต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่แต่อย่างใด

ฝ่ายที่สอง มีความเห็นว่า การที่กฎหมายมาตรา ๔(๔) บัญญัติให้ไม้ที่มีสภาพดังกล่าว “มิให้ถือว่าเป็นไม้แปรรูป” นั้น เป็นการมองในแง่สภาพของไม้เป็นสำคัญ มิได้มองถึงโครงสร้างของไม้ตามมาตรา ๔(๒) ไม้ที่มิให้ถือว่าเป็นไม้แปรรูปตามสภาพจึงมี ๒ สถานะ คือเป็น “ไม้” และเป็น “ไม้ที่ได้แปรรูปแล้วแต่มิให้ถือว่าเป็นไม้แปรรูป” เหตุที่กฎหมายบัญญัติไว้ดังนี้ก็โดยมีเจตนารมณ์ที่จะไม่ควบคุมการกระทำกับไม้ที่ได้แปรรูปแล้วตามมาตรา ๔(๔) ดังกล่าว (เว้นแต่บางกรณี) ไม้แปรรูปตามสถานะเดิมก่อนประกอบเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ย่อมเป็น “ไม้” และ “ไม้แปรรูป” ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ แต่ขณะเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ นั้นได้พ้นสถานะความเป็น “ไม้” และ “ไม้แปรรูป” แล้ว ต่อมาเมื่อสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ถูกรื้อถอนย่อมกลับสู่สถานะเดิมคือเป็น “ไม้” และ “ไม้แปรรูป” แต่โดยที่กฎหมายได้กำหนดเงื่อนไขไว้ จึงทำให้เกิดผลต่างกัน กล่าวคือ ถ้าไม่ครบตามเงื่อนไขที่เป็น “ไม้” และ “ไม้แปรรูป” ซึ่งอยู่ในข่ายควบคุมของพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ ถ้าครบตามเงื่อนไขก็เป็น “ไม้” และ “ไม้แปรรูป” เช่นกันเพียงแต่ในสถานะเป็น “ไม้แปรรูป” นั้น กฎหมายมาตรา ๔(๔) บัญญัติว่ามีให้ถือว่าเป็นไม้แปรรูปการพิจารณาว่าเป็น “ไม้” ตามมาตรา ๔(๒) หรือไม่นั้น ต้องพิจารณาในสภาพก่อนที่ไม้นั้นจะอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้าง หรืออยู่ในสภาพเป็นเครื่องใช้และภายหลังไม้นั้นพ้นสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้แล้วเป็นสำคัญ โดยไม่ต้องคำนึงว่าไม้นั้นเคยอยู่ในสภาพสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้มาก่อน การตีความว่าไม้ในลักษณะดังกล่าวไม่อยู่ในความหมายของคำว่า “ไม้” ตามมาตรา ๔(๒) โดยให้เหตุผลว่ากฎหมายไม่ได้บัญญัติไว้ให้ชัดเจนดังเช่นไม้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรนั้น เป็นการตีความตามตัวอักษรโดยเคร่งครัดเกินไปจนทำให้ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย หากนำเหตุผลดังกล่าวไปใช้กับกรณีที่สิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ที่ถูกรื้อถอนก่อนครบกำหนดเงื่อนไขเวลาจะเกิดความขัดแย้งขึ้น เพราะต้องตีความว่าไม่ใช่ “ไม้” ตามมาตรา ๔(๒) เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ การตีความว่าไม้ดังกล่าวไม่ใช่ “ไม้” ตามมาตรา ๔(๒) ไม้ดังกล่าวย่อมไม่ใช่ไม้แปรรูปด้วย เพราะการจะเป็น “ไม้แปรรูป” ได้ต้องเป็น “ไม้” ก่อน และเมื่อไม่เป็นไม้แปรรูปแล้ว ตามมาตรา ๔(๔) ก็ไม่จำเป็นต้องบัญญัติว่า “มิให้ถือว่าเป็นไม้แปรรูป” อีก และเมื่อพิจารณาคำว่า “ไม้แปรรูป” ตามมาตรา ๔(๔) ที่บัญญัติว่า “มิให้ถือว่าเป็นไม้แปรรูป” ประกอบกับมาตรา ๓๙ ตรี แล้ว จะเห็นเจตนารมณ์ของกฎหมายได้ว่าไม่ประสงค์จะควบคุมไม้แปรรูปที่กฎหมายมิให้ถือว่าเป็นไม้แปรรูปดังกล่าวอีกต่อไป (ยกเว้นกรณีเป็นไม้สักตามมาตรา ๓๙ ตรี) ซึ่งย่อมมีผลครอบคลุมไปถึงไม้ในสถานะเป็น “ไม้” ไม่ถูกควบคุมไปด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากตามความเป็นจริงไม้ทั้งสองสถานะเป็นสิ่งเดียวกันมิฉะนั้นแล้วการบัญญัติว่ามีให้ถือว่าเป็นไม้แปรรูปย่อมไร้ผล ดังนั้น การกระทำใดๆ ต่อไม้ดังกล่าว เช่นการนำเคลื่อนที่ การแปรรูปหรือการมีไว้ในครอบครอง จึงไม่อยู่ในข่ายควบคุมของพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ เว้นแต่ การตั้งโรงงานแปรรูปไม้ต้องได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ ส่วนการตั้งโรงค้ำไม้แปรรูปไม่ต้องขออนุญาตแต่อย่างใด เพราะไม้ดังกล่าวกฎหมายมิให้ถือว่าเป็นไม้แปรรูป กรณีนี้เทียบได้กับไม้ในที่ดินของเอกชน (ยกเว้นไม้สักและไม้ยาง) ซึ่งเป็นไม้ตามมาตรา ๔(๒) แต่การกระทำใดๆ ต่อไม้ดังกล่าวไม่อยู่ในข่ายควบคุมของพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ เว้นแต่การตั้งโรงงานแปรรูปไม้ต้องได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ การตีความตามนัยนี้ไม่ทำให้เกิดช่องโหว่ของกฎหมาย ซึ่งน่าจะเป็นเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ ในเรื่องเกี่ยวกับการตั้งโรงงานแปรรูป ไม้และปัญหาที่วิตกว่าราษฎรจะเดือดร้อนย่อมไม่อาจเกิดขึ้นได้

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงหารือปัญหาข้อกฎหมายเพื่อสั่งให้เจ้าหน้าที่ถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป ดังนี้

๑. ไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรืออยู่ในสภาพเป็นเครื่องใช้มาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี สำหรับไม้อื่นที่มีใช้ไม้สักและห้าปีสำหรับไม้สัก เป็น “ไม้” ตามมาตรา ๔(๒) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๓ หรือไม่เพียงใด

๒. การแปรรูปไม้และการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ดังกล่าวในข้อ ๑ จะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๘ พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๑๙ หรือไม่ เพียงใด

๓. ไม้ที่ได้จากการแปรรูปไม้ดังกล่าวในข้อ ๑ จะถือเป็น “ไม้แปรรูป” ตามมาตรา ๔(๔) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๖ พ.ศ. ๒๕๑๕ ข้อ ๑ หรือไม่ เพียงใด

๔. การนำไม้ดังกล่าวในข้อ ๑ เคลื่อนที่ (ยกเว้นกรณีตามมาตรา ๓๙ ตริ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ) จะต้องมิใช่เบี่ยงเบนทางของพนักงานเจ้าหน้าที่กำกับไปด้วยตามมาตรา ๓๙ ประกอบด้วยมาตรา ๓๘(๑) และ (๒) หรือไม่ เพราะเหตุใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) ได้พิจารณาปัญหาข้อหารือดังกล่าว โดยได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมป่าไม้) แล้ว เห็นว่า “ไม้” ตามมาตรา ๔(๒) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ แบ่งตามลักษณะได้เป็นสองประเภท คือ ไม้ในลักษณะเป็นต้น เป็นกอ หรือเป็นเถาประเภทหนึ่ง กับไม้ในลักษณะที่ถูกตัด ทอน เลื่อย ผ่า ถาก ขุด หรือกระทำด้วยประการอื่นใดอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งไม้ในประเภทหลังนี้อาจเปลี่ยนรูปหรือขนาดหรือเปลี่ยนสภาพไปจากเดิมจนเป็นไม้แปรรูปตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔(๔) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๖ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ เมื่อนำไม้แปรรูปมาทำเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ก็จะได้รับยกเว้นมิให้ถือว่าเป็นไม้แปรรูปตลอดเวลาที่อยู่ในสภาพเช่นนั้น แต่ถ้ารื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้ออก ไม้ที่ได้ก็จะกลับเป็นไม้แปรรูปอีก การที่มาตรา ๔ วรรคสอง บัญญัติให้ไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้มาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีสำหรับไม้อื่นที่มีใช้ไม้สักและห้าปีสำหรับไม้สัก มิให้ถือว่าเป็นไม้แปรรูปก็เนื่องจากกฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะยกเว้นมิให้ ไม้ดังกล่าวอยู่ในความควบคุมของกฎหมายว่าด้วยป่าไม้และตามสภาพความเป็นจริงไม้ที่อยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้เมื่อรื้อถอนออกจากสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้แล้ว ก็ไม่อาจกลับสภาพเป็นไม้ที่มีลักษณะเป็นต้น เป็นกอ หรือเป็นเถาได้ คงมีลักษณะเป็นไม้แปรรูปได้เท่านั้น ด้วยเหตุนี้ บทบัญญัติในมาตรา ๔(๔) วรรคสอง ที่ยกเว้นไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้มาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีสำหรับไม้อื่นที่มีใช้ไม้สักและห้าปีสำหรับไม้สักมิให้ถือว่าเป็นไม้แปรรูป ผลของกฎหมายก็เท่ากับยกเว้นมิให้ถือว่าเป็น ไม้แปรรูปและมีให้ถือว่าเป็นไม้ทั้งสองกรณี โดยไม่จำเป็นต้องมีข้อความยกเว้นว่ามีให้ถือว่าเป็นไม้ด้วย

เมื่อได้พิจารณาแล้วว่าไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรืออยู่ในสภาพเป็นเครื่องใช้มาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีสำหรับไม้อื่นที่มีใช้ไม้สักและไม่น้อยกว่าห้าปี สำหรับไม้สักไม่อยู่ในความควบคุมของกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ การนำไม้ดังกล่าวมาแปรรูปจึงไม่ต้องได้รับอนุญาตแปรรูปไม้ตามมาตรา ๔๘(๙) แห่งพระราชบัญญัติ

ป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๑๘ และไม้ที่ได้จากการแปรรูปนั้นก็จะไม่กลับกลายเป็นไม้แปรรูปตามมาตรา ๔(๔) อีก นอกจากนั้น การนำไม้ดังกล่าวเคลื่อนที่ก็ไม่ต้องมีใบเบิกทางของพนักงานเจ้าหน้าที่กำกับไปด้วยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ เว้นแต่ไม้สักตามมาตรา ๓๙ ตริ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๑๖ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ.๒๕๑๕

แต่สำหรับการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ มาตรา ๔๘ เป็นบทบัญญัติเพื่อควบคุมการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ด้วย มีสาระสำคัญอยู่ที่โรงงานหรือสถานที่ตามมาตรา ๔(๑๓)(๑๐) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งจัดขึ้นไว้เป็นที่ทำการแปรรูปไม้จะต้องได้รับอนุญาตเสียก่อน โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าไม้ที่จะนำเข้ามาแปรรูปในโรงงานหรือสถานที่ดังกล่าวจะเป็นไม้ตามมาตรา ๔(๒) หรือไม้ที่ได้รับยกเว้นมิให้ถือว่าเป็นไม้แปรรูปตามมาตรา ๔(๔) วรรคสอง นอกจากนั้นศาลฎีกาเคยมีคำพิพากษา (คำพิพากษาฎีกา ที่ ๑๕๗๒/๒๕๐๕) ว่า เมื่อได้ตั้งโรงงานขึ้นไว้เป็นที่ทำการแปรรูปไม้โดยมิได้รับอนุญาตแม้จะอยู่ในระหว่างทดลองเครื่อง และตั้งใจว่าเมื่อทดลองเครื่องเรียบร้อยแล้วจะไปขออนุญาตก็ตาม ย่อมมีความผิดตามพระราชบัญญัติ ป่าไม้ฯ ซึ่งสามารถเทียบเคียงกับกรณีเรื่องหารือนี้ได้ว่า เจตนารมณ์ของมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ ประสงค์ที่จะควบคุมในเรื่องการตั้งโรงงานแปรรูปมากกว่าการพิจารณาถึงไม้ที่จะนำมาแปรรูป ดังนั้น การตั้งโรงงานแปรรูปไม้จึงต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๘

(ลงนาม) ม. ตันเต็มทรัพย์
(นายไมตรี ตันเต็มทรัพย์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มิถุนายน ๒๕๓๘

ที่ นร. ๐๙๐๑/๑๕๕๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๙ ตุลาคม ๒๕๕๐

เรื่อง หารือข้อกฎหมายกรณีต้นไม้ที่บุคคลปลูกขึ้นและอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ
เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร. ๐๙๐๖/ป ๕๔๓ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๐
สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง กรณีสิทธิในต้นไม้ที่บุคคลปลูกขึ้นและ
อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ

ตามที่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชขอหารือข้อกฎหมายกรณีต้นไม้ที่บุคคลปลูกขึ้น
และอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม (สำนักงานปลัดกระทรวง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่า และพันธุ์พืช) แต่งตั้งผู้แทน
ไปชี้แจงข้อเท็จจริง นั้นบัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว และมีความเห็น
ปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ
(ลงนาม) คุณพรทิพย์ จਾਲะ
(คุณพรทิพย์ จาละ)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักอำนวยการ โทร. ๐๒๒๒๒ ๐๒๐๖ – ๙ ต่อ ๑๐๗, ๒๔๑

สำนักหลักนิติบัญญัติ โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๗๙๐๐ – ๓ ต่อ ๒๐๘, ๓๐๖

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๖๑๖๓

www.krisdik.go.th www.lawreform.go.th

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง กรรมสิทธิ์ในต้นไม้ที่บุคคลปลูกขึ้นและอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๙๐๓.๒/๕๙๙๗ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ในเขตอุทยานแห่งชาติหลายแห่งมีต้นไม้ที่บุคคลได้ปลูกขึ้นไว้ ทั้งที่ปลูกขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายและที่ปลูกขึ้นโดยฝ่าฝืนกฎหมายหลายกรณี ได้แก่ มาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ และต่อมาบุคคลดังกล่าวได้เรียกร้องกรรมสิทธิ์ในต้นไม้ที่ปลูกขึ้นดังกล่าว

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ กรณีต้นไม้ที่บุคคลปลูกขึ้นไว้และอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติเป็นไปด้วยความถูกต้องชัดเจนตามหลักกฎหมายและสอดคล้องกับประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของประชาชนแต่ละท้องถิ่นในประเทศไทยจึงหารือปัญหาข้อกฎหมาย ดังต่อไปนี้

๑. บุคคลปลูกต้นไม้ขึ้นโดยได้ รับอนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือไม้ยืนต้นตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ และบุคคลที่ปลูกต้นไม้ในที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ ต้นไม้ที่ปลูกขึ้นไว้จะเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ปลูกที่มีเจตนายึดถือต้นไม้ขึ้นไว้หรือไม่ ซึ่งในประเด็นนี้กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืชมีความเห็นเป็นสองฝ่าย

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า เมื่อผู้ปลูกเป็นเจ้าของกล้าไม้ที่ซื้อหามาและปลูกลงในที่ดินโดยเจตนายึดถือไว้เพื่อใช้ประโยชน์ต่างๆ จากต้นไม้ขึ้น ทั้งยังเป็นการปลูกต้นไม้โดยอาศัยสิทธิที่ได้รับอนุญาตให้กระทำได้ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ จึงถือว่าผู้ปลูกเป็นเจ้าของต้นไม้ตั้งแต่เป็นกล้าไม้จนถึงขนาดต้นที่เติบโตขึ้นมาและยึดถือเป็นเจ้าของตลอดมาบุคคลนั้นจึงมีกรรมสิทธิ์ในต้นไม้ที่ปลูกนั้น

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า กล้าไม้เป็นสังหาริมทรัพย์ถึงแม้ผู้ซื้อกล้าไม้มาจะเป็นผู้ที่มีกรรมสิทธิ์แต่เมื่อนำต้นไม้ปลูกลงในที่ดินโดยเจตนาจะให้ต้นไม้เจริญเติบโตต่อไป จึงเป็นทรัพย์ที่เปลี่ยนเป็นทรัพย์อันติดกับที่ดินและเป็นอสังหาริมทรัพย์แล้ว เมื่อก่อนที่ดินที่ปลูกต้นไม้เป็นทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภทสงวนไว้เพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกันโดยอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ จึงไม่อาจถือว่าผู้เป็นเจ้าของกล้าไม้จะเป็นเจ้าของต้นไม้ที่ปลูกดังกล่าว และไม่อาจยึดถือไว้ในลักษณะเจ้าของต้นไม้ได้อีกต่อไป และต้นไม้ที่ปลูกขึ้นอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาตินั้นถือว่าเป็นต้นไม้ที่ไม่มีเจ้าของ แต่ผู้เป็นเจ้าของและปลูกกล้าไม้นั้นอาจมีสิทธิดูแลรักษาและใช้สอยต้นไม้รวมทั้งผลผลิตที่เกิดขึ้นได้โดยอาศัยสิทธิตามที่พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และกฎหมายลำดับรองที่ออกโดยอำนาจตามความในกฎหมายดังกล่าวกำหนดไว้

๒. บุคคลปลูกไม้ยืนต้นโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและเจตนาอาศัยต้นไม้ที่ปลูกไว้เป็นหลักฐานในการยึดถือครอบครองที่ดินเมื่อเวลาต้นไม้โตขึ้น โดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๑๘ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๒๘ บุคคลผู้ปลูกต้นไม้ขึ้นเป็นเจ้าของในฐานะผู้มิกรรมสิทธิ์ในต้นไม้ขึ้น หรือไม้ ซึ่งในประเด็นนี้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชมีความเห็นเป็นสองฝ่าย

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า บุคคลผู้เป็นเจ้าของกล้าไม้และปลูกลงในที่ดินโดยยึดถือต้นไม้ขึ้นไว้ยังไม่ละการครอบครอง และเป็นธรรมดาของการปลูกต้นไม้ไม่ว่าในที่ดินประเภทใด ผู้ปลูกย่อมยังเป็นผู้เป็นเจ้าของในลักษณะผู้มิกรรมสิทธิ์ในต้นไม้ขึ้น

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า “ป่า” ตามความหมายในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และตามความหมายในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ เป็นที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินเมื่อกล้าไม้หรือเมล็ดปลูกลงในที่ดินที่เป็นป่าย่อมเปลี่ยนแปลงสภาพจากสังหาริมทรัพย์ทั่วไปกลายเป็นต้นไม้ที่เป็นทรัพย์อันติดกับที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน จึงถือว่าผู้ปลูกต้นไม้ขึ้นนั้นมีเจตนาละการครอบครองสังหาริมทรัพย์แล้ว และประสงค์ให้ต้นไม้เจริญเติบโตติดอยู่กับที่ดินต่อไป จึงยอมเป็นต้นไม้ที่ไม่มีเจ้าของในลักษณะกรรมสิทธิ์ถึงแม้ผู้ปลูกยังหวงแหนอยู่ก็เป็นเพียงการดูแลรักษาตามธรรมดาของผู้หวังผลผลิตจากต้นไม้ยืนต้นที่ปลูกนั้น และการตัดฟัน โคนลง หรือเก็บผลผลิต ก็ยังต้องอยู่ในบังคับตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ เกี่ยวกับการขออนุญาตและการอนุญาตให้ทำไม้หรือการเก็บหาของป่าแล้วแต่กรณีด้วย ส่วนการยึดถือครอบครองที่ดินโดยไม่ ชอบด้วยกฎหมายย่อมเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นก่อนหรือขณะที่ปลูกต้นไม้ อาจแยกเจตนาของการยึดถือครอบครองที่ดินกับการปลูกต้นไม้ยืนต้นเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ ออกจากกันได้ตามข้อเท็จจริงแต่ละกรณี

๓. จากประเด็นที่ ๑ และประเด็นที่ ๒ ข้างต้น ต่อมาเมื่อมีพระราชกฤษฎีกาที่ออก ตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๔ กำหนดที่ดินบริเวณที่ปลูกต้นไม้อยู่ก่อนแล้วให้เป็นอุทยานแห่งชาติ ต้นไม้ที่มีบุคคลปลูกขึ้นผู้ใดเป็นเจ้าของ ซึ่งในประเด็นนี้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืชมีความเห็นเป็นสองฝ่าย

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า ผู้เป็นเจ้าของกล้าไม้และปลูกไม้ยืนต้นนั้น ยังคงเป็นเจ้าของในลักษณะกรรมสิทธิ์ในต้นไม้ขึ้น โดยอาศัยหลักการยึดถือและครอบครองกล้าไม้และต้นไม้อย่างต่อเนื่องมาตลอด

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า ไม้ยืนต้นที่ปลูกลงในที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินถือว่าผู้เป็นเจ้าของกล้าไม้และปลูกต้นไม้ได้ละการครอบครองกล้าไม้ขึ้นแล้ว และเปลี่ยนแปลงสภาพจากกล้าไม้กลายเป็นทรัพย์อันติดกับที่ดิน จึงถือว่าเป็นต้นไม้ที่ไม่มีเจ้าของในลักษณะกรรมสิทธิ์ตามความเห็นเช่นเดียวกันกับในประเด็นที่ ๑ และประเด็นที่ ๒ ฝ่ายที่สองข้างต้น

๔. ภายหลังจากพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๔ กำหนดที่ดินให้เป็นอุทยานแห่งชาติได้บังคับใช้แล้ว หากมีผู้เป็นเจ้าของกล้าไม้นำกล้าไม้เข้าไปปลูกในอุทยานแห่งชาติทั้งโดยชอบด้วยกฎหมาย และไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ใดเป็นเจ้าของในลักษณะกรรมสิทธิ์ของต้นไม้ยืนต้นที่ปลูกไว้ขึ้น ซึ่งในประเด็นนี้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชมีความเห็นเป็นสองฝ่าย

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า การปลูกต้นไม้ในเขตอุทยานแห่งชาติทั้งที่ชอบด้วยกฎหมายและไม่ชอบด้วยกฎหมาย หากผู้เป็นเจ้าของกล้าไม้ยังยึดถือครอบครองต้นไม้และหวงแหนอยู่ ผู้เป็นเจ้าของกล้าไม้นั้นจึงยังคงเป็นเจ้าของในลักษณะกรรมสิทธิ์อยู่ต่อไปอย่างต่อเนื่องมาตลอด

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า ไม้ยืนต้นที่ติดกับที่ดินอุทยานแห่งชาติย่อมต้องถือว่าผู้ปลูกสละการครอบครองในสังหาริมทรัพย์แล้ว และเจตนาให้กลายเป็นทรัพย์สินติดกับที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภทสงวนรักษาไว้เพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกัน จึงเป็นไม้ยืนต้นที่ไม่มีเจ้าของเช่นเดียวกันกับในประเด็นที่ ๑ และประเด็นที่ ๒ ฝ่ายที่สองข้างต้น

๕. จากประเด็นที่ ๒ ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือไม้ยืนต้นในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๒๘ และผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยหรือได้รับอนุญาตให้กระทำการอื่นอันเกี่ยวกับการทำประโยชน์ในที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามความในมาตราต่างๆ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ ต่อมาเมื่อมีพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๔ กำหนดที่ดินให้เป็นอุทยานแห่งชาติทับซ้อนในบริเวณที่เป็นป่าสงวนแห่งชาติเดียวกัน ผู้ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ ดังกล่าวจะทำไม้หรือเก็บหาของป่าที่ตนปลูกขึ้นไว้ได้หรือไม่ อย่างไร ซึ่งในประเด็นนี้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืชมีความเห็นเป็นสี่ฝ่าย

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า กระทำได้โดยอาศัยหลักกรรมสิทธิ์และสิทธิตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ที่ให้กระทำได้ แต่ต้องขออนุญาตทำไม้ให้ถูกต้องก่อน

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า ผู้ปลูกต้นไม้ไม่ใช่เจ้าของในลักษณะกรรมสิทธิ์ในต้นไม้ แต่ยังคงมีสิทธิตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ ที่เกิดขึ้นอยู่ก่อนการกำหนดที่ดินเป็นอุทยานแห่งชาติจึงอาจอนุญาตให้บุคคลอาศัยสิทธิดังกล่าวเข้าทำไม้ที่ปลูกไว้โดยตัดโค่นใช้ประโยชน์ไม้และนำออกไปจากเขตอุทยานแห่งชาติได้โดยไม่เป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๔

ฝ่ายที่สาม เห็นว่า ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๔ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ ต่างก็มีบทบัญญัติที่กล่าวถึงกฎหมาย กฎ ที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัติหรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงว่าการกำหนดที่ดินให้เป็นอุทยานแห่งชาติในภายหลังทับซ้อนที่ดินป่าสงวนแห่งชาติจึงต้องบังคับใช้มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๒ มีผลให้การอนุญาตใบอนุญาต หนังสืออนุญาต ตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยป่าไม้ สิ้นสุดลง และผู้ได้รับอนุญาตไม่มีสิทธิ์ที่จะขออนุญาตทำไม้หรือเก็บหาของป่าตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติหรือกฎหมายว่าด้วยป่าไม้อีกต่อไปและไม่อาจจะให้มีการทำไม้หรือเก็บหาของป่า เนื่องจากจะเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔

ฝ่ายที่สี่ เห็นว่า พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๔ มีค่าบังคับใช้เสมอกัน โดยที่มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติฯ มิได้มีบทบัญญัติให้ยกเลิก การอนุญาต ใบอนุญาต หนังสืออนุญาตสัมปทานตามกฎหมายอื่นแต่อย่างใด จึงถือว่ายังคงมีอยู่ตามกฎหมายอื่นแต่ละฉบับนั้น และผู้ได้รับอนุญาตยังคงมีสิทธิและหน้าที่ต่างๆ ที่มีอยู่ก่อนการกำหนดที่ดินให้เป็นอุทยานแห่งชาติตามกฎหมายแต่ละฉบับ แต่การกระทำใดๆ ต่อไปย่อมไม่อาจฝ่าฝืนความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๔ จึงไม่อาจทำไม้

และเก็บหาข องป่าในเขตอุทยานแห่งชาติ ซึ่งรัฐบาลโดยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ควรจะต้องพิจารณาข ดเซยความเสียหายให้แก่ผู้ได้รับอนุญาตตามกฎหมายอื่นแต่ละฉบับแล้วแต่กรณี อีกทางหนึ่งด้วย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๗) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวรวมทั้งได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สำนักงานปลัดกระทรวง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) แล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า กรณีนี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในเขตอุทยานแห่งชาติและป่าสงวนแห่งชาติต่างๆ เช่น กรณีบริษัท สวนอุทยานทองผาภูมิ จำกัด ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติเพื่อปลูกสวนป่า และต่อมาได้มีการกำหนดให้ป่าสงวนแห่งชาติดังกล่าวเป็นอุทยานแห่งชาติเขาแหลม ทำให้บริษัทได้รับความเสียหายไม่สามารถตัด ไม้ในบริเวณดังกล่าวได้ และกรณีราษฎรบุกรุกเข้าปลูกยางพาราในเขตอุทยานแห่งชาติเขาปู่ -เขาย่า เป็นต้นโดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) เห็นสมควรวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าวซึ่งสรุปได้เป็นสามประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีที่บุคคลปลูกไม้ยืนต้นโดยได้รับอนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือไม้ยืนต้นตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๒๘ และบุคคลปลูกไม้ยืนต้นในที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๒๘ และกรณีบุคคลปลูกไม้ยืนต้นโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและเจตนาอาศัยต้นไม้ที่ปลูกไว้เป็นหลักฐานในการยึดถือครอบครองที่ดิน เมื่อเวลาต้นไม้โตขึ้นโดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๑๘ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๒๘ บุคคลผู้ปลูกไม้ยืนต้นทั้งสองกรณีจะเป็นเจ้าของในฐานะผู้มีกรรมสิทธิ์ในไม้ยืนต้นนั้น หรือไม่ เห็นว่าป่าสงวนแห่งชาติเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินซึ่งไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของอันเป็นทรัพย์สินนอกพาณิชย์ตามมาตรา ๑๔๓(๑) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ไม้ยืนต้นที่ปลูกในที่ดินป่าสงวนแห่งชาติดังกล่าวจึงเป็นทรัพย์สินที่ติดกับที่ดินป่าสงวนแห่งชาติ ไม้ดังกล่าวจึงเป็น “ไม้ในป่าสงวนแห่งชาติ” ซึ่งไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของดังนั้น กรณีของไม้ยืนต้นที่ปลูกโดยได้รับอนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือไม้ยืนต้นตามมาตรา ๒๐(๒)แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ ฯ และไม้ยืนต้นที่ปลูกในที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๖(๓) แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ ฯ หรือกรณีของการปลูกไม้ยืนต้นนั้นได้กระทำโดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๔(๔) พระราชบัญญัติป่าไม้ ฯ และมาตรา ๑๔(๕) แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ ฯ ต่างก็เป็นการปลูกไม้ยืนต้นในที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ฉะนั้น เมื่อไม้ดังกล่าวเป็น “ไม้ในป่าสงวนแห่งชาติ” ซึ่งไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของไม้ยืนต้นที่ปลูกขึ้นไว้ได้แต่อย่างใด ย่อมทำให้ไม้ดังกล่าวไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ปลูก

ประเด็นที่สอง เมื่อได้มีการใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งกำหนดให้ที่ดินในบริเวณที่ปลูกไม้ยืนต้นอยู่ก่อนแล้วเป็นอุทยานแห่งชาติและกรณีที ภายหลังจากพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งกำหนดที่ดินให้เป็นอุทยานแห่งชาติได้ใช้บังคับแล้ว หากมีผู้เป็นเจ้าของกล้าไม้ นำกล้าไม้เข้าไปปลูกในอุทยานแห่งชาติทั้งโดยชอบด้วยกฎหมายและไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ใดเป็นเจ้าของ

กรรมสิทธิ์ในไม้ยืนต้นที่ปลูกไว้ นั้น เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า ไม้ยืนต้นที่ปลูกโดยได้รับอนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือไม้ยืนต้นตามมาตรา ๒๐(๖) แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติไม้ยืนต้นที่ปลูกในที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๖(๗) แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ และไม้ยืนต้นที่ปลูกโดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๔(๘) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้และมาตรา ๑๔(๘) แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ เป็น “ไม้ในป่าสงวนแห่งชาติ ” ซึ่งไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของ ไม้ยืนต้นที่ปลูกขึ้นไว้ได้แต่อย่างใด และต่อมาได้มีการกำหนดให้ที่ดินบริเวณที่ปลูกไม้ยืนต้นดังกล่าวเป็นอุทยานแห่งชาติแล้ว ไม้ยืนต้นดังกล่าวย่อมเป็น “ไม้ในอุทยานแห่งชาติ ” ไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของ ส่วนในกรณีที่มีการกำหนดเขตอุทยานแห่งชาติแล้วเมื่อผู้เป็นเจ้าของกล้าไม้ นำกล้าไม้เข้าไปปลูกในที่ดินที่เป็นอุทยานแห่งชาติ ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินอันเป็นทรัพย์สินนอกพาณิชย์ตามมาตรา ๑๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ไม้ยืนต้นดังกล่าวจึงเป็นไม้ในอุทยานแห่งชาติซึ่งไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของไม่ว่าการปลูกนั้นจะกระทำโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ตาม

ประเด็นที่สาม ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือไม้ยืนต้นในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ และผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยหรือได้รับอนุญาตให้กระทำการอื่นอันเกี่ยวกับการทำประโยชน์ในที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามความในมาตราต่างๆ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ ต่อมาได้มีการใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๔ ซึ่งกำหนดที่ดินให้เป็นอุทยานแห่งชาติทับซ้อนในบริเวณที่เป็นป่าสงวนแห่งชาติ ผู้ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ ดังกล่าวจะทำไม้หรือเก็บหาของป่าที่ตนปลูกขึ้นไว้ได้หรือไม่ อย่างไร เห็นว่าเมื่อพิจารณามาตรา ๓๐(๑๐) พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๔ พ.ศ.๒๕๓๒ แล้วจะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ ได้กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับสิทธิของผู้ได้รับใบอนุญาต อาชญาบัตร หรือประทานบัตร ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ และสัมปทานตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม ซึ่งได้ออกให้แก่บุคคลใดไว้แล้วก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๖(๑๑) แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ ใช้บังคับเท่านั้น จึงเห็นว่าเมื่อได้มีการใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ กำหนดที่ดินให้เป็นอุทยานแห่งชาติทับซ้อนในบริเวณที่เป็นป่าสงวนแห่งชาติแล้ว ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าหรือไม้ยืนต้นในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๒๐(๖) แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ และผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยหรือได้รับอนุญาตให้กระทำการอื่นอันเกี่ยวกับการทำประโยชน์ในที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามความในบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ จะทำไม้หรือเก็บของป่าที่ตนปลูกขึ้นไว้ไม่ได้เนื่องจากการกระทำดังกล่าวต้องห้ามตามมาตรา ๑๖(๑๓) พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๔

(ลงนาม) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๕๐

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ด่วนที่สุด
ที่ นร.๐๙๐๑/๑๕๕๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอรื้อหรือขอกฎหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ ในพื้นที่ ส.ป.ก.
เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๑๐/๓๓๖๔ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ขอรื้อหรือขอกฎหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติ
ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ ในพื้นที่ปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม

ตามที่กรมป่าไม้ได้ขอรื้อหรือขอกฎหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ ในพื้นที่ ส.ป.ก. และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม) และสำนักงานอัยการสูงสุดแต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริงนั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาข้อหาดังกล่าวและมีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) พรทิพย์ จਾਲะ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักอำนวยการ

โทร ๐ ๒๒๒๒ ๐๑๐๖-๙ ต่อ ๑๐๗

ฝ่ายกฎหมายทรัพยากรธรรมชาติ โทร ๐๒๒๒๒ ๐๑๐๗-๙ ต่อ ๓๒๐,๓๒๑

โทรสาร ๐๒๒๒๖ ๕๑๕๘ www.krisadika.go.th www.lawrefonr.go.th

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

เรื่องเสรีจที่ ๗๙๑/๒๕๔๘

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง ทารือข้อกฎหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้
พุทธศักราช ๒๕๔๔ ในพื้นที่ปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

กรมป่าไม้ได้มีหนังสือด่วนที่สุดที่ ทส ๑๖๑๐/๓๓๖๔ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ให้คำปรึกษาปัญหาข้อกฎหมายกรณีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม นั้น กรมป่าไม้ขอแจ้งว่าบัดนี้ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๑๐๒๒/๒๕๔๔ วินิจฉัยข้อกฎหมายเกี่ยวกับความหมายของคำว่า “ป่า” ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ ว่าที่ดินที่ ส.ป.ก. ได้มาตามกฎหมายการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.๒๕๑๘ ส.ป.ก. จะเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ โดยไม่ตกเป็นที่ราชพัสดุตามมาตรา ๓๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.๒๕๑๘ จึงเป็นการได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินตามกฎหมายอื่นตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๓(๒) จึงไม่ใช่ป่าตามความหมายของมาตรา ๔(๑) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ ซึ่งปรากฏว่าหน่วยงานราชการบางแห่งได้นำคำวินิจฉัยดังกล่าวนี้ไปเป็นแนวทางการปฏิบัติได้แก่ พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ ได้นำคำวินิจฉัยตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๒๒/๒๕๔๔ ไปเป็นบรรทัดฐานในการสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา อันนำมาซึ่งความไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติราชการของกรมป่าไม้ที่เคยปฏิบัติมา และเนื่องจากการกระทำผิดพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ ถือเป็นความผิดทางอาญาหากบุคคลกระทำผิดสามารถใช้ช่องว่างของการตีความข้อกฎหมายของคำว่า “ป่า” ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ ก็อาจนำมาซึ่งความเสียหายแก่ทางราชการและความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนได้ ซึ่งจากคำวินิจฉัยของศาลฎีกาที่ ๑๐๒๒/๒๕๔๔ และตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่อ้างถึง จึงมีความเห็นทางข้อกฎหมายที่แตกต่างกัน ๒ ฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายที่ ๑ เห็นว่าการถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินของ ส.ป.ก. ตามนัยมาตรา ๓๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.๒๕๑๘ ไม่อาจถือเป็นการมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินมาตรา ๓(๒) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ดังนั้น การถือกรรมสิทธิ์ของ ส.ป.ก. จึงมิใช่เป็นกรณีที่ดินที่บุคคลได้มาซึ่งที่ดินตามกฎหมายที่ดินตามนัยมาตรา ๔(๑) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔

ฝ่ายที่ ๒ เห็นว่าที่ดิน ส.ป.ก. ได้มาตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ ส.ป.ก. จะเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ โดยไม่ตกเป็นที่ราชพัสดุตามมาตรา ๓๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.๒๕๑๘ ซึ่งเป็นการได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินมาตามกฎหมายอื่นตามประมวลกฎหมายที่ดินมาตรา ๓(๒) จึงไม่ใช่ “ป่า” ตามความหมายของมาตรา ๔(๑) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔

ดังนั้น เพื่อความถูกต้องและชัดเจนในข้อกฎหมายของการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ ในพื้นที่ ส.ป.ก. กรมป่าไม้จึงขอหารือดังต่อไปนี้

๑. ที่ดินที่ ส.ป.ก. ได้มาตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.๒๕๑๘ เป็นการได้กรรมสิทธิ์ ในที่ดินมาตามกฎหมายอื่น ตามมาตรา ๓(๒) แห่งประมวลกฎหมายที่ดินหรือไม่ อย่างไร

๒. ที่ดินที่ ส.ป.ก. รับผิดชอบดำเนินการจัดปฏิรูป และ ส.ป.ก. ได้จัดที่ดินให้เกษตรกรเข้าทำประโยชน์แล้วแต่ยังไม่มีเอกสาร ส.ป.ก. ๔-๐๑ ที่ดินส่วนนั้นจะเป็น “ป่า” ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ หรือไม่ อย่างไร

๓. ที่ดินที่ ส.ป.ก. รับผิดชอบดำเนินการจัดปฏิรูป และ ส.ป.ก. ได้จัดที่ดินให้เกษตรกรเข้าทำประโยชน์และมีเอกสาร ส.ป.ก. ๔-๐๑ แล้ว ที่ดินส่วนนั้นจะเป็น “ป่า” ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ หรือไม่ อย่างไร

๔. ไม้ทุกชนิดที่มีอยู่ในที่ดินก่อนที่กรมป่าไม้จะมอบพื้นที่ให้ ส.ป.ก. รับผิดชอบดำเนินการปฏิรูปที่ดิน และเมื่อ ส.ป.ก. ได้รับพื้นที่ไปเพื่อดำเนินการปฏิรูปแล้ว ไม้ดังกล่าวข้างต้นถือเป็นทรัพย์สินของ ส.ป.ก. หรือไม่ อย่างไร

๕. พื้นที่ที่มีกฎหมายเฉพาะคือ พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ และพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.๒๕๑๘ ใช้บังคับทับซ้อนกัน มีแนวทางในการพิจารณาใช้กฎหมายที่ทับซ้อนกันอย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยมีผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช) ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม) และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่าคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้เคยวินิจฉัยเป็นบรรทัดฐานไว้แล้วในเรื่องเสรีที่ ๖๔๔/๒๕๓๖๑ สรุปได้ว่า การที่มาตรา ๓๖ ทวิ๒ แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.๒๕๑๘ กำหนดให้ ส.ป.ก. เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ ส.ป.ก. ได้มานั้นกฎหมายมุ่งประสงค์จะให้ ส.ป.ก. ถือสิทธิในที่ดินดังกล่าวเพื่อให้เอาที่ดินนั้นมาดำเนินการปฏิรูปที่ดิน มิได้มุ่งหมายจะให้ ส.ป.ก. มีกรรมสิทธิ์เช่นเดียวกับเจ้าของทรัพย์สินในกรณีทั่วไป ซึ่งเจ้าของทรัพย์สินมีอำนาจใช้สอยจำหน่าย หรือดำเนินการใดๆต่อทรัพย์สินนั้นตามที่ มาตรา ๑๓๓๖๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กำหนดไว้ นอกจากนี้การถือกรรมสิทธิ์ตามนัยมาตรา ๓๖ ทวิ ข้างต้นไม่อาจถือเป็นการมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินตามมาตรา ๓(๒)๔ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินเช่นกัน เพราะบทบัญญัติดังกล่าวเป็นกรณีที่บุคคลได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินมาโดยการจัดที่ดินของรัฐ บุคคลในกรณีนี้จึงหมายถึงผู้ซึ่งได้รับการจัดสรรที่ดินจากรัฐหรือผู้ได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินโดยผลของบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือกฎหมายเฉพาะอื่นๆ ตามมาตรา ๔(๑) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ ที่บัญญัติว่า “ป่า” หมายความว่าที่ดินที่ยังมิได้มีบุคคลได้ตามกฎหมายที่ดิน คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) ได้เคยวินิจฉัยความหมายของคำว่า “บุคคล” ตามมาตรา ๔(๑) นี้เป็นบรรทัดฐานไว้แล้วในเรื่องเสรีที่ ๒๙๔/๒๕๓๔๔ หมายความว่า บุคคลที่เป็นเอกชนมิใช่หมายถึงหน่วยงานของรัฐหรือถ้าเป็นหน่วยงานของรัฐ ก็ต้องเป็นหน่วยงานของรัฐในฐานะเอกชน กรณีนี้หน่วยงานของรัฐเป็นเจ้าของที่ดินหรือได้มาซึ่งที่ดินในฐานะเป็นตัวแทนของรัฐบาลก็ถือว่าเป็นเรื่องรัฐได้ที่ดินมา มิใช่เป็นเรื่องบุคคลได้มาตามนัยมาตรา ๔(๑) การถือกรรมสิทธิ์ของ ส.ป.ก. จึงมิใช่เป็นกรณีที่บุคคลได้มาซึ่ง

ที่ดินตามกฎหมายที่ดินตามนัยมาตรา ๔(๑) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ ดังนั้นที่ดินที่ ส.ป.ก. ได้มาตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมฯ จึงมิใช่การได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินมาตามกฎหมายอื่นตามที่กำหนดในมาตรา ๓(๒) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

ประเด็นที่สอง เห็นว่า เมื่อที่ดิน ส.ป.ก. ได้มาตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมฯ มิใช่ถือเป็นการที่บุคคลได้มาซึ่งที่ดินตามนัยมาตรา ๔(๑) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้จึงไม่อาจถือเป็นการได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินมาตรา ๓(๒) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ที่ดินดังกล่าวจึงยังมีได้มีเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐในฐานะเอกชนคนใดได้มาตามประมวลกฎหมายที่ดิน ที่ดินดังกล่าวจึงยังเป็นป่าอยู่แม้ว่าจะจัดให้เกษตรกรเข้าทำประโยชน์ในที่ดินแล้วแต่ยังไม่มีเอกสาร ส.ป.ก. ๔-๐๑ ก็ตาม ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) ได้เคยวินิจฉัยเป็นบรรทัดฐานไว้แล้วในเรื่องเสรีที่ ๒๙๔/๒๕๓๔^๗ ว่าที่ดินที่ได้มีการหวงห้ามไว้อาจมีลักษณะเป็นป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ได้ ถ้าที่ดินนั้นยังมีได้มีบุคคลได้มาตามกฎหมายที่ดินและมีไม้หวงห้ามหรือมีของ ป่าขึ้นอยู่ในที่ดิน ที่ดินดังกล่าวย่อมอยู่ภายใต้การคุ้มครองของกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ประกอบกับคณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะที่๗) ได้เคยวินิจฉัยเป็นบรรทัดฐานไว้แล้วในเรื่องเสรีที่ ๖๙๔/๒๕๓๖^๘ ว่าที่ดิน ส.ป.ก. ถือกรรมสิทธิ์และได้ดำเนินการปฏิรูปที่ดิน โดยจัดให้เกษตรกรเข้าทำประโยชน์แล้ว แต่ยังมีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินยังคงอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยป่าไม้เท่าที่ไม่ขัดต่อวัตถุประสงค์ของกิจการที่ ส.ป.ก. ได้อนุญาตไว้ดังนั้น ที่ดินที่ ส.ป.ก. รับไปดำเนินการจัดปฏิรูปและ ส.ป.ก. ได้จัดที่ดินให้แก่เกษตรกรเข้าทำประโยชน์แล้วแต่ยังไม่มีเอกสาร ส.ป.ก. ๔-๐๑ ที่ดินส่วนนั้นจึงยังเป็นป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้

ประเด็นที่สาม เห็นว่ามาตรา ๔(๑) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ บัญญัติว่า “ป่า” หมายความว่าที่ดินที่ยังมิได้มีบุคคลได้มาตามกฎหมายที่ดิน และมาตรา ๓(๒) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน บัญญัติว่า บุคคลย่อมมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ในกรณีต่อไปนี้ ...ได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดที่ดินเพื่อการครองชีพหรือกฎหมายอื่น และตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมฯ นั้น เอกสาร ส.ป.ก. ๔-๐๑ เป็นเพียงหนังสืออนุญาตให้ บุคคลเข้าทำประโยชน์ในที่ดินที่อยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมเท่านั้น ไม่มีผลเปลี่ยนแปลงสถานะทางกฎหมายของที่ดินนั้น การได้ที่ดินที่มีเอกสาร ส.ป.ก. ๔-๐๑ จึงยังไม่อาจถือได้ว่าเป็นการได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในที่ดินตามกฎหมายอื่นตามมาตรา ๓(๒) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ที่ดินดังกล่าวจึงยังคงเป็น “ป่า” ตามมาตรา ๔(๑) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้

ประเด็นที่สี่ เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยประเด็นที่ ๑ แล้วว่า การที่มาตรา ๓๖ ทวิแห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมฯ กำหนดให้ ส.ป.ก. เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรือสังหาริมทรัพย์ที่ ส.ป.ก. ได้มานั้น กฎหมายมุ่งประสงค์จะให้ ส.ป.ก. ถือสิทธิในที่ดินดังกล่าวเพื่อให้เอาที่ดินนั้นมาดำเนินการปฏิรูปที่ดินมิได้มุ่งหมายจะให้ ส.ป.ก. มีกรรมสิทธิ์เช่นเดียวกับเจ้าของทรัพย์สินในกรณีทั่วไป ดังนั้นการถือกรรมสิทธิ์ของ ส.ป.ก. จึงมิใช่เป็นกรณีที่บุคคลได้มาซึ่งที่ดินตามกฎหมายที่ดินตามนัยมาตรา ๔(๑) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ ที่ดินดังกล่าวจึงยังคงอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ เพียงแต่มาตรา ๒๖(๔)^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมฯ กำหนดให้ ส.ป.ก. มีอำนาจนำที่ดินนั้นมาใช้ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้โดยไม่ต้องดำเนินการเพิกถอนตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ แต่ถ้าที่ดินนั้นยังมีไม้หวงห้ามขึ้นอยู่ การดำเนินการใดๆ กับไม้หวงห้ามดังกล่าวย่อมต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ ดังนั้น ไม้ดังกล่าวไม่ถือเป็นทรัพย์สินของ ส.ป.ก. ที่จะดำเนินการอย่างไรก็ได้ และต้องอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ ด้วย

ประเด็นที่ห้า เห็นว่า กฎหมายแต่ละฉบับมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน กฎหมายว่าด้วยป่าไม้มี วัตถุประสงค์เพื่อควบคุมการทำไม้และเก็บหาของป่า ส่วนกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมมี วัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาและช่วยให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ดังนั้น การใช้บังคับกฎหมายในแต่ละฉบับมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายนั้นๆ ในกรณีของกฎหมายว่าด้วยป่าไม้และ กฎหมายว่าด้วยการ ปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมนั้น กฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมมี วัตถุประสงค์เพื่อนำที่ดินมาดำเนินการปฏิรูปที่ดินเพื่อมอบให้เกษตรกรได้มีพื้นที่ทำกินเป็นของตนเอง ซึ่งพื้นที่ที่ นำมาปฏิรูปที่ดินอาจเป็นที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติให้ดำเนินการปฏิรูปที่ดินในพื้นที่ ป่าดังกล่าวแล้ว ส.ป.ก. ก็มีอำนาจนำที่ดินนั้นมาใช้ปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้ อย่างไรก็ตามเมื่อพื้นที่นั้นยังมี สถานะเป็นป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ฯ อยู่ก็จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ด้วยเช่นกัน

(ลงนาม) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๕๔๘

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ด่วนที่สุด
ที่ ทส ๑๖๐๒.๔/๔๗๙

กรมป่าไม้
๖๑ ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร
กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

๑๗ มกราคม ๒๕๕๘

เรื่อง ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ออกตามความใน
มาตรา ๑๓ ทวิ ,๑๖, ๑๗, ๑๘ และ ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการใช้พื้นที่เป็น
สถานที่ปฏิบัติงาน หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นของส่วนราชการหรือองค์การของรัฐภายใน
เขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๘
๒. ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัย ภายในเขตป่าสงวน
แห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๘
๓. ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ
ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๘
๔. ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการใช้ประโยชน์เกี่ยวกับเรื่องการเข้าไป การผ่าน หรือการใช้ทาง
และการนำหรือปล่อยสัตว์เลี้ยง ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๘
๕. ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่า หรือปลูกไม้ยืนต้นภายใน
เขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๘

ตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปเป็นกรมป่าไม้
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงอำนาจหน้าที่ และกิจกรรมของกรมทรัพยากรทาง
ทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม พ.ศ.๒๕๕๖ ประกาศบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ มีผลทำให้บรรดาอำนาจหน้าที่ในส่วน
ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีของส่วน
ราชการที่โอนมา โอนไปเป็นอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการที่รับโอน ตามพระราชกฤษฎีกาฯ ดังกล่าว นั้น
เพื่อให้การปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของกรมป่าไม้ อันเกี่ยวกับการอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ในพื้นที่
ป่าสงวนแห่งชาติ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ และบทบัญญัติของกฎหมายที่
ได้เปลี่ยนแปลงไป อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ ทวิ ,๑๖, ๑๗, ๑๘ และ ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่า
สงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ กรมป่าไม้ โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม จึงออกระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ตามสิ่งที่ส่งมา
ด้วยลำดับที่ ๑-๕ รวม ๕ ฉบับ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้เกี่ยวข้องถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

อนึ่งเพื่อเป็นการชักชวนความเข้าใจในการปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวเกี่ยวกับประเด็นหน่วยงานผู้มีอำนาจหน้าที่รับคำขอ และตรวจสอบพิจารณาดำเนินการในระดับท้องถิ่น นอกจากกำหนดให้ “จังหวัด” ซึ่งหมายถึง ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องถิ่นที่เป็นผู้ใช้อำนาจแล้ว เพื่อความเหมาะสมในเบื้องต้น กรมป่าไม้ได้กำหนดให้ สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดแห่งท้องถิ่น เป็น “หน่วยงานที่กรมป่าไม้กำหนด” ตามความหมายในระเบียบกรมป่าไม้ทั้ง ๕ ฉบับ ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาสั่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) ฉัตรชัย รัตโนภาส
(นายฉัตรชัย รัตโนภาส)
อธิบดีกรมป่าไม้

กรมป่าไม้
กองการอนุญาต
โทร. ๐ ๒๕๓๙ ๙๕๖๗

ที่ กษ ๐๗๐๘/๓๗๑๔๔

กรมป่าไม้

๖๑ ถนนพหลโยธิน เขตบางเขน

กทม. ๑๐๙๐๐

๑๑ ธันวาคม ๒๕๓๐

เรื่อง ระเบียบกรมป่าไม้วาดด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับไม้ที่ออกจากสวนป่าที่กรมป่าไม้ปลูกสร้าง
โดยใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๒๕

เรียน ป่าไม้เขตทุกเขต

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กส ๐๗๐๘/๘๐๕๕ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๒๕

ตามหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กส ๐๗๐๘/๘๐๕๕ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๒๕ ส่งสำเนาหนังสือ
กรมป่าไม้ ที่ กส ๐๗๐๘/๘๐๕๕ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๒๕ พร้อมด้วยระเบียบกรมป่าไม้วาดด้วยการปฏิบัติ
เกี่ยวกับไม้ที่ออกจากสวนป่าที่กรมป่าไม้ปลูกสร้างโดยใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๒๕ ให้เขตทราบและ
ยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติ นั้น

กรมป่าไม้ขอเรียนว่า เท่าที่ผ่านมายังมีป่าไม้เขตบางเขตปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบฯ ดังกล่าว
โดยเฉพาะในเรื่องของการตัดฟันไม้ลงเพื่อการค้นคว้าทดลองทางวิชาการและการนำไม้ไปใช้ประโยชน์ทาง
ราชการ กรมป่าไม้จึงขอเรียนขอความร่วมมือความเข้าใจในทางปฏิบัติ ดังนี้

๑. การตัดฟันไม้ลงเพื่อการค้นคว้าทดลองทางวิชาการตามข้อ ๔(๒) และตัดฟันออกตามข้อ ๕
ไม่ต้องดำเนินการตามข้อ ๖ ของระเบียบกรมป่าไม้วาดด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับไม้ที่ออกจากสวนป่าที่กรมป่าไม้
ปลูกสร้างโดยใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๒๕ ในกรณีที่ทำกรทดลองนั้นต้องนำเนื้อไม้ไปทำการทดลอง
เช่นสวนป่าชะอำ ขอนำไม้สนประดิพัทธ์ที่ตัดออกจากสวนป่า ไปทดลองอบน้ำยาและทดลองสร้างอาคาร เป็น
ต้น แต่หากการขอตัดฟันไม้ลงเพื่อจัดการสวนป่าให้เป็นแหล่งเก็บเมล็ดพันธุ์ไม้ไม้ที่ตัดฟันลงมิได้นำไปใช้
ประโยชน์ในการทดลองเช่นนี้ยังคงต้องดำเนินการตามข้อ ๖ ต่อไป หรือหากมีไม้เหลือจากการทดลองก็จะต้อง
ปฏิบัติตามระเบียบเช่นกัน

๒. การนำไม้ไปใช้ประโยชน์ในทางราชการจะต้องมีการดำเนินการตามขั้นตอนของระเบียบกรม
ป่าไม้วาดด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับไม้ที่ออกจากสวนป่าที่กรมป่าไม้ปลูกสร้างโดยใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน
พ.ศ.๒๕๒๕ ข้อ ๖(๑) และ ข้อ ๖(๒) ก่อนทุกครั้ง การขอนำไม้ไปใช้ประโยชน์ก่อนการปฏิบัติข้างต้นระเบียบฯ
มิได้ระบุให้เขตกระทำได้ในโอกาสแรก และโดยเฉพาะระเบียบฯ นี้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ให้ความ
เห็นชอบในการประกาศใช้ การปฏิบัติใดๆ ที่ไม่เป็นตามขั้นตอนของระเบียบฯ จึงต้องเสนอกระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์เพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติก่อน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) ผ่อง เล่งอี้
(นายผ่อง เล่งอี้)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

ที่ ทส ๑๖๐๖.๓/๑๐๗๔๗

กรมป่าไม้

๖๑ ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กรุงเทพมหานคร ๑๐๙๐๐

๖ กรกฎาคม ๒๕๕๐

เรื่อง การอนุญาตทำไม้ที่ปลูกขึ้นตามโครงการส่งเสริมปลูกป่าในพื้นที่เกษตรได้รับสิทธิทำกิน (สทก.)

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

ด้วยกรมป่าไม้ได้จัดให้มีการส่งเสริมให้ประชาชนปลูกป่าในที่ดินมีหนังสือรับรองสิทธิทำกินในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามโครงการส่งเสริมการปลูกป่าในพื้นที่เกษตรได้รับสิทธิทำกิน (สทก.)ตั้งนั้น เพื่อให้การอนุญาตทำไม้ตามโครงการดังกล่าวเป็นไปโดยเรียบร้อยจึงขอให้จังหวัดพิจารณา ดำเนินการตามหนังสือกรมป่าไม้ ด่วน ที่ ทส ๑๖๐๖.๓/๑๖๘๒๘ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ เรื่อง ซ้อมความเข้าใจการขออนุญาตทำไม้ในพื้นที่ที่มีหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์และอยู่อาศัยในเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) สมศักดิ์ เนติรังษีวีชรา

(นายสมศักดิ์ เนติรังษีวีชรา)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมป่าไม้

สำนักส่งเสริมการปลูกป่า

โทร. ๐ ๒๕๖๑ ๔๒๙๒ - ๓ ต่อ ๕๐๒

โทรสาร. ๐ ๒๕๗๙ ๕๕๘๘

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ด่วน

ที่ ทส ๑๖๐๒.๓/๑๖๘๒๘

กรมป่าไม้

๖๑ ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กทม. ๑๐๙๐๐

๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๙

เรื่อง ซ้อมความเข้าใจการขออนุญาตทำไม้ในพื้นที่ที่มีหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์และ
อยู่อาศัยภายในเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง

อ้างถึง ๑. หนังสือจังหวัดลำปาง ที่ ลป ๐๐๑๓/๙๓๔๖ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๘
๒. หนังสือจังหวัดลำปาง ที่ ลป ๐๐๑๓/๑๙๖๗๙ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑-๒ จังหวัดลำปางได้ขอให้กรมป่าไม้พิจารณากรณี ราษฎร ๓ รายคือ นายมี คิตดี นางอารีย์ ต่านตระกูล และนายศรีจันทร์ เบญญพรประเสริฐ ขออนุญาตทำไม้หวงห้ามซึ่งปลูกขึ้นตามโครงการส่งเสริมเกษตรกรปลูกป่า ในพื้นที่ที่มีหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์และอยู่อาศัยภายในเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ ตามแบบ สทก. ๒ ก และขอให้แจ้งผลการพิจารณาให้จังหวัดทราบด้วยความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมป่าไม้ พิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า

๑. กรณีหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์และอยู่อาศัยภายในเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ ตามแบบ สทก.๒ ก ครบกำหนดระยะเวลาการอนุญาตแล้ว หากราษฎรประสงค์จะขอต่อหนังสืออนุญาต ให้จังหวัดแจ้งราษฎรดำ เนินการประสานกับศูนย์ปฏิบัติการที่ดินป่าไม้ท้องถิ่นๆ เพื่อดำเนินการต่อหนังสืออนุญาตให้ต่อไป

๒. กรณีการทำไม้ในพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์และอยู่อาศัยภายในเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ ตามแบบ สทก. ๒ก หากราษฎรประสงค์จะทำไม้ที่ปลูกขึ้น สามารถดำเนินการได้ ดังนี้

๒.๑) การอนุญาตทำไม้หวงห้ามสามารถดำเนินการได้ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ประกอบกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ.๒๕๑๘) ว่าด้วยการทำไม้หวงห้ามโดยส่งเรื่องให้ กรมป่าไม้พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนการอนุญาต

๒.๒) การอนุญาตทำไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้าม สามารถดำเนินการได้ตาม มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ ประกอบกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๑๐๖ (พ.ศ.๒๕๒๘)ว่าด้วยการทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการขออนุญาตทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๙ โดยส่งเรื่องให้กรมป่าไม้พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนการอนุญาต

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) วิชัย แหลมวิไล
(นายวิชัย แหลมวิไล)
อธิบดีกรมป่าไม้

กองการอนุญาต

โทร. ๐ ๒๕๖๑ ๔๒๙๒ - ๓ ต่อ ๒๐๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๗๙ ๕๗๘๖

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายสิทธิทำประโยชน์ สำนักงาน สทก.

ที่ กษ ๐๗๑๕/๒๑๔๕๙

วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๓๑

เรื่อง ทหารีอทางปฏิบัติเกี่ยวกับการตัดฟันไม้ ในพื้นที่ที่ได้รับหนังสืออนุญาต สทก.๑

เรียน รองอธิบดีกรมป่าไม้ทุกท่าน ผู้อำนวยการกองทุกกอง ผู้ตรวจการป่าไม้ทุกภาค เลขานุการกรมป่าไม้ หัวหน้าสำนักงาน ศปป. หัวหน้าสำนักงาน สอส. หัวหน้าสำนักงานเงินทุนหมุนเวียนคั่นคว่ำ ทดลองเกี่ยวกับป่าสน หัวหน้าสำนักงานส่งเสริมการปลูกป่าภาคเอกชน และหัวหน้าสำนักงานช่วยเหลือราษฎรให้มีสิทธิทำกิน

กรมป่าไม้ขอส่งสำเนาหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ ๐๗๑๕/ว. ๒๑๔๕๖ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๓๑เรื่อง ทหารีอทางปฏิบัติเกี่ยวกับการตัดฟันไม้ในพื้นที่ที่ได้รับหนังสืออนุญาต สทก.๑ เรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(ลงนาม) ไพโรจน์ สุวรรณกร

(นายไพโรจน์ สุวรรณกร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมป่าไม้

ที่ กษ ๐๗๑๕/ว.๒๑๔๕๖

กรมป่าไม้

๖๑ ถนนพหลโยธิน เขตบางเขน

กทม. ๑๐๙๐๐

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๓๑

เรื่อง ทหารหรือทางปฏิบัติเกี่ยวกับการตัดฟันไม้ ในบริเวณพื้นที่ที่ได้รับหนังสืออนุญาต สทก.๑

เรียน ป่าไม้เขตศรีราชา

อ้างถึง หนังสือป่าไม้เขตศรีราชา ที่ กษ ๐๗๑๔ (ศช)/๑๖๐๗ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๓๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทหารหรือเกี่ยวกับการตัดฟันไม้และเก็บเกี่ยวพืชผลในพื้นที่ที่ได้รับหนังสืออนุญาต สทก.๑ รวม ๒ ข้อ คือ

๑. ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ “ของป่า” ข้อ(๒) หน้่าอ้อ พง แคม ปรีอ กก กระจูด กล้วยไม้ กูด เห็ด และพืชอื่น ๆ คำว่าพืชหมายถึง ต้นอ้อย ต้นมันสำปะหลัง ข้าวโพด ข้าว ฯลฯ หรือไม้ และการตัดต้นอ้อย ชูดมันสำปะหลัง ฯลฯ ในพื้นที่ที่ได้รับหนังสืออนุญาต สทก.๑ จะต้องขอ อนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม้

๒. ไม้ยูคาลิปตัส ไม้ยางพารา ที่เกิดขึ้นก่อนที่ราษฎรจะได้รับหนังสืออนุญาต สทก.๑ ก็ดีหรือ ราษฎรผู้รับหนังสืออนุญาต สทก.๑ ได้ทำการปลูกไม้ยางพารา หรือไม้ยูคาลิปตัสไว้ก็ดี เมื่อจะทำไม้ยางพารา หรือไม้ยูคาลิปตัส จะต้องขอรับอนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม้ นั้น

กรมป่าไม้ได้ตรวจสอบและพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า

๑. บทนิยาม “ของป่า” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ กำหนดให้ ของป่า หมายความว่า สิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ในป่าเป็นต้นว่า

(๑) ไม้พื้น ถ่าน เปลือกไม้ ใบไม้ ดอกไม้ เมล็ด ผลไม้ หน่อไม้ ชันไม้ และยางไม้

(๒) หน้่า อ้อ พง แคม ปรีอ คา กก กระจูด กล้วยไม้ กูด เห็ด และพืชอื่น

(๓) ซากสัตว์ ไช้ หน้่า เขา นอ งา กราม ขนยว กระจูด ขน รังนก ครั่ง รังผึ้ง และมูลค้างคาว

(๔) ดิน หิน กรวด ทราย แร่ และน้ำมัน

กรณีที่ราษฎร ได้ปลูกพืชล้มลุก เช่น มันสำปะหลัง อ้อย ข้าวโพด ฯ ในพื้นที่ที่ได้รับหนังสืออนุญาต สทก.๑ โดยที่พืชล้มลุกดังกล่าวก็เป็นสิ่งที่ราษฎรปลูกขึ้นเอง มิได้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ในป่าจึงมิใช่ของป่าตาม พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ มาตรา ๔

๒. กรณีที่ราษฎรได้ปลูกต้นยางพาราไว้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ที่ได้รับหนังสืออนุญาต สทก.๑ แล้วก็ตาม เมื่อราษฎรจะกรีดยางพาราจะต้องขออนุญาต ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๑,๑๐๗ (พ.ศ.๒๕๒๘) ออก ตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ ว่าด้วยการเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และระเบียบกรมป่าไม้วาดด้วยการอนุญาตเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๒๙ เนื่องจากนี้ ยางพาราเป็นของป่าตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ และพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช

๒๔๘๔ ด้วย ซึ่งตามมาตรา ๑๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ ได้เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๒๘ มีได้บัญญัติให้ราษฎรที่ได้รับหนังสืออนุญาต สทก. ได้รับการยกเว้นให้มีสิทธิทำไม้หรือเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติ โดยไม่ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมาย แต่ประการใด

๓. กรณีที่ราษฎรได้ปลูกไม้อย่างพาราและไม้อยูคาลิปตัส ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ไม่ว่าจะปลูกไม้ที่ได้ปลูกก่อนหรือหลังได้รับหนังสืออนุญาต สทก.๑ ก็ตาม ไม้ที่ปลูกขึ้นย่อมเป็นไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ และพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ เมื่อจะทำไม้อย่างพาราและยูคาลิปตัส ซึ่งไม่ใช่ไม้หวงห้ามตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ออกจากที่ดินดังกล่าว ก็จะต้องขออนุญาต ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๑,๑๐๖ (พ.ศ.๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ ว่าด้วยการอนุญาตทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และระเบียบกรมป่าไม้วาดด้วยการอนุญาตทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๒๙

ในกรณีที่บุคคลซึ่งได้รับหนังสืออนุญาต สทก. ตามมาตรา ๑๖ ทวิ วรรคสาม (๑) และ(๒) จะได้รับการยกเว้นค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่า สำหรับไม้ที่ได้ปลูกขึ้นภายในที่ดินที่ได้รับอนุญาตตามความในมาตรา ๑๖ ทวิ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ ได้เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๒๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป พร้อมทั้งแจ้งให้ราษฎรผู้ได้รับหนังสืออนุญาต สทก.๑ ทราบ และปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) ไพโรจน์ สุวรรณกร
(นายไพโรจน์ สุวรรณกร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมป่าไม้

ด่วนมาก
ที่ ๗๗๔๓/๒๕๐๒

กรมป่าไม้

๖ สิงหาคม ๒๕๐๒

เรื่อง นโยบายการทำไม้นอกเขตป่าโครงการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ที่ ๙๕๘-๙๕๙/๒๕๐๒ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๐๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมป่าไม้ได้กำหนดนโยบายการทำไม้สัก ในป่านอกเขตป่าโครงการที่กระทรวงเกษตรได้หารือกองอำนาจการฝ่ายพลเรือนแห่งคณะปฏิวัติ ซึ่งกองอำนาจการฝ่ายพลเรือนได้พิจารณาเห็นชอบ ตามที่กระทรวงเกษตรหารือ และกรมป่าไม้ได้เรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป นั้น

บัดนี้ กระทรวงเกษตรได้กำหนดนโยบายการทำไม้ นอกเขตป่าโครงการประเภทต่างๆ ให้เป็นการสอดคล้องกับมติคณะกรรมการป้องกันการลักลอบ ตัดฟันไม้และการบำรุงรักษาป่า และเพื่อประโยชน์ในการรักษาสวัสดิภาพของป่าไม้ และทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยกำหนดให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้ทำไม้ นอกเขตป่าโครงการประเภทต่างๆ ทั้งไม้สักและไม้กระยาเลยในป่าดังต่อไปนี้

๑. ไม้ตายแห้งขนอนนอนและยืนต้นตายแห้งในป่าต่างๆ นอกเขตป่าโครงการที่ได้เปิดให้ทำไม้โดยสัมปทาน หรือการอนุญาตผูกขาดอยู่แล้ว

๒. ไม้ในที่ดินครอบครองที่มี น.ส.๓ แล้ว หรือที่ดินที่ไม่มีโฉนด ซึ่งเจ้าของขออนุญาตตัดฟันเพื่อการค้า แต่ยังไม่ได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้ ถ้าจะให้มีการทำไม้ ออก

๓. ไม้ที่พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาเห็นสมควรกันออกจากเขตป่าสงวน ป่าคุ้มครอง เนื่องจากไม่สามารถจะรักษาไว้ให้มีสภาพเป็นป่าต่อไปได้

๔. ไม้ที่อยู่ในที่ดินบริเวณเขตชลประทานราษฎร

๕. ไม้ในที่ดินที่จะเปิดที่ดินเป็นนิคม หรือที่ดินจัดสรรจัดจองโดยทางการพิจารณากำหนดขึ้น

๖. ไม้ในบริเวณหัวไร่ปลายนาที่เห็นว่า จะรักษาสภาพป่าไว้ต่อไปไม่ได้แล้ว เนื่องจากราษฎรบุกรุกลักตัดอยู่เสมอ

๗. ไม้ในที่ดินขอประทานบัตรเหมืองแร่

กรมป่าไม้จึงขอเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติตามนัยดังกล่าวต่อไป และหนังสือสั่งการของกรมป่าไม้ไปยังจังหวัดทุกจังหวัดที่ ๙๕๘-๙๕๙/๒๕๐๒ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๐๒ ให้ถือว่าเป็นอันยกเลิกไปโดยปริยาย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงนาม)

ฉ. ศิริวรรณ

(นายเฉลิม ศิริวรรณ)

อธิบดีกรมป่าไม้

ด่วนมาก
ที่ ๑๐๖/๒๕๐๓

กรมป่าไม้

๘ มกราคม ๒๕๐๓

เรื่อง นโยบายการทำไม้นอกเขตป่าโครงการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ ๗๗๔๓/๒๕๐๒ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๐๒

ตามหนังสือกรมป่าไม้ที่อ้างถึง แจ้งนโยบายของกระทรวงเกษตรที่กำหนดให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้ทำไม้นอกเขตป่าโครงการประเภทต่างๆ ทั้งไม้สักและไม้กระยาเลยรวม ๗ กรณี มาเพื่อโปรดทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติ นั้น

บัดนี้ กรมป่าไม้ได้เสนอข้อกำหนดวิธีการปฏิบัติ ในการให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำ ไม้ทั้ง ๗ กรณีนี้ต่อกระทรวงเกษตร และกระทรวงเกษตรได้พิจารณาอนุมัติแล้ว จึงขอแจ้งมาเพื่อทราบเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไปดังนี้

๑. การทำไม้ทั้ง ๗ กรณีนี้ ให้จังหวัดมอบให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำไม้ ออกโดยวิธีออกใบอนุญาตธรรมดา

๒. การทำไม้ตามใบอนุญาตนี้ ให้เรียกเก็บเงินค่าภาคหลวงตามอัตราและค่าบำรุงป่าสำหรับไม้สัก ในอัตรา ๒ เท่าค่าภาคหลวง ไม้กระยาเลยในอัตรา ๑ เท่าค่าภาคหลวง โดยให้กำหนดเงื่อนไขในการอนุญาต ให้ผู้รับอนุญาตยินยอม เสียค่าบำรุงป่าตามอัตราดังกล่าวแล้ว และนอกจากนี้ให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ชำระค่าใช้จ่ายในการสำรวจไม้รายนั้นๆ ให้แก่กรมป่าไม้เท่าที่ได้จ่ายไปจริง

๓. โดยที่บางกรณีองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ไม่สามารถจะรับทำไม้ ออกได้ จึงควรกำหนดให้ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้แจ้งให้จังหวัดผู้เสนอให้ทำไม้ทราบภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่จังหวัดแจ้งให้ทราบว่า จะรับทำไม้นั้นหรือไม่ เพราะถ้าทิ้งไว้นานไม่อาจสูญหายหรือเสื่อมคุณภาพเป็นการเสียประโยชน์แก่รัฐ

๔. ในกรณีที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ปฏิเสธไม่รับทำไม้ดังกล่าวโดยเหตุผลใดๆ ก็ดี หรือไม่แจ้ง ให้ทราบภายในกำหนด ๖๐ วัน นับแต่วันที่จังหวัดแจ้งให้ทราบ ให้จังหวัดดำเนินการประมูล เรียกค่าเปิดป่าหา ผู้รับอนุญาตทำไม้นั้น ต่อไปตามระเบียบ

๕. ในการประมูลเพื่อทำไม้ดังกล่าวในข้อ ๔ ให้จังหวัดพิจารณาแต่งตั้งกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ นาย เป็นกรรมการดำเนินการโดยให้มีป่าไม้เขต หรือผู้ช่วยป่าไม้เขต เป็นกรรมการร่วมด้วย ๑ นายและให้ กรรมการคณะนี้มีอำนาจพิจารณาอัตราขั้นต่ำในการประมูลเรียกค่าเปิดป่าตามความเหมาะสมแต่กรณี และท้องถิ่น

๖. ให้ผู้ประมูลได้ทำไม้ ออกมาชำระค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า ในอัตราเดียวกันกับที่กำหนดวาง เงื่อนไขไว้ให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เสีย รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการสำรวจไม้รายนั้นด้วย

๗. ในการทำไม้ทั้ง ๗ กรณีนั้น หากมีไม้หวงห้ามประเภท ข. และไม้ต่ำกว่าขนาดจำกัดที่จะต้องทำ ออกปะปนอยู่ด้วย ก็ให้ทำออกมาได้โดยไม่ต้องเสนอขออนุมัติกระทรวงเกษตรอีก

ทั้งนี้ เมื่อจังหวัดมีกรณีที่จะต้องทำไม้ใน ๗ กรณีนั้นที่ใด เมื่อใด ถ้าเป็นไม้สักให้ติดต่อกับผู้จัดการ
แผนกไม้สักสาขาลำปาง ถ้าเป็นไม้กระยาเลยให้ติดต่อกับผู้จัดการแผนกไม้กระยาเลยองค์การอุตสาหกรรม -
ป่าไม้จังหวัดพระนครโดยตรง แล้วสำเนาให้กรมป่าไม้ทราบด้วย

อนึ่ง ขอเรียนข้อความเข้าใจด้วยว่า ไม้นอกเขตป่าโครงการที่มอบให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
เป็นผู้ทำออกนั้น จำกัด เฉพาะ ๗ กรณีที่กำหนดไว้ตามนัยแห่งหนังสือกรมป่าไม้ ที่ ๗๗๔๓/๒๕๐๒ ลงวันที่ ๖
สิงหาคม ๒๕๐๒ เท่านั้น และการทำไม้ใน ๗ กรณีนี้ จะต้องเป็นการทำไม้เพื่อที่จะเปิดที่ดินทำประโยชน์ต่อไป
เท่านั้น หากยังไม่มีกรณีที่จะต้องใช้ที่ดิน เช่น เพื่ออยู่อาศัยก็ดี เพื่อทำประโยชน์ในที่ดินก็ดีเพื่อการชลประทาน
ราษฎร์หรือเพื่อการเหมืองแร่ก็ดี ไม้ในที่ตั้งกล่าวก็ยังคงถือว่าเป็นไม้นอกเขตป่าโครงการต่างๆ ไป ซึ่งการอนุญาต
จะต้องอยู่ภายในวงจำนวนจำกัดประจำปีเช่นเดิม

กรมป่าไม้จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติตามนัยดังกล่าวต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงนาม) ฉ. ศิริวรรณ
(นายเฉลิม ศิริวรรณ)
อธิบดีกรมป่าไม้

ที่ ๑๐๗/๒๕๐๓

กรมป่าไม้

๘ มกราคม ๒๕๐๓

สำเนาหนังสือกรมป่าไม้ที่ ๑๐๖/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๐๓ ส่งมายัง หัวหน้ากองทุกกอง (เว้นกองด่านป่าไม้กาโด) ป่าไม้เขตทุกเขต และผู้อำนวยการโรงเรียนป่าไม้ เพื่อทราบและถือปฏิบัติการต่อเนื่อง บันทึกกรมป่าไม้ที่ ๗๗๔๔/๒๕๐๒ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๐๒

ส่งมาเรียนผู้อำนวยการองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เพื่อโปรดทราบและเมื่อองค์การอุตสาหกรรม - ป่าไม้รับทำหรือไม่รับทำในกรณีใดอย่างไร โปรดแจ้งให้กรมป่าไม้ทราบด้วย

(ลงนาม) ฉ. ศิริวรรณ

(นายเฉลิม ศิริวรรณ)

อธิบดีกรมป่าไม้

ด่วนมาก
ที่ ๗๑๕๒/๒๕๐๓

กรมป่าไม้

๑๒ กรกฎาคม ๒๕๐๓

เรื่อง นโยบายการทำไม้นอกเขตป่าโครงการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ที่ ๑๐๖/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๐๓

อนุสนธิหนังสือกรมป่าไม้ที่อ้างถึง แจ้งแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับนโยบายการทำไม้นอกเขตป่าโครงการที่จะต้องให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้รับอนุญาตทำไม้ทั้ง ๗ กรณี มาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติรวม ๗ ข้อ ดังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ กรมป่าไม้ได้พิจารณาเห็นว่า ควรจะได้มีการขยายความในหลักเกณฑ์ดังกล่าวขึ้นบางประการ เพื่อความเหมาะสมในทางปฏิบัติ จึงได้เสนอกระทรวงเกษตรว่า เกี่ยวกับหลักการที่กำหนดให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำไม้ออกทั้ง ๗ กรณีนั้น ควรจะหมายถึงเฉพาะการห้ามมิให้เอกชนอื่นใดทำไม้ในพื้นที่ดังกล่าวเพื่อการค้าเท่านั้น และได้เสนอหลักเกณฑ์เพิ่มเติมเพื่อพิจารณา ๓ ข้อ ซึ่งกระทรวงเกษตรได้พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย และอนุมัติให้ถือปฏิบัติได้ต่อไป จึงขอแจ้งมาเพื่อทราบเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป ดังนี้

๑. ไม้นอกเขตป่าโครงการในพื้นที่ ๗ กรณี ที่กำหนดให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้รับอนุญาตทำไม้ออกนั้น หากมีผู้ยื่นคำขออนุญาตทำไม้เพื่อใช้สอยส่วนตัวเพื่อการกุศล หรือเพื่อสาธารณประโยชน์ ในระหว่างที่ยังมิได้ทำการสำรวจ และแจ้งจำนวนไม้ที่แน่นอนไปให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้รับทำไม้แล้วก็ให้จังหวัดพิจารณาดำเนินการอนุญาตไปได้ตามระเบียบและตามปริมาณแห่งความจำเป็น

๒. ไม้ในป่านอกเขตป่าโครงการทั้ง ๗ กรณีนี้ เมื่อได้ผ่านการทำไม้มาตามหลักเกณฑ์ตามนัยแห่งหนังสือกรมป่าไม้ที่ ๑๐๖-๑๐๗/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๐๓ มาแล้ว แต่ถ้าหากยังมีไม้กระยาเลยขนาดเล็กเหลืออยู่ อันเป็นไม้ที่มีลักษณะคงอ คุณภาพไม่เหมาะสมที่จะใช้ประโยชน์เพื่อการค้าหรือเพื่อประโยชน์อื่นใด นอกจากจะใช้ทำฟืนแล้วก็ให้พิจารณาอนุญาตให้การรถไฟแห่งประเทศไทยหรือบุคคลอื่นๆ รับอนุญาตทำเป็นฟืนออกมาเสียได้

๓. ในกรณีที่จังหวัดได้แจ้งไปยังองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เพื่อให้ไปรับอนุญาตทำไม้ในที่ ๗กรณีดังกล่าวแล้ว แต่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้แจ้งว่า ไม่ประสงค์จะรับอนุญาตทำไม้นั้นก็ดี หรือมิได้แจ้งให้ทราบภายในกำหนด ๖๐ วันก็ดี และเมื่อจังหวัดได้ดำเนินการเปิดประมูลเพื่อหาผู้รับอนุญาตทำไม้แล้ว แต่ไม่มีผู้ใดสนใจยื่นซองประมูล ให้จังหวัดพิจารณาดำเนินการทำไม้เหล่านั้นออกโดยวิธีอื่นต่อไป ซึ่งอาจเป็นการพิจารณาอนุญาตให้การรถไฟแห่งประเทศไทย หรือบุคคลอื่นๆ ทำไม้หมอน ไม้ฟืน ได้ตามที่เห็นสมควรก็ได้

แต่ทั้งนี้ เมื่อจังหวัดจะดำเนินการอนุญาตให้มีการทำไม้ ตามข้อใดข้อหนึ่งใน ๓ ข้อ ดังกล่าวแล้ว ให้รายงานขอรับอนุมัติจากกรมป่าไม้เสียก่อนทุกรายไป

กรมป่าไม้จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงนาม) ประกอบ วนกิจ
(หลวงประกอบวนกิจ)
รองอธิบดี ลงนามแทน
อธิบดีกรมป่าไม้

ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคุ้มครอง กรมป่าไม้ โทร.๗๙๑๑๕๑ ต่อ ๒๑๕

ที่ กส.๐๘๐๔/๒๘๐

ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๙

เรื่อง ปัญหาการทำไม้ขนาดเล็กที่โตต่ำกว่าขนาดจำกัด

เสนอ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้โปรดสั่งการ ให้กรมป่าไม้ทราบและปฏิบัติ เรื่อง ปัญหาการทำไม้ขนาดเล็กที่โตต่ำกว่าขนาดจำกัด ตามที่กรมป่าไม้เสนอโดยบันทึกด่วนที่สุด ที่ กส.๐๘๐๔/๑๖๒๖ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๑๘ ซึ่ง ฯพณฯ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (คุณทวีช กลิ่นปทุม) ได้โปรดมีบัญชาตามบันทึกลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๘ ว่า “ให้ยกเลิกหลักการเดิมกรณีที่ ๑-๒-๓ และให้ถือปฏิบัติดังนี้

ถ้ากรณีที่ ๑-๒-๓ มีความจำเป็นให้ทำเรื่องแต่ละรายเสนอมาเพื่อพิจารณาในกรณีเร่งด่วนพิเศษให้ลงวันเวลาทุกขั้นตอนที่ผ่านการพิจารณา เพื่อขออนุมัติเป็นรายๆ ไป” นั้น

กรมป่าไม้ได้พิจารณาอีกครั้งหนึ่งแล้วเห็นว่า ปัจจุบันได้มีการเปิดป่าเพื่อใช้ที่ดินทำประโยชน์ในกรณีต่างๆ เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจำเป็นต้องตัดไม้ทุกชนิดทุกขนาดออกจากบริเวณนั้นทั้งหมด ในบางกรณีเป็นเรื่องรีบด่วนพิเศษ หากไม่รีบทำไม้ก่อนจะก่อให้เกิดอุปสรรคต่อโครงการเร่งด่วน เช่น การสร้างอ่างเก็บน้ำตามโครงการของกรมชลประทานหรือการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ตลอดจนการจัดสรรที่ดินผืนใหญ่ของทบวงการเมืองต่างๆ ที่จำเป็นต้องรีบดำเนินการจัดสรรให้ราษฎรเข้าอยู่อาศัยประกอบอาชีพ เพื่อประโยชน์ในทางการปกครองและการเมือง ดังนั้น หากจะต้องรายงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อขออนุมัติในการอนุญาตไม้ต่ำกว่าขนาดจำกัดต่อรัฐมนตรี ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๑๘ เป็นรายๆ ไปก็ไม่อาจกระทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้โดยรวดเร็วได้ เพราะในการรายงานขออนุมัติแต่ละคราวนั้นจะต้องตรวจสอบชนิด จำนวนไม้ ของแต่ละรายเป็นการเพิ่มภาระหนักแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ทุกฝ่าย ทั้งต้องสิ้นเปลืองทั้งกำลังคนและงบประมาณ ซึ่งมีอยู่เพียงจำนวนจำกัด

โดยที่หลักการนี้ ตามที่เคยปฏิบัติกันมาเพื่อให้การดำเนินงานทันต่อเหตุการณ์และขจัดปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในการเข้าอยู่อาศัยทำกิน ในพื้นที่ดินที่ทางราชการจัดแบ่งให้กระทรวงเกษตร (สมัยก่อน) ได้ส่งอนุมัติไว้เป็นหลักการให้ผู้ว่าราชการจังหวัดท้องที่ดำเนินการอนุญาตไม้ต่ำกว่าขนาดจำกัดและไม้หวงห้ามประเภท ข. ที่จะต้องตัดออกจากที่ดินเปิดใช้ประโยชน์ต่างๆ ได้ โดยไม่ต้องเสนอขออนุมัติต่อกระทรวงเกษตรและสหกรณ์อีก ซึ่งกรมป่าไม้ได้สั่งการให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัดปฏิบัติดังกล่าวแล้วตามหนังสือกรมป่าไม้ที่ ๑๐๖/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๐๓ ข้อ ๗

ฉะนั้น เพื่อขจัดอุปสรรคในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ และเพื่อประโยชน์ดังกล่าวกรมป่าไม้จึงเห็นสมควรขออนุมัติหลักการ ในการอนุญาตไม้ต่ำกว่าขนาดจำกัด และไม้หวงห้ามประเภท ข. ซึ่งจำเป็นต้องตัดออกในที่ดินเปิดใช้ประโยชน์ในกรณีต่างๆ ตามหลักการที่กรมป่าไม้เสนอ ตามบันทึกกรมป่าไม้ด่วนที่สุดที่ กส.๐๘๐๔/๑๖๒๖ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๑๘ ต่อไป ซึ่งหลักการที่ขออนุมัติรัฐมนตรีในการอนุญาตไม้ต่ำกว่าขนาดจำกัดในที่ดินเปิดใช้ประโยชน์มีดังนี้

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ก. กรณี “มีเหตุจำเป็นที่เห็นสมควรช่วยเหลือราษฎรเป็นกรณีพิเศษ” ได้แก่

(๑) ที่ดินจัดสรรโดยทางราชการเป็นผู้จัด ไม่ว่าจะหน่วยงานราชการใดเป็นเจ้าของเรื่องก็ตาม

(๒) ที่จัดตั้งนิคม ไม่ว่าจะ เป็นของกรมประชาสงเคราะห์ หรือกรมส่งเสริมสหกรณ์ก็ตาม

(๓) การจัดสรรที่ดินป่าสงวนที่เสื่อมโทรม เพื่อจะให้ราษฎรมีที่ทำกินโดยไม่โอนสิทธิ์

(๔) ที่ดินเปิดใช้ประโยชน์กรณีอื่นที่เข้าข่ายการช่วยเหลือราษฎร ในการบำบัดทุกข์บำรุงสุข

ราษฎร เช่น ที่สร้างอำเภอ หรือราชการส่วนอื่น เป็นต้น

ข. กรณี “มีเหตุภัยพิบัติสาธารณะ” ได้แก่

(๑) การสร้างอ่างเก็บน้ำ ไม่ว่าจะ เป็นของกรมชลประทาน ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ

การพลังงานแห่งชาติ หรือของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ก็ตาม

กรณีตาม ก. และ ข. อยู่ในอำนาจของรัฐมนตรีจะพิจารณาอนุญาตให้ทำไม้ต่ำกว่าขนาดจำกัด ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๑๘ ที่ได้บัญญัติไว้ความว่า “ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตทำไม้ที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดจำกัดแต่ถ้ามีเหตุภัยพิบัติสาธารณะหรือมีเหตุจำเป็นที่เห็นสมควรช่วยเหลือราษฎรในกรณีพิเศษ รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ผู้รับอนุญาต เฉพาะรายทำไม้ที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดจำกัดเป็นการชั่วคราวก็ได้...”

ค. กรณีที่ไม่อาจใช้อำนาจของรัฐมนตรี ตามความในมาตรา ๑๓ ซึ่งจำเป็นต้องตัดไม้ต่ำกว่าขนาด จำกัดได้ออก ได้แก่

(๑) พื้นที่ที่มีพระราชกฤษฎีกาหวงห้าม

(๒) ที่ประตวนบัตรเหมืองแร่

(๓) พื้นที่ก่อสร้างทางและมีการใช้ประโยชน์อย่างอื่น ตามความประสงค์ของหน่วยงานต่างๆ

(๔) พื้นที่ปลูกสร้างสวนป่าตามเงื่อนไขสัมปทาน ที่ไม่อยู่ในข่ายจะดำเนินการตามมาตรา ๑๗

(๑) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

กรณีตาม ค. นี้ ไม่เข้าข่ายที่จะใช้อำนาจของรัฐมนตรี ตามมาตรา ๑๓ อนุญาตไม้ต่ำกว่าขนาด จำกัดได้ แต่เมื่อเป็นกรณีที่ต้องตัดไม้ทุกชนิด ทุกขนาดออก กรมป่าไม้จึงเห็นสมควรใช้วิธีอนุญาตให้ทำ การแผ้วถางป่าตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๑๘ แต่โดยที่การแผ้วถางป่านั้น ผู้รับอนุญาตมีสิทธิตัดฟันไม้ และเผา ทิ้งไปได้ จึงควรกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตให้แผ้วถางป่าดังกล่าว ให้ผู้รับอนุญาตรักษาไม้ที่ใช้ประโยชน์ไว้ ตามเงื่อนไขข้อกำหนดเพิ่มเติมประกอบใบอนุญาตแผ้วถางป่าตามที่แนบมาด้วย ซึ่งการกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติม ประกอบใบอนุญาตแผ้วถางป่าเป็นอำนาจของฯพณฯรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตามมาตรา ๕๘ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๑๘ ที่บัญญัติไว้ว่า “การขออนุญาตและการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และในกรณีเฉพาะเรื่องถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะกำหนดให้ผู้รับ อนุญาตปฏิบัติเพิ่มเติมประการใดอีกก็ได้”

นอกจากการอนุญาตไม้ต่ำกว่าขนาดจำกัดตาม ก. ข. ค. ดังกล่าวแล้วยังมีไม้อีกประเภทหนึ่ง คือ ไม้หวงห้ามประเภท ข. จำเป็นต้องตัดออกจากที่ดินเปิดใช้ประโยชน์ด้วย ซึ่งตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ ป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ บัญญัติไว้ว่า “ไม้หวงห้ามมีสองประเภท คือ ประเภท ก.ประเภท ข. ไม้หวง ห้ามพิเศษ ได้แก่ ไม้หายากหรือไม้ที่ควรสงวน ซึ่งไม่อนุญาตให้ทำไม้ เว้นแต่รัฐมนตรีจะได้อนุญาตในกรณีพิเศษ”

ไม้หวงห้ามประเภท ข. ที่จะตัดออกจากที่ดินเปิดใช้ประโยชน์นี้ ความจริงกระทรวงเกษตร (สมัยก่อน) ได้อนุมัติไว้เป็นหลักการให้อนุญาตได้โดยไม่ต้องขออนุมัติกระทรวงเกษตรและสหกรณ์อีกตาม หนังสือกรมป่าไม้ที่ ๑๐๖/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๐๓ ข้อ ๗ ดังกล่าวข้างต้น และตามกฎหมายกระทรวงว่า ด้วยขนาดจำกัดก็ไม่ได้กำหนดขนาดจำกัดไว้ จึงไม่อยู่ในข่ายบังคับเรื่อง ขนาดจำกัดตามมาตรา ๑๓ แต่เนื่องจาก ตามที่กรมป่าไม้เสนอกระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ตามบันทึกที่ กส.๐๘๐๔/๑๖๒๖ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๑๘ โดยอ้างเหตุผลว่า เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เคยอนุมัติเป็น หลักการไว้ตามหนังสือกรมป่าไม้ ที่ ๑๐๖/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๐๓ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ (คุณทวีช กลิ่นประทุม) โดยมีบัญชาให้ยกเลิกทั้ง ๓ กรณี เพื่อให้ขออนุมัติเป็นรายๆ ไป ซึ่ง ก็หมายถึงการยกเลิกอนุญาตไม้หวงห้ามประเภท ข. ด้วย ฉะนั้น กรมป่าไม้จึงเห็นสมควรขออนุมัติในการ อนุญาตไม้หวงห้ามประเภท ข. ที่จะตัดออกจากที่ดินเปิดใช้ประโยชน์ เพื่ออนุมัติไว้เป็นหลักการด้วย เช่นเดียวกัน

อนึ่ง ในคราวประชุมคณะกรรมการองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ครั้งที่ ๒/๒๕๑๙ เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๙ ที่ประชุมได้นำเรื่องอุปสรรคการทำไม้ในบริเวณที่จะใช้พื้นที่ปลูกสร้างสวนป่าขององค์การฯ เข้าพิจารณาด้วย ซึ่งที่ประชุมได้มีมติเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “๑. เพื่อเป็นการแก้ไขอุปสรรคในการปลูกสร้างสวนป่า ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ และเพื่อความรวดเร็วในการปฏิบัติงานเรื่องอื่นๆ ให้กรมป่าไม้เสนอเรื่องอำนาจ ในการอนุญาตตัดฟันไม้เล็ก ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่ง ” กรมป่าไม้เห็นว่า ตามมติที่ประชุมกรรมการองค์การฯ ดังกล่าวนี เป็นอุปสรรคข้อขัดข้องทำให้งานขององค์การฯ เกิดความล่าช้า เป็นความจริง

จึงขอเสนอมาเพื่อโปรดพิจารณา หากชอบด้วยคำขอได้โปรดนำเสนอ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาอนุมัติต่อไปด้วย (เรื่องเดิม ๑ แฟ้ม)

(ลงนาม) ประดิษฐ์ วนาพิทักษ์
(นายประดิษฐ์ วนาพิทักษ์)
อธิบดีกรมป่าไม้

ขอประทานเสนอ ฯพณฯ รัฐมนตรี

เพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ กรมป่าไม้ให้พิจารณาเห็นชอบด้วยตามหลักการที่เสนอ

(ลงนาม) ป.ภรรณสูตร
๒๕ ก.พ. ๑๙

อนุมัติ

(ลงนาม) ดาบชัย อัคราช
๒๕ ก.พ. ๑๙
(นายดาบชัย อัคราช)
รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

การอนุญาตไม้ในที่ดินจัดสรร ที่นินคม หรือที่เปิดใช้ประโยชน์กรณีอื่นที่คล้ายคลึงกัน

เมื่อได้ศึกษาในบทก่อนเรื่องการจัดที่ดินในพื้นที่ป่าไม้แล้ว จะเห็นได้ว่าพื้นที่ป่าถูกตัดออกไปเพื่อการจัดที่ดินให้ประชาชนอยู่อาศัยมีเป็นจำนวนมาก

การจัดสรรที่ดินเพื่อให้ประชาชนอยู่อาศัย ตามประมวลกฎหมายที่ดินโดยกรมที่ดินเป็นผู้ดำเนินการแล้ว ยังมีทบวงการเมือง เช่น กรมประชาสงเคราะห์ กรมส่งเสริมสหกรณ์ ก็เข้าจัดที่ดินในรูปแบบอื่นอีกเป็นจำนวนมาก เมื่อจำเป็นต้องเปิดป่าใช้ที่ดินดังกล่าว ทางกรมป่าไม้ก็ต้องสงวนสิทธิในการทำไม้ออกจากที่ดินนั้นเสียก่อน

หลักเกณฑ์การทำไม้ออกจากที่ดินจัดสรรหรือที่นินคมหรือกรณีอื่น ที่คล้ายคลึงกัน ก็คงยึดหลักเกณฑ์การทำไม้ตามนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตามหนังสือกรมป่าไม้ที่ ๑๐๖/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๐๓ วรรคท้าย ที่กำหนดให้ทำไม้ออกเมื่อจะเปิดที่ดินใช้ทำประโยชน์เท่านั้น

การทำไม้ในที่ดินจัดสรร

ก่อนที่จะพิจารณาอนุญาตให้ทำไม้ออก ก็จะต้องมีการจัดสรรที่ดินขึ้นเสียก่อน ซึ่งการจัดสรรที่ดินนั้น ทางกรมที่ดินหรือทบวงการเมืองอื่นจะเข้าใช้พื้นที่จัดสรรได้ก็แต่เฉพาะพื้นที่ที่จำแนกออกจากป่าที่กำหนดไว้เป็นที่จัดสรร หากจะขอเข้าจัดในพื้นที่ที่กำหนดไว้เป็นป่าถาวรก็จะปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๔ และมติวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๑๑ กล่าวคือ จะต้องทำความตกลงกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และขอรับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเป็นรายๆ ไป แต่ถ้าป่านั้นเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ก็ต้องได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ อำนวยการพิจารณาอนุญาตจึงเพียงพอแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

การจัดสรรที่ดินมีทั้งการจัดสรรที่ดินแปลงเล็กแปลงน้อย มีเนื้อที่ไม่ถึง ๑,๐๐๐ ไร่ เป็นอำนาจของจังหวัดและอำเภอ เพราะเจ้าพนักงานที่ดินมีอำนาจที่จะดำเนินการจัดสรรที่ดินหรืออนุญาตให้จับจองได้ตามมาตรา ๓๓ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.๒๔๙๗

แต่ถ้าเป็นการจัดสรรที่ดินที่มีเนื้อที่ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ไร่ ขึ้นไป เรียกว่าเป็นการจัดสรรที่ดินผืนใหญ่ อำนวยการพิจารณาในการจัดสรรที่ดิน เป็นของคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติตามที่บัญญัติไว้ในหมวดว่าด้วยการจัดที่ดินเพื่อประชาชนตามประมวลกฎหมายที่ดิน

ในการจัดสรรที่ดินผืนใหญ่มีเนื้อที่ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ไร่ ขึ้นไป จะต้องมีการสงวนป่าไว้เป็นสมบัติส่วนกลางประมาณ ๒๐% ของพื้นที่ และให้สงวนต้นไม้ภายในที่ดินนั้นไว้เพื่อประโยชน์แห่งความชุ่มชื้น สวยงามและเพื่อร่มเงาหรือบังลม ซึ่งหลักเกณฑ์ก็มาจากหลักการจัดที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๔๙๙ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๔๙๙ ได้มีมติเพื่อกำหนดในการสงวนป่าเป็นสมบัติส่วนกลางไว้ดังรายละเอียดตามหนังสือกรมป่าไม้ถึงป่าไม้เขต ป่าไม้จังหวัด และป่าไม้แขวง ที่ ๖๙๘๘/๒๔๙๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๔๙๙ ส่งสำเนาหนังสือที่เกี่ยวข้องไปให้ทราบเป็นทางปฏิบัติตามที่คิดไว้แล้วนี้

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

การอนุญาตไม้ในบริเวณอ่างเก็บน้ำ

เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศกสิกรรม ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศประมาณ ๘๕% ของพลเมืองมีอาชีพในการทำไร่ ทำนา ทำสวน ซึ่งจำเป็นต้องใช้น้ำในการหล่อเลี้ยงในการทำเกษตร และนอกจากนี้การผลิตกระแสไฟฟ้า นอกจากใช้น้ำมันในการผลิตแล้วยังมีความจำเป็นต้องใช้พลังน้ำตกเป็นพลังในการผลิตกระแสไฟฟ้าอีกทางหนึ่งด้วย รัฐบาลจึงมีความจำเป็นต้องสร้างอ่างเก็บน้ำขึ้นในทุกๆภาคของประเทศไทย

อ่างเก็บน้ำนี้มีทั้งอ่างเก็บน้ำขนาดเล็กและขนาดใหญ่ อ่างเก็บน้ำขนาดเล็กซึ่งอาจจะดำเนินการโดยกระทรวงมหาดไทยหรือกรมชลประทาน เพื่อเก็บน้ำไว้ใช้ในพื้นที่เพาะปลูกหรือใช้สอยในเนื้อที่ไม่มากนักซึ่งแต่เดิมตามระเบียบการทำไม้ ๗ กรณี ตามหนังสือกรมป่าไม้ ที่ ๗๗๔๓/๒๕๐๒ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๐๒ เรียกว่าการชลประทานราษฎร์

แต่สำหรับอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ ซึ่งดำเนินการก่อสร้างโดยกรมชลประทาน การพลังงานแห่งชาติ หรือการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ก็ได้ก่อสร้างเขื่อนขึ้นต่างๆ ไป เขื่อนใหญ่เขื่อนแรกก็คือเขื่อนเจ้าพระยาที่จังหวัดชัยนาท เขื่อนใหญ่ๆ ต่อมาก็คือการสร้างเขื่อนภูมิพล ที่จังหวัดตาก และเขื่อนทางจังหวัดภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่นเขื่อนสิริกิติ์ จังหวัดน่าน เขื่อนอุบลรัตน์ที่จังหวัดขอนแก่นเขื่อนเจ้าแฉกร จังหวัดกาญจนบุรี เป็นต้น เขื่อนใหญ่ๆ เหล่านี้มีประโยชน์ต่อประชาชนเป็นอนันต์ ประสงค์เพราะนอกจากจะใช้น้ำเพื่อการเพาะปลูก หรือเพื่อการใช้สอยบริโภค และยังให้ผลในการประมงและอื่นๆ เป็นต้น

ในการสร้างเขื่อนดังกล่าวจำเป็นต้องใช้พื้นที่ป่าเป็นจำนวนมาก และกรมป่าไม้ถือว่าการทำไม้ออกจากพื้นที่สร้างอ่างเก็บน้ำเป็นการเปิดพื้นที่ป่าใช้ประโยชน์ตามระเบียบการทำไม้นอกเขตป่าโครงการ ๗ กรณีอย่างหนึ่ง ดังนั้น ในการทำไม้ออกจากบริเวณอ่างเก็บน้ำจึงต้องมอบให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้ทำออกตามนัยหลักเกณฑ์หนังสือกรมป่าไม้ ที่ ๗๗๔๓/๒๕๐๒ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๐๓ ที่ ๑๐๖/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๐๓ และ ที่ ๗๑๕๒/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๐๓

แต่โดยที่การสร้างอ่างเก็บน้ำส่วนใหญ่เป็นกรณีเร่งด่วนที่จะต้องทำ ไม้่ออกให้ทันการกักเก็บน้ำ กรมชลประทานหรือเจ้าของโครงการจึงร้องขอทำไม้่ออกให้รวดเร็วขึ้นเป็นกรณีพิเศษ ซึ่งแต่เดิมกรมชลประทาน หรือเจ้าของโครงการอื่นขอทำไม้่ออกเอง กรมป่าไม้จึงได้ดำเนินการเสนอไปยังคณะรัฐมนตรี ขณะนั้น คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๓ อนุมัติให้กรมชลประทานการพลังงานแห่งชาติหรือการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เป็นผู้ทำออกโดยตรงได้ แต่เมื่อกรมชลประทานหรือเจ้าของโครงการอื่นดำเนินการทำไม้เองไปได้ระยะหนึ่งปรากฏว่ามีผลเสียหายเกิดขึ้น เพราะเจ้าของโครงการเหล่านี้ยังไม่มีประสบการณ์ในการทำไม้มาดีพอ ทั้งกำลังคนและเครื่องอุปกรณ์การทำไม้ยังไม่มี ต้องจ้างลูกช่วงพ่อค้าอีกต่อหนึ่ง เป็นเหตุให้เกิดการเสียหายเกี่ยวกับถางป่าบ้าง และการทำไม้่ออกไม่หมดบ้าง เจ้าของโครงการจึงขอบอกเลิกการทำไม้และการแผ้วถางป่าเองเสียหายหมด โดยมอบให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้ทำออกและรับผิดชอบแต่ผู้เดียว

กรมป่าไม้จึงได้ดำเนินการเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณามอบให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำไม้และแผ้วถางป่าในเขตอ่างเก็บน้ำตามเดิม ในการนี้ให้รวมถึงการทำไม้ในป่านอกโครงการ ๗ กรณี (ที่เปิดใช้ประโยชน์ในกรณีต่างๆ) มอบให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้ทำออกตามหลักการเดิมสภาบริหาร

คณะปฏิวัติทำหน้าที่คณะรัฐมนตรีในขณะนั้น ได้ประชุมปรึกษาลงมติเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๕อนุมัติตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ ตั้งมติสภาบริหารที่คัดไว้ต่อไปแล้ว ซึ่งต่อมาในการมอบไม้ให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำออกในพื้นที่เปิดใช้ประโยชน์ ก็ได้อ้างมติสภาบริหารคณะปฏิวัติ วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๕ นี้เป็นหลักในการปฏิบัติ

การทำไม้ในบริเวณอ่างเก็บน้ำในกรณีเร่งด่วนนั้น กรมป่าไม้จะสั่งการไปให้มีการอนุญาตแผ้วถางป่าลงโดยไม่ต้องสำรวจตีตราประจำต้น แต่ให้ทำการตรวจสอบไม้ที่ใช้ประโยชน์ได้ออกใบอนุญาตทำไม้หรือจำหน่าย (ตีตรา รข.) ในภายหลังแล้วแต่กรณี

ส่วนไม้ต่ำกว่าขนาดจำกัดก็อนุญาตได้เช่นเดียวกับที่จัดสรร เพราะถือว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้อนุมัติเป็นหลักการตามมาตรา ๑๓ ไว้แล้ว

ที่ กส.๐๗๐๔/ว.๑๖๔๙๖

กรมป่าไม้

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๕

สำเนาหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กส.๐๗๐๔/ว.๑๖๔๙๕ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ พร้อมด้วย
สำเนาหนังสือกระทรวงเกษตร ที่ กษ.๐๗๐๔/พ.๔๑๗ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๑๕ สำเนาหนังสือสำนัก
เลขาธิการคณะปฏิวัติ ที่ ลธ.ปว.๑๑๑๓๗/๒๕๑๕ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๑๕ พร้อมด้วยเอกสารประกอบ
บันทึกที่ ฝพกค.๐๑๐๒/๓๗๖ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๑๕

ส่งมาเรียน ป่าไม้เขตทุกเขต เพื่อทราบ

ส่งมาเรียน รองอธิบดีกรมป่าไม้ ผู้เชี่ยวชาญทางผลิตผลป่าไม้ ผู้เชี่ยวชาญทางพฤกษศาสตร์ป่าไม้
ผู้อำนวยการกอง กองโครงการ ผู้อำนวยการกองกองคั่นคว่ำ และผู้บังคับการกองตำรวจป่าไม้ เพื่อทราบ

ส่งมาเรียน ผู้อำนวยการองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เพื่อโปรดทราบ

ส่งมาเรียน หัวหน้ากองทุกกอง นักวิชาการป่าไม้เอก พนักงานป่าไม้เอก นิติการเอก ผู้อำนวยการ
โรงเรียนป่าไม้แพร่ ผู้อำนวยการโรงเรียนอบรมนกรรมจังหวัดตาก หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมเผยแพร่ หัวหน้าฝ่าย
การต่างประเทศ หัวหน้าฝ่ายวิเคราะห์โครงการ และหัวหน้าสำนักงานสำรวจวัดฤดูบข เพื่อทราบ

(ลงนาม) ประดิษฐ์ วนาพิทักษ์

(นายประดิษฐ์ วนาพิทักษ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมป่าไม้

กองคุ้มครอง

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ที่ กส. ๐๗๐๔/ว.๑๖๔๙๕

กรมป่าไม้

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๕

เรื่อง นโยบายการทำไม้นอกเขตป่าโครงการและการทำไม้แผ้วถางป่าในบริเวณอ่างเก็บน้ำ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ. ๐๗๐๔/ว.๑๔๗๕๘ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือกระทรวงเกษตร ที่ กษ.๐๗๐๔/ พ.๔๑๗ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๑๕
 ๒. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะปฏิวัติ ที่ ลธ.ปว.๑๑๑๓๗/๒๕๑๕ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๑๕ พร้อมด้วยเอกสารประกอบบันทึก ที่ ฝพกค.๐๑๐๒/๓๗๖ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๑๕

ตามที่กรมป่าไม้ได้เรียนให้จังหวัดทราบ เกี่ยวกับเรื่องนโยบายการทำไม้และการให้สัมปทานทำไม้ ระยะเวลาแก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๔ ซึ่งลงมติให้ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้สละสิทธิการทำไม้ในป่านอกโครงการต่างๆ ทุกกรณี โดยเฉพาะกรณีการทำไม้ออกจากบริเวณที่ดินที่เปิดใช้ประโยชน์ต่างๆ กรมป่าไม้จะวางหลักเกณฑ์ทางปฏิบัติเรียนมาเพื่อโปรดทราบในลำดับต่อไป นั้นกรมป่าไม้ขอเรียนว่า เรื่องนี้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้พิจารณาใหม่แล้วเห็นว่า การที่จะมอบให้บุคคลต่างๆ ไป เข้าทำไม้ในที่ดินเปิดให้ประโยชน์จะมีปัญหายุ่งยากเกิดขึ้น จึงเห็นสมควรมอบให้องค์การ อุตสาหกรรมป่าไม้รับไปทำตามเดิมรวมทั้งการทำไม้และแผ้วถางป่าในบริเวณอ่างเก็บน้ำ ซึ่งชลประทานเจ้าของ โครงการประสงค์จะเวนคืนให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้รับทำต่อไป จึงได้เสนอขอให้สภการบริหารคณะปฏิวัติ พิจารณา เรื่องนี้สภการบริหารคณะปฏิวัติได้พิจารณา เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๕ ลงมติอนุมัติตามที่กระทรวง เกษตรและสหกรณ์เสนอ ดังรายละเอียดตามสำเนาหนังสือกระทรวง เกษตรและหนังสือสำนักเลขาธิการคณะ ปฏิวัติที่ส่งมาพร้อมนี้

อนึ่ง กรมป่าไม้ขอเรียนว่าการมอบให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำออกตามเดิมนี้ก็คงใช้หลักการ เดิมที่เคยถือปฏิบัติมาก่อนมีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและสั่งเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
 (ลงนาม) ประดิษฐ์ วนาพิทักษ์
 (นายประดิษฐ์ วนาพิทักษ์)
 รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
 อธิบดีกรมป่าไม้

กองคุ้มครอง

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ด่วนมาก

ที่ กษ.๑๗๐๔/พ.๔๑๗

กระทรวงเกษตร

๒๑ สิงหาคม ๒๕๑๕

เรื่อง นโยบายการทำไม้นอกเขตป่าโครงการและการทำไม้แผ้วถางป่าในบริเวณอ่างเก็บน้ำ

เรียน ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนา การเกษตร และคมนาคม (ผ่านรองผู้อำนวยการฝ่ายการเกษตร)

อ้างถึง บันทึกของ ผอ.ฝพกค. ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๕

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ที่ พก.๐๒๐๑/๒๙๒๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๑๕
พร้อมบันทึกของ ผอ.ฝพกค. ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๕ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ๑ ชุด
๒. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร.๐๔๐๓/๑๔๙๐๙ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๑๓ พร้อมด้วยสำเนาหนังสือกระทรวงเกษตร ที่ กษ. ๐๗๐๔/๙๗๕๖ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๑๓๓
๓. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร.๐๔๐๓/๑๕๙๗๐ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๑๔ พร้อมด้วยสำเนาหนังสือกระทรวงเกษตร ที่ กษ.๐๗๐๔/๘๑๘๕ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๑๔

ตามบันทึกของ ผอ.ฝพกค. ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๕ ส่งหนังสือกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ที่ พก.๐๒๐๑/๒๙๒๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๑๕ เรื่องการทำไม้และแผ้วถางป่าในบริเวณอ่างเก็บน้ำซึ่งกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติเสนอเห็นสมควรยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๓ ที่มีมติให้กรมชลประทาน การพลังงานแห่งชาติ และการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เป็นผู้ทำไม้เสียเองโดยตรง เพื่อมอบให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้ทำไม้เล็ก และไม้ใหญ่ ตลอดจนการเผาไม้ โดยมีหลักการรวม ๒ ประการ ดังรายละเอียดตามหนังสือกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ที่ พก.๐๒๐๑/๒๙๒๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๑๕ ที่ส่งมาด้วย ข้อ ๑ ให้กระทรวงเกษตรพิจารณา นั้น

กระทรวงเกษตรขอเรียนว่า ได้นำเรื่องนี้เข้าพิจารณาในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาราชการด้านป่าไม้ของกระทรวงเกษตร (กพป.) ซึ่งมีองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ และกรมป่าไม้ร่วมด้วย เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๑๕ ที่ประชุมมีความเห็นดังนี้

๑. การทำไม้และแผ้วถางป่าในบริเวณที่ดินสร้างอ่างเก็บน้ำตามโครงการของหน่วยงานต่างๆที่กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติเสนอขอเวนคืนการทำไม้ นั้น เห็นสมควรมอบให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้รับอนุญาตทำไม้ในบริเวณอ่างเก็บน้ำ แทนหน่วยงานเจ้าของหน่วยงานต่างๆ ตามที่กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติเสนอโดยมีเหตุผลว่า

๑.๑ กรมชลประทานหรือหน่วยงานอื่น เจ้าของโครงการไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำไม้มาก่อน ยากที่จะควบคุมดำเนินการทำไม้ออกไปเป็นไปโดยราบรื่นได้

๑.๒ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตร ซึ่งเป็นองค์การของรัฐที่มีวัตถุประสงค์ในทางทำไม้อยู่แล้ว ย่อมสามารถควบคุมการทำไม้ได้ดีกว่า

๑.๓ ป้องกันการลักตัดไม้ในป่าอื่นมาสวมใบอนุญาตทำไม้ในเขตอ่างเก็บน้ำ เพราะอาณาเขตอ่างเก็บน้ำกว้างขวางควบคุมยาก

๒. เนื่องจากมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๔ มอบป่าสัมปทานในห้วงการอุตสาหกรรมป่าไม้ จำนวน ๒๔ สัมปทาน โดยให้ห้วงการอุตสาหกรรมป่าไม้สละสิทธิการทำไม้ในป่านอกโครงการ หรือไม้ในที่ดินที่จะเปิดใช้ประโยชน์ต่างๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีโอกาสทำไม้เหล่านั้นได้แก่การทำไม้ในที่ดินที่กันออกจากเขตป่าสงวนหรือไม้ในที่ดินนอกเขตป่าที่จำแนกไว้เป็นป่าถาวร ซึ่งทบวงการเมืองต่างๆ จะต้องเปิดที่ดินใช้ประโยชน์ (ยกเว้นทบวงการเมืองที่มีกฎหมายบังคับโดยเฉพาะอยู่แล้ว เช่นกรมประชาสัมพันธ์และกรมสหกรณ์ที่ดิน ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. ๒๕๑๑)

ประเด็นข้อ ๒ นี้ กระทรวงเกษตรได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ในขั้นต้นตามที่กระทรวงเกษตรเสนอ (หนังสือกระทรวงเกษตรถึง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ที่ กษ.๐๗๐๔/๘๑๘๕ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๑๔) เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ห้วงการอุตสาหกรรมป่าไม้สละสิทธิการทำไม้ประเภทนี้ ก็เนื่องจากเกรงว่าจะทำให้ประชาชนเดือดร้อนเรื่องไม้ใช้สอยส่วนตัวหรือการปลูกสร้างบ้านเรือน แต่บัดนี้ได้มีการแก้ไขหลักเกณฑ์การอนุญาตไม้เพื่อการใช้สอยของประชาชนในกรณีต่างๆ ไว้แล้ว ดังนี้

๒.๑ ไม้ในป่านอกโครงการ หรือไม้ที่จะทำออกจากที่ดินเปิดใช้ประโยชน์ หากยังมีได้สำรวจและแจ้งจำนวนไม้ที่แน่นอนให้ห้วงการอุตสาหกรรมป่าไม้รับทำ ถ้ามีผู้ขอทำไม้ออกเพื่อใช้สอยส่วนตัวหรือเพื่อการกุศลสาธารณประโยชน์ ก็ให้พิจารณาอนุญาตไปได้ตามระเบียบและตามความจำเป็น

๒.๒ การพิจารณาอนุญาตให้ทำไม้ในป่าโครงการโดยวิธีประมูลผูกขาดนั้น ก็ได้กำหนดหลักการให้กันไม้ไว้สำหรับอนุญาตเพื่อใช้สอยส่วนตัว จำนวน ๒๐% ของจำนวนไม้แต่ละชนิด

๒.๓ ป่านอกโครงการทั่วไป ก็ได้มีการพิจารณาอนุญาตเพื่อใช้สอยส่วนตัวได้ตามระเบียบที่กรมป่าไม้และกระทรวงเกษตรวางไว้

๒.๔ กรมป่าไม้ได้จัดให้มีป่าโครงการสำหรับอนุญาต เพื่อการใช้สอยโดยเฉพาะเป็นบางท้องที่อีกด้วย

๒.๕ ไม้ยางในที่ดินกรรมสิทธิ์ มีโฉนด หรือ น.ส.๓ ให้เจ้าของที่ดินขอทำเพื่อใช้สอยได้ซึ่งได้มอบอำนาจการอนุญาตให้จังหวัดไปแล้ว

๒.๖ การให้ห้วงการอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้ทำไม้เป็นการสะดวกแก่การตรวจสอบควบคุม และป้องกันการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าดังกล่าวในประเด็นข้อ ๑ ข้างต้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้ว กระทรวงเกษตรจึงเห็นสมควรให้ห้วงการอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้ดำเนินการทำไม้ดังกล่าวต่อไปตามเดิม เช่นเดียวกับไม้ในบริเวณอ่างเก็บน้ำของกรมชลประทาน

โดยที่ได้มีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๓ มอบให้กรมชลประทาน การพลังงานแห่งชาติ หรือการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เจ้าของโครงการเป็นผู้ทำไม้และแผ้วถางป่าเอง โดยตรงและมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๔ ให้ห้วงการอุตสาหกรรมป่าไม้สละสิทธิการทำไม้ในป่านอกโครงการและไม้ในที่ดินที่จะเปิดใช้ประโยชน์ต่างๆ เมื่อจะเวนคืนให้ห้วงการอุตสาหกรรมป่าไม้เป็น

ผู้รับอนุญาตทำไม้ตามเดิม ก็จะต้องเสนอให้สภาบริหารคณะปฏิวัติพิจารณาอนุมัติเสียก่อนจึงจะดำเนินการต่อไปได้กระทรวงเกษตรจึงขอเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากชอบด้วยคำขอได้โปรดนำกราบเรียน ฯพณฯ หัวหน้าคณะปฏิวัติ เพื่อเสนอสภาบริหารของคณะปฏิวัติพิจารณาต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงนาม) ป. กรรณสูต

(นายปรีดา กรรณสูต)

ปลัดกระทรวงเกษตร

ผู้ใช้อำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

กรมป่าไม้

โทร.๗๙๑๕๓๖

ที่ ธธ.ปว.๑๑๑๓๗/๒๕๑๕

สำนักเลขาธิการคณะปฏิวัติ

๑๑ ตุลาคม ๒๕๑๕

เรื่อง นโยบายการทำไม้นอกเขตป่าโครงการและการทำไม้แผ้วถางป่าในบริเวณอ่างเก็บน้ำ

เรียน ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนา การเกษตร และคมนาคม

อ้างถึง หนังสือ ธธ.ปว.๑๐๔๘๖/๒๕๑๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๑๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบบันทึก ที่ ผพกค. ๐๑๐๒/๓๗๖ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๑๕

ตามที่ได้ยื่นยันมติสภาบริหารคณะปฏิวัติ เมื่อ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๕ เรื่องนโยบายการทำไม้นอกเขตป่าโครงการและการทำไม้แผ้วถางป่าในบริเวณอ่างเก็บน้ำมานั้น

ในการประชุมสภาบริหารคณะปฏิวัติ เมื่อ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๕ นายประดิษฐ์ วนาพิทักษ์รองอธิบดีกรมป่าไม้ ได้เข้าชี้แจงเรื่องนี้ต่อที่ประชุมฯ เมื่อได้พิจารณากันแล้วที่ประชุมลงมติ “อนุมัติตามที่เสนอ”

จึงเรียนยืนยันมา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงนาม) พลเอกกฤษณ์ สีวะรา

(กฤษณ์ สีวะรา)

เลขาธิการคณะปฏิวัติ

แผนการประชุม

โทร.๘๒๘๘๕๔

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

สำเนาบันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายอำนวยการพัฒนา การเกษตร และคมนาคม

ที่ ฝพกค.๐๑๐๒/๓๗๖

ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๑๕

เรื่อง นโยบายการทำไม้นอกเขตป่าโครงการและการทำไม้แผ้วถางป่าในบริเวณอ่างเก็บน้ำ

กราบเรียน ฯพณฯ หัวหน้าคณะปฏิวัติ

ด้วยกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติได้เสนอความเห็นว่ ควรยกเลิกมติ ครม. เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๓ ที่มีมติให้กรมชลประทาน กรมพลังงานแห่งชาติและการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เป็นผู้ทำไม้และแผ้วถางป่าในบริเวณอ่างเก็บน้ำเสียเองโดยตรง เพราะมีปัญหาและอุปสรรคนานาประการ กล่าวคือผู้รับจ้างของกรมชลประทานไม่สามารถตัดฟันและเผาไม้ให้แล้วเสร็จตามสัญญา กรมชลประทานไม่มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความชำนาญในการทำไม้ตลอดทั้งไม่มีเจ้าหน้าที่ที่จะควบคุมเพียงพอเป็นเหตุให้ผู้รับจ้างลักลอบตัดไม้นอกอ่างและนำเข้ามาในอ่าง เพื่อแอบอ้างเป็นไม้ในอ่าง ไม้เมื่อตัดฟันและเผาแล้วภายใน ๑ ปีก็จะแตกกิ่งก้านออกมาใหม่เกือบเหมือนเดิม ก็จะต้องตั้งบใช้จ่ายตัดฟันและเผาไม้ ซึ่งเท่ากับเป็นการจ่ายเงินค่าจ้าง ๒ ครั้ง ราคางานก่อสร้างสูงโดยไม่จำเป็น กรมชลประทานควรรับผิดชอบ เพราะการก่อสร้างตัวเขื่อนเท่านั้น ส่วนไม้ในบริเวณอ่างเก็บน้ำควรเป็นหน้าที่ของบุคคลอื่นที่มีความรู้ความชำนาญ ทั้งได้สอบถามการพลังงานแห่งชาติและการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยแล้วมีความเห็นพ้องต้องกันว่า ควรยกเลิกมติ ครม. เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๓ และควรมอบให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้ทำไม้เล็กและไม้ใหญ่ ตลอดจนเผาไม้ในบริเวณอ่างเก็บน้ำแทนต่อไป ซึ่งฝ่ายอำนวยการพัฒนาการเกษตร และคมนาคม ได้มอบให้กระทรวงเกษตร พิจารณาแล้ว และได้รายงานว่ คณะกรรมการพิจารณาราชการด้านป่าไม้ของกระทรวงเกษตร (กพป.) มีความเห็นว่

๑. เห็นชอบตามที่กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติเสนอ

๒. ขอให้พิจารณามติ ครม.เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๔ ที่มีมติให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ สละสิทธิการทำไม้ในป่านอกโครงการ หรือไม้ในที่ดินที่จะเปิดใช้ประโยชน์ต่างๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีโอกาสทำไม้เหล่านั้น

กระทรวงเกษตรพิจารณาเห็นว่า ในชั้นเดิมกระทรวงเกษตรได้ดำเนินให้มีมติ ครม. เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๔ เนื่องจากเกรงว่าจะทำให้ประชาชนเดือดร้อนเรื่องไม้ใช้สอยส่วนตัวหรือการปลูกสร้างบ้านแต่บัดนี้ ได้มีการแก้ไขหลักเกณฑ์การอนุญาตไม้เพื่อการใช้สอยของประชาชนในกรณีต่างๆ ไว้แล้ว จึงสมควรมอบให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้ทำไม้ต่อไปตามเดิม เช่นเดียวกับที่กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติเสนอ

ฝ่ายอำนวยการพัฒนา การเกษตร และคมนาคม พิจารณาแล้วเห็นชอบตามที่กระทรวงเกษตร เสนอจึงขอเสนอมา เพื่อโปรดพิจารณา หากชอบด้วยคำริ ขอได้โปรดเสนอสภาบริหารคณะปฏิวัติพิจารณา ยกเลิกมติ ครม. เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๓ และยกเว้นมติ ครม. เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๔ เฉพาะใน

ส่วนที่เกี่ยวกับการให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้สละสิทธิจากการเป็นผู้รับอนุญาตทำไม้นอกเขตป่าโครงการ หรือไม้ในที่ดินที่จะเปิดใช้ประโยชน์ต่างๆ ที่ไม่ขัดกับกฎหมายตามหลักการเดิมต่อไป

(ลงนาม) พล.อ.อ. ทวี จุลละทรัพย์
(ทวี จุลละทรัพย์)
ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนาการเกษตร และคมนาคม

การทำไม้ในที่ประทานบัตรทำเหมืองแร่

เรื่องการทำไม้ในที่ประทานบัตรทำเหมืองแร่มีลักษณะแตกต่างจากการทำไม้ในที่ดินจัดสรรหรือที่เปิดใช้ประโยชน์อย่างอื่น ๆ อยู่บ้าง ก็เพราะที่เหมืองแร่นั้นมีการเปิดป่าแต่เฉพาะที่มีแหล่งแร่ สภาพส่วนใหญ่จึงมักจะอยู่ในป่าลึกป่าไถ่ภูเขา หรือป่าที่ห่างไกลทุรกันดาร และประการสำคัญคือจะต้องรีบทำไม้ออกให้ทันการขุดหาแร่ มิฉะนั้นไม้จะถูกไถดัดโค่นล้มสูญหายไปเป็นที่สุด

ตามหลักการเดิมในหนังสือกรมป่าไม้ ที่ ๗๗๔๓/๒๕๐๒ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๐๒ จัดให้การทำไม้ในที่ประทานบัตรเหมืองแร่มอบให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้ทำไม้ออกประเภทหนึ่ง แต่จากประสบการณ์ที่มอบให้องค์การฯ เป็นผู้ทำไม้ออกจากเขตประทานบัตรเหมืองแร่มาแต่ต้น ปรากฏว่าองค์การฯ มักจะทำไม้ออกไม่ทันการขุดหาแร่ ทำให้เจ้าของเหมืองแร่เดือดร้อนเพราะขุดหาแร่ไม่ได้ เจ้าของเหมืองแร่จึงได้ร้องขอต่อทางราชการเพื่อหาทางให้มีการทำไม้ออกได้รวดเร็วขึ้น ทางกระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงเกษตรในสมัยนั้นได้ทำความตกลงกันเพื่อเร่งรัดให้องค์การฯ รีบทำไม้ออกจากที่ประทานบัตรเหมืองแร่ โดยตกลงในหลักการว่าให้แจ้งองค์การฯ เข้าทำไม้ภายในกำหนด ๖๐ วันหากองค์การฯ ไม่เข้าทำไม้ภายในกำหนด ๖๐ วัน ก็ให้เจ้าของเหมืองแร่เข้าทำไม้ต่อไปได้ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์นี้ หนังสือกระทรวงเกษตรถึงกระทรวงอุตสาหกรรมที่ อก.๑๘๒๔/๒๕๐๕ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๕ ซึ่งกรมป่าไม้ส่งเวียนไปให้จังหวัดทุกจังหวัดทราบเป็นทางปฏิบัติ ตามหนังสือ ที่ ๓๕๔๑/๒๕๐๕ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๐๕

การปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวก็ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาความล่าช้าในการทำไม้ออกได้ และเมื่อต่อมาได้มีการตั้งกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติขึ้น และตั้งกรมทรัพยากรธรณี (แทนกรมโลหกิจเดิม) ได้รวบรวมเอากรมทรัพยากรธรณีไปอยู่ในสังกัดกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ จึงได้ทำความตกลงกับกระทรวงเกษตรในสมัยนั้นใหม่โดยตกลงกันว่า ไม้ในที่ประทานบัตรเหมืองแร่นั้น มอบให้ผู้ถือประทานบัตรเป็นผู้ขอทำไม้เอง เฉพาะต้นที่เกิดขวางการขุดหาแร่เป็นคร่าวๆ หรือเป็นปึกๆ ไปตั้งรายละเอียดตามหนังสือกระทรวงเกษตรถึงกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ที่ กษ.๐๗๐๓/๒๗ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๐๘ และหนังสือกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ถึงกระทรวงเกษตร ที่ พก.๐๒๑๑/๒๑๖๖ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๐๘ ซึ่งกรมป่าไม้ส่งเวียนให้จังหวัดทุกจังหวัดทราบเป็นทางปฏิบัติ ตามหนังสือ ที่ กษ.๐๗๐๓/ว.๓๘๐๘ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๐๘ และตามหนังสือ ที่ กษ.๐๗๐๓/ว.๕๙๗๖ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๐๘ ตามที่คัดไว้ดังนี้

อนึ่ง ที่ประทานบัตรเหมืองแร่นั้นทางกรมทรัพยากรธรณีจะออกประทานบัตรเหมืองแร่ให้แปลงละไม่เกิน ๓๐๐ ไร่ (ยกเว้นเหมืองแร่ในทะเล) และการขุดแร่คร่าวหนึ่งๆ ก็ไม่ได้เปิดเหมืองทั้งหมด แต่จะเปิดบางส่วน เช่น ๕๐ ไร่ เป็นต้น การทำไม้ออกจากอนุญาตให้ทำได้แต่เฉพาะบริเวณที่เปิดเหมืองเป็นคร่าวๆ เท่านั้น

ที่ กษ ๐๗๐๓/ว.๓๘๐๘

กรมป่าไม้

๒๙ เมษายน ๒๕๐๘

สำเนาหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ.๐๗๐๓/ว.๓๘๐๘ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๐๘ พร้อมด้วยสำเนาหนังสือกระทรวงเกษตร ที่ กษ.๐๗๐๓/๒๗ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๐๘ และสำเนาหนังสือกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ที่ พก.๐๒๐๑/๒๑๖๖ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๐๘

ส่งมายัง ป่าไม้เขตทุกเขต เพื่อทราบและปฏิบัติทำนองเดียวกัน

ส่งมายัง หัวหน้ากองทุกกอง (เว้นกองด่านป่าไม้กาโต) และผู้อำนวยการโรงเรียนป่าไม้ นักวิชาการป่าไม้เอก พนักงานป่าไม้เอก นิติกรเอก หัวหน้าหน่วยจัดทำบทความ และหัวหน้าฝ่ายการต่างประเทศ เพื่อทราบ

ส่งมาเรียน รองอธิบดีกรมป่าไม้ ผู้เชี่ยวชาญผลิตผลป่าไม้ ผู้บังคับการกองตำรวจป่าไม้ เพื่อทราบ
ส่งมาเรียน ผู้อำนวยการองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เพื่อโปรดทราบ

(ลงนาม) ดุสิต พานิชพัฒน์
(นายดุสิต พานิชพัฒน์)
อธิบดีกรมป่าไม้

กองโครงการ

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ที่ กษ.๐๗๐๓/ว.๓๘๐๘

กรมป่าไม้

๒๙ เมษายน ๒๕๐๘

เรื่อง นโยบายการทำไม้นอกเขตป่าโครงการในที่ขอประทานบัตรเหมืองแร่

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ ๓๕๔๑/๒๕๐๕ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๐๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงเกษตร ที่ กษ.๐๗๐๓/๒๗ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๐๘ และสำเนา
หนังสือกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ที่ พก.๐๒๐๑/๒๑๖๖ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๐๘

ตามที่ได้ส่งสำเนาหนังสือกระทรวงเกษตร ที่ อก.๑๘๒๔/๒๕๐๕ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๕ เรื่องนโยบายการทำไม้นอกเขตป่าโครงการ ในที่ขอประทานบัตรเหมืองแร่ มาเรียนเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติ นั้น

กรมป่าไม้ได้พิจารณาเห็นว่า การทำไม้ในที่ขอประทานบัตรเหมืองแร่ควรมีหลักการสงวนสภาพป่าไม้ไว้ให้มากที่สุดเท่าที่จะสงวนไว้ได้ จึงได้จัดให้มีการประชุมระหว่างกรมป่าไม้ กรมทรัพยากรธรณีกรมพัฒนาที่ดิน กรมชลประทาน และองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ พิจารณากำหนดวิธีการทำไม้หวงห้ามในที่ขอประทานบัตร ทำเหมืองแร่เสียใหม่ เพื่อให้ผู้ทำเหมืองแร่ได้รับความสะดวก และไม่ต้องรับภาระในการชำระเงินค่าภาคหลวงไม้เกินความจำเป็นรวม ๕ ประการ ซึ่งกระทรวงเกษตร และกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติได้พิจารณาเห็นชอบด้วยแล้ว ดังปรากฏรายละเอียดในสำเนาหนังสือกระทรวงเกษตรที่ กษ.๐๗๐๓/๒๗ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๐๘ และสำเนาหนังสือกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ที่ พก. ๐๒๐๑/๒๑๖๖ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๐๘ เรื่อง นโยบายการทำไม้นอกเขตป่าโครงการในที่ขอประทานบัตรเหมืองแร่ที่ส่งมาพร้อมนี้

อนึ่ง ในคราวประชุมระหว่างกรมป่าไม้และกรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น ผู้แทนกรมทรัพยากรธรณีขอให้กำหนดไว้ในหลักการนี้ด้วยว่า เรื่องราวขอประทานบัตรได้รับอนุญาตให้ทำเหมืองแร่ชั่วคราว ได้รับการปฏิบัติเช่นเดียวกับประทานบัตรด้วย เพราะได้รับอนุญาตให้เปิดการทำเหมืองตามพระราชบัญญัติ การทำเหมืองแร่ ที่ประชุมเห็นชอบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดสั่งเจ้าหน้าที่ถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงนาม) ดุสิต พานิชพัฒน์
(นายดุสิต พานิชพัฒน์)
อธิบดีกรมป่าไม้

กองโครงการ

ด่วนมาก
ที่ กษ.๐๗๐๓/๒๗

กระทรวงเกษตร

๕ มกราคม ๒๕๐๘

เรื่อง นโยบายการทำไม้นอกเขตป่าโครงการในที่ขอประทานบัตรเหมืองแร่

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงเกษตร ที่ อก.๑๘๒๔/๒๕๐๕ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๕

ตามที่กระทรวงเกษตรได้เรียน หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติ เรื่องการทำไม้นอกเขตป่าโครงการในที่ขอประทานบัตรเหมืองแร่ มาเพื่อให้เจ้าหน้าที่ถือเป็นแนวทางปฏิบัติแล้ว นั้น

กระทรวงเกษตรได้รับรายงานจากกรมป่าไม้ว่า ได้พิจารณาเห็นว่าการทำงานไม้ในที่ขอประทานบัตรเหมืองแร่ควรมีหลักการสงวนสภาพป่าไม้ไว้ ให้มากที่สุดเท่าที่จะสงวนไว้ได้ กรมป่าไม้จึงได้จัดให้มีการประชุมเรื่องนโยบายการทำไม้นอกเขตป่าโครงการในที่ขอประทานบัตรทำเหมืองแร่ระหว่างกรมทรัพยากรธรณีกรมพัฒนาที่ดิน กรมชลประทาน และองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๐๗ และกรมป่าไม้เห็นสมควรกำหนดวิธีการทำไม้หวงห้ามในที่ขอประทานบัตรทำเหมืองแร่ เสียใหม่เพื่อให้ผู้ทำเหมืองแร่ได้รับความสะดวก และไม่ต้องรับภาระในการชำระเงิน ค่าภาคหลวงไม่เกินความจำเป็น โดยกำหนดวิธีการดังนี้

๑. ให้ยกเลิกแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับนโยบายทำไม้ นอกเขตป่าโครงการในที่ขอประทานบัตรทำเหมืองแร่ ตามหนังสือกระทรวงเกษตร ที่ อก.๑๘๔๘/๒๕๐๕ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๕

๒. ภายในพื้นที่ขอประทานบัตร ผู้รับอนุญาตประทานบัตรจะต้องรักษาสภาพป่าและไม้หวงห้ามที่มีอยู่ตามผู้ถือประทานบัตรนำเจ้าหน้าที่ป่าไม้ได้ทำการตรวจสภาพป่าในครั้งแรกไว้ เมื่อได้รับอนุญาตประทานบัตร หรือประทานบัตรชั่วคราวที่ผู้ถือประทานบัตรมีสิทธิทำเหมืองแร่จะเข้าทำเหมืองแร่ตอนใดผู้ถือประทานบัตรจะต้องยื่นคำขอทำไม้ตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ โดยให้ระบุชนิดไม้จำนวนไม้ และเนื้อที่ที่จะตัดฟันไม้เพื่อการขุดแร่ นั้น ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ป่าไม้

๓. เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ป่าไม้ได้รับคำขอแล้ว จะได้พิจารณาออกใบอนุญาตให้ทำไม้ให้แก่ผู้ถืออนุญาตประทานบัตรนั้นตามรายการในคำขอ ผู้รับอนุญาตจะต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ค่าภาคหลวงไม่ตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นหากผู้รับอนุญาตนำไม้ไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น นอกเหนือไปจากการใช้ภายในกิจการเหมืองแร่ หรือนำเคลื่อนที่ไปนอกเขตประทานบัตรเหมืองแร่ จะต้องชำระเงินค่าบำรุงป่าสำหรับไม้ที่นำไปนั้นอีกหนึ่งเท่าค่าภาคหลวง

๔. ในการขอรับอนุญาตให้ขอเป็นปีๆ ไป หรือเป็นคราวๆ ตามจำนวนเนื้อที่ที่จะทำเหมืองแร่หากการทำเหมืองแร่ในพื้นที่ที่ขอตัดไม้ไว้ยังไม่หมด ทางกรมป่าไม้จะยังไม่พิจารณาออกใบอนุญาตให้ตัดฟันไม้ใหม่ นอกจากในกรณีที่ผู้ทำเหมืองแร่มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างแท้จริง และได้ผ่านการพิจารณารับรองจากเจ้าหน้าที่ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่แล้ว ก็ให้เจ้าหน้าที่ป่าไม้พิจารณาออกใบอนุญาตให้เฉพาะเรื่อง เฉพาะราย

๕. สำหรับประทานบัตรเหมืองแร่ที่ไม่มีสั๊กหากจำเป็นต้องตัดฟันเพื่อการทำเหมืองแร่ก็ให้แจ้งองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้ทำออกภายในกำหนด ๓๐ วัน หากมีไม้ค่าชนิดอื่นอยู่ในที่ประทานบัตรที่ไม่มีไม้

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

สักขี้อยู่ด้วยก็ควรให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำออกพร้อมกับไม้สักไปด้วย หากพื้นที่ขอ
 ประทานบัตรทำเหมืองแร่อยู่ในพื้นที่ที่รุกรันดาร์สลุวีสัยที่จะนำไม้ที่นั่นออกมาใช้ประโยชน์ให้คุ้มค่าในทาง
 เศรษฐกิจก็ให้ผู้ถือประทานบัตรรับอนุญาตตัดฟันและชำระค่าภาคหลวงเฉพาะต้นที่เกิดขวางแก่การทำเหมืองแร่
 เท่านั้น

ในการที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ตัดฟันไม้ไม่ทันการเปิดทำเหมืองแร่ให้ผู้ถือประทานบัตรตัดฟัน
 ไม้ ที่เกิดขวางนั้นลง แล้วรักษาไว้เพื่อมอบให้กับองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ในภายหลัง

กระทรวงเกษตรได้พิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยตามความเห็นของกรมป่าไม้ จึงเรียนมาเพื่อทราบ
 หากกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติเห็นชอบด้วย โปรดยืนยันให้กระทรวงเกษตรทราบ เพื่อจะได้ให้
 กรมป่าไม้สั่งเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงนาม) ประกาศสหกรณ์

(พระประกาศสหกรณ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

กรมป่าไม้

ด่วนมาก
ที่ พก.๐๒๐๑/๒๑๖๖

กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

๒๙ มีนาคม ๒๕๐๘

เรื่อง นโยบายการทำป่าไม้นอกเขตป่าโครงการในที่ขอประทานบัตรเหมืองแร่

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

อ้างถึง หนังสือกระทรวงเกษตร ด่วนมาก ที่ กษ.๐๗๔๓/๒๗ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๐๘

ตามหนังสืออ้างถึงแจ้งว่า กรมป่าไม้ได้กำหนดวิธีทำไม้หวงห้ามในที่ขอประทานบัตรเสียใหม่ เพื่อให้ผู้ทำเหมืองแร่ได้รับความสะดวกยิ่งขึ้น และไม่ต้องรับภาระในการชำระเงินค่าภาคหลวงไม้เกินความจำเป็น ซึ่งกระทรวงเกษตรเห็นชอบด้วยความเห็นของกรมป่าไม้แล้ว และหากกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติเห็นชอบก็ขอให้ ยืนยันให้กระทรวงเกษตรทราบ เพื่อจะได้สั่งให้กรมป่าไม้สั่งเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติต่อไปความละเอียดแจ้งอยู่แล้วนั้น

กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติได้พิจารณาแนวทางปฏิบัติดังกล่าวแล้วเห็นชอบด้วยกับข้อเสนอ
ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงนาม) พจน์ สารสิน

(นายพจน์ สารสิน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

สำนักงานปลัดกระทรวง

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ที่ กษ ๐๗๐๔/๔๑๒๔

กรมป่าไม้

๑๐ เมษายน ๒๕๑๑

เรื่อง ข้อตกลงเกี่ยวกับการสงวน การตัดฟันไม้แนวเขตทางและในที่ดินสงวนของกรมทางหลวง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาข้อตกลงเกี่ยวกับการสงวน การตัดฟันไม้แนวเขตทางและในที่ดินสงวนของกรมทาง
พ.ศ. ๒๕๑๑ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกระทรวงเกษตร โดยกรมป่าไม้เป็นผู้แทน และกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ โดยกรมทางหลวงเป็นผู้แทน ได้ร่วมกันพิจารณาปรับปรุงระเบียบหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการสงวน การตัดฟันไม้ในแนวเขตทางและในที่ดินสงวนของกรมทางหลวง และทั้ง ๒ ฝ่ายได้ลงนามในข้อตกลงร่วมกันแล้ว

กรมป่าไม้จึงขอส่งสำเนาข้อตกลงเรื่องดังกล่าวมาเพื่อ โปรดทราบและขอสั่งเจ้าหน้าที่ถือเป็นทางปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงนาม) ตรี กกกำแหง
 (นายตรี กกกำแหง)
รองอธิบดี ทำการแทน
อธิบดีกรมป่าไม้

กองคุ้มครอง

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ที่ กษ ๐๗๐๔/๔๑๒๕

กรมป่าไม้

๑๐ เมษายน ๒๕๑๑

สำเนาหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ ๐๗๐๔/๔๑๒๕ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๑๑ เรื่องข้อตกลง
เกี่ยวกับการสงวน การตัดฟันไม้ในแนวเขตทางและในที่ดินสงวนของกรมทางหลวง

ส่งมาเรียน ป่าไม้เขตทุกเขต เพื่อทราบและถือปฏิบัติ

ส่งมาเรียน รองอธิบดีกรมป่าไม้ ผู้เชี่ยวชาญทางผลิตผลป่าไม้ ผู้เชี่ยวชาญทางพฤกษศาสตร์ป่าไม้
ผู้อำนวยการกอง กองคุ้มครอง ผู้อำนวยการกอง กองโครงการ และผู้บังคับการกองตำรวจป่าไม้เพื่อทราบ

ส่งมาเรียน หัวหน้ากองทุกกอง นักวิชาการป่าไม้เอก พนักงานป่าไม้เอก นิติกรเอก ผู้อำนวยการ
โรงเรียนป่าไม้ หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมเผยแพร่ หัวหน้าฝ่ายการต่างประเทศ หัวหน้าฝ่ายวิเคราะห์โครงการ และ
หัวหน้าสำนักงานสำรวจวัดที่ดินฯ เพื่อทราบ

(ลงนาม) ตรี กกกำแหง

(นายตรี กกกำแหง)

รองอธิบดี ทำการแทน

อธิบดีกรมป่าไม้

กองคุ้มครอง

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ข้อตกลงเกี่ยวกับการสงวน การตัดฟันไม้ในแนวเขตทาง และในที่ดินสงวนของกรมทางหลวง พ.ศ.๒๕๑๑

ด้วยกรมป่าไม้กับกรมทางหลวง โดยอนุมัติกระทรวงเกษตร และกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติได้ร่วมกันประชุมปรึกษาหารือเห็นสมควรวางระเบียบเกี่ยวกับการสงวนการตัดฟันไม้ในแนวเขตทางและในที่ดินสงวนของกรมทางหลวงเสียใหม่ เพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปด้วยความรัดกุมและเหมาะสมจึงได้ลงมติยกเลิกบรรดาระเบียบหรือข้อตกลงระหว่างกระทรวง เกษตรธิการ กับกระทรวงคมนาคมกระทรวงเกษตรกับกระทรวงคมนาคม กระทรวงเกษตรกับกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ กรมป่าไม้กับ กรมทางหลวงแผ่นดิน หรือกรมป่าไม้กับกรมทางหลวงที่เกี่ยวกับการสงวน การตัดฟันไม้ในแนวเขตทางและในที่ดินสงวนของกรมทางหลวงที่มีอยู่แต่เดิมเสียทั้งสิ้น และให้ใช้ข้อตกลงเกี่ยวกับการสงวนการตัดฟัน ไม้ในแนวเขตทางและในที่ดินสงวนของกรมทางหลวง พ.ศ.๒๕๑๑ ดังต่อไปนี้แทน

ข้อ ๑. เมื่อจะก่อสร้างบูรณะ หรือขยายทางหลวง ทางลาลองในที่ใดตอนใด อันมีป่าไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ในเขตอุทยานแห่งชาติ ในเขตสงวนพันธุ์สัตว์ป่า ในเขตป่าสงวนคุ้มครองหรือป่าที่จัดสรรเพื่อเกษตรกรรม เพื่อการใช้ประโยชน์อย่างอื่น ให้กรมทางหลวงแจ้งให้กรมป่าไม้ทราบล่วงหน้าและเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการก่อสร้าง บูรณะหรือขยายทางหลวง ทางลาลอง ให้เจ้าหน้าที่กรมทางหลวงแห่งท้องที่ติดต่อกับป่าไม้เขตและจังหวัดแห่งท้องที่ทราบล่วงหน้าอีกทางหนึ่งด้วย โดยให้แจ้งความกว้างของเขตทางหลวง ชั้นของทางหลวง ความกว้างของทางลาลอง หรือแนวสำรวจและระยะความยาวของทางกับท้องที่ตำบล อำเภอ จังหวัดที่แนวทางตัดผ่านด้วย เพื่อจะได้ทราบปริมาณเนื้อที่ป่าไม้ซึ่งแนวเขตทางหลวง ทางลาลอง หรือแนวสำรวจผ่านไป

ถ้าหากการก่อสร้าง บูรณะหรือขยายทางหลวง ทางลาลอง หรือแนวสำรวจ ตอนใด ส่วนใดกรมทางหลวงมิได้ดำเนินการเอง โดยจ้างผู้รับเหมาดำเนินการก่อสร้างด้วยแล้ว และการดำเนินการดังกล่าว จะต้องตัดฟันไม้ตามที่ระบุไว้ในวรรคแรกให้กรมทางหลวงแจ้งชื่อผู้รับเหมา ที่อยู่หรือสำนักงานใหญ่ของผู้รับเหมาให้กรมป่าไม้ ป่าไม้เขต และจังหวัดท้องที่ทราบล่วงหน้าก่อนเวลาที่จะลงมือทำการก่อสร้างหรือทำการตัดโค่นไม้ลง และถ้าหากการจ้างเหมารายใดมีเงื่อนไขประการใด หรือจ้างมาให้ทำการเฉพาะเพียงบางส่วนของงานสร้างทาง ก็ให้แจ้งรายละเอียดนั้นให้ทราบด้วย

ส่วนกรณีที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวเขตทางหลวงไว้แล้ว ให้มีสิทธิเข้าดำเนินการก่อสร้างบูรณะหรือขยายทางได้แต่ต้องแจ้งให้กรมป่าไม้ทราบ เพื่อประโยชน์ในการประสานงาน

ข้อ ๒. ไม้หวงห้ามตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ในแนวเขตทางหลวง ทางลาลอง หรือแนวสำรวจที่จำเป็นต้องตัดฟันลงเนื่องในการก่อสร้างทาง จะนำไปใช้ประโยชน์หรือทำลายไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากทางราชการกรมป่าไม้แล้ว ซึ่งกรมป่าไม้จะได้ตรวจวัดตีตราประจำท่อนไม้แล้วไว้ตามระเบียบหลักเกณฑ์ เพื่อดำเนินการกับไม้เนื้อต่อไป

ข้อ ๓. การนำไม้มาใช้ในกิจการทางหลวงหรือทางลาลอง ซึ่งเจ้าหน้าที่กรมทางหลวงมีความจำเป็นต้องตัดฟันไม้ที่ขึ้นอยู่ในแนวเขตทาง หรือทางลาลองนั้นเป็นกรณีรีบด่วน เช่น เพื่อใช้ในกิจการใดๆ ในทางหลวงหรือทางลาลองนั้นๆ ถ้ามิใช่ ไม้สัก ไม้ยาง ไม้พยุง ไม้ชิงชัน หรือไม้หวงห้ามประเภท ข.ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ก็ให้กระทำได้โดยไม่ต้องขอรับอนุญาตทำไม้ จากเจ้าพนักงานป่าไม้

ได้คราวละไม่เกิน ๒๐ ท่อน หรือปริมาตรเนื้อไม้ไม่เกิน ๕.๐๐ เมตรลูกบาศก์ เมื่อตัดฟันไม้ชนิดใดเป็นจำนวน ขนาด ยาว โตะ ปริมาตร เท่าใด และเพื่อใช้ในกิจการใด ให้เจ้าหน้าที่แขวงกรมทางทำบัญชีรายการไม้ที่ใช้ ส่งให้ เจ้าหน้าที่ป่าไม้เขตและป่าไม้จังหวัดแห่งท้องที่ทราบทุกครั้งเพื่อติดตามตรวจในภายหลัง

เมื่อกรมทางหลวงมีความประสงค์จะตัดฟันไม้เพื่อใช้ในกิจการทางหลวงหรือทางล้าลอง มีจำนวนมากเกินจำนวนในวรรคแรก ให้ติดต่อขอรับอนุญาตทำไม้ตามระเบียบของทางการกรมป่าไม้เสียก่อนในกรณีที่ กรมทางหลวงมีความจำเป็นต้องตัดฟันไม้ในแนวเขตทาง เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในกิจการงานทางนอกเหนือจาก ที่กำหนดในวรรคหนึ่ง และวรรคสองให้ติดต่อขอรับอนุญาตทำไม้ตามระเบียบของทางการกรมป่าไม้ เสียก่อน ด้วย

ข้อ ๔. การสร้างทางล้าลองเพื่อราชการทหารหรือทางอื่นใด ซึ่งกรมทางหลวงได้รับมอบหมายให้ ดำเนินการก่อสร้าง ให้เจ้าหน้าที่กรมทางหลวงถือปฏิบัติในการตัดฟันไม้หวงห้ามในการสร้างทางได้ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อเจ้าหน้าที่กรมทางหลวงได้รับคำสั่ง ให้สร้างทางล้าลองเพื่อราชการทหารหรือ ทางอื่นใด ซึ่งกรมทางหลวงได้รับมอบหมายให้ดำเนินการก่อสร้างและได้กำหนดแนวทางแล้วอย่างไร ให้แจ้ง กรมป่าไม้ทราบ และให้แจ้งให้ป่าไม้เขตแห่งท้องที่ที่ทางนั้นผ่านไปทราบล่วงหน้า พร้อมทั้งส่งแผนที่แสดง แนวทางที่จะตัดผ่านและให้แจ้งด้วยว่าจะลงมือตัด ฟันไม้ในแนวทางนั้นเมื่อใด เป็นระยะทางยาวเท่าใด และ แนวทางกว้างเท่าใด

(๒) เมื่อเจ้าหน้าที่ป่าไม้ได้รับแจ้งความตามข้อ (๑) ข้างต้นแล้วจะได้ส่งเจ้าหน้าที่ออกไป สืบตรวจพิจารณาให้ตัดฟันไม้หวงห้ามในแนวทางนั้น โดยเร็วเพื่อทราบชนิด จำนวนไม้ ว่ามีจำนวนเท่าใด เพื่อ พิจารณาอนุญาตให้เจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงตัดฟันไม้ทุกชนิดในแนวทางลงได้ แต่ถ้าหากเจ้าหน้าที่ป่าไม้ไม่ สามารถออกไปทำการสำรวจภายในกำหนดที่จะลงมือสร้างทาง ก็ให้เจ้าหน้าที่สร้างทางตัดฟันไม้ในแนวทางลง ก่อนได้ แล้วแจ้งชนิด จำนวนไม้ ที่ตัดฟันลงนั้นให้เจ้าหน้าที่ป่าไม้ทราบเพื่อเจ้าหน้าที่ป่าไม้จะออกไปสำรวจดี ตราไม้เหล่านั้นตามระเบียบในภายหลัง

(๓) บรรดาไม้หวงห้ามที่ตัดฟันลงในแนวทางล้าลอง หรือทางที่กรมทางหลวงได้รับ มอบหมายให้ก่อสร้าง นอกจากไม้สัก ไม้ยาง ไม้พยุง ไม้ชิงชันหรือไม้หวงห้ามประเภท ข. ตามพระราชบัญญัติ ป่าไม้พุทธศักราช ๒๔๘๔ หากเจ้าหน้าที่กรมทางหลวงประสงค์จะนำไปใช้ในการก่อสร้างสะพานในแนวทางสาย นั้นโดยแท้จริง ก็ให้ใช้ได้ไม่ต้องชำระค่าภาคหลวงตามจำนวนและหลักเกณฑ์ที่กล่าวในข้อ ๓ ส่วนที่เหลือ นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ป่าไม้จะได้จัดการจำหน่าย ให้เป็นผลประโยชน์ของแผ่นดินต่อไป

(๔) ถ้าเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงต้องการจะตัดฟัน หรือใช้ไม้ นอกเหนือไปจากที่กล่าว มาแล้วในข้อ (๓) ข้างต้น ให้ขออนุญาตและชำระค่าภาคหลวงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามระเบียบ

ข้อ ๕. ในที่ดินสงวนของกรมทางหลวง ตามพระราชบัญญัติทางหลวงพุทธศักราช ๒๔๘๒ และ พระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๔๘๗ นั้น

(๑) ไม้หวงห้ามตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และพระราชบัญญัติป่า สงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ ที่จำเป็นต้องตัดฟันลง จะนำไปใช้ประโยชน์หรือทำลายไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับ อนุญาตจากทางราชการกรมป่าไม้เสียก่อน ไม้หวงห้ามที่ตัดฟันลงนี้ ทางกรมป่าไม้จะได้ตรวจวัดดีตราประจำ ท่อนไม้นั้นไว้ แล้วดำเนินการกับไม้นั้นตามระเบียบของกรมป่าไม้ต่อไป

(๒) การนำไม้มาใช้ในกิจการทางหลวงหรือทางล้าลอง ซึ่งอยู่ใกล้กับที่ดินสงวนของกรมทางหลวงหากเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงมีความจำเป็นต้องตัดฟันไม้ที่ขึ้นอยู่ในเขตที่ดินสงวนนั้นเพื่อใช้ในกิจการใดๆในทางหลวงหรือทางล้าลอง ถ้ามิใช่ไม้สัก ไม้ยาง ไม้พยุง ไม้ชิงชัน หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ก็ให้กระทำโดยไม่ต้องขอรับอนุญาตทำไม้ จากพนักงานเจ้าหน้าที่ได้คราวละไม่เกิน ๒๐ ท่อนหรือปริมาตรเนื้อไม้ไม่เกิน ๕.๐๐ ลูกบาศก์เมตร เมื่อตัดฟันไม้ชนิดใดเป็นจำนวนขนาด ยาว โตะ ปริมาตรเท่าใด และเพื่อใช้ในกิจการใด ให้เจ้าหน้าที่แขวงการทางทำบัญชีรายการไม้ที่ใช้ส่งให้เจ้าหน้าที่ป่าไม้เขตและป่าไม้จังหวัดแห่งท้องที่ทราบทุกครั้ง

เมื่อกรมทางหลวงประสงค์จะตัดฟันไม้เพื่อใช้ในกิจการทางหลวง หรือทางล้าลอง มีจำนวนเกินจากจำนวนที่กล่าวในวรรคแรก ให้ติดต่อขอรับอนุญาตทำไม้ตามระเบียบของทางราชการกรมป่าไม้เสียก่อน

(๓) ในกรณีที่กรมทางหลวงมีความจำเป็นต้องตัดฟันไม้ที่ขึ้นอยู่ในที่ดินสงวนของกรมทางหลวงเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในกิจการงานทาง นอกเหนือจากที่กำหนดในข้อ (๑) และ (๒) ให้ติดต่อขอรับอนุญาตทำไม้ตามระเบียบของทางราชการกรมป่าไม้เสียก่อนด้วย

ข้อ ๖. ไม้ที่อยู่ในเขตทางหลวงหรือในที่ดินสงวนของกรมทางหลวง ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒ และพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๔๙๗ นั้น กรมป่าไม้จะสงวนไว้ให้เพื่อประโยชน์แก่งานทางของกรมทางหลวง โดยจะงดเว้นการสำรวจที่ดินอนุญาตให้เอกชนตัดฟัน เว้นไว้แต่ไม้บางชนิดที่รัฐบาลมีสัญญาผูกพันกับผู้รับอนุญาตอยู่ก่อนแล้ว

ข้อ ๗. ในการก่อสร้างทางหลวงหรือทางล้าลองนี้ กรมทางหลวงมีหลักการที่จะตัดฟันไม้ในแนวเขตทางลงเฉพาะเท่าที่จำเป็นในการก่อสร้างทางโดยแท้จริงเท่านั้น สำหรับไม้ยืนต้นที่ขึ้นอยู่ริมสองข้างทาง กรมทางหลวงมีหลักการที่จะสงวนไว้เพื่อเป็นร่มเงาและทิวทัศน์อันสวยงามของทางสายนั้นๆ

ข้อ ๘. ให้ใช้ข้อตกลงนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ตกลง ณ วันที่ ๘ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๑

นายปกรณ์ อังศุสิงห์

หม่อมราชวงศ์จักรทอง ทองใหญ่

นายอุทัย วุฒิกุล

นายดุสิต พานิชพัฒน์

ปลัดกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

ปลัดกระทรวงเกษตร

อธิบดีกรมทางหลวง

อธิบดีกรมป่าไม้

ที่ กส ๐๗๐๔/ว.๒๗๕๑

กรมป่าไม้

๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๖

สำเนาหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กส ๐๗๐๔/ว.๒๗๕๐ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๖

ส่งมาเรียน ป่าไม้เขตทุกเขต เพื่อทราบ

ส่งมาเรียน รองอธิบดีกรมป่าไม้ ผู้เชี่ยวชาญทางพฤกษศาสตร์ป่าไม้และผู้บังคับการกองตำรว
ป่าไม้ เพื่อทราบส่งมาเรียน หัวหน้ากองทุกกอง นักวิชาการป่าไม้เอก พนักงานป่าไม้เอก หัวหน้างานนิติการ
ผู้อำนวยการโรงเรียนป่าไม้แพร่ ผู้อำนวยการโรงเรียนอบรบวนกรรมจังหวัดตาก หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมเผยแพร่
หัวหน้าฝ่ายการต่างประเทศ และหัวหน้าฝ่ายวิเคราะห์โครงการ เพื่อทราบ

(ลงนาม) ตรี กกกำแหง
 (นายตรี กกกำแหง)
รองอธิบดี ทำการแทน
 อธิบดีกรมป่าไม้

กองคุ้มครอง

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ที่ กส.๐๗๐๔/ว.๒๗๕๐

กรมป่าไม้

๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๖

เรื่อง ข้อตกลงเกี่ยวกับการสงวน, การตัดฟันไม้ในแนวเขตทางและในที่ดินสงวนของกรมทางหลวง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ.๐๗๐๔/๔๑๒๔ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๑๑

ตามที่กรมป่าไม้ส่งสำเนาข้อตกลงเกี่ยวกับการสงวน, การตัดฟันไม้ในแนวเขตทางและที่ดินสงวนของกรมทางหลวง พ.ศ.๒๕๑๑ ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กับกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ได้ทำความตกลงกัน เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๑๑ มาเพื่อโปรดทราบและสั่งเจ้าหน้าที่ถือเป็นทางปฏิบัติแล้วนั้น

เนื่องจากบัดนี้กรมทางหลวงเห็นสมควรให้เจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงปฏิบัติในการตัดฟันไม้ในเขตทางหลวงและที่ดินของกรมทางหลวง ตามนัยบันทึกข้อตกลงดังกล่าว ดังนี้

๑. ให้สอดส่องดูแลควบคุม และปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยเคร่งครัดทุกกรณี
๒. หลักการสำคัญของข้อตกลงนั้นมีวัตถุประสงค์จะไม่ต้องให้มีการอนุญาตให้บุคคลใดตัดฟันไม้ในเขตทางหลวง โดยให้สิทธิกรมทางหลวงเป็นผู้พิจารณาและตัดฟันไม้ในเขตทางหลวงเพื่อประโยชน์แก่ทาง
๓. ไม้ในเขตทางหลวงหรือในที่ดินสงวนของกรมทางหลวงนั้น กรมป่าไม้จะสงวนไว้เพื่อประโยชน์แก่ทางของกรมทางหลวง โดยจะงดเว้นการสำรวจจัดตราอนุญาตให้เอกชนตัดฟัน เว้นแต่รัฐบาลมีสัญญาผูกพัน ทั้งนี้ ตามข้อตกลง ข้อ ๖

๔. ไม้ในแนวเขตทางหลวง กรมทางหลวงมีหลักการที่จะตัดฟันเท่าที่จำเป็นสำหรับไม้ยืนต้นที่อยู่ริมสองข้างทาง มีหลักการที่จะสงวนไว้ ทั้งนี้ ตามข้อตกลงข้อ ๗

๕. การตีตราเพื่อตัดฟันไม้ในเขตทางหลวงนั้น เจ้าหน้าที่ป่าไม้จะกระทำต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวง หรือภายในข้อตกลง ข้อ ๖

๖. ให้ประสานงานกับป่าไม้เขต ป่าไม้จังหวัด และป่าไม้อำเภอ เพื่อปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้างต้นต่อไป หากมีปัญหาให้ทำความตกลงกันเสียก่อน

กรมป่าไม้ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามที่กรมทางหลวงสั่งให้เจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวง ถือปฏิบัติเกี่ยวกับการตัดฟันไม้ในแนวเขตทางและที่ดินสงวนของกรมทางหลวงดังกล่าว เป็นการปฏิบัติสอดคล้องตามข้อตกลงดังกล่าวแล้ว ฉะนั้น กรมป่าไม้จึงขอกำหนดทางปฏิบัติเพื่อให้การตัดฟันไม้ออกจากเขตทาง และที่ดินสงวนของกรมทางหลวง เป็นไปตามข้อตกลงและตามความเหมาะสมสำหรับไม้ที่ยังไม่ได้ออกอนุญาตดังนี้

๑. ไม้ที่กรมทางหลวงจะตัดฟันไปใช้สอยในงานทางสายนั้น (ห้ามนำไปใช้ที่อื่น) ให้ตัดได้โดยไม่ต้องขออนุญาต (ยกเว้นไม้สัก ไม้ยาง ไม้พยุง ไม้ชิงชัน หรือไม้หวงห้ามประเภท ข.) คราวละไม่เกิน ๒๐ ท่อน หรือ ปริมาตรเนื้อไม้ไม่เกิน ๕ ลูกบาศก์เมตร ถ้าเกินจำนวนนี้ให้กรมทางหลวงยื่นขอรับอนุญาตตามระเบียบโดยให้จังหวัดรายงานขอรับอนุมัติกรมป่าไม้ก่อน พร้อมกับเหตุผลและความจำเป็นที่กรมทางหลวงต้องใช้ไม้เกิน ๒๐ ท่อน หรือปริมาตรไม้เกิน ๕.๐๐ ลูกบาศก์เมตร ทั้งนี้ ตามข้อตกลง ข้อ ๓

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

๒. ห้ามมิให้มีการออกใบอนุญาตให้บุคคลอื่นทำไม้ในเขตทางหลวงหรือที่สงวนของกรมทางหลวง เว้นแต่การอนุญาตให้กรมทางหลวงตามข้อ ๑ และหากกรมทางหลวงมีความจำเป็นจะต้องตัดฟันไม้ลงก็ให้ตัดฟันหรือต้นไม้ขึ้นไว้ข้างทางหรือริมที่ดินสงวนของกรมทางหลวง (กรณีการตัดไม้ในที่ดินสงวนของกรมทางหลวง) แล้วให้กรมทางหลวงผู้ตัดฟันไม้ลงแจ้งเจ้าหน้าที่ป่าไม้จังหวัด หรือป่าไม้เขตท้องที่ทราบโดยเร็ว เพื่อให้เจ้าหน้าที่ป่าไม้จะได้ทำการตรวจสอบทำบัญชีมอบให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ตัดทอนชักลากมาเก็บรักษาไว้ในที่ปลอดภัยต่อไป แล้วให้จังหวัดหรือเขตผู้ตรวจสอบส่งบัญชีไม้ดังกล่าวให้กรมป่าไม้เพื่อจะได้แจ้งให้จังหวัดจำหน่ายคืน หรือออกใบอนุญาตให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ให้รวมถึงไม้ขนาดเล็กที่จะใช้ประโยชน์ได้ตลอดถึงไม้มีลักษณะเหมาะสมสำหรับทำฟืนด้วย

๓. การทำไม้ในเขตทางที่ไม่อยู่ในข่ายที่จะต้องปฏิบัติ ตามบันทึกข้อตกลงเกี่ยวกับการสงวนการตัดฟันไม้ในแนวทางและในที่ดินสงวนของกรมทางหลวง พ.ศ.๒๕๑๑ ก็คงถือปฏิบัติตามนัยระเบียบเรื่องการทำไม้ในที่ดินเปิดใช้ประโยชน์ตามมติสภาบริหารคณะปฏิวัติ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๕ (หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กส.๐๗๐๔/ว.๑๖๔๙๕ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๕)

๔. ระเบียบหรือหลักการใดเกี่ยวกับการตัดไม้จากเขตทาง หรือที่ดินสงวนของกรมทางหลวงที่ขัดแย้งกับระเบียบหลักเกณฑ์นี้ ขอให้ถือระเบียบหลักเกณฑ์นี้เป็นหลักในการปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและสั่งเจ้าหน้าที่ถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงนาม) ตรี กกกำแหง

(นายตรี กกกำแหง)

อธิบดีกรมป่าไม้

กองคุ้มครอง

ด่วนที่สุด

ที่ ทส ๑๖๐๒.๓/๑๗๓๗๕

กรมป่าไม้

๖๑ ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กทม. ๑๐๙๐๐

๒๘ กันยายน ๒๕๕๐

เรื่อง หารือปัญหาข้อกฎหมายกรณีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔
ในพื้นที่ ส.ป.ก.

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการประชุม เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

ในพื้นที่ ส.ป.ก. ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันอังคารที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๐ ด้วยกรมป่าไม้ ได้รับหนังสือ
หารือเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่า ไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ในพื้นที่ ส.ป.ก. จากหลายจังหวัด สรุป
ดังนี้

๑. การทำไม้หวงห้ามในพื้นที่ป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ในเขตปฏิรูปที่ดิน
กรณีเป็นไม้ที่มีมาแต่เดิม

๒. การทำไม้หวงห้ามในพื้นที่ป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ในเขตปฏิรูปที่ดิน
กรณีเป็นไม้ที่ปลูกขึ้น

๓. การทำไม้ที่มีไซ้ไม้หวงห้ามในป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ในเขตปฏิรูปที่ดิน
หากเกษตรกรผู้ได้รับเอกสาร ส.ป.ก. ๔-๐๑ จะขออนุญาตทำไม้ในเขตปฏิรูปที่ดิน จะมีระเบียบขั้นตอนและวิธี
ปฏิบัติอย่างไรกรมป่าไม้ได้ร่วมหา รือเรื่องนี้กับสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม
๒๕๕๐ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย และได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการอนุญาตให้ทำไม้ในที่ดิน ส.ป.ก.
๔-๐๑ ดังนี้

๑. ในกรณีเป็นไม้หวงห้ามตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีเป็นไม้หวงห้ามที่ขึ้นอยู่เดิม ให้พิจารณาอนุญาตตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ประกอบกับกฎกระทรวงฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ว่าด้วยการทำไม้หวงห้าม โดยให้
ดำเนินการ ตามระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการสำรวจและการทำไม้ในบริเวณ ฌป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์
พ.ศ. ๒๕๒๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้จะต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดก่อน

(๒) กรณีเป็นไม้หวงห้ามที่ปลูกขึ้นใหม่ หากมีลักษณะเป็นสวนป่า และผู้ครอบครองที่ดิน
ประสงค์จะนำไปขึ้นทะเบียนสวนป่าตามพระราชบัญญัติ สวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ก็สามารถทำไม้ได้ตาม
หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าวต่อไป หากผู้ครอบครองที่ดินไม่ประสงค์จะขึ้นทะเบียน
สวนป่าก็ให้จังหวัดพิจารณาดำเนินการตาม (๑)

๒. ในกรณีเป็นไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้าม ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ให้ดำเนินการทำไม้ออก ตามนัยหนังสือกรมป่าไม้ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๗๐๔.๓/๕๔๐ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๖ เรื่อง ซ้อมความเข้าใจในการทำไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้าม โดยให้ยกเลิกการชะลอการตรวจสอบการทำไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้ามตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ตามนัยหนังสือกรมป่าไม้ ที่ ทส ๑๖๐๒.๓/๑๑๕๒๕ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ และหนังสือกรมป่าไม้ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๐๒.๔/๗๓๒๕ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๗ เฉพาะในป่าที่ออกเอกสาร ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ เท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและขอได้โปรดสั่งการให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) วิชัย แหลมวิไล
(นายวิชัย แหลมวิไล)
อธิบดีกรมป่าไม้

กองการอนุญาต

โทร. ๐ ๒๕๖๑ - ๔๒๙๒ - ๓ ต่อ ๒๐๖

โทรสาร. ๐ ๒๕๗๙ - ๕๗๘๖

รายงานการประชุม

เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ในพื้นที่ ส.ป.ก.

ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐

วันอังคารที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๐ เวลา ๑๓.๓๐น.

ณ ห้องประชุม ๒ ชั้น ๑ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ถนนราชดำเนินนอก กทม.

ผู้เข้าร่วมประชุม

- นายชวลิต ชูขจร รองเลขาธิการ ส.ป.ก. ประธาน
- นายสมปอง อินทร์ทอง ผู้อำนวยการกองนิติการ ส.ป.ก.
- นายสุนทร วัชรกุลดิศก แทนผู้อำนวยการสำนักจัดการและควบคุมป่าไม้ กรมป่าไม้
- นายวีรชัย จุมพลชาติ แทนผู้อำนวยการส่วนจัดการที่ดินป่าไม้ กรมป่าไม้
- นายวิจิต บัญชิตศิริกุล เจ้าหน้าที่บริหารป่าไม้ ๗ กรมป่าไม้
- นายธีรวัฒน์ อ่อนสำลี เจ้าหน้าที่บริหารป่าไม้ ๖ กรมป่าไม้
- นายวิจารณ์ แสนสกุล เจ้าหน้าที่บริหารป่าไม้ ๖ กรมป่าไม้
- นางวนิดา พรไพบุลย์ นิติกร ๘ กรมอุทยานฯ
- นางพัชรรัตน์ มณีวงศ์ หัวหน้ากลุ่มกฎหมายและระเบียบ ส.ป.ก.
- นายเลิศศักดิ์ สุขสวัสดิ์ หัวหน้ากลุ่มคดี ส.ป.ก.
- นางนิสากร รियाพันธ์ นิติกร ๘ ส.ป.ก.
- นายบุญรอด ลีละยูวะ นิติกร ๘ ส.ป.ก.
- นางรัตนา มะกล้าแดง นิติกร ๗ ส.ป.ก.
- นายสุรัช อัจฉาวิชา นิติกร ๕ ส.ป.ก.
- นางสาวสรโรชนี บุญยะรัตน์ นิติกร ๓ ส.ป.ก.

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ น.

ประธาน กล่าวถึงการที่ต้องประชุมหารือร่วมกันว่า ได้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการตัดไม้ในพื้นที่ ส.ป.ก. เนื่องจากขาดความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง มีการตีความปัญหาข้อกฎหมายและวัตถุประสงค์ของการบังคับใช้กฎหมายที่แตกต่างกัน ซึ่งกฎหมายว่าด้วยป่าไม้มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมการทำไม้และเก็บหาของป่า ส่วนกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมมี วัตถุประสงค์เพื่อนำที่ดินมาดำเนินการปฏิรูปโดยมอบที่ดินให้เกษตรกรทำกิน ที่ดินของรัฐที่นำมาดำเนินการปฏิรูปนั้นอาจเป็นที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่กรมป่าไม้มอบให้ เพื่อให้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายที่ให้อำนาจ ประเด็นสำคัญ คือ จะจัดการทั้งทรัพยากรที่ดินและไม่ให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายแต่ละฉบับอย่างไรให้สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้

ผู้อำนวยการกองนิติการ ส.ป.ก. เห็นว่า กรณีตามคำพิพากษาฎีกาที่ ๑๐๒๒/๒๕๔๔ และ ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ได้วินิจฉัยในปัญหาข้อกฎหมายที่แตกต่างกัน และ ส.ป.ก.ได้ถือตาม ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้วินิจฉัยในประเด็นสำคัญว่า ที่ดินป่าสงวนแห่งชาติที่ ส.ป.ก.ได้รับ มอบจากกรมป่าไม้ตามมาตรา ๒๖(๔) แห่งพ.ร.บ.การปฏิรูปฯ เป็นเพียงการกำหนดให้ ส.ป.ก. มีอำนาจนำที่ดิน มาดำเนินการปฏิรูปได้โดยไม่ต้องดำเนินการเพิกถอนตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ และในมาตรา ๓๖ ทวิกำหนดเกี่ยวกับการให้ ส.ป.ก. เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ได้มา แต่พื้นที่ดังกล่าวก็ยังคงมีสภาพเป็น “ป่า” ดังนั้น การตัดไม้หรือเก็บหาของป่า จึงต้องปฏิบัติตามพ.ร.บ.ป่าไม้ฯ จากความเห็นข้อกฎหมายดังกล่าว ทำให้ เกษตรกรผู้ได้รับการจัดที่ดินจาก ส.ป.ก. ที่ยังไม่มี ความเข้าใจในข้อกฎหมายต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมายป่า ไม้เมื่อได้ตัดไม้ที่ขึ้นอยู่บนที่ดินนั้น ประกอบกับ ส.ป.ก.จังหวัดไม่ทราบถึงแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับการ ทำไม้ จึงมีประเด็นที่จะขอหารือเพื่อทราบถึงแนวทางปฏิบัติ

หัวหน้ากลุ่มกฎหมายและระเบียบ ส.ป.ก. ได้เรียนชี้แจงเพื่อขอทราบแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

๑. ไม้ทุกชนิดที่มีอยู่ในที่ดินก่อนที่กรมป่าไม้จะมอบพื้นที่ให้ ส.ป.ก.รับไปดำเนินการเมื่อในข้อ กกฎหมายไม้ดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นทรัพย์สินของ ส.ป.ก. หากเกษตรกรมีความจำเป็นจะต้องทำไม้เพื่อใช้สอยใน ครัวเรือนกรมป่าไม้ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการทำไม้ไว้หรือไม่ อย่างไร
๒. ไม้ที่เกษตรกรปลูกขึ้นบนที่ดินภายหลังที่ได้รับการจัดที่ดินจาก ส.ป.ก. หากเกษตรกรจะทำไม้ที่ ปลูกขึ้นจะสามารถกระทำได้หรือไม่ และกรมป่าไม้ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติไว้อย่างไร
๓. ตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ให้ความเห็นข้อกฎหมายไว้ว่า เกษตรกรผู้ได้รับการจัดที่ดิน จากส.ป.ก. ถือได้ว่าเป็นผู้ได้รับอนุญาตตามกฎหมายเฉพาะแล้ว จึงไม่ต้องขออนุญาตแผ้วถางป่าตามมาตรา ๕๔ แห่งพ.ร.บ.ป่าไม้ฯ แต่การทำไม้หวงห้ามนั้นจะต้องขออนุญาต มีปัญหาว่า ไม่อาจแยกข้อแตกต่างระหว่าง การแผ้วถางป่ากับการตัดไม้ขนาดเล็ก เพื่อเตรียมพื้นที่ในการประกอบเกษตรกรรมจึงควรต้องกำหนดให้เห็นชัดเจน ว่า มีความแตกต่างกันอย่างไร

๔. หากมีความจำเป็นจะต้องร่วมกันยกร่างระเบียบว่าด้วยการทำไม้ในพื้นที่ของ ส.ป.ก.จะ สามารถทำได้หรือไม่ อย่างไร หรือหากจะนำร่างระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการทำไม้เพื่อใช้สอยในครัวเรือนใน เขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมที่เคยหารือร่วมกัน เพื่อพิจารณาต่อไปจะสามารถดำเนินการได้หรือไม่

ผู้แทนกรมป่าไม้ ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ปัจจุบันได้พบปัญหาการลักลอบตัดไม้ในพื้นที่ป่าเป็นจำนวนมาก เนื่องจากไม้หวงห้ามบางประเภทมีราคาสูง ซึ่งการลักลอบตัดไม้นั้นกระทำหลายช่องทางสำหรับการ การตัดไม้ในพื้นที่ของ ส.ป.ก. ก็เป็นอีกช่องทางหนึ่งที่ให้กลุ่มนายทุนเข้าไปกว้านซื้อไม้ที่ขึ้นอยู่ในพื้นที่ของ ส.ป.ก. ด้วยเหตุที่อาศัยช่องว่างของการตีความกฎหมายตามคำพิพากษาฎีกา ที่ ๑๐๒๒/๒๕๔๔ซึ่งมีผลให้ พนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการ ได้นำคำพิพากษาดังกล่าวไปเป็นบรรทัดฐานในการสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา อันนำมาซึ่งความไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติราชการของกรมป่าไม้ที่มีหน้าที่ควบคุมการทำไม้อันเป็น ทรัพยากรธรรมชาติของประเทศ ดังนั้น ปัญหาดังกล่าวนี้เป็นปัญหาสำคัญที่ควรเร่งแก้ไขโดยเร็วทั้งนี้หากจะยก ร่างระเบียบว่าด้วยการทำไม้ในพื้นที่ของ ส.ป.ก. เพื่อให้เกิดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนร่วมกันก็สามารถดำเนินการ ได้ และสำหรับ “ไม้หวงห้าม” ในที่ดินที่มีเอกสาร ส.ป.ก.๔-๐๑ เดิมอยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ตาม พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามมาตรา ๑๓๐๔ แห่งประมวล

กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แม้ว่าเมื่อมีการประกาศเขตปฏิรูปที่ดินจะเป็นการเพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติ ตามมาตรา ๒๖ แห่ง พ.ร.บ.การปฏิรูปฯ แล้วก็ตาม ไม้หวงห้ามซึ่งอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินก็ยังคงเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน การทำไม้หวงห้ามในเขต ส.ป.ก ก็ยังคงมีความผิดตาม พ.ร.บ.ป่าไม้ฯ มาตรา ๔(๑), (๒) มาตรา ๑๑ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๓ การที่พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการมีความเห็นว่า ไม้หวงห้ามดังกล่าวเป็นส่วนควบกับที่ดินตามมาตรา ๑๔๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และการทำไม้ในพื้นที่ ส.ป.ก. ไม่ผิดกฎหมายป่าไม้นั้น เป็นความเห็นที่ไม่ถูกต้อง

ผู้แทนกรมป่าไม้ เห็นว่า การวางระเบียบปฏิบัติในการอนุญาตควรพิจารณา เฉพาะผู้ได้รับส.ป.ก. ๔-๐๑ส่วนที่ดินที่ยังไม่มีการออก ส.ป.ก.๔-๐๑ เมื่อยังไม่มีความชัดเจนว่าผู้ถือครองจะได้รับการจัดที่ดินหรือไม่ จึงไม่ควรอนุญาต

ผู้แทนกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เห็นว่า เนื่องจากป่าไม้เป็น

ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญและมีความสัมพันธ์กับการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะสามารถนำมาใช้ประโยชน์ทั้งการอุปโภคและบริโภค เช่น ทำเป็นเครื่องใช้ในครัวเรือน เครื่องมือในการเกษตรกรรมหรือเพื่อที่อยู่อาศัย เป็นต้น แต่การทำไม้หวงห้ามและเก็บหาของป่าหวงห้ามใน “ป่า” ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมาย แต่ไม้หวงห้ามที่ราษฎรได้ปลูกในที่ดิน ส.ป.ก.๔-๐๑ สามารถนำที่ดินที่ปลูกไม้ไปขอขึ้นทะเบียนสวนป่าตามกฎหมายว่าด้วยสวนป่าได้ ซึ่งจะทำให้เกษตรกรได้รับสิทธิและประโยชน์ในการทำไม้ที่ปลูกขึ้นรวมทั้งสิทธิและประโยชน์อื่นอีก ดังนั้น ส.ป.ก. จึงควรจัดอบรมแก่เจ้าหน้าที่ ส.ป.ก.และเกษตรกร เพื่อให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ป่าไม้ฯ และ พ.ร.บ.สวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นการส่งเสริมการปลูกไม้ไว้ใช้สอยแก่เกษตรกรในพื้นที่ ส.ป.ก.

ผู้แทนกรมป่าไม้ ได้เรียนชี้แจงเพื่อตอบประเด็นข้อหารือ ดังนี้

พื้นที่ ส.ป.ก.๔-๐๑ ซึ่งพื้นที่เดิมเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ที่มีสภาพเสื่อมโทรม ซึ่งรัฐได้มีนโยบายมอบให้ ส.ป.ก. นำไปปฏิรูปให้กับเกษตรกร ดังนั้น โดยสภาพของป่าเสื่อมโทรมจึงมีไม้เดิมอยู่เป็นจำนวนน้อย

๑. การทำไม้หวงห้ามที่มีมาแต่เดิมในที่ดิน ส.ป.ก.๔-๐๑ ด้วยเป็นป่าที่มาจากป่าสงวนแห่งชาติที่เสื่อมโทรม จึงต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๑ แห่งพ.ร.บ.ป่าไม้ฯ และมติสภาพบริหารคณะปฏิวัติ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๕ โดยมอบให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (ออป.) เป็นผู้ดำเนินการทำไม้ในพื้นที่ป่าเปิดประโยชน์ โดยใช้แนวทางปฏิบัติตามระเบียบกรมป่าไม้วาดด้วยการสำรวจและทำไม้ในพื้นที่ป่าเปิดประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๒๕ และหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ ๐๗๐๔(๓)/ว๑๖๓๗ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๒๖ โดยต้องได้รับความเห็นชอบจาก ส.ป.ก. ก่อน

๒. การทำไม้หวงห้ามที่ปลูกขึ้นในที่ดิน ส.ป.ก.๔-๐๑ สามารถนำที่ดินที่ปลูกไม้หวงห้ามตามพ.ร.บ.ป่าไม้ฯ ไปขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า ตาม พ.ร.บ.สวนป่า พ.ศ.๒๕๓๕ การทำไม้ดังกล่าวจึงสามารถดำเนินการได้ตามพ.ร.บ.สวนป่า พ.ศ.๒๕๓๕ แต่ถ้าหากไม่ประสงค์ขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า หากประสงค์จะทำไม้หวงห้ามที่ปลูกขึ้นในที่ดิน ส.ป.ก.๔-๐๑ ก็สามารถกระทำได้ตามมาตรา ๑๑ แห่งพ.ร.บ.ป่าไม้ฯ แต่จะมีขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับระเบียบและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติและมีค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ตามกฎหมาย

๓. การทำไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้ามในที่ดิน ส.ป.ก.๔-๐๑ สามารถดำเนินการได้ตามมาตรา ๒๕ แห่ง พ.ร.บ.ป่าไม้ฯ และประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการนำไม้ที่มีใช้ไม้หวงห้ามเข้าเขตดำนไม้ ตามพ.ร.บ.ป่าไม้ฯ ซึ่งกรมป่าไม้ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ตามหนังสือกรมป่าไม้ ที่ ๐๗๐๔.๓/๕๔๐ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๖ แล้ว

ดังนั้น การทำไม้ในกรณีต่างๆในพื้นที่ ส.ป.ก.๔-๐๑ ได้มีหลักเกณฑ์การปฏิบัติอยู่แล้วซึ่งหากจะนำมาร่างระเบียบปฏิบัติในส่วนของกรมป่าไม้โดยเฉพาะอาจจะทำได้ยุ่งยาก เพราะอาจจะต้องขอมติ คณะรัฐมนตรีในการทบทวนมติสภาพบริหารคณะปฏิวัติ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๕ ด้วย

หัวหน้ากลุ่มกฎหมายและระเบียบ มีความเห็นว่า พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติที่ ส.ป.ก.ได้รับมามีการตรวจกันพื้นที่ที่มีสภาพป่าสมบูรณ์คั้นกรมป่าไม้อยู่แล้ว ที่ดินที่นำมาจัดโดยสภาพคงไม่มีไม้เดิมมากถึงขนาดที่ ออป.จะทำจากทั้งหมดเพื่อเปิดใช้ประโยชน์ ไม้เดิมที่ไม่เกิดขวางต่อการเกษตรควรสงวนไว้เพื่อรักษา สภาพแวดล้อม แต่ถ้าเกษตรกรมีความจำเป็นจะขออนุญาตเพื่อนำมาใช้สอยในครัวเรือน มีช่องทางทำได้หรือไม่ หรือถ้าต้องการตัดไม้เดิมทั้งหมดเพื่อปลูกใหม่เฉพาะแปลง จะมีช่องทางทำได้อย่างไรจะมีมีการสำรวจไม้เดิมวางมาตรการในการควบคุมให้ชัดเจนอย่างไร ซึ่งหากได้พิจารณาหาข้อยุติร่วมกันแล้ว ในส่วนของ ส.ป.ก.จะได้ทำการชี้แจงอบรมเกษตรกรให้ทราบก่อนมอบ ส.ป.ก.๔-๐๑ รวมทั้งอาจวางมาตรการให้มีสภาพบังคับหากเป็นการฝ่าฝืน

มติที่ประชุม เห็นชอบร่วมกันว่า เพื่อให้เกิดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับการทำไม้ในพื้นที่ ส.ป.ก. กรมป่าไม้และ ส.ป.ก. จะได้ร่วมกันยกร่างระเบียบว่าด้วยการทำไม้ในพื้นที่ ส.ป.ก.ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๐๐ น.

(ลงนาม) พิชัยตรี มณีวงศ์
(นางพิชัยตรี มณีวงศ์)
หัวหน้ากลุ่มกฎหมายและระเบียบ
ผู้ตรวจรายงานการประชุม

(ลงนาม) สุรัช อัจวงษา
(นายสุรัช อัจวงษา)
นิติกร ๕
ผู้ตรวจรายงานการประชุม

(ลงนาม) โอภาส วรรณโชติศิริกุล
(นายโอภาส วรรณโชติศิริกุล)
นิติกร ๘ ว
ผู้ตรวจรายงานการประชุม

ที่ กษ ๐๗๐๔(๓)/ว๘๕๗๗

กรมป่าไม้
ถนนพหลโยธิน กทม ๑๐๙๐๐

๒๗ มีนาคม ๒๕๒๙

เรื่อง ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการผลิตและการนำซีลี้อยัดและถ่านอัดเคลื่อนที่
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ.๐๗๐๔/ว.๑๘๘๘ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๒๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย ระเบียบกรมป่าไม้ ฉบับที่ ๒/๒๕๒๙ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๒๙

ตามที่กรมป่าไม้ส่งระเบียบกรมป่าไม้ ฉบับที่ ๑/๒๕๒๓ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๒๓ว่าด้วยการผลิตและการนำซีลี้อยัดและถ่านอัดเคลื่อนที่ มาเรียนเพื่อโปรดทราบและสั่งเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติต่อไป นั้น เนื่องจากระเบียบกรมป่าไม้ดังกล่าว มีบางอย่างที่เป็นปัญหาในการปฏิบัติกรมป่าไม้จึงได้แก้ไขใหม่ ปรากฏตามระเบียบกรมป่าไม้ ฉบับที่ ๒/๒๕๒๙ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๒๙ ว่าด้วยการผลิตและการนำซีลี้อยัดและถ่านอัดเคลื่อนที่ ที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และสั่งเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) อุดม หิรัญพฤกษ์
(นายอุดม หิรัญพฤกษ์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมป่าไม้

กองคุ้มครอง

โทร. ๕๗๙๔๘๕๓

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ระเบียบกรมป่าไม้

ฉบับที่ ๒/๒๕๒๙

เรื่อง การผลิตและการนำซีลี้อยัดและถ่านอัดเคลื่อนที่

โดยที่กรมป่าไม้เห็นว่า ปัจจุบันนี้สถานการณ์เกี่ยวกับพลังงานของชาติอยู่ในขั้นวิกฤต เนื่องจากน้ำมันมีราคาสูง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาใช้แหล่งพลังงานอย่างอื่นมาใช้ทดแทน หรือใช้ให้มีปริมาณมาก และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กรมป่าไม้พิจารณาเห็นว่าซีลี้อยัดและเศษถ่าน ซึ่งถูกทิ้งขว้างเป็นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ จำนวนปีละมากมาย และเป็นภัยในการเก็บรักษาด้วย หากจะได้นำซีลี้อยัดหรือเศษถ่านดังกล่าวมาปรับปรุงใช้ประโยชน์ และส่งเสริมให้มีการทำเป็นซีลี้อยัดหรือถ่านอัดขึ้นใช้ ก็จะช่วยแก้ปัญหาในเรื่องการใช้เชื้อเพลิง และอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ได้มาก และเพื่อให้การนำเคลื่อนที่สำหรับผลิตภัณฑ์ประเภทนี้ได้เป็นไปโดยสะดวก และรวดเร็ว อธิบดีกรมป่าไม้จึงกำหนดระเบียบปฏิบัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ให้ยกเลิกระเบียบกรมป่าไม้ ฉบับที่ ๑/๒๕๒๓ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๒๓ ว่าด้วยการผลิตและการนำซีลี้อยัดและถ่านอัดเคลื่อนที่

ข้อ ๒. ให้ใช้ระเบียบนี้แทนตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ในระเบียบนี้ คำว่า

“ซีลี้อยัด” หมายความว่า แ่งซีลี้อยัดที่เกิดจากการอัดซีลี้อยัดด้วยความดันสูง หรือโดยมีวัตถุเชื่อมประสาน

“ถ่านอัด” หมายความว่า แ่งถ่านที่เกิดจากการอัดเศษถ่านด้วยความดันสูง หรือโดยมีวัตถุเชื่อมประสาน

“เศษถ่าน” หมายความว่า ถ่านที่มีขนาดเล็ก มีขนาดกว้าง ยาว หนา ไม่เกิน ๒๕ มิลลิเมตร

ข้อ ๔. ซีลี้อยัดที่ดี ถ่านอัดที่ดี ถือว่าเป็นสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูป ไม่ถือเป็นไม้และของป่าหวงห้าม อันจะต้องอยู่ในข่ายควบคุมการนำเคลื่อนที่ หรือครอบครอง ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ระเบียบนี้ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๒๙

(ลงนาม) ชำนิ บุญโยภาส

(นายชำนิ บุญโยภาส)

อธิบดีกรมป่าไม้

บันทึกการรายงานการประชุม

เรื่อง ขอนำชี้แจงจากโรงงานแปรรูปไม้มาจัดทำเป็นถ่านแท่งเพื่อการส่งออก
เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๘ ณ ห้องประชุมกองคุ้มครอง

รายนามผู้เข้าประชุม

๑. นายแสนย์ อินทรารุช	ผู้อำนวยการกองคุ้มครอง
๒. นายประสงค์ วิบูลานุสาสน์	หัวหน้าฝ่ายด่าน ๙
๓. นายนิพนธ์ ชัยสุริยา	รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการกองนิติการ
๔. นายสุมินทร์ บุรณากาญจน์	หัวหน้าฝ่ายอนุญาตอุตสาหกรรมไม้
๕. นายนเรศ ไชยงยศ	หัวหน้าฝ่ายอนุญาตไม้และของป่า
๖. นายสนั่น พรหมโณมัย	นิติกร ๕ กองนิติการ
๗. นายอรุณ ชมชาญ	แทนผู้อำนวยการกองวิจัยผลิตผลป่าไม้
๘. นายสมจิตร ปรีชพันธ์	เจ้าหน้าที่ฝ่ายอนุญาตไม้และของป่า

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๐ น.

ผู้อำนวยการกองคุ้มครองได้กล่าวเปิดประชุม พร้อมกับชี้แจงให้ที่ประชุมทราบเรื่องเดิมความเป็นมาเกี่ยวกับเรื่องที่จะขอให้ที่ประชุมพิจารณาในวันนี้อุตสาหกรรมป่าไม้ได้รับหนังสือของห้างหุ้นส่วนจำกัด พนาศิริ แจ้งว่าทางห้างฯ มีความประสงค์จะตั้งโรงงานอัดถ่านแท่ง โดยนำเอาไม้เลื่อยมาอัดเป็นแท่ง แล้วนำไปเผาเป็นถ่านเพื่อการจำหน่าย จึงขอทราบระเบียบข้อบังคับในการปฏิบัติจากกรมป่าไม้

กองคุ้มครองได้ดำเนินเรื่องเรียนอธิบดีกรมป่าไม้ ความโดยสรุปว่า ไม้เลื่อยอัดถือว่าเป็นสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูป ตามระเบียบกรมป่าไม้ ฉบับที่ ๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่อง การผลิตและการนำไม้เลื่อยอัดและถ่านอัดเคลื่อนที่ เมื่อนำเอาไม้เลื่อยอัดไปเผาหรืออบให้เปลี่ยนสภาพเป็นถ่าน ผลผลิตที่เกิดขึ้นนี้จะถือว่าเป็นของป่าหวงห้ามตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หรือไม่ สมควรหารือไปกองนิติการเพื่อจะได้กำหนดทางปฏิบัติที่ถูกต้อง ให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด พนาศิริ ทราบต่อไป พร้อมกับได้เสนอความเห็นควรปรับปรุงแก้ไขระเบียบกรมป่าไม้ ฉบับที่ ๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่อง การผลิตและการนำไม้เลื่อยอัดและถ่านอัดเคลื่อนที่ ให้เหมาะสมและถูกต้องต่อไป

ท่านรองอธิบดี (นายอุดม ทิรัญพุกษ์) ได้บันทึกสั่งการไว้ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๘ ให้กองคุ้มครองร่วมกับกองนิติการและกองวิจัยฯ พิจารณาหาข้อยุติโดยด่วน เพื่อจะได้ตอบให้ผู้ร้องทราบต่อไป

ที่ประชุมได้พิจารณาถึงรายละเอียดความเป็นมาเกี่ยวกับเรื่องนี้แล้ว โดยพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ที่นำมาใช้ประกอบกิจการ ตลอดจนความเป็นมาของวัตถุประสงค์ดังกล่าวคือ

๑. ไม้เลื่อย ที่ประชุมได้พิจารณาอย่างกว้างขวาง เห็นว่าไม้เลื่อยเป็นเศษเหลือของไม้จากการแปรรูปที่ทางโรงงานทิ้งไปแล้ว ไม่ถือว่าเป็นไม้แปรรูป จึงไม่ควรจะนำมาอยู่ในความควบคุมตามพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช ๒๔๘๔ แต่ในกรณีที่มีการนำเอาไม้เลื่อยมาใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยนำมาอัดให้เป็นแท่งตาม

วิธีการทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ ผลิตผลที่เกิดขึ้น คือ **ซีเลื่อยอัดแห้ง** ให้ถือเป็นสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูป ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับระเบียบกรมป่าไม้ ฉบับที่ ๑/๒๕๒๓ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๒๓ เรื่องการผลิตและการนำซีเลื่อยอัดและถ่านอัดเคลื่อนที่

ดังนั้น เมื่อซีเลื่อยอัดแห้งนำไปเผาเป็นถ่าน ผลิตผลที่เกิดขึ้นไม่ใช่ถ่านไม้ที่เป็นของป่าหวงห้าม ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดของป่าหวงห้าม พ.ศ. ๒๕๐๕ จึงไม่อยู่ในข่ายควบคุมตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๔ การที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด พนาศิริ ขอทราบแนวทางปฏิบัติ ก็สมควรแจ้งให้ทางห้างฯ ทราบว่าการดำเนินการไม่อยู่ในข้อบังคับที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้แต่อย่างใด

๒. ที่ประชุมได้นำเอาระเบียบกรมป่าไม้ ฉบับที่ ๑/๒๕๒๓ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๒๓ เรื่องการผลิตและการนำซีเลื่อยอัดและถ่านอัดเคลื่อนที่มาพิจารณาแล้ว เห็นว่าระเบียบดังกล่าวข้อ ๔ ระบุว่า ซีเลื่อยอัดก็ดี ถ่านอัดก็ดี ถือเป็นสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูป ไม่ใช่ไม้และของป่าหวงห้าม อันจะต้องอยู่ในข่ายควบคุมตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ ที่ประชุมร่วมกันพิจารณาโดยรอบคอบแล้วเห็นว่ระเบียบกรมป่าไม้ดังกล่าวควรจะได้มีการแก้ไขให้ถูกต้องเกี่ยวกับการปฏิบัติ ของเจ้าหน้าที่และผู้ดำเนินการ โดยให้ตัดข้อความในวรรคท้ายซึ่งบัญญัติไว้ว่า “เพื่อสะดวกในการดำเนินการตามความในข้อ ๔ หากผู้ดำเนินการประสงค์จะให้เจ้าหน้าที่ออกอนุญาตเพื่อการนำเคลื่อนที่ที่ย่อมทำได้ โดยยินยอมชำระค่าธรรมเนียมเพื่อการนั้น โดยอนุโลมปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๔๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ ว่าด้วยการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่” ทั้งนี้ ให้ตัดข้อความดังกล่าวออกทั้งหมด นอกนั้นให้คงเป็นไปตามระเบียบเดิมที่กำหนดไว้

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๓๐ น.

(ลงชื่อ) สมจิตร ปรีชพันธ์
(นายสมจิตร ปรีชพันธ์)
เจ้าพนักงานป่าไม้ ๔ กองคุ้มครอง
จัดบันทึกการประชุม

ระเบียบกรมป่าไม้

ฉบับที่ ๑/๒๕๒๓

เรื่อง การผลิตและการนำซีลี้อยัดและถ่านอัดเคลื่อนที่

โดยที่กรมป่าไม้เห็นว่าปัจจุบันนี้สถานการณ์เกี่ยวกับพลังงานของชาติอยู่ในขั้นวิกฤตเนื่องจากน้ำมันมีราคาสูง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาใช้แหล่งพลังงานอย่างอื่นมาใช้ทดแทนหรือใช้ให้มีปริมาณมาก และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กรมป่าไม้พิจารณาเห็นว่าซีลี้อยัดและเศษถ่านซึ่งถูกทิ้งขว้างเป็นสิ่งไร้ประโยชน์จำนวนมาก และเป็นภัยในการเก็บรักษาด้วย หากจะได้นำซีลี้อยัดหรือเศษถ่านดังกล่าวมาปรับปรุงใช้ประโยชน์และส่งเสริมให้มีการทำเป็นซีลี้อยัดหรือถ่านอัดขึ้นใช้ ก็จะช่วยแก้ปัญหาในเรื่องการใช้เชื้อเพลิงและอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ได้มาก และเพื่อให้การนำเคลื่อนที่สำหรับผลิตภัณฑ์ประเภทนี้ได้เป็นไปโดยสะดวกและรวดเร็ว อธิบดีกรมป่าไม้จึงกำหนดระเบียบปฏิบัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการผลิตและการนำซีลี้อยัดและถ่านอัดเคลื่อนที่

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ในระเบียบนี้ คำว่า

“ซีลี้อยัด” หมายความว่า แ่งซีลี้อยัดที่เกิดจากการอัดซีลี้อยัดด้วยความดันสูง หรือโดยมีวัตถุเชื่อมประสาน

“ถ่านอัด” หมายความว่า แ่งถ่านที่เกิดจากการอัดเศษถ่านด้วยความดันสูง หรือโดยมีวัตถุเชื่อมประสาน

“เศษถ่าน” หมายความว่า ถ่านที่มีขนาดเล็ก มีขนาดกว้าง ยาว หนา ไม่เกิน ๒๕ มิลลิเมตร

ข้อ ๔. ซีลี้อยัดที่ดี ถ่านอัดที่ดี ถือว่าเป็นสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูป ไม่ถือเป็นไม้และของป่าหวงห้าม อันจะต้องอยู่ในข่ายควบคุมการนำเคลื่อนที่หรือครอบครอง ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

เพื่อความสะดวกแก่การดำเนินการ ตามความในข้อ ๔ หากผู้ดำเนินการประสงค์ จะให้เจ้าหน้าที่ ออกอนุญาตเพื่อการนำเคลื่อนที่ที่ย่อมทำได้ โดยยินยอมชำระค่าธรรมเนียมเพื่อการนั้นโดยอนุโลมปฏิบัติตาม กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๔๘๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการ นำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ระเบียบนี้ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๒๓

(ลงนาม) พงศ์ โสโน

(นายพงศ์ โสโน)

อธิบดีกรมป่าไม้

ระเบียบกรมป่าไม้

ฉบับที่ ๒/๒๕๒๙

เรื่อง การผลิตและการนำซีลี้อยัดและถ่านอัดเคลื่อนที่

โดยที่กรมป่าไม้เห็นว่า ปัจจุบันนี้สถานการณ์เกี่ยวกับพลังงานของชาติอยู่ในขั้นวิกฤต เนื่องจากน้ำมันมีราคาสูง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาใช้แหล่งพลังงานอย่างอื่นมาใช้ทดแทน หรือใช้ให้มีปริมาณมาก และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กรมป่าไม้พิจารณาเห็นว่าซีลี้อยัดและเศษถ่าน ซึ่งถูกทิ้งขว้างเป็นสิ่งไร้ประโยชน์ จำนวนปีละมากมาย และเป็นภัยในการเก็บรักษาด้วย หากจะได้นำซีลี้อยัดหรือเศษถ่านดังกล่าวมาปรับปรุงใช้ประโยชน์ และส่งเสริมให้มีการทำเป็นซีลี้อยัดหรือถ่านอัดขึ้นใช้ ก็จะช่วยแก้ปัญหาในเรื่องการใช้เชื้อเพลิง และอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ได้มาก และเพื่อให้การนำเคลื่อนที่สำหรับผลิตภัณฑ์ประเภทนี้ได้เป็นไปโดยสะดวก และรวดเร็ว อธิบดีกรมป่าไม้จึงกำหนดระเบียบปฏิบัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ให้ยกเลิกระเบียบกรมป่าไม้ ฉบับที่ ๑/๒๕๒๓ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๒๓ ว่าด้วยการผลิตและการนำซีลี้อยัดและถ่านอัดเคลื่อนที่

ข้อ ๒. ให้ใช้ระเบียบนี้แทนตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ในระเบียบนี้ คำว่า

“ซีลี้อยัด” หมายความว่า แ่งซีลี้อยัดที่เกิดจากการอัดซีลี้อยัดด้วยความดันสูง หรือโดยมีวัตถุเชื่อมประสาน

“ถ่านอัด” หมายความว่า แ่งถ่านที่เกิดจากการอัดเศษถ่านด้วยความดันสูง หรือโดยมีวัตถุเชื่อมประสาน

“เศษถ่าน” หมายความว่า ถ่านที่มีขนาดเล็ก มีขนาดกว้าง ยาว หนา ไม่เกิน ๒๕ มิลลิเมตร

ข้อ ๔. ซีลี้อยัดที่ดี ถ่านอัดที่ดี ถือว่าเป็นสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูป ไม่ถือเป็นไม้และของป่าหวงห้าม อันจะต้องอยู่ในข่ายควบคุมการนำเคลื่อนที่ หรือครอบครอง ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ระเบียบนี้ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๒๙

(ลงนาม) ชำนิ บุญโยภาส

(นายชำนิ บุญโยภาส)

อธิบดีกรมป่าไม้

ที่ กษ ๐๗๐๔/ว ๑๖๔๙๕

กรมป่าไม้

๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๕

เรื่อง นโยบายการทำไม้นอกเขตป่าโครงการและการทำไม้แผ้วถางป่าในบริเวณอ่างเก็บน้ำ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ ๐๗๐๔/ว ๑๔๗๕๘ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือกระทรวงเกษตร ที่ กษ ๐๗๐๔/พ.๔๑๗

ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๑๕

๒. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะปฏิวัติ ที่ ลธ. ปว. ๑๑๑๓๗/๒๕๑๕ ลงวันที่ ๑๑

ตุลาคม ๒๕๑๕ พร้อมด้วยเอกสารประกอบบันทึกที่ ผพกค.๐๑๐๒/๓๗๖ ลงวันที่ ๘

กันยายน ๒๕๑๕

ตามที่กรมป่าไม้ได้เรียนให้จังหวัดทราบ เกี่ยวกับเรื่องนโยบายการทำไม้และการให้สัมปทานทำไม้ ระยะเวลาแถมแก่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๔ ซึ่งลงมติให้ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้สละสิทธิการทำไม้ในป่านอกโครงการต่างๆ ทุกกรณี โดยเฉพาะกรณีการทำไม้ออกจากบริเวณที่ดินที่เปิดใช้ประโยชน์ต่างๆ กรมป่าไม้จะวางหลักเกณฑ์ทางปฏิบัติเรียนมาเพื่อโปรดทราบในลำดับต่อไป นั้น

กรมป่าไม้ขอเรียนว่า เรื่องนี้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้พิจารณาใหม่แล้วเห็นว่า การที่จะมอบให้บุคคลต่างๆ ไป เข้าทำไม้ในที่ดินเปิดใช้ประโยชน์จะมีปัญหายุ่งยากเกิดขึ้น จึงเห็นสมควรมอบให้องค์การ อุตสาหกรรมป่าไม้รับไปทำตามเดิม รวมทั้งการทำไม้และแผ้วถางป่าในบริเวณอ่างเก็บน้ำ ซึ่งชลประทาน เจ้าของโครงการประสงค์จะเวนคืนให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้รับทำต่อไป จึงได้เสนอขอให้สภการบริหารคณะ ปฏิวัติพิจารณา เรื่องนี้สภการบริหารคณะปฏิวัติได้พิจารณา เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๕ ลงมติอนุมัติตามที่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ ดังรายละเอียดตามสำเนาหนังสือกระทรวงเกษตรและหนังสือสำนัก เลขาธิการคณะปฏิวัติที่ส่งมาพร้อมนี้

อนึ่ง กรมป่าไม้ขอเรียนว่า การมอบให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำออกตามเดิมนั้น ก็คงใช้ หลักการเดิมที่เคยถือปฏิบัติมาก่อนมีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และสั่งเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงนาม) ประดิษฐ์ วนาพิทักษ์

(นายประดิษฐ์ วนาพิทักษ์)

รองอธิบดีปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมป่าไม้

กองคุ้มครอง

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ด่วนมาก

ที่ กษ ๐๗๐๔/พ. ๔๑๗

กระทรวงเกษตร

๒๑ สิงหาคม ๒๕๑๕

เรื่อง นโยบายการทำไม้นอกเขตป่าโครงการและการทำไม้แผ้วถางป่าในบริเวณอ่างเก็บน้ำ

เรียน ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนา การเกษตร และคมนาคม (ผ่านรองผู้อำนวยการฝ่ายการเกษตร)

อ้างถึง บันทึกของ ผอ.ฝพกค. ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๕

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. หนังสือกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ที่ พก.๐๒๐๑/๒๙๒๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๑๕ พร้อมบันทึกของ ผอ.ฝพกค. ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๕ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ๑ ชุด
 ๒. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๐๔๐๓/๑๔๙๐๙ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๑๓ พร้อมด้วยสำเนาหนังสือกระทรวงเกษตรที่ กษ ๐๗๐๔/๙๗๕๖ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๑๓
 ๓. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร.๐๔๐๓/๑๕๙๗๐ ลงวันที่
 - ๔ ตุลาคม ๒๕๑๔ พร้อมด้วยสำเนาหนังสือกระทรวงเกษตรที่ กษ ๐๗๐๔/๘๐๘๕ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๑๔

ตามบันทึกของ ผอ.ฝพกค. ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๕ ส่งหนังสือกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ที่ พก ๐๒๐๑/๒๙๑๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๑๕ เรื่องการทำไม้และแผ้วถางป่าในบริเวณอ่างเก็บน้ำ ซึ่งกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติเสนอเห็นสมควรยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๓ ที่มีมติให้กรมชลประทาน การพลังงานแห่งชาติ และการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เป็นผู้ทำไม้เสียเองโดยตรงเพื่อมอบให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้ทำไม้เล็ก และไม้ใหญ่ ตลอดจนการเผาไม้โดยมีหลักการรวม ๒ ประการ ดังรายละเอียดตามหนังสือกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ที่ พก ๐๒๐๑/๒๙๒๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๑๕ ที่ส่งมาด้วย ข้อ ๑ ให้กระทรวงเกษตรพิจารณา นั้นกระทรวงเกษตรขอเรียนว่า ได้นำเรื่องนี้เข้าพิจารณาในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาราชการด้านป่าไม้ของกระทรวงเกษตร (กพป.) ซึ่งมีองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้และกรมป่าไม้ร่วมด้วยเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๑๕ ที่ประชุมมีความเห็นดังนี้

๑. การทำไม้และแผ้วถางป่าในบริเวณที่ดินสร้างอ่างเก็บน้ำ ตามโครงการของหน่วยงานต่างๆที่กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติเสนอขอเวนคืนการทำไม้ นั้น เห็นสมควรมอบให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้รับอนุญาตทำไม้ในบริเวณอ่างเก็บน้ำแ ทนหน่วยงานเจ้าของหน่วยงานต่างๆ ตามที่กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติเสนอโดยมีเหตุผลว่า

๑.๑ กรมชลประทานหรือหน่วยงานอื่นเจ้าของโครงการไม่เคยมีประสบการณ์ในทางทำไม้มาก่อน ยากที่จะควบคุมดำเนินการทำไม้ออกให้เป็นไปโดยราบรื่นได้

๑.๒ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรซึ่งเป็นองค์การของรัฐที่มีวัตถุประสงค์ในทางทำไม้อยู่แล้ว ย่อมสามารถควบคุมการทำไม้ได้รัดกุมกว่า

๑.๓ ป้องกันการลักลอบตัดไม้ในป่าอื้นมาสวมใบอนุญาตทำไม้ในเขตอ่างเก็บน้ำเพราะอาณาเขตอ่างเก็บน้ำกว้างขวางควบคุมยาก

๒. เนื่องจากมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๔ มอบป่าสัมปทานในห้วงการอุตสาหกรรมป่าไม้ จำนวน ๒๔ สัมปทาน โดยให้ห้วงการอุตสาหกรรมป่าไม้สละสิทธิการทำไม้ในป่านอกโครงการ หรือไม้ในที่ดินที่จะเปิดใช้ประโยชน์ต่างๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีโอกาสทำไม้ เหล่านี้ได้แก่ การทำไม้ในที่ดินที่กันออกจากป่าสงวนหรือไม้ในที่ดินนอกเขตป่าที่จำแนกไว้เป็นป่าถาวร ซึ่งทบวงการเมืองต่างๆ จะต้องเปิดที่ดินใช้ประโยชน์ (ยกเว้นทบวงการเมืองที่มีกฎหมายบังคับ โดยเฉพาะอยู่แล้ว เช่น กรมประชาสัมพันธ์และกรมสหกรณ์ที่ดิน ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. ๒๕๑๑)

ประเด็นข้อ ๒ นี้ กระทรวงเกษตรได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ในขั้นต้นตามที่ กระทรวงเกษตรเสนอ (หนังสือกระทรวงเกษตร ถึง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ที่ กษ ๐๗๐๔/๘๑๘๕ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๑๔) เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ห้วงการอุตสาหกรรมป่าไม้สละสิทธิการทำไม้ประเภทนี้ ก็เนื่องจากเกรงว่าจะทำให้ประชาชนเดือดร้อนเรื่องไม้ใช้สอยส่วนตัวหรือการปลูกสร้างบ้านเรือน แต่บัดนี้ได้มีการแก้ไขหลักเกณฑ์การอนุญาตไม้เพื่อการใช้สอยของประชาชนในกรณีต่างๆ ไว้แล้ว ดังนี้

๒.๑ ไม้ในป่านอกโครงการ หรือไม้ที่จะทำออกจากที่ดินเปิดใช้ประโยชน์หากยังมีได้สำรวจและแจ้งจำนวนไม้ที่แน่นอนให้ห้วงการอุตสาหกรรมป่าไม้รับทำ ถ้ามีผู้ขอทำไม้เพื่อใช้สอยส่วนตัวหรือเพื่อการกุศลสาธารณประโยชน์ ก็ให้พิจารณาอนุญาตไปได้ตามระเบียบและตามความจำเป็น

๒.๒ การพิจารณาอนุญาตให้ทำไม้ในป่าโครงการโดยวิธีประมูลผูกขาดนั้นก็ได้กำหนดหลักการให้กันไม้ไว้สำหรับอนุญาตเพื่อใช้สอยส่วนตัว จำนวน ๒๐% ของจำนวนไม้แต่ละชนิด

๒.๓ ป่านอกโครงการทั่วไป ก็ได้มีการพิจารณาอนุญาตเพื่อใช้สอยส่วนตัวได้ตามระเบียบที่กรมป่าไม้และกระทรวงเกษตรวางไว้

๒.๔ กรมป่าไม้ได้จัดให้มีป่าโครงการสำหรับอนุญาต เพื่อการใช้สอยโดยเฉพาะเป็นบางท้องที่อีกด้วย

๒.๕ ไม้ยางในที่ดินกรรมสิทธิ์ มีโฉนด หรือ น.ส.๓ ให้เจ้าของที่ดินขอทำเพื่อใช้สอยได้ซึ่งได้มอบอำนาจการอนุญาตให้จังหวัดไปแล้ว

๒.๖ การให้ห้วงการอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้ทำไม้เป็นการสะดวกแก่การตรวจสอบควบคุมและป้องกันการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าดังกล่าวในประเด็นข้อ ๑ ข้างต้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้ว กระทรวงเกษตรจึง เห็นสมควรให้ห้วงการอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้ดำเนินการทำไม้ดังกล่าวต่อไปตามเดิม เช่นเดียวกับไม้ในบริเวณอ่างเก็บน้ำของกรมชลประทาน

โดยที่ได้มีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๓ มอบให้กรมชลประทานการพลังงานแห่งชาติ หรือการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เจ้าของโครงการเป็นผู้ทำไม้และแผ้วถางป่าเองโดยตรง และมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๔ ให้ห้วงการอุตสาหกรรมป่าไม้สละสิทธิการทำไม้ในป่านอกโครงการ และไม้ในที่ดินที่จะเปิดใช้ประโยชน์ต่างๆ เมื่อจะเวนคืนให้ห้วงการอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้รับอนุญาตทำไม้ตามเดิมก็จะต้องเสนอให้สภการบริหารคณะปฏิวัติพิจารณาอนุมัติเสียก่อนจึงจะดำเนินการต่อไปได้

กระทรวงเกษตรจึงขอเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากชอบด้วยคำขอได้โปรดนำกราบเรียน
ฯพณฯ หัวหน้าคณะปฏิบัติ เพื่อนำเสนอสภาบริหารของคณะปฏิบัติพิจารณาต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงนาม) ป. กรรณสูต

(นายปรีดา กรรณสูต)

ปลัดกระทรวงเกษตร

ผู้ใช้อำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

ที่ สธ.ปว.๑๑๑๓๗/๒๕๑๕

สำนักงานเลขาธิการคณะปฏิวัติ

๑๑ ตุลาคม ๒๕๑๕

เรื่อง นโยบายการทำไม้นอกเขตป่าโครงการและการทำไม้แผ้วถางป่าในบริเวณอ่างเก็บน้ำ

เรียน ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนา การเกษตร และคมนาคม

อ้างถึง หนังสือ สธ.ปว.๑๐๔๘๖/๒๕๑๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๑๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบบันทึก ที่ ผพกค. ๐๑๐๒/๓๗๖ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๑๕

ตามที่ได้ยื่นยันมติสภาบริหารคณะปฏิวัติ เมื่อ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๕ เรื่อง นโยบายการทำไม้นอกเขตป่าโครงการและการทำไม้แผ้วถางป่าในบริเวณอ่างเก็บน้ำมา นั้น

ในการประชุมสภาบริหารคณะปฏิวัติ เมื่อ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๕ นายประติษฐ วนาพิทักษ์รองอธิบดีกรมป่าไม้ ได้เข้าชี้แจงเรื่องนี้ต่อที่ประชุมฯ เมื่อได้พิจารณากันแล้วที่ประชุมลงมติ “อนุมัติตามที่เสนอ”

จึงเรียนยืนยันมา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงนาม) พลเอก กฤษณ์ สีวะรา
(กฤษณ์ สีวะรา)
เลขาธิการคณะปฏิวัติ

แผนการประชุม

โทร. ๘๒๘๘๕๔

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายอำนวยการพัฒนา การเกษตร และคมนาคม

ที่ ผพกค.๐๑๐๒/๓๗๖

ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๑๕

เรื่อง นโยบายการทำไม้นอกเขตป่าโครงการและการทำไม้แผ้วถางป่าในบริเวณอ่างเก็บน้ำ

กราบเรียน ฯพณฯ หัวหน้าคณะปฏิวัติ

ด้วยกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติได้เสนอความเห็นว่ ควรยกเลิกมติ ครม.เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๓ ที่มีมติให้กรมชลประทาน กรมพลังงานแห่งชาติ และการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เป็นผู้ทำไม้และแผ้วถางป่าในบริเวณอ่างเก็บน้ำเสียเองโดยตรงเพราะมีปัญหาและอุปสรรคนานาประการ กล่าวคือผู้รับจ้างของกรมชลประทานไม่สามารถตัดฟันและเผาไม้ให้แล้วเสร็จตามสัญญากรมชลประทาน ไม่มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความชำนาญในการทำไม้ ตลอดทั้งไม่มีเจ้าหน้าที่ที่จะควบคุมเพียงพอ เป็นเหตุให้ผู้รับจ้างลักลอบตัดไม้ นอกอ่างและนำเข้ามาในอ่างเพื่อแอบอ้างเป็นไม้ในอ่าง ไม้เมื่อตัดฟันและเผาแล้วภายใน ๑ ปีก็จะแตกกิ่งก้านออกมาใหม่เกือบเหมือนเดิม ก็จะต้องตั้งบใช้จ่ายตัดฟันและเผาไม้ซึ่งเท่ากับเป็นการจ่ายเงินค่าจ้าง ๒ ครั้ง ราคางานก่อสร้างสูงโดยไม่จำเป็น กรมชลประทานควรรับผิดชอบ เพราะการก่อสร้างตัวเขื่อนเท่านั้น ส่วนไม้ในบริเวณอ่างเก็บน้ำควรเป็นหน้าที่ของบุคคลอื่นที่มีความรู้ความชำนาญ ทั้งได้สอบถามการพลังงานแห่งชาติและการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยแล้ว มีความเห็นพ้องต้องกันว่า การยกเลิกมติ ครม. เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๓ และควรมอบให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้ทำไม้เล็กและไม้ใหญ่ตลอดจนเผาไม้ บริเวณอ่างเก็บน้ำแทนต่อไป ซึ่งฝ่ายอำนวยการพัฒนาการเกษตร และคมนาคม ได้มอบ ให้กระทรวงเกษตรพิจารณาแล้ว และได้รายงานคณะกรรมการพิจารณาราชการด้านป่าไม้ ของกระทรวงเกษตร (กพป.) มีความเห็นว่

๑. เห็นชอบตามที่กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติเสนอ

๒. ขอให้พิจารณามติ ครม. เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๔ ที่มีมติให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ สละสิทธิการทำไม้ในป่านอกโครงการ หรือไม้ในที่ดินที่จะเปิดใช้ประโยชน์ต่างๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีโอกาสทำไม้เหล่านั้น

กระทรวงเกษตรพิจารณาเห็นว่า ในชั้นเดิมกระทรวงเกษตรได้ดำเนินให้มีมติ ครม.เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๔ นี้ เนื่องจากเกรงว่าจะทำให้ประชาชนเดือดร้อน เรื่องไม้ใช้สอยส่วนตัวหรือการปลูกสร้างบ้าน แต่บัดนี้ ได้มีการแก้ไขหลักเกณฑ์การอนุญาตไม้เพื่อการใช้สอยของประชาชนในกรณีต่างๆไว้แล้ว จึงสมควรมอบให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นผู้ทำไม้ต่อไปตามเดิม เช่นเดียวกับที่กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติเสนอ

ฝ่ายอำนวยการพัฒนา การเกษตร และคมนาคม พิจารณาแล้วเห็นชอบตามที่กระทรวงเกษตรเสนอ จึงขอเสนอมาเพื่อโปรดพิจารณา หากชอบด้วยดำริ ขอได้โปรดเสนอสภาบริหารคณะปฏิวัติพิจารณายกเลิกมติ ครม. เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๓ และยกเว้นมติ ครม. เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๔ เฉพาะใน

ส่วนที่เกี่ยวกับการให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้สละสิทธิจากการเป็นผู้รับอนุญาตทำไม้นอกเขตป่าโครงการ หรือไม้ในที่ดินที่จะเปิดใช้ประโยชน์ต่างๆ ที่ไม่ขัดกับกฎหมายตามหลักการเดิมต่อไป

(ลงนาม) พล.อ.อ. ทวี จุลละทรัพย์

(ทวี จุลละทรัพย์)

ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนาการเกษตรและคมนาคม

ที่ กษ ๐๗๐๔(๓)/ว.๑๓๖๓๘

กรมป่าไม้

ถนนพหลโยธิน กทม. ๑๐๙๐๐

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๒๘

เรื่อง ข้อตกลงเกี่ยวกับการสงวน การตัดฟันไม้ ในแนวเขตทางและในที่ดินสงวนของกรมทางหลวง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ ๐๗๐๔/๔๑๒๔ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๑๑ และที่ กส.๐๗๐๔/ว

๒๗๕๐ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการประชุม ๑ ชุด

ตามหนังสือกรมป่าไม้ที่อ้างถึงฉบับแรก ส่งสำเนาข้อตกลงเกี่ยวกับการสงวน การตัดฟันไม้ในแนวเขตทางและในที่ดินสงวนของกรมทางหลวง พ.ศ. ๒๕๑๑ มาเพื่อโปรดทราบและสั่งเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติ และหนังสือฉบับหลังกรมป่าไม้กำหนดทางปฏิบัติ เพื่อให้การตัดฟันไม้ออกจากเขตทางหลวงเป็นไปตามข้อตกลง ตามที่กรมทางหลวงเสนอเพิ่มเติม รวม ๖ ข้อ และกรมป่าไม้เห็นสมควรดำเนินการตามความเหมาะสมสำหรับไม้ที่ยังไม่ได้ออกอนุญาต รวม ๔ ข้อ ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

บัดนี้ กรมป่าไม้กับกรมทางหลวงได้จัดประชุมพิจารณา เรื่อง กรรมสิทธิ์ของต้นไม้ในเขตทางหลวง ที่ถูกตัดฟัน เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๒๘ ณ ห้องรองอธิบดีกรมป่าไม้และผู้แทนกรมทางหลวงได้เสนอเป็นข้อยุติในที่ประชุม ๒ ประการ ดังนี้

๑. ถ้าไม้หวงห้ามที่ขึ้นอยู่เดิม หรือที่ปลูกขึ้นในเขตทางหลวง ให้กรมทางหลวงขอรับอนุญาตต่อกรมป่าไม้ เพื่อนำไปใช้ในกิจการงานทางของกรมทางหลวงได้ และถ้ากรมป่าไม้จะอนุญาตให้บุคคลอื่นเข้าทำไม้ในเขตทางหลวง จะต้องได้รับความเห็นชอบจากกรมทางหลวงเสียก่อน

๒. ไม้หวงห้ามที่ขึ้นอยู่ในเขตทางหลวงที่ผ่านพื้นที่ป่าไม้ อันได้แก่ป่าสงวนแห่งชาติหรือป่าถาวรของชาติ ถ้ายังไม่มีกฎกระทรวงเพิกถอนสภาพป่าสงวนแห่งชาติ หรือยังมิได้รับอนุมัติให้ใช้ พื้นที่จากคณะรัฐมนตรี หรือจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้กรมป่าไม้รับผิดชอบการทำไม้ออกจากที่ดังกล่าว โดยไม่ต้องขอรับความเห็นชอบจากกรมทางหลวงก่อนที่ประชุมเห็นชอบตามข้อเสนอ แต่ขอให้เพิ่มเติมว่า ในการทำไม้ออกตามแนวทาง ตามข้อ

๒ ขอให้กรมทางหลวงสั่งเจ้าหน้าที่ออกไปร่วมทำการตรวจสอบไม้ต้นที่จะตัดออก และต้นใดควรสงวนไว้เป็นร่มเงาริมทางหลวงด้วย ดังรายละเอียดตามรายงานการประชุมตามที่ส่งมาด้วย ซึ่งกรมทางหลวงแจ้งให้กรมป่าไม้ทราบ ตามหนังสือ ที่ คค ๐๖๐๖/๓๘๔๘ ลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๒๘ ว่าเห็นชอบด้วยตามมติที่ประชุมดังกล่าว และกรมทางหลวงก็ได้สั่งให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามมติที่ประชุมแล้ว

กรมป่าไม้จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และสั่งเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) จำนงค์ โพธิสาโร

(นายจำนงค์ โพธิสาโร)

กองคุ้มครอง โทร.๕๓๙-๔๘๕๓

อธิบดีกรมป่าไม้

ที่ กษ ๐๗๐๔.๐๓/๓๖๖๓๘

กรมป่าไม้
๖๑ ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร
กทม. ๑๐๙๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๓๖

เรื่อง บริษัทสวนกิตติ จำกัด ขอรับใบอนุญาตทำไม้ยูคาลิปตัสออกจากสวนป่าภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา

อ้างถึง หนังสือจังหวัด ที่ ฉช ๐๐๐๙/๑๙๙๒๑ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๓๖ และที่ ฉช ๐๐๐๙/๒๑๕๒๕
ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดแจ้งให้กรมป่าไม้ทราบและพิจารณากรณีเกี่ยวกับเรื่องบริษัทสวนกิตติ จำกัด ขอรับใบอนุญาตทำไม้ยูคาลิปตัสออกจากสวนป่าภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามที่ได้รับหนังสืออนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าไม้โตเร็วภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าแควระบมและป่าสิียดจังหวัดฉะเชิงเทรา รวม ๕ แปลงซึ่งป่าไม้เขตปราจีนบุรีได้ทำการสำรวจจับไม้และหากำลังผลิตไม้ในสวน ป่าดังกล่าวแล้วและจังหวัดเห็นว่าตามระเบียบกรมป่าไม้วาดด้วยการอนุญาตทำไม้ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๙ กำหนดให้กรมป่าไม้เป็นผู้พิจารณาสั่งอนุญาตทำไม้ดังกล่าว จึงขอให้กรมป่าไม้พิจารณาความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมป่าไม้ได้พิจารณาแล้วขอเรียนว่า การทำไม้ของบริษัทสวนกิตติ จำกัด เป็นกรณีที่ได้รับหนังสืออนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าไม้โตเร็วภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติมีความประสงค์ตัดฟันไม้ในแปลงที่ได้รับอนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ดังนั้นจึงต้องถือปฏิบัติตามระเบียบกรมป่าไม้วาดด้วยการอนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่า หรือปลูกไม้ยืนต้นภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๐ ข้อ ๑๕ กล่าวคือ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ออกใบอนุญาตทำไม้ให้กับผู้รับอนุญาตให้ทำการปลูกสร้างสวนป่าตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) ยรรยง ถนอมพิชัย
(นายยรรยง ถนอมพิชัย)

รองอธิบดีปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมป่าไม้

กองการอนุญาต

โทร. ๕๗๙-๔๘๕๓

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ที่ กษ ๐๗๐๔.๐๓/ว ๒๔๐๘๖

กรมป่าไม้

๖๑ ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กทม. ๑๐๙๐๐

๓๑ สิงหาคม ๒๕๓๗

เรื่อง การทำไม้ยูคาลิปตัสออกจากสวนป่า ตามเงื่อนไขสัมปทานขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

ด้วยองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้แจ้งให้กรมป่าไม้ทราบว่า ในปัจจุบันประสบปัญหาเกี่ยวกับการทำไม้ยูคาลิปตัสออกจากสวนป่าของ ออป. ที่ปลูกขึ้นตามเงื่อนไขสัมปทานต้องล่าช้า เนื่องจากกรมป่าไม้จะต้องออกใบอนุญาตให้ทำไม้ออกจากสวนป่า เมื่อตัดโค่นลงแล้วจะต้องนำพนักงานเจ้าหน้าที่ไปตรวจวัดคำนวณค่าภาคหลวงก่อน และเมื่อเรียกเก็บเงินค่าภาคหลวงแล้วก็จะต้องขอรับใบเบิกทางนำไม้เคลื่อนที่ด้วยทำให้ไม้ยูคาลิปตัสที่ตัดโค่นเสียน้ำหนัก (เพราะไม้แห้ง) ทำให้เสื่อมราคา ออป. จึงรายงานต่อกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อขอผ่อนผันให้ทำไม้ยูคาลิปตัสออกจากสวนป่าของ ออป. ให้รวดเร็วยิ่งขึ้น

กรมป่าไม้ได้พิจารณาแล้ว เห็นความจำเป็นของ ออป. ในกรณีที่ทำไม้ยูคาลิปตัสออกจากสวนป่าตามเงื่อนไขสัมปทานของ ออป. ให้ดำเนินการ ดังนี้

๑. ในวันรับใบอนุญาตทำไม้ยูคาลิปตัสจากสวนป่า ซึ่งจังหวัดท้องที่จะออกใบอนุญาตตามกำลังผลิต ที่คำนวณได้ ให้ ออป. นำเงินที่คำนวณได้จากปริมาณไม้ที่อนุญาต (หรือกำลังผลิต) ไปวางไว้ต่อจังหวัดในรูปของเงินมัดจำค่าภาคหลวง โดยจังหวัดจะนำฝากคลังเป็นเงินฝากประเภทเงินมัดจำค่าภาคหลวง เมื่อ ออป. ทำไม้ออกมาชำระค่าภาคหลวงคำนวณเป็นเงินได้เท่าใด จังหวัดจะออกใบเสร็จรับเงินค่าภาคหลวงให้ โดย ออป. สามารถนำใบเสร็จรับเงินค่าภาคหลวงไปขอรับใบเบิกทางนำไม้เคลื่อนที่ได้ทันที จนกว่าจะหมดสิ้นตามใบอนุญาต สำหรับการถอนเงินมัดจำค่าภาคหลวงมาชำระและส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน เป็นหน้าที่ของจังหวัดที่จะดำเนินการต่อไป

๒. การตรวจวัดเพื่อคำนวณค่าภาคหลวงไม้ยูคาลิปตัส ที่ทำออกจากสวนป่าตามใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑๐๖ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ว่าด้วยการทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ดังนี้

๒.๑ ถ้า ออป. ทำไม้ยูคาลิปตัสออกในรูปของไม้ท่อน แต่เป็นไม้ขนาดเล็กไม่สามารถจะถากหน้าเชิงประทับตราภาคหลวงได้ ก็ให้ตัดโค่นไม้และนำไม้ที่มีขนาดความโตความยาวใกล้เคียงกันแยกกองไว้เป็นกองๆ เพื่อเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจวัดคำนวณค่าภาคหลวงสามารถตรวจวัดไม้ โดยหาตัวแทนของไม้ใน กอง (หรือตัวกลาง) ตัวแทนของไม้นั้นปริมาตรเท่าใด ให้นำไปคูณจำนวนไม้ท่อนในกองทั้งหมดจะได้ปริมาตรออกมา เพื่อเรียกเก็บค่าภาคหลวงไม้ในรูปของไม้ท่อน พร้อมกันนั้นให้เจ้าหน้าที่ผู้ออกไปตรวจวัดประทับตรา เพื่อคำนวณค่าภาคหลวงใช้ตรา ต. และ ภ.ล. ตีประทับไว้ที่หน้าตัดของไม้ท่อนที่สามารถจะประทับตราได้ให้ทั่วถึง

๒.๒ ถ้า ออป. ประสงค์จะทำออกในรูปของไม้พืน ก็ให้ตัดโค่นและกองรวมกันเป็นกองๆที่สามารถจะตรวจวัดคำนวณค่าภาคหลวง ตามหลักเกณฑ์ของการตรวจวัดคำนวณค่าภาคหลวงไม้พืน (คือวัดขนาดความสูง x กว้าง x ยาว ของกองไม้พืน) พร้อมกันนั้นก็ให้เจ้าหน้าที่ผู้ออกไปตรวจวัดคำนวณค่าภาคหลวงไม้พืนใช้ดวงตรา ต. และ ภ.ล. ตีประทับไม้ท่อนที่สามารถจะตีตราได้ไว้เป็นหลักฐานด้วย

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

๓. เมื่อเจ้าหน้าที่ได้ตรวจวัดค่านวณค่าภาคหลวงไม้ได้ปริมาตรเท่าใด ก็ให้จังหวัดออก ใบเสร็จรับเงินค่าภาคหลวงไม้ให้เจ้าหน้าที่ของ ออป. ไว้เป็นหลักฐาน ซึ่งเจ้าหน้าที่ของ ออป. สามารถนำ ใบเสร็จรับเงินค่าภาคหลวงไปขอรับใบเบิกทางนำไม้หรือพืนจำนวนนี้เคลื่อนที่ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดสั่งเจ้าหน้าที่ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) ผ่อง เล่งอี้
(นายผ่อง เล่งอี้)
อธิบดีกรมป่าไม้

กองการอนุญาต
โทร. ๕๗๙๔๘๕๓

ที่ กษ ๐๗๓๒/๘๖๒๙

สำนักงานป่าไม้เขตสงขลา
ถนนรามวิถี อำเภอเมือง
สข. ๙๐๐๐๐

๒๒ ธันวาคม ๒๕๓๖

เรื่อง ให้เจ้าหน้าที่ออกไปดำเนินการตรวจสอบไม้ที่จำเป็นต้องทำออก ในพื้นที่กรมชลประทานขอเข้าทำ
ประโยชน์ในพื้นที่ป่าไม้ เพื่อก่อสร้างอ่างเก็บน้ำคลองป่าบอน อันเนื่องมาจากพระราชดำริท้องที่
จังหวัดพัทลุง

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ ๐๗๐๔.๕/๓๐๒๗๗ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๓๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาคำสั่งสำนักงานป่าไม้เขตสงขลา ที่ ๖๔/๒๕๓๖ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

๒. สำเนาหนังสือจังหวัดพัทลุง ที่ พท ๐๐๐๙/๑๗๗๔๘ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๖

๓. สำเนาหนังสืออุตสาหกรรมป่าไม้เขตหาดใหญ่ ออป. ที่ กษ ๑๕๐๖/๘๒๔๖ ลงวันที่ ๗
ธันวาคม ๒๕๓๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง ส่งสำเนาหนังสือกรมป่าไม้ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง ที่ กษ ๐๗๐๔.๕/
๓๐๒๗๖ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๓๖ เรื่อง กรมชลประทานขอเข้าทำประโยชน์ในเขตพื้นที่ป่าไม้ เพื่อก่อสร้าง
อ่างเก็บน้ำคลองป่าบอน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ท้องที่จังหวัดพัทลุง ให้เขตทราบและดำเนินการในส่วนที่
เกี่ยวข้องความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

เขตขอเรียนว่า ได้รับหนังสือจังหวัดพัทลุง ที่ พท ๐๐๐๙/๑๗๗๔๘ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน
๒๕๓๖ และหนังสืออุตสาหกรรมป่าไม้เขตหาดใหญ่ ออป. ที่ กษ ๑๕๐๖/๘๒๔๖ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๖
ขอให้เขตส่งเจ้าหน้าที่ออกไปดำเนินการตรวจวัดประทับตราไม้ที่จำเป็นต้องทำออกจากอ่างเก็บน้ำคลองป่าบอน
อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดพัทลุง ตามระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและ
เงื่อนไขในการใช้พื้นที่เป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นของส่วนราชการหรือองค์การของรัฐ
ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๐ หมวด ๔ ข้อ ๑๑ ซึ่งเขตได้พิจารณาแล้วเนื่องจากรายละเอียดเกี่ยวกับการ
การทำไม้ ตามระเบียบดังกล่าว แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการสำรวจไม้ยังไม่ชัดเจน ประกอบกับพื้นที่ที่กรม
ชลประทานไม่ได้รับอนุญาต ตามมาตรา ๑๓ ทวิ มีพื้นที่มากถึง ๑,๕๐๐ ไร่ หากให้ตัดฟันรวมกองไว้แล้วไปทำการ
ตรวจสอบ และจัดทำบัญชีไม้จังหวัดพัทลุง เพื่อมอบให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำออกโดยไม่ต้อง ออก
ใบอนุญาตให้ทำไม้ เกรงว่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับการทำไม้นอกแปลงมาสวมได้ จึงได้ออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่
ออกไปดำเนินการตรวจสอบไม้ที่จำเป็นต้องทำออก โดยอิงระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการสำรวจและการทำไม้ใน

บริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๒๕ ตามรายละเอียดในสำเนาคำสั่งซึ่งแนบมาพร้อมด้วยแล้ว
จึงขอหารือว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่ หรือจะสมควรดำเนินการประการใด โปรดแจ้งให้เขตทราบโดยด่วนด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) สำราญ รักชาติ
 (นายสำราญ รักชาติ)
ผู้ช่วยป่าไม้เขต รักษาราชการแทนป่าไม้เขตสงขลา
ฝ่ายจัดการที่ดินป่าไม้

โทร. สงขลา (๐๗๔) ๓๒๓๓๐๖

โทรสาร. (๐๗๔) ๓๑๒๑๕๕

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายอนุญาตไม้และของป่า กองการอนุญาต กรมป่าไม้ โทร. ๕๗๙๔๘๕๓

ที่ กษ ๐๗๐๔.๐๓/๖๐๓ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๗

เรื่อง ให้เจ้าหน้าที่ออกไปดำเนินการตรวจสอบไม้ที่จำเป็นต้องทำออกในพื้นที่กรมชลประทานขอเข้าทำ

ประโยชน์ในพื้นที่ป่าไม้ เพื่อก่อสร้างอ่างเก็บน้ำคลองป่าบอน อันเนื่องมาจากพระราชดำริท้องที่จังหวัดพัทลุง

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

ด้วยสำนักงานป่าไม้เขตสงขลาได้มีหนังสือ ที่ กษ ๐๗๓๒/๘๖๒๙ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๓๖ แจ้งว่าจังหวัดพัทลุงและองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตหาดใหญ่ ได้มีหนังสือขอให้เขตส่งเจ้าหน้าที่ออกไปดำเนินการตรวจวัดประทับตราไม้ที่จำเป็นต้องทำออกจากอ่างเก็บน้ำคลองป่าบอน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดพัทลุง ตามระเบียบกรมป่าไม่ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการใช้พื้นที่เป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นของส่วนราชการหรือองค์การของรัฐ ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๐ หมวด ๔ ข้อ ๑๑ ซึ่งเขตได้พิจารณาแล้ว เนื่องจากรายละเอียดเกี่ยวกับการทำไม้ตามระเบียบดังกล่าว แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการสำรวจไม้ยังไม่ชัดเจน ประกอบกับพื้นที่ที่กรมชลประทานได้รับอนุญาต ตามมาตรา ๑๓ ทวิ มีพื้นที่มากถึง ๑,๕๐๐ ไร่ หากให้ตัดฟันรวมกองไว้แล้วไปทำการตรวจสอบและจัดทำบัญชีไม้แจ้งจังหวัดพัทลุง เพื่อมอบให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำออกโดยไม่ต้องออกใบอนุญาตให้ทำไม้เกรงว่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับการทำไม้นอกแปลงมาผสมได้ จึงได้ออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ออกไปดำเนินการตรวจสอบไม้ที่จำเป็นต้องทำออก โดยอิงระเบียบกรมป่าไม่ว่าด้วยการสำรวจและการทำไม้บริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๒๕ จึงขอหารือว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่ หรือจะสมควรดำเนินการประการใด โปรดแจ้งให้เขตทราบโดยด่วน

กองการอนุญาตตรวจสอบและพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามที่เขตพิจารณาโดยถือปฏิบัติตามระเบียบกรมป่าไม่ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการใช้พื้นที่เป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นของส่วนราชการหรือองค์การของรัฐ ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๐ และอิงระเบียบกรมป่าไม่ว่าด้วยการสำรวจและการทำไม้ในบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๒๕ จึงถือว่าเป็นการถูกต้องแล้ว และยังเป็นการรัดกุมยิ่งขึ้นอีกด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา พร้อมนี้ได้ร่างหนังสือมาเพื่อโปรดพิจารณาด้วยแล้วหากเห็นชอบโปรดลงนาม

(ลงนาม) อินทร์ วัชรวิฑูร

(นายอินทร์ วัชรวิฑูร)

ผู้อำนวยการกองการอนุญาต

ที่ กษ ๐๗๐๔.๐๓/๑๕๒๐๘

กรมป่าไม้

๖๑ ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กทม. ๑๐๙๐๐

๖ มิถุนายน ๒๕๓๗

เรื่อง ให้เจ้าหน้าที่ออกไปดำเนินการตรวจสอบไม้ที่จำเป็นต้องทำออกในพื้นที่กรมชลประทานขอเข้า
ทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าไม้ เพื่อก่อสร้างอ่างเก็บน้ำคลองป่าบอน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ท้องที่
จังหวัดพัทลุง

เรียน ป่าไม้เขตสงขลา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานป่าไม้เขต ที่ กษ ๐๗๓๒/๘๖๒๙ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๓๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง เขตได้ออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ออกไปดำเนินการตรวจวัดประทับตราไม้ที่
จำเป็นต้องทำออกจากอ่างเก็บน้ำคลองป่าบอน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ท้องที่จังหวัดพัทลุง ตามระเบียบ
กรมป่าไม่ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการใช้พื้นที่เป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือเพื่อ
ประโยชน์อย่างอื่นของส่วนราชการหรือองค์การของรัฐ ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๐ หมวด ๔ ข้อ
๑๑ ซึ่งเขตได้พิจารณาแล้ว เนื่องจากรายละเอียดเกี่ยวกับการทำไม้ตามระเบียบดังกล่าว แนวทางการปฏิบัติ
เกี่ยวกับการสำรวจไม้ยังไม่ชัดเจนประกอบกับพื้นที่ที่กรมชลประทานได้รับอนุญาต ตามมาตรา ๑๓ ทวิ มีพื้นที่
มากถึง ๑,๕๐๐ ไร่ หากให้ตัดฟันรวมกองไว้แล้ว ไปทำการตรวจสอบและจัดทำบัญชีไม้แก่จังหวัดพัทลุง เพื่อ
มอบให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำออกโดยไม่ต้องออกใบอนุญาตให้ทำไม้เกรงว่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับการทำ
ไม้นอกแปลงมาสมได้ จึงอิงระเบียบกรมป่าไม่ว่าด้วยการสำรวจและการทำไม้ในบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อ
ทำประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๒๕ จึงหารือว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่ ประการใด นั้น

กรมป่าไม้ได้พิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ตามที่เขตได้ออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ออกไปดำเนินการ
ดังกล่าว เป็นการควบคุมการทำไม้ให้รัดกุมยิ่งขึ้น นับว่าเป็นผลดีต่อทางราชการอย่างยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) ยรรยง ถนอมพิชัย

(นายยรรยง ถนอมพิชัย)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

กองการอนุญาต อธิบดีกรมป่าไม้

โทร. ๕๗๙๔๘๕๓

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ที่ กษ ๐๗๐๔.๐๓/ว ๒๗๕๐

กรมป่าไม้

๖๑ ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กทม. ๑๐๙๐๐

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙

เรื่อง การอนุญาตทำไม้ในแนวเขตทางของกรมทางหลวง ท้องที่จังหวัดตรัง

เรียน ป่าไม้เขตทุกเขต

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ ๐๗๐๔(๓)/๑๓๖๓๙ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๒๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ ๐๗๐๔.๐๓/๒๗๔๘ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙

พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๒ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง ได้ส่งสำเนาหนังสือกรมป่าไม้เรียนผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดที่ กษ ๐๗๐๔(๓)/๑๓๖๓๙ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๒๘ พร้อมสำเนารายงานการประชุม เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๒๘ ระหว่างกรมป่าไม้กับกรมทางหลวง เรื่องข้อตกลงเกี่ยวกับการสงวน ตัดฟันไม้ในแนวเขตทางและในที่ดินสงวนของกรมทางหลวง รวม ๒ ประการ มาเรียนเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไปแล้ว นั้น

กรมป่าไม้ขอส่งสำเนาหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ ๐๗๐๔.๐๓/๒๗๔๘ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙ ตอบข้อหารือให้จังหวัดตรัง ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย มาเรียนเพื่อโปรดทราบและสั่งเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติในทำนองเดียวกันต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) พยุง นพสุวรรณ

(นายพยุง นพสุวรรณ)

รองอธิบดี รักษาราชการแทน

อธิบดีกรมป่าไม้

กองการอนุญาต

โทร. ๕๗๙๔๘๕๓

ที่ กษ ๐๗๐๔.๐๓/๒๗๔๘

กรมป่าไม้

๖๑ ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กทม. ๑๐๙๐๐

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙

เรื่อง การอนุญาตทำไม้ในแนวเขตทางของกรมทางหลวง ท้องที่จังหวัดตรัง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง

อ้างถึง หนังสือจังหวัด ที่ ตง ๐๐๐๙/๒๙๕๔๔ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดหรือขั้นตอนการปฏิบัติตามระเบียบกรมป่าไม้วาดด้วยการสำรวจและ
การทำไม้ในบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๒๕ เกี่ยวกับการอนุญาตทำไม้ในแนวเขตทางของ
กรมทางหลวง ความละเอียดตามข้อหารือ รวม ๓ ข้อ นั้น

กรมป่าไม้ขอเรียนทางปฏิบัติตามที่จังหวัดได้หารือไป ดังนี้

๑. ตามที่จังหวัดได้แจ้งป่าไม้เขตสงขลาเพื่อสั่งเจ้าหน้าที่ทำการสำรวจไม้ยางจำนวน ๔ ต้นที่
อุตสาหกรรมป่าไม้เขตหาดใหญ่ขออนุญาตทำออกจากพื้นที่แนวเขตทางหลวง หมายเลข ๔ ตอนตรัง -
นาโยงเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดตรัง โดยถือปฏิบัติตามระเบียบกรมป่าไม้วาดด้วยการสำรวจและ
การทำไม้ในบริเวณป่าที่เปิดใช้ที่ดินเพื่อทำประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๒๕ ข้อ ๗ เป็นการปฏิบัติถูกต้องแล้ว

๒. เมื่อจังหวัดได้รับบัญชีไม้และเอกสารที่เกี่ยวข้องจากป่าไม้เขต ตามข้อ ๑ แล้วให้จังหวัดออก
ใบอนุญาตให้ทำไม้ โดยถือปฏิบัติตามนัยหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ ๐๗๐๔(๓)/ว ๑๓๖๓๘ ลงวันที่ ๒๒
พฤษภาคม ๒๕๒๘ ข้อ ๑ หรือข้อ ๒ โดยไม่ต้องส่งเรื่องราวให้กรมป่าไม้พิจารณาสั่งการอีก เสร็จแล้วจึงรายงาน
ผลการอนุญาตให้กรมป่าไม้ทราบ พร้อมสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) พยุง นพสุวรรณ

(นายพยุง นพสุวรรณ)

รองอธิบดี รักษาราชการแทนอธิบดีกรมป่าไม้

กองการอนุญาต

โทร. ๕๗๙๔๘๕๓

ด่วนที่สุด

ที่ ทส ๑๖๐๒.๓/๑๒๕๕๖

กรมป่าไม้

๖๑ ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กทม. ๑๐๙๐๐

๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘

เรื่อง การปฏิบัติราชการด้านการอนุญาตไม้และของป่า ตามพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช ๒๔๘๔ และ
พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

ตามที่ได้มีกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗ มีผลให้กรมป่าไม้ไม่มีชื่อหน่วยงานสำนักงานป่าไม้จังหวัด สำนักงานป่าไม้เขตในสังกัด และกรมป่าไม้ได้จัดให้มีหน่วยงานของกรมป่าไม้ใหม่ ประกอบด้วยกลุ่มปฏิบัติการกิจในราชการบริหารส่วนภูมิภาค (ด้านป่าไม้) เพื่อปฏิบัติงานประจำสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด และหน่วยงานสำนักงานป่าไม้สาขา (จังหวัด.....) ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดกรมป่าไม้ ส่วนกลางที่ปฏิบัติงานในส่วนภูมิภาคแทน นั้น

กรมป่าไม้ได้พิจารณาแล้ว เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการบริการเป็นไปอย่างต่อเนื่องไม่เกิดผลเสีย กับทางราชการ จึงได้กำหนดแนวทางปฏิบัติดังนี้

๑. การปฏิบัติราชการสำรวจตรวจสอบพิจารณาด้านการอนุญาตทำไม้ และเก็บหาของป่าตามระเบียบหรือหนังสือที่กรมป่าไม้แจ้งเวียนแนวทางปฏิบัติในทางวิชาการที่เป็นหน้าที่ของสำนักงานป่าไม้เขต (เดิม) มอบหมายให้สำนักงานป่าไม้สาขา (จังหวัด...) เป็นผู้ปฏิบัติโดยสั่งเจ้าหน้าที่ไม่ต่ำกว่าระดับ ๕ ดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการปรับปรุงแก้ไขระเบียบเกี่ยวกับการอนุญาตทำไม้และของป่า ใหม่

๒. การทำไม้สัก ไม้ยางในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองเพื่อใช้สอยส่วนตัว ตามข้อกำหนดฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๓๐) ให้พิจารณาดำเนินการตามหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ ๐๗๐๔(๓)/ว ๑๐๙๖๔ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๓๐ และหนังสือกรมป่าไม้ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๐๒.๓/๑๒๓๕๘ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๗

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดสั่งเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) ฉัตรชัย รัตโนภาส

(นายฉัตรชัย รัตโนภาส)

อธิบดีกรมป่าไม้

กองการอนุญาต

โทร. ๐ ๒๕๖๑ ๒๔๙๒-๓ ต่อ ๒๐๖ โทรสาร. ๐ ๒๕๗๙ ๕๗๘๖

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมป่าไม้ กองการอนุญาต โทร ๐๒๕๖๑-๔๒๙๒ ต่อ ๒๐๖

ที่ ทส ๑๖๐๒.๓/๕๖๕

วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง การขออนุญาตทำไม้กรณีพิเศษเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือ

เรียน ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. เรื่องเดิม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๔/๖๕๘๓ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือ ปี ๒๕๕๙ เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อยืนยันมติคณะรัฐมนตรี เมื่อคราวประชุม คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสนอว่า เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและบรรเทาความเดือดร้อนแก่ประชาชนในพื้นที่ที่ประสบอุทกภัย และใช้ประโยชน์จากซากและเศษไม้ที่ถูกน้ำพัดมาทับถม อันเนื่องจากเหตุการณ์น้ำป่าไหลหลาก ดินโคลนถล่มในจังหวัดอุตรดิตถ์ สุโขทัย แพร่ ลำปาง และน่าน เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ นั้น เห็นควรให้จัดตั้งกองทุนหมุนเวียน (revolving fund) เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการนำซากและเศษไม้ดังกล่าวมาใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น การทำไม้อัด เป็นต้น ทั้งนี้ โดยให้กระทรวงมหาดไทยให้การสนับสนุนและเร่งรัด การดำเนินการที่เกี่ยวข้อง ในฐานะหน่วยงานในพื้นที่ที่ต้องประสานและดูแลการจัดจ้างประชาชนในพื้นที่ ให้ได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากการเข้าร่วมการดำเนินงานดังกล่าว ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้ว ลงมติ เห็นชอบในหลักการ และให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รับผิดชอบพิจารณาความเหมาะสมและ เป็นไปได้ในรายละเอียดร่วมกับกระทรวงการคลังกระทรวงมหาดไทย สำนักงบประมาณ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้วดำเนินการต่อไปและเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (นายชยุตทิน เทพาคำ) ได้แจ้งเรียนปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ว่า “รมว.ทส ได้โปรดมีบัญชาให้ท่านมอบหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปม/อส/อป. และไม้อัดไทย ดำเนินการ” ซึ่งท่านปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้โปรดสั่งการ เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ ว่า “แจ้งผู้เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป” (เอกสารหมายเลข ๑)

๒. ข้อเท็จจริง

กรมป่าไม้ ขอเรียนว่า

๒.๑ จังหวัดแพร่ได้รายงานผลการสำรวจไม้ที่เกิดจากเหตุการณ์ภัยพิบัติสาธารณะ ดังนี้

๒.๑.๑ บริเวณอ่างเก็บน้ำแม่จ๊วะ ท้องที่ตำบลแม่จ๊วะ อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่ระหว่าง วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ มีไม้หวงห้ามจำนวน ๔๔๑ ต้น ปริมาตร ๑๔๘.๓๒ ม.๓ แต่ยังไม่ตรวจสอบไม่แล้วเสร็จ ทางคณะเจ้าหน้าที่ที่สำรวจตรวจสอบต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จตามหนังสือ จังหวัดแพร่ ที่ พร ๐๐๑๓.๔/๘๓๐๘ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ (เอกสารหมายเลข ๒)

๒.๑.๒ บริเวณตามลำห้วย ท้องที่ตำบลช่อแฮ อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ ระหว่างวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ มีไม้หวงห้าม จำนวน ๓๗๗ ต้น/ท่อน ปริมาตร ๓๔๐.๙๑ ม.๓ และไม้นอกประเภทหวงห้าม จำนวน ๙๗ ต้น/ท่อน ปริมาตร ๕๙.๖๑ ม.๓ แต่ยังไม่ตรวจสอบ ไม่แล้วเสร็จทาง

คณะเจ้าหน้าที่จะสำรวจตรวจสอบต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ ตามหนังสือจังหวัดแพร่ที่ พร ๐๐๑๓.๔/๘๓๐๙ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๙ (เอกสารหมายเลข ๓)

๒.๑.๓ บริเวณอ่างเก็บน้ำแม่มาน ท้องที่ตำบลหัวฝาย อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่ระหว่าง วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๙ มีไม้หวงห้าม จำนวน ๑,๐๖๓ ต้น ปริมาตร ๒๗๘.๕๔ ม.^๓ แต่ยังไม่ตรวจสอบไม่แล้วเสร็จ ทางคณะเจ้าหน้าที่จะสำรวจตรวจสอบต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จตาม หนังสือจังหวัดแพร่ ที่ พร ๐๐๑๓.๔/๘๓๐๗ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๙ (เอกสารหมายเลข ๔)

๒.๒ ในท้องที่จังหวัดสุโขทัย ซึ่งขณะนี้ การสำรวจและคัดแยกไม้ จากพื้นที่ประสบภัยพิบัติยัง ดำเนินการไม่เสร็จสิ้น ในเบื้องต้นนี้ ได้ดำเนินการแล้ว โดยคัดแยกไม้กระยาเลย จำนวน ๑๐๘ ท่อน ปริมาตร ๕๒.๙๗ ม.^๓ ไม้สัก จำนวน ๑ ท่อน ปริมาตร ๐.๐๖ ม.^๓ ตามหนังสือจังหวัดสุโขทัย ด่วนที่สุดที่ สท ๐๐๑๓/ ๕๓๕๗ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ (เอกสารหมายเลข ๕)

๒.๓ บริษัท ไม้อัดไทย จำกัด มีหนังสือ ที่ ทส ๑๕๐๐/๒๔๑ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๙ เรื่อง ขออนุมัติทำไม้กรณีพิเศษเพื่อช่วยเหลือราษฎรกรณีเกิดอุทกภัยในท้องที่อำเภอเมือง อำเภอสูงเม่นอำเภอ เด่นชัย จังหวัดแพร่ เรียง อธิบติกรมป่าไม้ เพื่อขอดำเนินการช่วยเหลือราษฎรเป็นกรณีเร่งด่วน ตามมติ คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๙ โดยขอดำเนินการเก็บเศษไม้ผุ ไม้เนื่ออ่อน เศษไม้ปลายไม้ ริมน้ำขนาดกลาง ขนาดเล็ก ท้องที่จังหวัดแพร่ จำนวน ๙๕,๐๐๐ ม.^๓ และท้องที่จังหวัดอุตรดิตถ์จำนวน ๔๘,๐๐๐ ม.^๓ เพื่อพิจารณานำไม้เนื่ออ่อนและเศษไม้ไปใช้ประโยชน์ และสร้างรายได้ให้แก่ราษฎรในพื้นที่ต่อไป และขออนุญาตใช้เครื่องจักรในการแปรรูปไม้ (เครื่องสับไม้) ในการทำไม้ออกจากพื้นที่จังหวัดแพร่ และจังหวัด อุตรดิตถ์ (เอกสารหมายเลข ๖)

๓. ข้อกฎหมาย

๓.๑ พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๑๘ ซึ่งได้บัญญัติไว้ว่า “เมื่อมีเหตุภัย พิบัติสาธารณะ หรือมีเหตุจำเป็นที่เห็นสมควรช่วยเหลือราษฎรเป็นกรณีพิเศษ รัฐมนตรี จะอนุญาตให้ผู้ใด โดยเฉพาะรายทำไม้หวงห้าม แตกต่างจากข้อกำหนดในกฎกระทรวงหรือข้อกำหนดในใบอนุญาตเป็นก าร ชั่วคราวได้”

๓.๒ พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๑๓ บัญญัติไว้ว่า “ห้ามมิให้ผู้รับ อนุญาตทำไม้ที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดจำกัด แต่ถ้ามีเหตุภัยพิบัติสาธารณะ หรือมีเหตุจำเป็นที่สมควรช่วยเหลือ ราษฎรเป็นกรณีพิเศษ รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ผู้รับอนุญาตเฉพาะรายทำไม้ ที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดจำกัดเป็นการ ชั่วคราวก็ได้”

๓.๓ พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๑๑ ซึ่งได้บัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดทำไม้หรือ เจาะหรือสับ หรือเผา หรือทำอันตราย ด้วยประการใดๆ แก่ไม้หวงห้าม ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงาน เจ้าหน้าที่หรือได้รับสัมปทานตามความในพระราชบัญญัตินี้ และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงหรือ ในการอนุญาต”

๓.๔ พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๙ ทวิ บัญญัติไว้ว่า “ในกรณีที่รัฐมนตรี เห็นสมควร รัฐมนตรีจะลดหรือยกเว้นค่าภาคหลวง วงให้บุคคลซึ่งประสบภัยพิบัติสาธารณะตามความจำเป็น เฉพาะรายก็ได้”

๓.๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ มาตรา ๕ ซึ่งได้บัญญัติไว้ว่า “ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มี

อำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่าไม้เกินอัตราตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

๓.๖ ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการตรวจวัด การประทับตรา การเรียกเก็บเงินค่าภาคหลวงไม้ ไม้ฟืน หรือไม้เผาถ่าน พ.ศ. ๒๕๑๐

๔. ข้อพิจารณา

กรมป่าไม้ พิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

๔.๑ ไม้ที่โค่นล้มลงเนื่องจากอุทกภัยนี้ ถือเป็นเหตุการณ์ภัยพิบัติสาธารณะ ตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๑๘ ซึ่งได้บัญญัติไว้ว่า “เมื่อมีเหตุภัยพิบัติสาธารณะหรือมีเหตุจำเป็นที่เห็นสมควรช่วยเหลือราษฎรเป็นกรณีพิเศษ รัฐมนตรี จะอนุญาตให้ผู้ใดโดยเฉพาะรายทำไม้หวงห้าม แตกต่างจากข้อกำหนดในกฎกระทรวงหรือข้อกำหนดในใบอนุญาตเป็นการชั่วคราวได้”

๔.๒ เนื่องจากไม้ที่ถูกน้ำพัดพามา มีไม้ที่ต่ำกว่าขนาดจำกัดรวมอยู่ด้วย ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๑๓ บัญญัติไว้ว่า “ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตทำไม้ที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดจำกัด แต่ถ้ามีเหตุภัยพิบัติสาธารณะ หรือมีเหตุจำเป็นที่สมควรช่วยเหลือราษฎร เป็นกรณีพิเศษรัฐมนตรีจะอนุญาตให้ผู้รับอนุญาตเฉพาะรายทำไม้ที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดจำกัด เป็นการชั่วคราวก็ได้”

๔.๓ พื้นที่ประสบภัยพิบัติสาธารณะที่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อเป็นการนำไม้ที่มีไซ้ไม้หวงห้ามในป่าสงวนแห่งชาติ ช่วยเหลือราษฎรจากภัยธรรมชาติ จึงจำเป็นต้องอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ ในการกำหนดกิจการที่มีลักษณะเป็นการช่วยเหลือราษฎรจากภัยธรรมชาติ

๔.๔ เพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ราษฎรผู้ประสบภัยพิบัติจากอุทกภัยจึงเห็นควรให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จัดจำหน่ายไม้ที่ทำออกให้แก่ราษฎรในราคาทุน จึงจำเป็นต้องอาศัยอำนาจตามมาตรา ๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ยกเว้นค่าภาคหลวง ในกรณีนี้

จึงเห็นสมควร นำเรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติหลักการให้การดำเนินการช่วยเหลือราษฎรจากเหตุภัยพิบัติสาธารณะ ดังนี้

๑. อนุญาตให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ดำเนินการทำไม้ออก ในพื้นที่เกิดเหตุการณ์ภัยพิบัติสาธารณะครั้งนี้ ซึ่งอยู่ในพื้นที่ป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ในท้องที่จังหวัดแพร่ และสุโขทัย เป็นกรณีพิเศษ ตามในมาตรา ๙ ทวิ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ โดยยกเว้นค่าภาคหลวงในกรณีนี้ซึ่งจังหวัดได้รายงานผลการสำรวจตรวจสอบและจัดทำบัญชีไม้เบื้องต้นแล้วดังนี้

๑.๑ ท้องที่จังหวัดแพร่ เป็นไม้ท่อน จำนวน ๑,๙๗๘ ท่อน/ตัน ปริมาตร ๙๒๗.๓๘ ม.^๓

๑.๒ ท้องที่จังหวัดสุโขทัย เป็นไม้ท่อน จำนวน ๑๐๙ ท่อน/ตัน ปริมาตร ๕๓.๐๓ ม.^๓ ทั้งนี้

ให้นำไม้ไปรวมหมอนไว้ในสถานที่ปลอดภัย สำหรับการบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ราษฎรผู้ประสบภัยพิบัติจากอุทกภัย ให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จัดจำหน่ายไม้ที่ทำออกให้แก่ราษฎรในราคาทุนห้ามมิให้มีการจำหน่ายไม้ที่ได้รับอนุญาตนี้ในเชิงพาณิชย์ หรือหากจะมีการนำไม้จำหน่ายนอกพื้นที่จะต้องเสนอเรื่องให้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาอนุมัติทุกครั้งสำหรับการทำไม้ให้อยู่ภายใต้การดูแลรับผิดชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดท้องที่

๒. อนุญาตให้บริษัท ไม้อัดไทย จำกัด ดำเนินการทำไม้ที่มีลักษณะเป็นไม้พืน (เศษไม้ปลายไม้ที่แตกหักซึ่งไม่สามารถนำไปใช้เพื่อการก่อสร้างหรือใช้ประโยชน์อย่างอื่น) ในพื้นที่เกิดเหตุการณ์ภัยพิบัติครั้งนี้ ซึ่งอยู่พื้นที่ป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติในท้องที่จังหวัดแพร่ และอุดรดิตถ์ เป็นกรณีพิเศษ ตามในมาตรา ๙ ทวิ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ ท้องที่จังหวัดแพร่ ปริมาตร ๙๕,๐๐๐ ม.๓ และจังหวัดอุดรดิตถ์ ปริมาตร ๔๘,๐๐๐ ม.๓ ตามที่บริษัท ไม้อัดไทย จำกัด เสนอ โดยยกเว้นค่าภาคหลวงสำหรับการดำเนินการให้อนุโลมใช้ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการตรวจวัดการประทับตรา การเรียกเก็บเงินค่าภาคหลวงไม้ ไม้พืน หรือไม้เผาถ่าน พ.ศ. ๒๕๑๐ โดยอยู่ภายใต้การดูแลรับผิดชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดท้องที่

๓. ขออนุมัติในหลักการอนุญาตให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ทำไม้ที่เหลือในพื้นที่ดังกล่าว ตามข้อ ๑. ที่อยู่ระหว่างจังหวัดดำเนินการสำรวจและจัดทำบัญชียังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการสำรวจ คัดแยกไม้จัดทำบัญชีไม้ ต่อเนื่องจนกว่าจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้เพื่อเป็นการช่วยเหลือราษฎร ที่ประสบภัยพิบัติครั้งนี้ ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการโดยเร่งด่วนและเป็นการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่เกิดภัยพิบัติ โดยอยู่ภายใต้การดูแลรับผิดชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดท้องที่อย่างใกล้ชิด ให้เป็นไปตามระเบียบและกฎหมาย และรายงานผลการดำเนินงานให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทราบ โดยด่วนที่สุด

๔. ให้จังหวัดพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการติดตาม กำกับ ดูแล ตรวจสอบการทำไม้และการใช้ประโยชน์จากการทำไม้ภัยพิบัติสาธารณะนี้ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ระเบียบและกฎหมายโดยเคร่งครัด โดยให้มีส่วนร่วมทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคประชาชน และรายงานผลการดำเนินงานให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทราบเป็นระยะๆ พร้อมภาพถ่ายประกอบ

จึงเรียน มาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบขอได้โปรดนำเรียนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการตามความเห็นสมควรต่อไป (แฟ้ม ๑ แฟ้ม)

(ลงนาม) ฉัตรชัย รัตโนภาส
(นายฉัตรชัย รัตโนภาส)
อธิบดีกรมป่าไม้

กราบเรียน ฯพณฯ รมว.ทส.
เพื่อโปรดพิจารณาสั่งการ
ตาม ปม. เสนอ

ที่ ทส ๐๑๐๐/๒๒๓ ๗ ก.ค. ๒๕๔๙

เห็นชอบ

(ลงนาม) ชญานิน เทพาคำ
(นายชญานิน เทพาคำ)
เลขานุการ รมว.ทส.

(ลงนาม) สุวัช สิงห์พันธุ์
(นายสุวัช สิงห์พันธุ์)
รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านทรัพยากรธรรมชาติ

(ลงนาม) ยงยุทธ ดิยะไพรัช
(นายยงยุทธ ดิยะไพรัช)
รมว.ทส. ๗ ก.ค. ๒๕๔๙

ด่วนที่สุด

ที่ ทส ๑๖๐๒.๓/ ๖๓๐๒

กรมป่าไม้

๖๑ ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กทม. ๑๐๙๐๐

๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๙

เรื่อง ขอส่งคำขอทำไม้หวงห้ามในป่า เพื่อใช้ในการบูรณปฏิสังขรณ์เสาชิงช้า กรุงเทพมหานคร

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

อ้างถึง หนังสือจังหวัดแพร่ ด่วนที่สุด ที่ พร ๐๐๑๓.๔/๕๕๓๖ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๙

ตามหนังสือจังหวัดแพร่ที่อ้างถึง ได้ส่งเรื่องราวคำขอทำไม้หวงห้ามในป่า (คำขอ ๑) ของ กรุงเทพมหานคร (โดยองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ผู้รับมอบอำนาจ) แจ้งความประสงค์ขอทำไม้สักบริเวณสวนป่าห้วยไร่ แปลงปลูกปี ๒๔๘๘ หมู่ที่ ๒ ตำบลห้วยไร่ อำเภอดงขี้เหล็ก จังหวัดแพร่ อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าแม่พวก เพื่อนำไปบูรณปฏิสังขรณ์เสาชิงช้ากรุงเทพมหานคร ซึ่งจังหวัดฯ ได้ส่งเจ้าหน้าที่ออกไปดำเนินการสำรวจและตรวจสอบไม้ที่จะทำออกแล้ว พบว่ามีไม้ที่จะทำออกเป็นชนิดไม้สัก จำนวน ๔ ต้นโดยใช้ดวงตรา ต.๘๗๐๓ เลขเรียง ๑-๔ ปีย่อ ๔๙ ตีประทับไว้ทุกต้นแล้ว จึงขอให้กรมป่าไม้พิจารณาความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมป่าไม้ได้ตรวจสอบและพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า โดยที่การขออนุญาตทำไม้สักกรณีนี้เป็นการขออนุญาตทำไม้หวงห้ามในป่าเพื่อนำไม้สักไปใช้บูรณปฏิสังขรณ์เสาชิงช้ากรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นโบราณสถานที่สำคัญและเอกลักษณ์ของประเทศไทย เป็นวัตถุประสงฆ์ต่อสาธารณประโยชน์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโปรดสั่งการให้ความเห็นชอบแล้วเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ดังนั้นจึงขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ ผู้มีอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ.๒๕๑๘) ว่าด้วยการทำไม้หวงห้าม ดำเนินการอนุญาตให้กรุงเทพมหานคร (โดยองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ผู้รับมอบอำนาจ) เป็นผู้รับอนุญาตทำไม้หวงห้ามตลอดจนการนำไม้เคลื่อนที่ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามแบบ วิธีการ ที่ระเบียบและกฎหมายกำหนดไว้ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา ผลเป็นประการใด โปรดแจ้งให้กรมป่าไม้ทราบพร้อมเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) ฉัตรชัย รัตโนภาส

(นายฉัตรชัย รัตโนภาส)

อธิบดีกรมป่าไม้

กองการอนุญาต

โทร. ๐ ๒๕๖๑ ๔๒๙๒-๓ ต่อ ๒๐๖

โทรสาร ๐ ๒๕๗๙ ๕๗๘๖

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ด่วนที่สุด
ที่ ทส ๑๖๐๒.๓/ ๑๒๒๗

กรมป่าไม้
๖๑ ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร
กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

๓๐ มกราคม ๒๕๕๐

เรื่อง หรือแนวทางปฏิบัติการทำไม้สักขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรดิตถ์

- อ้างถึง ๑. หนังสือจังหวัดอุดรดิตถ์ ด่วนที่สุด ที่ อต ๐๐๑๓/๐๘๒๖๕ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๔๘
๒. หนังสือกรมป่าไม้ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๐๒.๓/๑๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๘
๓. หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ ๐๗๑๐.๒๐๕/๑๗๙๖๓ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑. จังหวัดอุดรดิตถ์ขอหารือแนวทางปฏิบัติการทำ ไม้สักขององค์การ อุตสาหกรรมป่าไม้ขอทำไม้หวงห้ามในป่า ซึ่งปลูกตามเงื่อนไขสัมปทานทำไม้ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (สวนป่าโครงการที่ ๔) ในสวนป่าปากปาด แปลงปี ๒๕๒๔ ตอนที่ ๒ ซึ่งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าน้ำปาด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมป่าไม้พิจารณาแล้ว ขอให้จังหวัดอุดรดิตถ์ส่งเรื่องราวคำขอทำไม้หวงห้ามในป่าขององค์การ อุตสาหกรรมป่าไม้ เพื่อขอรับอนุญาตทำไม้สักสวนป่าปากปาด แปลงปี ๒๕๒๔ ตอนที่ ๒ ซึ่งอยู่ในเขตป่าสงวน แห่งชาติป่าน้ำปาด ตำบลแสนตอ อำเภอป่าปาด จังหวัดอุดรดิตถ์ เนื้อที่ ๑,๓๔๐ ไร่ ให้สำนักงานป่าไม้สาขา จังหวัดอุดรดิตถ์ตรวจสอบพิจารณา ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามหนังสือกรมป่าไม้ ด่วนที่สุดที่ ทส ๑๖๐๒.๓/ ๑๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๘ เรื่อง การปฏิบัติราชการด้านการอนุญาตไม้และของป่าตาม พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ซึ่งมอบให้ สำนักงานป่าไม้สาขาดำเนินการสำรวจตรวจสอบพิจารณาด้านการอนุญาตทำไม้แทนสำนักงานป่าไม้เขต (เดิม) สำหรับขั้นตอนการอนุญาตนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติตามหนังสือที่ อ้างถึง ๓.

จึงขอให้จังหวัดส่งเรื่องพร้อมความเห็นให้อธิบดีกรมป่าไม้เป็นผู้พิจารณาตามระเบียบและ กฎหมายต่อไปผลเป็นประการใดโปรดแจ้งให้กรมป่าไม้ทราบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ
(ลงนาม) วิชัย แหลมวิไล
(นายวิชัย แหลมวิไล)
อธิบดีกรมป่าไม้

กองการอนุญาต

โทร. ๐ ๒๕๖๑ ๔๒๙๒-๓ ต่อ ๒๐๖

โทรสาร ๐ ๒๕๗๙ ๕๗๘๖

ด่วนที่สุด
ที่ ทส ๑๖๐๒.๓/๔๒๑๑

กรมป่าไม้
๖๑ ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร
กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

๒๖ มีนาคม ๒๕๕๐

เรื่อง การปฏิบัติราชการด้านการอนุญาตทำไม้และของป่า ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช

๒๔๘๔และพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง ๑. คำสั่งกรมป่าไม้ ที่ ๒๖๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๐

๒. หนังสือกรมป่าไม้ ที่ ทส ๑๖๐๒.๔/๔๒๒๒ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๔๗

๓. หนังสือกรมป่าไม้ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๐๒.๓/๑๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมป่าไม้ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๐๒.๓/ ๔๒๑๒ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๐

ตามที่อ้างถึง ๑. กรมป่าไม้ได้มีคำสั่งจัดตั้งสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้เป็นหน่วยงานส่วนกลางของกรมป่าไม้ที่มีสำนักงานตั้งอยู่ในภูมิภาคขึ้นและยกเลิกคำสั่งกรมป่าไม้ ที่ ๔๘/๒๕๔๘ลงวันที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เรื่อง ให้จัดตั้งสำนักงานป่าไม้สาขา (จังหวัด...) รายละเอียดแจ้งแล้ว นั้นดังนั้นเพื่อให้การปฏิบัติราชการด้านการอนุญาตไม้และของป่า ตามพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช ๒๔๘๔ และพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ เป็นไปอย่างต่อเนื่องไม่เกิดผลเสียกับทางราชการ กรมป่าไม้จึงยกเลิกหนังสือกรมป่าไม้ ที่อ้างถึง ๒. และหนังสือกรมป่าไม้ ที่อ้างถึง ๓. โดยให้ถือแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

๑. การปฏิบัติราชการสำรวจตรวจสอบพิจารณาด้านการอนุญาตทำไม้ และเก็บหาของป่าตามระเบียบหรือหนังสือที่กรมป่าไม้แจ้งเวียนแนวทางปฏิบัติในทางวิชาการที่เป็นหน้าที่ของสำนักงานป่าไม้เขต (เดิม) มอบหมายให้สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑-๑๙ เป็นผู้ปฏิบัติโดยสั่งเจ้าหน้าที่ไม่ต่ำกว่าระดับ ๕ ดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบไปพลางก่อน

๒. การทำไม้สัก ไม้ยางในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองเพื่อใช้สอยส่วนตัว ตามข้อกำหนดฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๓๐) ว่าด้วยการอนุญาต ไม้สักและไม้ยางในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองซึ่งพิจารณาดำเนินการตามหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ ๐๗๐๔(๓)/ว๑๐๙๖๔ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๓๐และหนังสือกรมป่าไม้ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๐๒.๓/๑๒๓๕๘ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๗ นั้น ในส่วนการปฏิบัติงานของป่าไม้เขตท้องที่ มอบหมายให้สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑-๑๙ ปฏิบัติแทน

๓. การดำเนินการตามระเบียบอื่นใดเกี่ยวกับไม้ที่ทำออกจากสวนป่าที่ปลูกตามเงื่อนไขสัมปทานทำไม้เป็นภารกิจของกรมป่าไม้ที่จะพิจารณาดำเนินการ ในส่วนที่เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานป่าไม้เขต (เดิม)มอบหมายให้สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ - ๑๙ เป็นผู้สั่งเจ้าหน้าที่ไม่ต่ำกว่าระดับ ๕ เป็นผู้ดำเนินการปฏิบัติแทนให้เป็นไปตามนัยบันทึกข้อตกลงและส่งมอบการดูแล รักษา และใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกตามเงื่อนไขสัมปทานทำไม้ ระหว่างกรมป่าไม้กับองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้และบริษัท ไม้อัดไทย จำกัด

๔. การยื่นคำขอทำไม้หรือเก็บหาของป่า ตลอดจนเพื่อการค้าของป่าหวงห้าม ซึ่งตามกฎหมายกระทรวง
ข้อกำหนดและระเบียบที่เกี่ยวข้อง กำหนดให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ว่าการอำเภอให้จังหวัดพิจารณา
มอบให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องประสานงานกับอำเภอดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาสั่งเจ้าหน้าที่ถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) วิชัย แหลมวิไล
(นายวิชัย แหลมวิไล)
อธิบดีกรมป่าไม้

กองการอนุญาต

โทร. ๐๒-๕๖๑-๔๒๙๒ ต่อ ๒๐๖

โทรสาร. ๐๒-๕๗๙-๕๗๘๖

ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมป่าไม้ กองการอนุญาต โทร.๐ ๒๕๖๑ ๔๒๙๒-๓ ต่อ ๒๐๖

ที่ ทส ๑๖๐๒.๓/ ๔๒๑๒

วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๐

เรื่อง การปฏิบัติราชการด้านการอนุญาตไม้และของป่า ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

เรียน ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑-๑๙

ตามที่คำสั่งกรมป่าไม้ ที่ ๒๖๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๐ เรื่อง ให้จัดตั้งสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๑-๑๙ จัดตั้งสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้เป็นหน่วยงานส่วนกลางของกรมป่าไม้ที่มีสำนักงาน ตั้งอยู่ในภูมิภาค และยกเลิกคำสั่งกรมป่าไม้ ที่ ๔๘/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เรื่อง ให้จัดตั้งสำนักงานป่าไม้สาขา (จังหวัด...) รายละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมป่าไม้ พิจารณาแล้ว เพื่อให้การประสานงานกับจังหวัดในการปฏิบัติราชการด้านการอนุญาตไม้และของป่า ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ เป็นไปอย่างต่อเนื่องถูกต้องรัดกุม จึงให้สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ๑- ๑๙ ทำหน้าที่ปฏิบัติราชการด้านการอนุญาตทำไม้และของป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ดังนี้

๑. การปฏิบัติราชการสำรวจตรวจสอบพิจารณาด้านการอนุญาตทำไม้ และเก็บหาของป่าตามระเบียบหรือหนังสือที่กรมป่าไม้แจ้งเวียนแนวทางปฏิบัติในทางวิชาการที่เป็นหน้าที่ของสำนักงานป่าไม้เขต (เดิม) มอบหมายให้สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑-๑๙ เป็นผู้ปฏิบัติโดยสั่งเจ้าหน้าที่ไม่ต่ำกว่าระดับ ๕ ดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบไปพลางก่อน

๒. การทำไม้สัก ไม้ยางในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองเพื่อใช้สอยส่วนตัว ตามข้อกำหนดฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๓๐) ว่าด้วยการอนุญาตไม้สักและไม้ยางในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองซึ่งพิจารณาดำเนินการตามหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ ๐๗๐๔(๓)/ว๑๐๙๖๔ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๓๐และหนังสือกรมป่าไม้ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๐๒.๓/๑๒๓๕๘ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๗ นั้น ในส่วนการปฏิบัติงานของป่าไม้เขตท้องที่ มอบหมายให้สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๑ -๑๙ ปฏิบัติแทน

๓. การดำเนินการตามระเบียบอื่นใดเกี่ยวกับไม้ที่ทำออกจากสวนป่าที่ปลูกตามเงื่อนไขสัมปทานทำไม้เป็นภารกิจของกรมป่าไม้ที่จะพิจารณาดำเนินการ ในส่วนที่เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานป่าไม้เขต (เดิม) มอบหมายให้สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ - ๑๙ เป็นผู้สั่งเจ้าหน้าที่ไม่ต่ำกว่าระดับ ๕ เป็นผู้ดำเนินการปฏิบัติแทนให้เป็นไปตามนัยบันทึกข้อตกลงและส่งมอบการดูแล รักษาและใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกตามเงื่อนไขสัมปทานทำไม้ ระหว่างกรมป่าไม้กับองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ และบริษัท ไม้อัดไทย จำกัด

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

(ลงนาม) วิชัย แหลมวิไล

(นายวิชัย แหลมวิไล)

อธิบดีกรมป่าไม้

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

ด่วนที่สุด

ที่ ทส ๑๖๐๒.๓ /๖๓๒๑

กรมป่าไม้

๖๑ ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ขอรทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับของป่าหวงห้าม

เรียน พนักงานสอบสวน (สบ ๓) กลุ่มงานสอบสวน กองบังคับการปราบปรามอาชญากรรม

ทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี

อ้างถึง ๑. หนังสือกลุ่มงานสอบสวน กองบังคับการปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี
ที่ ตช ๐๐๒๖.๘๔ (ภษ)/๑๖๖๖ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๙

๒. หนังสือกลุ่มงานสอบสวน กองบังคับการปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี
ที่ ตช ๐๐๒๖.๘๔ (ภษ)/๓๐๔ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาฎกระทรวงฉบับที่ ๒๖ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ว่าด้วยการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่
จำนวน ๑ ชุด (๓ แผ่น)

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑. ขอรหรือเกี่ยวกับไม้หอมกฤษณาที่นำเข้ามาจากต่างประเทศจัดเป็นของ
ป่าหวงห้าม ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดของป่าหวงห้าม พ.ศ. ๒๕๓๐ หรือไม้อะไร และการค้าไม้หอมที่
นำมาจากต่างประเทศดังกล่าวต้องขอรับอนุญาตหรือไม่ และตามที่อ้างถึง ๒. แจงรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับ
ลักษณะขึ้นไม้หอมกฤษณา รายละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมป่าไม้ ขอเรียนว่า ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ กำหนดว่าของป่าหมายถึง
บรรดาของที่เกิดหรือมีขึ้นในป่าตามธรรมชาติและพระราชกฤษฎีกากำหนดของป่าหวงห้าม พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้
กำหนดให้ของป่าที่เกิดขึ้นในป่าทั่วราชอาณาจักรตามที่ระบุไว้ในบัญชีแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาเป็นของ
ป่าหวงห้าม ดังนั้น ไม้กฤษณาและกฤษณาที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร จึงไม่เป็นของป่าหวงห้ามตามความ
นัยมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ การค้าหรือการมีไว้ในครอบครองจึงไม่
จำเป็นต้องขออนุญาต ตามความนัยมาตรา ๒๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ส่วนการนำ
เคลื่อนที่ขึ้นไม้กฤษณาและกฤษณาดังกล่าวนั้น ต้องออกไปเบิกทางนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่กำกับตามมาตรา
๓๘ (๓) ประกอบกับมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) อุทัย วายุพัฒน์

(นายอุทัย วายุพัฒน์)

รองอธิบดี รักษาราชการแทน

อธิบดีกรมป่าไม้

“คู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่าไม้”

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมป่าไม้ กองการอนุญาต โทร. ๐ ๒๕๖๑ ๔๒๙๒ - ๓ ต่อ ๒๐๖

ที่ ทส ๑๖๐๒.๓/๒๙๗ วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอรื้อหรือแนวทางปฏิบัติตามระเบียบกรมป่าไม้วาดำด้วยการให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ดูแลรักษา และใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกโดยใช้งบประมาณของกรมป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๑

เรียน ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๑๔ (ราชบุรี)

ตามที่สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๑๔ (ราชบุรี) มีหนังสือ ที่ ทส ๑๖๑๗๘.๑/๘๙๕ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ขอรื้อหรือแนวทางปฏิบัติตามระเบียบกรมป่าไม้วาดำด้วยการให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ดูแลรักษาและใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกโดยใช้งบประมาณของกรมป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๑ หรือกรมป่าไม้วาดำการตรวจดีตรา รข และการรับชำระเงินค่าซื้อไม้ตามระเบียบกรมป่าไม้วาดำด้วยการให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ดูแลรักษาและใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกโดยใช้งบประมาณ ของกรมป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๑๘ จะให้หน่วยงานใดเป็นผู้ดำเนินการ เนื่องจากขณะนี้ไม่มีป่าไม้เขต หรือหน่วยงานส่วนภูมิภาคของกรมป่าไม้แต่อย่างใด ความแจ้งแล้ว นั้น

กรมป่าไม้พิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ระเบียบฯ ข้อ ๑๘ นั้น กรมป่าไม้ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๐๒.๓/๔๒๑๒ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๐ มอบงานภารกิจของป่าไม้เขตเดิม ให้เป็นหน้าที่ของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๑ - ๑๙ แล้ว ส่วนการชำระเงินค่าซื้อไม้ให้ชำระที่ฝ่ายการคลัง สำนักงานเลขาธิการ กรม กรมป่าไม้ แต่อย่างไรก็ตาม ขณะนี้กรมป่าไม้ได้ตั้งคณะกรรมการทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๓๕ และยังอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาซึ่งยังไม่มีข้อยุติ จึงยังไม่มีการอนุมัติให้ทำไม้ตามระเบียบดังกล่าวเพิ่มเติมแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

(ลงนาม) สมศักดิ์ เนติรังษีวัชร
(นายสมศักดิ์ เนติรังษีวัชร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมป่าไม้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมป่าไม้ กองการอนุญาต โทร. ๐ ๒๕๖๑ ๔๒๙๒ - ๓ ต่อ ๒๐๖

ที่ ทส ๑๖๐๒.๓/๒๙๘

วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอรื้อแนวทางปฏิบัติตามระเบียบกรมป่าไม้วาดำด้วยการให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ดูแลรักษา
และใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกโดยใช้งบประมาณของกรมป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๑

เรียน ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๑-๑๙ (ยกเว้นสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๑๔ (ราชบุรี))

กรมป่าไม้ขอส่งสำเนาหนังสือกรมป่าไม้ ที่ ทส ๑๖๐๒.๓/๒๙๘ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ เรื่อง
ขอรื้อแนวทางปฏิบัติตามระเบียบกรมป่าไม้วาดำด้วยการให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ดูแลรักษาและใช้
ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกโดยใช้งบประมาณของกรมป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๑ เพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติ
ต่อไป

(ลงนาม) สมศักดิ์ เนติรังษีวัชร
(นายสมศักดิ์ เนติรังษีวัชร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมป่าไม้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๑๔ (ราชบุรี) อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี โทร. ๐-๓๒๒๐-๑๓๙๕
ที่ ทส ๑๖๑๗๘.๑/ ๘๙๕ วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ขอรื้อหรือแนวทางปฏิบัติตามระเบียบกรมป่าไม้วาดด้วยการให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ดูแลรักษาและ
ใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกโดยใช้งบประมาณของกรมป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๑

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

ด้วยสำนักงานอนุรักษ์และพัฒนาสวนป่าบ้านโป่ง ได้มีหนังสือแจ้งให้สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้
ที่ ๑๔ (ราชบุรี) ส่งเจ้าหน้าที่ออกตรวจวัด ประทับตรา บร ไม้อยุคาลิปตัส จากสวนป่าดอนแสลบ - เลาชะวัญ
แปลงที่ได้รับอนุมัติให้ทำไม้ออกตามหนังสือสำนักส่งเสริมการปลูกป่า ที่ ทส ๑๖๐๖.๔/๕๘๓ ลงวันที่ ๒๘
มีนาคม ๒๕๔๙ ซึ่งสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๑๔ (ราชบุรี) ได้มีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ไปดำเนินการ ทั้งนี้เป็น
การดำเนินการตามหนังสือกรมป่าไม้ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๐๒.๓/๔๒๑๒ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๐ เรื่อง การ
ปฏิบัติราชการด้านการอนุญาตทำไม้และของป่า ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และ
พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ โดยมอบหมายให้สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑ - ๑๙ เป็น
ผู้ปฏิบัติโดยส่งเจ้าหน้าที่ไม่ต่ำกว่าระดับ ๕ ดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบไปพลางก่อนในการปฏิบัติราชการ
สำรวจตรวจสอบพิจารณาอนุญาตทำไม้และเก็บหาของป่าตามระเบียบหรือหนังสือที่กรมป่าไม้แจ้ง
เวียนแนวทางปฏิบัติในทางวิชาการที่เป็นหน้าที่ของสำนักงานป่าไม้เขต (เดิม) สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้
ที่ ๑๔ (ราชบุรี) มีข้อหาหรือว่าในส่วนของ การตรวจติดตาม รัชและการรับชำระเงินค่าซื้อไม้ตามระเบียบกรมป่าไม้
ว่าด้วยการให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ดูแลรักษาและใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกโดยใช้งบประมาณของ
กรมป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๑๘ ว่าหน่วยงานใดจะเป็นผู้ดำเนินการ เนื่องจากขณะนี้ไม่มีป่าไม้เขต หรือ
หน่วยงานส่วนภูมิภาคของกรมป่าไม้ แต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา ผลเป็นประการใดโปรดแจ้งให้สำนักจัดการทรัพยากร -
ป่าไม้ที่ ๑๔ (ราชบุรี) เพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

(ลงนาม) สมคิด แก้วไทรหงวน

(นายสมคิด แก้วไทรหงวน)

เจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ ๗ รักษาราชการแทนผู้อำนวยการ
สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑๔ ราชบุรี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการอนุญาต กลุ่มงานอนุญาตไม้และของป่า โทร. ๐ ๒๕๖๑ ๔๒๙๒ - ๓ ต่อ ๒๐๖

ที่ ทส ๑๖๐๒.๓/ ๖๒๒

วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอรื้อแนวทางปฏิบัติตามระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ดูแลรักษา และใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกโดยใช้งบประมาณของกรมป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๑

เรียน ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่า

กองการอนุญาตขอส่งหนังสือสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๑๔ (ราชบุรี) ที่ ทส ๑๖๑๗๘.๑/ ๘๙๕ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ขอรื้อแนวทางปฏิบัติตามระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการให้องค์การ อุตสาหกรรมป่าไม้ดูแลรักษาและใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกโดยใช้งบประมาณของกรมป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๑หรือ แนวทางปฏิบัติในส่วนของการตรวจตรา รช และการรับชำระเงินค่าซื้อไม้ตามระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการให้ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ดูแลรักษาและใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกโดยใช้งบประมาณของกรมป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๑๘ ว่าหน่วยงานใดจะเป็นผู้ดำเนินการ เนื่องจากขณะนี้ไม่มีป่าไม้เขตหรือหน่วยงานส่วนภูมิภาค ของกรมป่าไม้แต่อย่างใด เรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องและแจ้งผลให้ สำนักจัดการทรัพยากร - ป่าไม้ ที่ ๑๔ (ราชบุรี) ทราบต่อไป ด้วย

อนึ่ง สำหรับการปฏิบัติราชการด้านการอนุญาตไม้และของป่า ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ในส่วนอำนาจหน้าที่ของสำนักงานป่าไม้ เขต (เดิม)กรมป่าไม้ได้มอบหมายให้สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๑ - ๑๙ เป็นผู้ดำเนินการ ตามหนังสือ กรมป่าไม้ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๐๒.๓/๔๒๑๒ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๐ แล้ว

(ลงนาม) วีระยุทธ กุลพรพันธ์

(นายวีระยุทธ กุลพรพันธ์)

ผู้อำนวยการกองการอนุญาต

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักส่งเสริมการปลูกป่า ส่วนปลูกป่าภาครัฐ โทร. ๐ ๒๕๖๑ ๔๒๙๒ - ๓ ต่อ ๖๗๕

ที่ ทส ๑๖๐๖.๔/ ๒๗๗๑

วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอรื้อแนวทางปฏิบัติตามระเบียบกรมป่าไม้วาดด้วยการให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ดูแลรักษา และใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกโดยใช้งบประมาณของกรมป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๑

เรียน ผู้อำนวยการกองการอนุญาต

ตามที่กองการอนุญาตได้มีหนังสือ ที่ ทส ๑๖๐๒.๓/๖๒๒ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๐ส่ง หนังสือสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑๔ (ราชบุรี) ที่ ทส ๑๖๑๗๘.๑/๘๙๕ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๐เรื่อง ขอรื้อแนวทางปฏิบัติตามระเบียบกรมป่าไม้วาดด้วยการให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ดูแลรักษาและใช้ประโยชน์สวนป่าที่ปลูกโดยใช้งบประมาณของกรมป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๑ นั้น

สำนักส่งเสริมการปลูกป่า ได้พิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ระเบียบฯ ข้อ ๑๘ นั้น กรมป่าไม้ได้มี หนังสือด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๐๒.๓/๔๒๑๒ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๐ มอบงานภารกิจของป่าไม้เขตเดิม ให้ เป็นหน้าที่ของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ๑ - ๑๙ แล้ว ส่วนการชำระเงินค่าซื้อไม้ให้ชำระที่ฝ่ายการคลัง สำนักเลขาธิการกรม กรมป่าไม้ แต่อย่างไรก็ตาม ขณะนี้กรมป่าไม้ได้ตั้งคณะกรรมการทบทวนมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๓๕ และยังอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาซึ่งยังไม่มีข้อยุติ จึงยังไม่มีการอนุมัติให้ทำไม้ตาม ระเบียบดังกล่าวเพิ่มเติมแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

(ลงนาม) ธงชัย ประทุมสุวรรณ

(นายธงชัย ประทุมสุวรรณ)

ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่า

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พระราชกฤษฎีกาบริหาร และอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชกฤษฎีกาโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงอำนาจหน้าที่ และกิจการของกรม ทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๔๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ออกประกาศไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง แต่งตั้งพนักงาน เจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ในส่วนของการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

ข้อ ๒ บรรดาประกาศ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่กำหนดไว้แล้ว หรือขัดหรือแย้งกับ ประกาศนี้ ให้ใช้ประกาศนี้แทน

ข้อ ๓ แต่งตั้งให้ให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป่าสงวน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

๓.๑ กรมป่าไม้

(๑) อธิบดี

(๒) รองอธิบดี

(๓) ผู้ตรวจราชการกรม ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านนโยบาย และแผน

(๔) ผู้อำนวยการสำนัก

(๕) ผู้อำนวยการกอง

(๖) เลขาธิการกรม

(๗) ป่าไม้จังหวัด

(๘) นักวิชาการป่าไม้ เจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ เจ้าพนักงานป่าไม้

(๙) บุคลากร นิติกร นักพัฒนาทรัพยากรบุคคล เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน เศรษฐกร

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน นักสถิติ เจ้าพนักงานสถิติ เจ้าหน้าที่สถิติ นักวิทยาศาสตร์ นักวิชาการ คอมพิวเตอร์

(๑๐) นักวิชาการเผยแพร่ เจ้าหน้าที่งานเผยแพร่ เจ้าหน้าที่ วิเทศสัมพันธ์
นักวิชาการโสตทัศนศึกษา

(๑๑) เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป เจ้าหน้าที่งานธุรการ เจ้าหน้าที่ธุรการ เจ้าหน้าที่
บริหารงานการเงินและบัญชี นักวิชาการเงินและบัญชี เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี เจ้าหน้าที่งานการเงินและ
บัญชี เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล เจ้าหน้าที่พัสดุ

(๑๒) ช่างศิลป์ ช่างพิมพ์ นายช่างภาพ ช่างไฟฟ้า

(๑๓) ช่างเครื่องมือกล พนักงานขับรถยนต์ พนักงานขับเครื่องจักร พนักงานสวนป่า

๓.๒ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

(๑) อธิบดี

(๒) รองอธิบดี

(๓) นักวิชาการป่าไม้ ๑๐ ชช.

(๔) ผู้ตรวจราชการกรม ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านนโยบายและแผน

(๕) ผู้อำนวยการสำนัก

(๖) ผู้อำนวยการกอง

(๗) เลขานุการกรม

(๘) ผู้อำนวยการสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์

(๙) นักวิชาการป่าไม้ เจ้าพนักงานป่าไม้ เจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้

(๑๐) บุคลากร นิติกร วิทยากร นักพัฒนาทรัพยากรบุคคล เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ
ภายใน เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน เจ้าหน้าที่แผนที่ภาพถ่าย นักสถิติ เจ้าพนักงานสถิติ เจ้าหน้าที่
สถิติ พยาบาลเทคนิค เจ้าหน้าที่ระบบงานคอมพิวเตอร์ นักวิทยาศาสตร์ นักกีฏวิทยา

(๑๑) นักวิชาการเผยแพร่ เจ้าหน้าที่งานเผยแพร่ เจ้าหน้าที่บริหารงานเผยแพร่
เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ นักวิชาการโสตทัศนศึกษา เจ้าหน้าที่โสตทัศนศึกษา

(๑๒) เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป เจ้าหน้าที่บริหารงานธุรการ เจ้าหน้าที่ธุรการ
เจ้าพนักงานธุรการ เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี นักวิชาการเงินและบัญชี เจ้าพนักงานการเงินและ
บัญชี เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล เจ้าหน้าที่บริหารงานพัสดุ เจ้าหน้าที่พัสดุ
บรรณารักษ์

(๑๓) นายช่างเขียนแบบ ช่างเขียนแบบ เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง ช่างเครื่องกล
นายช่างเครื่องกล วิศวกรเครื่องกล วิศวกรโยธา นายช่างโยธา ช่างโยธา สถาปนิก นายช่างสำรวจ ช่าง
สำรวจ นายช่างศิลป์ ช่างศิลป์ ช่างพิมพ์ นายช่างภาพ ช่างภาพ ช่างไฟฟ้า

(๑๔) พนักงานพิทักษ์ป่า ควบคุมช่าง นายท้ายเรือกลลำน้ำ ช่างซ่อมบำรุง หัวหน้า
ช่างซ่อมเครื่องยนต์ ผู้ช่วยช่างซ่อมเครื่องยนต์ ช่างเครื่องเรือจักรยนต์ พนักงานขับรถยนต์ พนักงานขับ
เครื่องจักร พนักงานสต๊าฟส์ พนักงานสวนป่า ช่างรังวัด นายท้ายเรือกลชายทะเล พนักงานวิทยุสื่อสาร

๓.๓ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

(๑) อธิบดี

(๒) รองอธิบดี

(๓) ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

- (๔) ผู้อำนวยการสำนัก
 - (๕) ผู้อำนวยการกอง
 - (๖) เลขานุการกรม
 - (๗) นิติกร นักวิชาการป่าไม้ เจ้าพนักงานป่าไม้ เจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้
- เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
- (๘) นักวิชาการประมง เจ้าหน้าที่บริหารงานประมง เจ้าหน้าที่ประมง เจ้าพนักงาน

ประมง

- (๙) เจ้าหน้าที่สื่อสาร นักเดินเรือ นายเรือ นายท้ายเรือ นายช่างกลเรือ ช่างเครื่องเรือ
- ๓.๔ สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๑) ปลัดกระทรวง
 - (๒) รองปลัดกระทรวง
 - (๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวง
 - (๔) หัวหน้าสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
 - (๕) นักวิชาการสิ่งแวดล้อม เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบาย
- และแผน วิศวกร นายช่างโยธา นายช่างเครื่องกล ในสังกัดสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- จังหวัด

๓.๕ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

- (๑) ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ
- (๒) ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าฝ่าย ในสังกัดสำนักงานอนุรักษ์และพัฒนาสวนป่า
- (๓) ผู้จัดการสวนป่า หัวหน้างานสวนป่า พนักงานสวนป่า

ข้อ ๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๓ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

๔.๑ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๓.๑ ข้อ ๓.๓ และข้อ ๓.๔ มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ภายในเขตท้องที่รับผิดชอบ

๔.๒ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๓.๒ มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ในเขตพื้นที่ป่าต้นน้ำธารและเขตพื้นที่ป่าที่เตรียมการจัดให้เป็นอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า หรือเขตห้ามล่าสัตว์ป่า และมีอำนาจหน้าที่ในการจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ภายในเขตท้องที่รับผิดชอบ

ข้อ ๕ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

สุวิทย์ คุณกิตติ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

